00048242

THE
ASIATIC SOCIETY OF BOMBAY
Town Hall, Bombay.

Digitized with financial assistance from
Ms.Vaidehi Thakar
on 06 November, 2019

THE

DINKARD.

HE ORIGINAL PÉHLWI TEXT; THE SAME TRANSLITERATED IN ZEND CHARACTERS; TRANSLATIONS OF THE TEXT IN THE GUJRATI AND ENGLISH LANGUAGES; A COMMENTARY AND A GLOSSARY OF SELECT TERMS.

BY

PESHOTUN DUSTOOR BEHRAMJEE SUNJANA.

VOL. III.

18242

PUBLISHED UNDER THE PATRONAGE

OF THE

SIR JAMSEDJI JIJIBHAI TRANSLATION FUND.

Bombay:

PRINTED AT THE DUFTUR ASHKARA PRESS

BY RUSTOMJEE NOWROZJEE KHAMBATTA,

87 COWASJEE PATELL STREET, FORT.

IN THE YEAR 1250 OF YEZDAJARD AND 1881 OF CHRIST.

00048242

દીનકર્દ કેતાબ

તેહની

અસલ પેહલવી એબારત, જંદ અક્ષરે ઉચ્ચાર, ગુજરાતી તથા ઈંગરેજી તરજુમો, શરેહ, અને અગતનોગ પેહલવી શબ્દોની ફરહંગ સાથે.

બનાવનાર,

પેશોતન દસતુર બેહરામજી સંજાણા.

Vol III

દફતર ત્રીજું.

સર જમશેદજી જીજીભાઈ ટરાંસલેશન ફંડના આસરા હેઠલ

છપાવી પરગટ કરેલું છે.

Exc 35

મુંબઈ,

દફતર આશકારા છાપાખાનામાં

રુસતમજી નવરોજજી ખંબાતાએ છાપ્યું છે.

કોટ—કાવસજી પટેલ સ્ટ્રીટ, નં૦ ૮૭.

સને ૧૨૫૦ ઈઅજદજરદી.

સને ૧૮૮૧ ઈસવી.

સાંકલીઉં.

સફો.

કીહુ આદમી, ઘણીજ સારી અને ઘણીજ બુરી ઇચ્છાવાળુંછે ૧૨૭
ગણેઆણુ અને સારી સહમજ વગર માંણુસના આતમાને થતાં દુઃખનાં
નીવારંણુ વીસે ૧૨૭
રોશંન અને અંધકાર ગેખી સકતીએામાંથી, માંણુસને પસંદ કરવાજોગ અને
નાપસંદ કરવા જોગ કેહી સકતીછે, તે વીસે ૧૨૯
આદમીને આએ દુનીઆંમાં, સારૂ અને નરસે મારગે ચલાવનારા વસીલા,
કીહાછે, તે વીસે. ૧૩૨
માંણુસને પાક ખોદાએતાલાના સંબંધમાં રેહવાના તરીકા વીસે.... .... ૧૩૩
આદમીની અંદર, યજદાનુ અને દેવાનું રેહડાંણુ, કેવી પરકારનું છે, તેહની સહમજ. ૧૩૪
કેહી વસ્તુ ઇનસાંનને બેહુ દુનીઆંમાં ફાએદો કરનારી, નોકસાંનથી બચાવનારી,
પાપથી છોડવનારી, પુણ્યથી ચહડતે દરજજેનું બનાવનારી અને સેવટે
અશેા અહુરમજદની તરફ ફેરવનારીછે, તે વીસે.... .... ૧૩૭
સવાબકાર અને ગુનેહગાર આદમીએા તથા તેઓને લગતા જુદા જુદા હોકમેા વીસે. ૧૩૯
આદમીની જાતના ચેચાર વીભાગછે, તે વીસે.. .... ૧૪૨
વરસાદ અને તેહને લગતાં કાંમ તથા તે કાંમને કરનારાએા વીસે.... .... ૧૪૩
ભલી દીનની દાંનાઈ, તેહના અભીઆશીએોને મલવાનું તથા નહી મલવાનું કારંણુ. ૧૪૭
સેવટને લગતા શુધારાના વખતમાં માંણુસનેા બદીથી છુટકારેા થાસે અને
અંધમહનીઉશનેા અંન્ત આવસે, તે વીસે.. .... ૧૪૮
માંણુસે, તેહની સારી કરણીથી, આવતી દુનીઆની સારી જીનદગીનું મેલવ્યુંછે. ૧૪૯
માંણુસની અંદર, તેહના હોશ અને અકલને જલવનારી, ભલામનવાલી સકતીછે. ૧૫૦
માંણુસની અંદર, તેહને વગર ગુનાહે રેહવાની સહમજ સકતીનું રેહડાંણુ સાથીછે,
તે વીસે.... .... ૧૫૧
હકુમતને પસંદ કરનારાં ઇનસાંનને, હકુમત મલવાની સરજત વીસે.. .... ૧૫૧
દુનીઆંની વસ્તુઓને ઉગાડનારાં તત્વોને વગર નીઅમના બનવાનેા સબબ.. ૧૫૨
સબલી જાતની હયાતીથી દાદાર અહુરમજદની બુજોરગીછે.. .... ૧૫૪
અહુરમજદની ઇચ્છા; વીચાર સાથનીછે. ૧૫૫
દુનીઆંમાં સારી દીન અને તેનાં મુલથી ફાએદો થાએછે, અને બુરી દીન અને
તેના મુલથી નોકસાંનનેા ઉપદરવ થાએછે, તે વીસે.. .... ૧૫૬

આએ દુનીઆંની વસ્તુ તથા તેહને લગતી પેદાએશ ઉપર, કુદરતથી થતાં સધલાં કાંમોને લગતો, વીગતવાર ઓલાસો. ૧૫૯
દુનીઆંને લગતી લડાઈ, તેની જગા, તેમાં જોડાનાર, તેના માલિક, તેના લડવયા, તેને દાબી નાંખનાર, તેથી છુટકારો આપનાર, તેથી ઈજા પાંમનાર, તેને ચાલુ રાખનાર અને તે લડાઇથી આવનારાં સેવટ વીસે.... .... ૧૬૫
આએ દુનીઆં, ભલી દીનની ચહડતી કલાએ, બુરી દીન તથા તેને લગતી ધાતથી, કેમ શુધરી શકે ? અને તે દીન પાલનારાઓ તથા તેને ચાલુ રાખનારાઓનો શુધારો કેમ થાએ? તે વીસે.... .... ૧૬૬
બદી અને દેવની દીનનું જાહેર થવું, એક ઉલટાં સુલથીછે. ૧૬૭
દુનીઆંની સરવે પેદાએશ, પાક ઓદાએતાલાની મોહતાજદારછે, સરવે ચીજની અંદર તે સાહેબછે, અને સરવેને તે ચલાવેછે, પણ તે સાહેબ કોઇનો મોહતાજદાર તથા કોઇથી ચાલવાજોગ નથી ૧૭૦
માંણુસની જીનદગીનો શુધારો કેમ થાઈ શકે ? ૧૭૦
કીહુ રાજ અંધમઈનીઉશને સંકટમાં નાંખનારૂંછે ? ૧૭૧
ઓદાએતાલાનું મોહટપણુ દરએક ચીજની ઉપરછે.... .... ૧૭૨
કેહી વસ્તુ માંણુસને પુરતી સહમજ મેલવ્વા સારૂં ઘટતીછે ? ૧૭૪
પેદાએશને હયાતી મલેછે અને તેહનો ફેરફાર થાએછે, તે વીસે.... .... ૧૭૫
સારા ગુણવાલા હાકમોથી દુનીઆંને ઘણો ફાએદો થાએછે, તે વીસે.. .... ૧૭૫
ભલા પાદશાહને રાજના સુધારાની કઉમતનું તથા ખલકને સુધારવાની સહમજનું મલવું, તેની અંદર શેહરેવર અમેશારપંદની સીફત હોવાથીછે.. ૧૭૯
ઓરહને પસંદ કરનારી પેદાએશની અંદર, ઓત્તમ અને સરવેથી નીચા તરીકા વાલા લોકો કીહાછે ? તેઓ અને તેઓની ચાલચલંણ વીસે.. .... ૧૮૦

૧૦૩ ઘણીજ સારી અને ઘણીજ બુરી ઈચ્છાવાલાં આદમી ૧
વીશે ભલી દીનને લગતો ખોલાશો.

જાંણવું કે, જે આદમી તેહને આવતી દુનીઆંમાં નેકીનો બદલો ૨
મલે તે સારૂં એટલું આતુર હોએ કે, પોતાની આએ દુનીઆંમાં મેલવેલી
દોલતને નેકીનાં કાંમમાં ખરચવા છતાં, નેકી કરવાથી ધરાએ નહી, તે આ- ૩
દમી ઘણીજ સારી ઈચ્છાવાલું છે. અને જે માંણશ આએ દુનીઆંની દો-
લત એકઠી કરવાને વાનબી જાંણે, તે ઘણીજ બુરી ઈચ્છાવાલું (આદમી)છે.*

૧૦૪ ગણેઆંણ અને સારી સહમજના વધારા વગર, (માંણ- ૧
સના) આતમાને બીમારી (થાએ)છે, તે બીમારીના
ઊપાએ વીશે ભલી દીનને લગતો ખોલાશો.

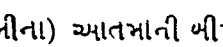

જાંણવું કે, (આદમીના) આતમાની બીમારી (ઈમાને રવાંનને તક- ૨
સીરવાર બનવું), એ (તેનામાં) ગણેઆંણ અને સારા ગુણ કમ હોવાએછે.
અને તેથી (માંણસ) બે તરેહની બદીવાલું બનેછે. તે (બદીવાલાં માંણસ) માં
એક(નું નાંમ) 'ફરેહબુતે' અને બીજાનું નાંમ 'અઈબીબુતે' છે. એમાં
જે 'ફરેહબુતે' છે, તે મગરૂરી કરનારૂ (ઈનસાંન) છે, અને તે એમ વી-
ચારેછે કે, (દુનીઆંમાં) તેના કરતાં કોઈ વધારે નથી; અને જે 'અઈબી-
બુતે' છે તે, (અધુરા એલમથી બીજાને) તુચ્છકારનારૂં (માંણસ)છે. તે (શખ્સ)
એવું ગુમાંન રાખેછે કે, બીજો કોઈ તેની માફક જાંણતો નથી; પણ તેથી

* આએ ઉપલી બાબતની મતલબ એવી રીતે સહમજવી કે, આદમીએ આ-
એ દુનીઆમાં સારો ઉદીઓગ કરીને મેલવેલી દોલત પોતાનાં આએ દુનીઆનાં
મગવડને સારૂ વાપરવા ઉપરાંત, તેહનો મોહોટો ભાગ સારાં પુણ્યનાં કાંમો કરવા પાછલ
ખરચવો, કે તેથી તેહને આએ દુનીઆમાં સંતોષ અને આવતી દુનીઆમાં શુખ્ય
મલે. કારણ કે આએ દુનીઆમાં સંકટ ભોગવીને જે માંણસ દોલત એકઠી કરી જા-
એછે, તેને તેથી બેહુ જેહાંનમાં શુખ્ય મલવું નથી.

પછાત પડેલો અને ઉતરતોછે. જે ઇનસાંન પોતાની દાંનાઇ અને સારા ગુણોને સારૂં હમેંશાં એવો ખેઆલ રાખેછે કે, હું જાંણું છેઉં અને પેલો જાંણતો નથી, હું પેલા કરતાં વધારે છેઉં અને તે મારીથી ઉતરતો અને ઓછોછે; તે આદમી આએ બે દુરગુણોથી, (પોતાના) આતમાને ૩ એબીઅલ તથા બીમાર કરનારૂંછે. માંટે આએ, આતમાને લગતી બે જાતની બીમારી, (જેમાં) એક (બીમારી) અભિમાંનથી, અને બીજી (બીમારી) પારકાને તુચ્છકારવાનીછે, તેને આદમીઓએ પોતાથી અટકાવ્વી;† (એવી રીતે કે) જેનો આતમાં તે (વસ્તુ) થી બીમાર હોએ, (ઇમાને જેનામાં તે દુરગુણો હોએ), તેણે બીજા પહેલા શખ્સની તાબેદારીમાં રેહીને તેથી વીધારે ગણેઆંણ અને સારા ગુણોની કેળવણી લેવી, કે તેથી, જેમ પાંણીન તંગીથી એક જાડ શુકાઇ જાએછે, તેમ તેનાં અધુરાં ગણેઆંણોનો નાસ થાએ. આએ અભિમાંન અને તુચ્છકાર કરનારાં બેહુ માંણુસની બીમા-

---

† અરદીબેહશ્ત યશતના પાક અવસ્તામાં, પોતા વીસે અભિમાન રાખ્વું, અને પારકાને તુચ્છકારવું, એ બે દુરગુણોને [illegible] પઇરિ-મઇતિ, અને [illegible] તરો-મઇતિનું નાંમ આપેલું છે, અને તેને માંણુસ જાતના બુરા મરજ તરીકે ગણીને, તેવાં દુરગુણ માંણુસને ઇજા અને હાંણી પોહચ્વા વીશે આપણા પેગમબરની તરફથી બદ દુઆ માંગવામાં આવેલીછે. જેમકે:— [illegible] — [illegible] હાંણીએ પોહચો, અને દુઃખી થાઓ! (પારકાને) તુચ્છકારનારૂં આદમી; હાંણીએ પોહચો અને દુઃખી થાઓ! (પોતા વીશે) અભિમાન રાખનારૂં આદમી.

વલી અહુ-વદ ગાથાના છઠા હામાં, અશો અહુરમજદનો તુચ્છકાર કરનારાં, અને તેને ધિક્કાર કરનારાં ઇનસાનને આપણા અશો પેગમબરે નીચે જણાવેલા મુજબ દુરગુણી ગણીને તેને શાપ દીધેલાછે. જેમકે:—

[illegible]

ઓ અહુરમજદ! જે આદમી ખરાબ વીચારથી તારી નાફરમાની કરનારૂં તથા તારા સંબંધને ધીક્કારનારૂંછે, તે પાપી કામના સંબંધ વાલું, તાબેદારીનો નાસ કરનારૂં અને ગોસપંદનો ચારો (ઇમાને ગરીબની પરવરશીના કામને) ખરાબ કરનારૂંછે; માટે હું તેને સારૂ ઉલટું માંગું છેઉં. (ઇમાને તેહને બદ દુઆ કરૂં છેઉં.)

દશતુરાંન દશતુર આદરબાદ મારાસ્પંદે સાસાંની પાદશાહ અહુરમજદ શાહપુરના વખતમાં આશરે ૧૬૦૦ થી વધારે વરસ ઉપર જોડેલી પતેતમાં 'અભિમાન' અને 'તુચ્છકાર' એ બે દુરગુણોને ગુનાહ તરીકે નોંધેલાછે; અને તેને [illegible] 'અવર્-મનશની' ઇમાને 'પોતા વીશે અભિમાન રાખવાનો' તથા [illegible] તરમનશની, ઇમાને 'પારકાને તુચ્છકારવાનો' ગુનાહ એવું નામ આપેલું છે.

રીનો એલાજ, (એટલે જે મગરૂરી અને હંકારથી તેને શુધરવું), સંપુરંણ વીચારથીછે; કારણ કે, માંણસ પોતા વીસે પ્રમાંણીક વીચારવાલું, પુરતા વીચારવાલા ઉસ્તાદની શાગેરદી કરવાથી થાએછે; અને તેથી બીજામાં જે કાંઈ એલમ અને સારા ગુણ વધારે ઈચ્છા એોછા અને મુતલક નહી હોએછે તે, તથા બીજામાં જેટલો એલમ તથા સારા ગુણછે તે, તેના પોતાના માંનથી, અથવા તેનાથી તે ઉતરતોછે તે, તેને નજર આવેછે. અને જેવારે બીજો શખ્સ (એલમ હોનરમાં તેનીથી) વધારેછે એવું તેને જણાએછે તો તેને તે, પોતાની ઉપર ચહડતે દરજેનો ગણેછે, અને પોતે તેથી ઉતરતે દરજેનોછે એવું તે માંણેછે, (અને તેમ તે પોતાને) રાખેછે; અને વલી તેનાં કરતાં બીજો શખ્સ, જે કાંઈ વધારે જાંણતો હોએચ તો, તે (આદમી પોતાને) નહી જણાએલું સીખવા સારૂ, તથા પોતાનૂ આતમાને અભિમાન અને તુચ્છકાર કરવાના મરજ (ઈચ્છાને તકસીર) થી છુટકારો આપવાનો એલમ હોનર મેલવ્વા સારૂ, પેલા (વધારે શીખેલા) ની તાબેદારી કરેછે.

૧૦ (માંણસને) પસંદ કરવાજોગ, રોશનીવાલી (ઈચ્છાને બેહ- ૧
શતનો મારગ બતલાવનારી) જેબી સકતીછે, અને ના-
પસંદ કરવાજોગ, અંધકાર (ઈચ્છાને દોજખનો રસ્તો
બતલાવનારી) જેબી સકતીછે, તે વીસે ભલી
દીનને લગતો ખોલાશો.

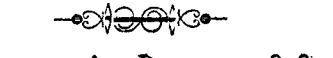

જાંણવું કે, હયાતી ધરાવનારાં દરએક આદમીની સાથે સંબંધ ધરા- ૨
વનારી બે અનદીઠ જાત (ઈચ્છાને જેબી સકતી) છે. અને (આએ કુની-
આંનાં) જોકો તે (બંધે જેબી સકતીએો) ની મારફતે, પોતાની હયાતીને સી-
નગાર આપનારાં તથા બે તરેહની બતલબ ધરાવનારાં અને બે જાતનાં કાંમ
કરનારાંછે. જેવારે પેદાએશને પેદા કરનાર (દાદાર) ની તરફથી, ખલકે
મીનોઈ (જેહાંન) માં જનમ લીધો હતો, તેવારે તેની સાથે, બે જાતની
બતલબ ધરાવ્વાનો તથા બે તરેહનાં કાંમ કરવાનો સંબંધ હતો નહી;*

* આએ ઉપર જણાવેલી રોશની વાલી તથા અંધકાર જેબી સકતીને આ-
પણા પાક અવસ્તામાં 'સ્પન્તો મઈન્યૂઉશ' અને 'અંગ્રોમઈન્યૂઉશ' ને નામે જણા-
વેલીછે, અને ફારસી એોલમાએો તેને اهورمزد અથવા يزدان તથા اهرمن

પંણ હયાતી ધરાવનારાં ઇનસાંનો તેમ કરવાને આએ દુનીઆંની અંદર, તેને લગતો મારગ બતલાવનારી (ઉપલી બે) ગેબી સકતીઓથી સકતીવાંત થાએલાંછે. અને (તેઓની અંદર) તે (બે જાતની) મતલબ અને કરણીનું જાહેર થવું, અગત કરીને આએ પરકારે બનેલુંછે કે, જેવારે આએ દુનીઆંની આંખ તથા કરણીથી, આએ દુનીઆંની વસ્તુનું દેખાવું તથા કરવું, (માંણશને) જાહેર થાએછે, તેવારે બે જાતની મતલબ તથા બે તરેહની કરણીની હયાતીનાં મુળને લગતું કાંમ કરનારી બે ગેબી સકતીઓ, તેની જાતની અંદર દાખેલ થાએછે, તેમાં જે રોશનીવાલી (સ્પન્તો મઈનીઉશની) ગેબી સકતીછે તે, હયાતી ધરાવનારાં (ઇનસાંન) ની અંદર ઉપાએ કરનારો જોસ્સો આપનારી કઉઅત તરીકેછે. આએ ગેબી સકતીના સંબંધમાંથી (માંણસને) જુદું પડવું, આએ દુનીઆંને લગતી અંધકાર સકતીની તરફ તેહને એકેદમ ફરવાએછે. હમણાં, (ઇઆને આએ દુનીઆંને લગતી હયાતીની અંદર), સઘલા લોકોને આએ દુનીઆંની મારફતે શુધરવાનો, (ઇઆને આવતી દુનીઆંનાં શુખને સારૂં લાએક થવાનો), જે સબબછે, તે આએ (સ્પન્તો મઈનીઉશને નાંમે ઓલખાતી) ગેબી સકતીથીછે.

અથવા [illegible] ને નાંમે ઓલખેછે. આપણો પેગમબર અશો જરતોશત જે [illegible] 'સ્પન્તો મઈનીઉશ' નો તાબેદાર અને [illegible] 'અંધ્ર-મઈનીઉશ' ની સાંહાંમને થનાર હતો, તેણે ઇજદજરદના ૧૦ મા હાના પાક અવસ્તામાં પોતાને 'સ્પન્તો મઈનીઉશ' ના પાંચ સારા ગુણવાલાઓને લગતો, અને 'અંધ્રમઈનીઉશ' નાં પાંચ દુરગુણવાલાઓથી દુર રેહનાર તરીકે જણાવેલોછે, જેમકે:—

[illegible]

પાંચ સારા ગુણ વાલાઓને લગતો હું છેઉં, અને પાંચ દુરગુણ વાલાઓને લગતો હું નથી. સારૂં વીચારનારને લગતો હું છેઉં; ખુરૂં વીચારનારને લગતો હું નથી. સારૂં બોલનારને લગતો હું છેઉં; ખુરૂં બોલનારને લગતો હું નથી. સારૂં કરનારને લગતો હું છેઉં; ખુરૂં કરનારને લગતો હું નથી. (અહુરમજદના) ફરમાંબરદારને લગતો હું છેઉં; (અહુરમજદની) નાફરમાંની કરનારને લગતો હું નથી. અશોને લગતો હું છેઉં; પાપીને લગતો હું નથી. એજ પરમાંણે સેવટ વેર હું રેહવશ, કે જાંહાંસુંધી (આએ દુનીઆમાં સ્પન્તો મઇનીઉશ અને અંધ્ર મઈનીઉશ એ) બેહુ મીનોનો ઠરાવછે.

અંધકાર મીનો (ઈઝાને અંધ મઈનીઉશને નામે ઓલખાતી ગેબી ૩
સકતી), મોહતની ખાસીઅત વાલી તથા પાપને લગતી કંગાલ જાતવાલીછે; તેથી તે હયાતીવાલાં ઇનસાંનમાં સંબંધ રાખવા સારૂ પોહચવાને લાએકની નથી. તેમજ જે કોઇ (ઇનસાંન) આએ દુનીઆંમાં પેદા થાએલુંછે, તે (તેના) અસલ ખવાશ*થી, તે (બુરી સકતી) ની અંદર મલવાને લાએકનું નથી; પણ ઉલટા ખવાસનાં પ્રમાંણને લીધે તેમ બનેલુંછે. વળી (આદમીઓ) પોતાને તરેહવાર રીતે દેવની જાતવાલા દેખાવનાં બનાવેછે, અને તેઓ વરૂ તથા બીજાં ખરાબસત્રોનો અવતાર લીએછે, તેથી તેઓના જાતી ખવાસથી નથી, પણ તે (અંધકાર સકતી) ના સંબંધને લીધેછે; કારણ કે જે આદમીઓ રોશંન જાતવાલાંછે, તેઓ 'કશકેરેત' (ઈઝાને સેવટના શુધારા) ને મલતાંછે. બલી દીનમાં જાહેર કરેલુંછે કે, તે (રોશનીવાલા સ્પન્તો મઈનીઉશની મદદ) થી, જરતોશતનાં દોરમાં દેવો તદન અસકત અને નાપેદા થએઆ હતા† અને હોશેદરના દોરમાં વરૂનાં કાલબુદ્દોનો પુરે પુરો અન્ત આવસે તથા હોશેદરમાહના વખતમાં દંખ મારનારાંઓનાં કાલબુદનો પુરો નાસ થસે. એ ઉપરાંત બીજા જે કાંઇ દુરગુણો રોશન બુનીઆદનાં આદમીની જાતમાં દોડેછે, તેનું તેઓ વચેથી કમ થવું, જુદી જુદી જાતવાલાં (આદમીઓ) ના આતમાને (તેઓનાં) બદનથી છુટટાં પ-. ડતી વખતે, તેઓને લગતી (જે વસ્તુ) આએ દુનીઆંનીછે, તે પાછી આ એ દુનીઆંમાં, અને જે (વસ્તુ) મીનોને લગતીછે, તે પાછી મીનોમાં, મલી જાએછે; તેઆરે થાએછે. હોશેદરમાહના દોરની આખેરીએ, ફતેહમંદ સોશીઓસના આવવાથી, આદમીઓની જાતમાંથી દરૂજ (ઈઝાને બદી) નો સંબંધ એકેદમ શાફ થસે, તુટસે અને ઘટી જસે.‡

---

* અસલ ખવાસની મતલબ એછે કે, ઇનસાને અશો અહુરમજદની તરફથી આએ દુનીઆમાં જનમ લીધોછે, તેથી તે સાહેબે તેનામાં અંધકાર સકતીને અટકાવ્યાનાં હથીઆર તરીકે જાતી અકલ—વીદીઆ—સારો ખવાસ—ઉમેદ—સંતોષ—દીન—અને વીદવાનોની સાથે પુછપરછ કરવાનો શોક ઇત્યાદી વસ્તુઓ બખ્શીલીછે, માટે તેહને આધારે ચાલનારાં ઇનસાનોનો 'જાતી ખવાસ' સ્પન્તો મઈનીઉશને લગતોજ હોવો જોઇએ; પણ જેઆરે તે સઘલાંને તરક કરીને માંણસ અંધકાર સકતીની તરફ બુરાં મનની મારફતે ખેંચાએછે, તેઆરે તે, પોતાના અસલ ખવાસથી ઉલટું બનેછે.

† જુવો દફતર પેહલ્લાંને સફે ૪૭ મે આપેલી બીજી નોટ.

‡ જુવો દફતર પેહલ્લાંને સફે ૨૯ મે આપેલી નોટ.

૧ ।•૧ આદમીને (આ્ખે દુનીઆંમાં) સરવેથી સરસઆને સર-
વેથી નરસ હાલતમાં ચલાવનારા વસીલા વીશે
ભલી દીનને લગતો ખોલાસો.

૨ જાંણવું કે, (આ્ખે દુનીઆંની અંદર) આદમી કેટલીએક (બદીની) આમેજશ ભરેલી હાલત છતાં, પોતાને જે સરવેથી સરસ રીતે ચલાવનારૂં બનેછે, તે તેની જાતી બુદ્ધિથી પુરતી તપાસ રાખીને ચાલવાએછે. અને તે સરવેથી બુરી હાલતમાં પોતાને ચલાવનારૂં પાપી સકતીને લીધેછે; માંટે આ્ખે બે તરેહની ચાલ વાલાં (ઈનસાંનો) ની અંદર, જે ઉસ્તાદ તેઓને એલમ તથા કીહું કાંમ કરવું અને કીહું નહી કરવું ઈત્યાદી તરંણ વસ્તુઓને સીખવનારોછે તે, તેઓનો દોસ્ત* (ઈ્આને હેતુ) છે. અને જે હાકમ હકુમતની મારફતે તેઓને ગુનાહથી અટકાવનારો, આતમાનું રખ્શન કરનારો અને સંકટમાં તેઓને મદદ આપનારોછે, તે તેઓનો ઉપરી ગણાએછે.† માંણસને સારૂં દરએક ઠેકાંણે જે પેહલ્લે દરજ્જેની સરવેથી સરસ વસ્તુછે, તે જાતી બુદ્ધિછે; તથા જે કોઈ જાતી બુદ્ધિની અંદર ઉતરવું હોએછે, તેહને સારૂં બીજે દરજ્જેની ઓતમ વસ્તુ, વીદ્યા અભિઆશછે; અને જે કોઈ વીદ્યા અભિયાશ વગરનું (માંણસ) હોએછે, તેને સારૂં તરીજે દરજ્જેની ઓત્તમ વસ્તુ, તેણે હમેશાં શું કરવું અને શું નહી કરવું ઈત્યાદી સીખવનારો (તેનો) દોસ્તછે. તેમજ જે (ઈનસાંન) આ્ખે ઉપલી (તરંણે વસ્તુ) વગરનું હોએછે, તો તેને સારૂં ચોથે દરજ્જેની સરવેથી સરસ
૩ વસ્તુ, તેને ગુનાહ (કરવા) થી અટકાવનારો હાકમછે. જો કબુ (આદમીને સારૂં) આ્ખે (ઉપલી વસ્તુઓ) નહી હતેતો, તે સરવેથી સરસ જીનદગી ગુજારનારૂં કાંહાંથી બનતે? તેમજ તે લાંમબી જીનદગી ગુજારી સકતે નહી; પણ એ ઓત્તમ વસ્તુઓ ખોવાએ, તે (ઈનસાંન) નાસ પાંમેલું થાત અને તે સરવેથી વધારે બુરાઈમાં ચલાવનારી પાપી સકતીની અંદર પોહચીઉં હોત.

---

* આ્ખે દોસ્ત–તે આપણા પાક મજહબની કેળવણી આપનારા દસ્તુરને શહમજવો.

† આ્ખે ઉપરી અથવા હાકમ તેહને શહમજવો કે જેહની હકુમતનો આધાર અને ચલણ આપણા મજહબને મલતું હોએ.

૧૦૪ (માંણુસને) ખેાદાએતાલાની નજદીકી (ઇચ્છાને સં- ૧
બંધ)માં રેહવાના તરીકા વીસે ભલી
દીનને લગતેા ખેાલાસેા.

જાંણવું કે, (માંણુસેાને) પાક ખેાદાએતાલાની હજુરમાં રેહવાનેા મા- ૨
રગ દાંનાઈ અને ઈમાંન એ બે ચહડતે દરજ્જેની વસ્તુની મારફતેછે, અ-
ને એ બેહુ વસ્તુને (પેાતાથી) દુર કરવાએ, તેએા આએ દુનીઆંની નેકીથી,
તેમજ આવતી દુનીઆંની નેકી (ઇચ્છાને શુખ) થી, વેગલાં રેહછે. (સઘળી ૩
દુનીઆં તરંણ જાતનાં મકાંનની અંદર વેહચાએલીછે, તેમાં)* એક દેાજ-
ખને નાંમે ઓલખાતું મકાંનછે, તાંહાં ગુનાહની આલુદગીને માટેની કુશેશ
કરનારા દેવદરૂજોને અને પાપીએાના રવાંનને હાંકી કાહાડેલાંછે. બીજું ૪
રેાશની તથા અંધારાંવાલું-ભલાઈ તથા બુરાઈવાલું અને ખુશી તથા દેલ-
ગીરી સાથતું મકાંનછે, અને તે ગેતીને નાંમે ઓલખાએછે. આએ મકાંન
(દેાજખ અને બેહશત) એ બેહુની વચ્ચેનુંછે, જાંહાં શેતાંનના સંબંધ
વાલી ગુમરાહી-બદી અને ગમગીનીની હીલચાલ માણુસેામાં દાખેલ થાએછે;
તેથી આએ દુનીઆંની પેદાએશમાં જે આદમીએા સરવેથી સરશછે, તેએા
(તેવી હીલચાલની સાંમણે) લડાઈ કરનારાં તથા દુનીઆંનાં બીજાં આદ-
મીએા જે દાદારની અગમ બુદ્ધિવાલી સકતીવાલાં નથી, તેઓને તે વીસેની
સહમજ આપનારાંછે. આદમીઓને ચહડતે દરજ્જેનું કાંમ કરનારા મીને
યજદેાની કઉમતથી, (આએ દુનીઆંમાં) સારી જીનદગી—સારી હકુમત—
(બુરાએા ઉપર) ફાવવું, આએ દુનીઆંનાં લેાકેામાંથી (રપન્તેા મઈનીઉશની)
રેાશનીએ (ઇચ્છાને સહમજે) કરી, (અંધ મઈનીઉશની) તારીકી (ઇચ્છાને
ગુમરાહી) ને સાફ કરવી, ભલાઈની કઉમતે કરી બુરાઈને દુર કરવી અને
ખુશીનાં જોરે કરી દેલગીરીને દાબો નાંખવીછે. અને એથી આએ વચલાં
મકાંનની અંદર આદમીઓને હમેશાં, (રપન્તો મઈનીઉશની) રેાહશની (ઇ-
ચ્છાને સહમજ)થી ભલાઈ અને ખુશી બરોબર મલી સકેછે. (તરીજું) જે ૫
ચહડતે દરજ્જેનું મકાનછે, તે સઘલી રેાશની—પુરતી ભલાઈ—અને
સારી ખુશીવાલાં બેહશત તથા ગરેાથમાંનનુંછે, અને આએ મકાંનની કઉમ-

* આએ વલાએમામાં જણાવેલી મતલબને લગતી એબારત નકલ કરનારની
નજર ચુકથી ઈરાંનથી આવેલી નકલમાં લખાએલી નથી.

તને અંધ મઇનીઉશ ખરાબ કરે, તથા તેમાં તેની આલુદગી થાએ તે સારૂ, તેને આસમાંનની બાહેર છેક હેઠાંણુમાં (ઇઆને છેક ઉડાં દોજખની અંદર) કાહાડેલોછે. આસમાંનની અંદર સધલી રોશની—સધલી ખુશબોએ—સધલી નેકી અને સધલી ખુશીછે, અને તાંહાં દાદારની ચહડતે દરજ્જેની
૬ તથા અગમ બુદ્ધિવાલી હકુમતછે.† માટે જે ધરમગુરૂઓ, આદમીઓની જીનદગી હમેશની સજા મલવાજોગ દીનથી ગુજરાવનારાછે, તેઓ ખરેખર દોજખીછે અને તેઓનો મજહબ, (માંણુસોને) બીલકુલ બુરી મદદ તથા અનીતીનો સંબંધ આપનારો અને બીનોઇ જેહાંનમાં તેઓને ભારી હલાકી પોહચાડનારોછે. કારણ કે અધુરો ધરમ કબુ સંપુરણ અને પવીતરાઇવાલો કેહવાએ નહી, પણ તે સધલી અપવીતરાઇ સાથનો ગણાએછે.

૨ ૧૦૮ (આદમીઓની અંદર) યજદો તથા દેવોનું રેહઠાંણ કેવી પરકારનુંછે, તે વીસે ભલી દીનને લગતો ખોલાસો.

૨ જાંણવું કે, જે આદમીનાં રૂહની સાથે યજદો સંબંધ રાખેછે, તે (આદમીઓ) પોતે, તે યજદોની જાતને લીધે તેઓની માફક, પવીત્તર ખોરહવાલાં, બુરી સહમજના સંબંધ વગરની દાંનાઇવાલાં, બદીના મેલાપ વગરની ભલાઇવાલાં, (દાદારનું) ફરમાન કેહનારા (બીનોયજદો) નું કેટલુંએક બલ ધરાવનારાં અને અંધકાર (ઇઆને ગુમરાહી) ની આમેજશ વગરનાં ખોરેહને લીધે, ઘણુંજ શુંદર, ચહડતા દેખાવવાલાં, સારી જાતવાલાં અને સારી નજરવાલા ખોરશેદ‡ ની મીસાલનાં હોએછે; જેવો કે દુનીઆંને

† દાદારની હકુમત આસમાંનની અંદરછે, તેહની મતલબ એમ સહમજવી કે જે આદમીઓ આએ દુનીઆંમાં સારાં કામ કરેછે, તેઓને સારો બદલો, તેમજ જેઓ પાપી કામ કરેછે, તેઓને સજા, બીનોઇ જેહાંનમાં તે સાહેબથી મલેછે. અને તાંહાં આએ દુનીઆંની માફક માંણુસોનાં મન ઉપર 'રપન્તો મઇનીઉશ' અને 'અંધ મઇનીઉશ' નું અકરશન નથી; માટે તાંહાં અશો અહુરમજદના ઠેકાણાની બાહેર કોઇને જવાની તાકત નથી.

‡ **શારી નજરવાલા ખોરશેદ**ની મતલબ એછે કે, શુરિયની રોશનીનો પરકાશ શુરિયની આંખ અથવા નજર તરીકે ગણાએછે; અને તેથી તારીકી તથા બદકાર ચીજોનો નાશ થાએછે, અને પાંણીને સફાઇ, જમાનને પવીતરાઇ, ઝાડ પાંણોને વરધી અને આદમીઓને તનદરૂસ્તી મલેછે, અને તેઓના મરજો દૂર થાએછે; એટલુંજ નહી પણ સધલી દુનીઆંનો વહીવટ તેનીથી ચાલેછે અને દુનીઆંમાં આબાદી થાએછે.

ફરાગત આપનારો (ઇચ્છાને આબાદ રાખનારો) ધરમગુરૂ, અને હાકમ હોએછે. આદમીએો આએ દુનીઆંમાં વગર જોવે (ઇચ્છાને બેચ્આંત પોહચ્યાડેઆ વગર) ચાલેઆથી, કેટલેએેક દરજ્જે આમેજશવાલી જાતનાં બનેછે; પણ જ્યારે તેઓ બુરી વકુફના મેલાપ વગરની (રૂપન્તોગ્રઈનીઉશની) દાંનાઇએ અને પોતાની ગેબી આંખે (ઇચ્છાને વીચાર સકતીની મારફતે) સંપુરણ રીતે જોએછે, તેઆરે જીનદગીને લગતો રસ્તો કેવી પ્રકારનોછે, તે તેઓનાં બેચ્આંતમાં બોહલી રીતે આવેછે. આદમીની અંદર કેટલેએેક દરજ્જેની આમેજશ (ઇચ્છાને કસુર) હોવા છતાં, ગેબી વીચાર સકતી તેમાં આવી સકેછે, અને તેથી તે આદમીઓ ચેતવણી આપનારી ગેબી સકતીની મારફતે, (બોદાઇ) ફરમાંનો લોકોને જાહેર કરેછે. એટલે જે આએ દુનીઆંનાં લોકોને (દોજખથી) છુટકારો આપવા સારૂં બન્દો નેક ઇચ્છા રાખનારા અને સરવે પાંતીએ સારા ખવાસનાછે, તેથી તેઓ પોતે જેવાં તેજવાલાછે, તેજ પરમાંણે બદીના સંબંધ વગરની ભલાઇને સારૂં જે ઉંનચી સકતીછે, તેહને લગતી ચહડતે દરજ્જેની વસ્તુઓ માંણસોના મનમાં ઉતારેછે; અને તેથી તેઓને લોકોની અંદર બોરેહ અને કીરતીવાળાં કરેછે. જેમકે દાખલા તરીકે એેક અકલમંદ પુરતી બખ્શેશવાળો-પાકજાત-ખુબીવંન્તો હાકેમ અથવા પાદશાહ, ઇનસાફની મારફતે આબાદી કરવાએે, દુનીઆંનાં લોકોને શુખી કરનારો, તેમજ એેક પવીત્તર આતમાવાળો ધરમગુરૂ, ચહડતે દરજ્જેના ધરમની મારફતે, યજદોની મારફકના ગુણોથી, માંણસોની એેબ (ઇચ્છાને દુરગુણ તથા ગુનાહ) નું જે નીવારંણ કરનારો થાએેછે, તે યજદોનો સંબંધ તેહની જાતની અંદર હોવાના સબબને લીધેછે.*

---

* આએે બાબત પાક અવસ્તામાં જણાવેલી મતલબને મલતીછે; કારણ કે દુનીઆંમાં જે અચરતી ઉપજાવનારાં અને સાધારણ સકતીનાં માંણસથી નહી બની સકે એેવાં કાંમો જે જે પાદશાહો અને ધરમગુરૂઓએે કરેઆંછે, તે (કાંમો) તેઓને યજદોની બોરેહની મદદ મલવાથીજ તેઓ કરી સકેઆછે. જેમકે જમીઆદ યશતના ચોથા કરદામાં અશો અહુરમજદની તરફની કુદરતી સકતી આપનારાં 'કયાંનબોરેહ' વીસે જણાવેલું છે કે :—

૩ માંણુસો વરૂ તથા ખરૂક્ષને લગતા જોસ્સા (ઇચ્છાનેં દુરગુણ) ને લીધે દેવની મીસાલનાંછે, અને તેઓની અંદર હેશમ (ઇચ્છાને ગોસ્સા) ના ઉલટા મારગવાળી ગેબી સકતીના દોડવાએ, તેઓ રોશનીના સંબંધ વગરની અંધારી (ઇચ્છાને યજદોની ખેરેહ વગરની ગુમરાહી), દાંનાઈના સંબંધ વગરની બુરી બુધ્ધિ, અને ભલાઈના મેલાપ વગરની બુરાઈના સબબવાળાં બનેછે. માંણુસો રોશનીના સંબંધ વગરની તારીકી (ઇચ્છાને યજદોની ખેરેહ વગરની ગુમરાહી) ને લીધે, ઘણુંજ નજીસ ખરૂક્ષની માફક, અતીશે ગુનાહ ભરેલી ચાલચલણુ-
૪ ની બુરી મદદ મેળવનારાં થાએછે. અને દાંનાઈના સંબંધ વગરની બુરી બુધ્ધિએ, તેઓ જુઠું સાંભળનારાં અને લોકોને જુઠું સહમજાવનારાંછે, અને જેમ પોતે તેથી નીચ રીતે ખરાબ થનારાંછે, તેમ તેઓ (ખરાબ કાંમ) બીજાઓને કરવા સીકવેછે; તથા તેઓની અંદર હેશમની ગેબી સકતીના દોડવાએ, તેઓ ચોર અને રાહમારૂનાં જેવાંછે, અને ભલાઈના મેલાપ વગરની બદીથી બુરી કઉમત મેલવાએ, તેઓ પેદાએસને હાંણી પોહચાડનારા, જીઆંગાર, બુરા જાદુગર અને દુનીઆંને ઘાત કરનારા પાપી હાકમ તથા ઠગારા ધરમગુરૂ અને
૫ વરૂ તથા ખરૂક્ષની માફક, દુનીઆંની નેકીને ખરાબ કરનારાં થાએછે. અને તે પાપી (આદમીઓ) જેમ આએ દુનીઆંમાં સારા ગુણોથી દુર અને એબ

અહુરમજદનાં પેદા કરેલાં ગલેબ, ઘણી આએપત મેલવનારાં, ચહડતે દરજ્જેનું કાંમ કરનારાં, પરહેજમાં રાખ્નારાં, ચલકાટવાલાં, બલવન્ત અને ઉલટી પેદાએશને તોડનારાં, પાદશાહી ખેરેહની હમો ઇચ્છાદ કરીએ છઇએ; કે જે નુર, મીનોને લગતા યજદોનું અને આએ દુનીઆંમાં જનમેલા અને હવે પછી જનમ લેનારા આએરથને લગતો શુધારો કરનારા ફાએદેમંદ લોકોનું છે.

જમીઆદ, આયાંન, દરવાસ્પ, ફરવરદીન, રાંમ, હોમ અને અરશીશવંગ ઇત્યાદી યશતોનાં લખાંણુ ઉપરથી આપણને જણાએછે કે, આએ ઉપલાં નુરના સંબંધથી અને ઉપર જણાવેલા યજદોની મદદથી પાદશાહ હોશંગે બદકાર માંણુસોને પોતાની હકુમતને તાએબે રાખેઆં હતાં; તેહમુરસ્પે 'અંધમઇનીઉશને' પોતાનો તાબેદાર કીધો હતો; જમશેદે સઘલી દુનીઆં ઉપર સારી કીરતીવાલું અને દુનીઆંને આબાદ રાખનારૂં રાજ ભોગવીઉં હતું; ફરેદુને જુહાક જેવા બદકાર પાદશાહને મારેઓ હતો; કેરશાસ્પે આલમને ઇજા દેનારાં જીઆંગાર જનવરો તથા રાખ્શશોને મારેઆ હતા; કેખસરએ બુતપરસ્તીનો નાસ કીધો હતો અને ઘણુંજ બુરાં બલવાલા પાદશાહ અફરાસીઆબને મારી દુનીઆમાં શુધારો કીધો હતો; ગુશતારપે હકત એકલીમ ઉપર જરતોશતી દીનનો ફેલાવો કીધો હતો; અને પેગમબર અથો જરતોશતે દુનીઆમાંથી દેવોનો નાસ કીધો હતો, તથા દુનીઆંના સરવેથી કામેલ ફીરસુફોની સાથે અકલને અચરતીમાં નાખનારી તકરારો કરીને તથા માંણુસ જાતથી નહી બની સકે એવા ભોજેજાઓ બતલાવીને, મજદીઅસનની દીન વીદવાંનોને કબુલ કરાવી હતી. અને એવીજ રીતની મદદથી હવે પછીના પેગમબરો હોશેદર, હોશેદર માહ અને સોશીઓશ દુનીઆમાં રીસ્તાએજને લગતા શુધારનાં કાંમો કરશે.

ભરેલી હાલતને લીધે દેવ-દરજના જેવાં હતાં, તેમ તે પાપીઓનો આતમા, તેઓની કાએેઆનાં મરંણ પછી, બદી અને દુરગુણના સંબંધને લીધે, પાપનાં કાંમથી, દેવોની સાથે એેકમળતોછે.

૧૦૧ આદમીની ભલી પેદાએેશને ગેતી અને મીનોની અંદર પ્રાએેદો કરનારી, તેને નોકસાંનથી બચાવનારી, પાપથી છુટકારો કરનારી, પુણથી ચહડતે દરજજે પોહચાડનારી અને આદમીની બીજી (ઊલટી ચાલથી ચાલનારી) દરએેક જાતને ભલાની તરફ પાછું ફેરવવાને ઊલટ આપનારી વસ્તુ વીશે ભલી દીનને લગતો ખોલાસો. ૧

જાંણવું કે, ભલી પેદાએેશને આએે તથા આવતી દુનીઆંની અંદર ૨
ઘણોજ ફાએેદો પોહચાડનાર, તથા તેને નોકસાંનથી બચાવનાર, પાપથી છોડવનાર અને પુણની મારફતે ચહડતે દરજજેનું બનાવનારી જે (વસ્તુ) છે, તે દાંનાઈછે; કારંણ કે તે (દાંનાઈ) થી, દાહપણવાલું માણસ પોતે, ભલી દીનને લગતાં કાંમો જે સખાવત, સચ્ચાઈ, નીમખહલાલી, તાએેદારી, મરવત, સંતોશ, બરદાશત (ઈચ્છાને સેહન કરવું), નીતી અને બીજાં દુનીઆંને સુધારવાનાં તથા આદમીને સવાબકાર અને પવીતરાઈવાલું બનાવ્વાનાંછે, તેને લગતા ગુણોના સબબવાલું થાએેછે, અને તેમજ એેક હાકમ દાંનાઈથી ખલકની જાલવણી અને તેની પરવરશી કરનારો તથા હકુમતને લગતાં સુધારાનાં કાંમ કરનારોછે.

વલી ભલી પેદાએેશને આએે અને આવતી દુનીઆંની અંદર ઘણું ૩
નોકસાંન કરનારી, તેના ફાએેદાને અટકાવનારી, હાંણી પોહચાડનારી, આદમીઓને સવાબકારી તથા પવીતરાઈથી પાછાં રાખનારી અને બદકારીને લગતા ગુનાહની મારફતે તેઓને ઘણાંજ બંદીવાંન કરનારી જે વસ્તુછે, તે બુરી બુદ્ધિછે; કારંણ કે તે બુરી બુદ્ધિથી, માંણસ પોતે બુરી દીન, બખીલી, જુઠાઈ, નીમખહરામી, લોભ, નાંફરમાંની, જોલમ, પાપ, નીરદયા, ભલી દી-

નની સાંહાંમણેની કેળવણી, ઠગાઇ, અંધાપો,† બેહરપંણુ,† અનીતી અને બીજી દુનીઆંને ખરાબ કરનારી એબોવાલું થાએછે; અને દુનીઆંને ખરાબ કરવાનો સબબ માંણુસની જુઠાઈ અને તેનો ગુનાહછે; તેમજ માણુસને જુલમ કરવાની સક્તીનું જાહેર થવું બુરી બુદ્ધિથીછે.

૪ દાંનાઈનું મુલ આસ્નેખેરદ (ઈચ્આને કુદરતી અકલ) છે, અને બુરી બુદ્ધિનું મુલ ઉલટા મારગવાલો બુરો હવસછે. કુદરતી અકલને લગતા ગુણોનું મુલ પેદાનો કરનાર અહુરમજદ પોતેછે, અને જેહેને તે (ગુણો તે સાહેબે) બખ્શેલાછે, તે તેહના આતમાને પુરતી રીતે શુધરવા તથા તેહની જીનદગીને સારાં સેવટથી સંપુરંણ રીતે ગુજારવા સારૂછે. અને દાદાર પોતાની મીનોચ્આંત મીનોને લગતી સંપુરંણ સહમજ, પુરતાં બલ, સંપુ-

૫ રંણ હકુમત અને પુરતી બલાઈથી તે ઈનસાંનને જાલવનારછે. અને આએ ગુણોથી, કેહી ચીજ નીતીનીછે, તે વીસેની આપંણને સહમજ મલવાએ, આપંણ તે મુજબ પોતાને આએ દુનીઆંમાં શુધારી સકીએ છઈએ. વલી આએ દુનીઆંમાં હયાતી ધરાવનારૂં આદમી, કેહી વસ્તુથી અને કેહવી પ્રકારે પોતાને સુધારી શકે, તે વીસેની સધલી સહમજ, બે તરેહની આંખ (ઈચ્આને સહમજ શકતી) મધેની પેહલ્લી (કુદરતી અકલને લગતી સહમજ) થી તેને મલેછે. અને એ (આંખને લગતી) પુખ્ત ધારણાએ, (માંણુસ) તેહની પેહલ્લી અને છેલ્લી હયાતી કેહવી પ્રકારનીછે, તેની મતલબથી વાકેફ થાએછે; અને જે કાંઇ તેને કાએદાસરનું (ઈચ્આને નીતીને લગતું) જણાએછે, તે (કરવા સારૂ માંણુસને) તે કેહેછે, અને જે કાંઇ તેને (કાએદાસરનું) નથી જણાતું, તે કરવાથી (માંણુસને) તે પાછું ફેરવેછે. જે (ઈનસાંન) નીતીની વસ્તુને પીછાંણનારૂ હોએછે, તે, જે (વસ્તુ) તેને નોકસાંન કરનારી હોએછે, તેથી તે દુર રેહછે. વલી (જાંણવું જોઈએછે કે), જે વસ્તુ તેની મતલબ ઉપરથી (આપંણને) સહમજાઈ સકે એવી નહી હોએ, (એટલે જે ભેદ ભરેલી હોએ), તો તે ચીજ (આપણી) આએ હયાતીમાં સહમજી સકાવાની નથી, પણ જેવારે આએ દુનીઆંથી આપંણ ગુજરી જસું, તેવારે તેની મતલબ આપંણને સહમજાસે; કારંણ કે જે હયાતીમાં જે વસ્તુનું દેખાવું નથી, તે વસ્તુ તે હયા-

† અંધાપો તથા બેહરપંણ તેહને સહમજવું કે, માંણુસને જે ભલી દીનને લગતાં કાંમ ઉપર ધેચ્યાંન આપવું જોઇએછે તે નહી આપે અને ભલી દીનને લગતી વાત સાંભલવી ધરેછે તેના અખાડા કરે.

તીમાં જુદીછે, માંટે તેનો ભરમ તે (હયાતી) માં (માંણુસથી) કેમ સહમજી સકાએ ? જેમકે (દાખલા તરીકે) એક શેહરની અંદર ઘોડા મુતલક નહી હોએ, અને તાંહાં કોઈ શખ્સ એમ કેહે કે હું ઘોડાને પીછાંણી સકું છેઉં, અને તે શખ્સ એવો હોએ કે તેને ઘોડાની જાતની તદન પીછાંણજ નહી હોએ તો, તેવો શખ્સ માદા ઘોડો અને નર ઉંઠ કેહવી પરકારનું થાએછે તેની સહમજ તદન ધરાવે નહી; તે શખ્સ મજકુર જાંનવરના પગ અથવા તેના હાથ પગને લગતી સખ્ત ચાંમડી વીસે શું ખોલાસો કરી શકે ?

જે ધરંમગુરૂઓ મજહબને લગતી સહમજ ધરાવ્વાનો દાવો કરતા ૬
હોએ અને તેઓ જે મજહબ બદીનું મુલ તથા ગુનાહના તરીકાવાલો અને એ બને લગતા આપે કરી આએ દુનીઆંને ખરાબ કરવાને માંટેનો હોએ, તેવા મજહબની મારફતે તેઓ માંણુસોને દોજખને વાસ્તે ગુનાહ તથા એબનું કાંમ કરવા સારૂં ઠગેછે, તેઓ તેથી પોતાના આતમાને ઉંડાં દોજખની અંદર દોડાવવાને માંટેનાં તથા હમેશલગી કોઈબી પ્રકારની દયા વગર તાંહાં રેહવાને લાએકનાછે. તે (ઠગારા ધરમગુરૂ) ઓને ભલાઈનાં મુલવાલા, પુણવન્તા, ખલકને જાલવનાર, ખલકનાં સઘલાં આદમીઓને (દોજખથી) છુટકારો આપી (તેઓને) ખાલેસ અને હમેશની નેકી પોહચાડનારા મજહબના દસતુર તરીકે પીછાંણવા નહી; પંણ (તેઓને) જે ગુનાહથી પુર, સઘલી બુરાઈવાલો, દુનીઆંને ખરાબ કરનાર એહરેમનછે, તેના મજહબવાલા (ધરમગુરૂ) સહમજવા. જેમ પેલું ઘોડાની ઓલખ વગરનું માંણુસ, ઘોડા વીસે તેની ઓલખથી ઉલટી નીશાંણ આપનારૂછે, તેમ આએ પરકારના ધરમગુરૂઓ, ખોદાઈ મજહબને પીછાંણવાથી અંણજાંણ ગણાએછે.

૧૧. સવાબને ખરીદ કરવાના અને તેહનો (બદલો) મેલવ્વાના તથા ગુનાહ કરવાના તરીકાવાલાં આદમીઓ, તથા તેઓને લગતા જુદી જુદી રીતના હોકમો વીસે ભલી દીનને લગતો ખોલાસો. ૧

જાંણવું કે, (માંણુસને સારૂં) સવાબને ખરીદવાના અને તેનો બદલો ૨
મેળવવાના તથા સવાબ નહી ખરીદવાના અને તેહનો બદલો નહી મેળવવાના ચેચાર તરીકાછે; (એક) સવાબને ખરીદવાનો અને તેથી બદલો મે-

ળવવાનો, (બીજો) સવાબને ખરીદવાનો અને તેથી બદલો નહી મેળવવાનો; (તરીજો) સવાબને નહી ખરીદવાનો અને તેનો બદલો મેળવવાનો; અને (ચોથો) સવાબને ખરીદ નહી કરવાનો અને તેનો બદલો નહી મેળવવાનો. જે વીસેનો ખોલાસો આએ પરમાંણેછે કે, જેમ એક શખ્સ (આએ દુનીઆંમાં પોતાના ઉદીએોગથી) દોલત મેળવેછે, અને તેની આએપતનો (ખરચ ઉપરાંત) વધારો કરેછે; તે દોલત મેળવવાથી તેને (આએ દુનીઆંમાં) સગવડ થાએછે, તથા તેની (દોલતની) આએપત વધારવાથી તેને બુજોરગી મલેછે, તેમ (આએ દુનીઆંમાં) સવાબ ખરીદ કરનારનો (આવતી દુનીઆંમા દોજખથી) છુટકારો થાએછે, અને તેહની આએપતથી તાંહાં તેને બુજોરગ દરજજો મલેછે.* (બીજું) જેમ એક શખ્સ (આએ દુનીઆંમાં) દોલત મેલવે, પણ તે દોલત (તેના ખરચથી) વધારે આએપતવાળી નહી હોએતેા, તેથી તેને (આએ દુનીઆંની હાલતમાં ફરાગત થાએછે; પણ તેની આએપતનો વધારો નહી હોવાથી, તેને (આએ દુનીઆંમાં) બુજોરગી મલતી નથી. તેમ સવાબને ખરીદ કરનારૂં માંણસ (તેનો સવાબ અને ગુનાહ બરોબર હોવાથી આવતી દુનીઆંમાં દોજખથી) છુટકારો મેલવનારૂંછે; પણ તે (સવાબની) આએપતના વધારા વગર તેને તાંહાં બુજોરગી મળતી નથી.* (તરીજું) સવાબની ખરીદી કીધા વગર આએપત સાથનો સવાબ મેલવનારૂં આદમી, (દોજખથી) છુટકારો મેલવવાની ઉમેદે કરી (દોજખથી) છુટકારો પાંમનારૂં અને (બેહશતની) બુજોરગી મેલવનારૂંછે, (એટલેજે જે આદમી દોજખનો ડર રાખી આએ દુનીઆંમાં દોજખથી છુટકારો મેલવવા સારૂં સવાબનાં કાંમેા પાપ વગર કરેછે, તેહને દોજખથી છુટકારો મલવા ઉપરાંત આવતી દુનીઆંમાં બુજોરગ મરતબેા મલેછે). (ચોથું) જે ઇનસાંન સવાબને ખરીદ-

* જાંણવું કે માણુસની આએ દુનીઆંની દોલત જરછે, અને આવતી દુનીઆંની દોલત સવાબછે; તેથી જેમ ખરચ પરમાણેનાં જરની આવકથી આએ દુનીઆમાં માંણુસને પોતાની જીનદગી ગુજારવાનું કામ ફરાગત ભરેલું થાએછે, અને સંકટમાંથી તે છુટકારેા પાંમેછે; તેમ માંણુસનેા સવાબ ગુનાહનાં પ્રમાંણ પ્રમાંણે હોવાથી, આવતી દુનીઆંમાં દોજખનું સંકટ તેનીથી દુર થાએછે, પણ જેની પાસે આએ દુનીઆંનેા ખરચ કરવા ઉપરાંત આએપતવાલી દોલત રેહતી નથી, તેને આએ દુનીઆમાં બુજોરગી મલતી નથી. તેમ જે માંણુસનેા સવાબ અને ગુનાહ એકસરખેા હોએછે, અને ગુનાહ ઉપરાંત આએપતવાલેા સવાબ તેને સારૂ રેહતેા નથી, તેનેા આવતી દુનીઆમાં દોજખનાં સંકટથી છુટકારેા થાએછે; પણ તેને સવાબની વધારે આએપત નહી હોવાથી, બેહશતનાં મકાનને લગતી બુજોરગી મલતી નથી. અને તે મધ્યમ હાલતમાં તાંહાં રેહી સકેછે.

નારૂં તથા તેહની આખેપતનો વધારો કરનારૂં નથી, તે નથી દોજખથી છુટકારો મેલવનારૂં, કે નથી બેહશતની બુજોરગી ભોગવનારૂં.

વળી ગુનાહ કરવાના તરીકા તથા તેહને લગતાં (આદમીઓ) ની જે ૭
સંખીઆછે, તે (પણ) ચેઆરછે. (એક) ગુનાહ કરવાએ ઈજાવાળી, પણ ૮
દોજખથી છુટકારો મેલવનારી. (બીજી) ગુનાહ કરવાએ ઈજાવાળી અને ૯
દોજખથી છુટકારો મેલવેઆ વગરની; (તરીજી) ગુનાહ કરવા છતાં વગર ૧૦
ઈજાવાળી તથા દોજખથી છુટકારો પાંમનારી. અને (ચોથી) ગુનાહ કરવા ૧૧
છતાં ઈજા વગરની પણ દોજખથી છુટકારો પાંમેઆ વગરનીછે. એમાં જે ૧૨
(પેહલી કેસમ) ગુનાહ કરવાએ ઈજા પાંમનારી અને (દોજખથી) છુટકારો મેલવનારીછે, તે એબ આપનાર (એહરેમન) ના સંબંધવાલાં આદમીઓનીછે, જેઓ ઈચ્છાથી (ઈમાને જાણીજોઈને) ગુનાહ કરવાને લીધે ઈજા ભોગવનારાંછે, અને તેઓનો તેથી છુટકારો તનપસીન † ને વખતે થસે; કારંણ કે તેઓની અંદર ગુનાહ તથા જુલંમનો શોક અને (યજદાંની) દુશમની તથા ગુનાહને લગતી આલુદગીનો સબબ, એહરેમનની ઉસકેરણીએ કરેલોછે. વળી (દીનમાં) જાહેર કરેલુંછે કે સેવટને (ઈમાને રીસ્તાખેજને) વખતે દેવોનેલી જે ભારી ગુનાહનાં શંબંધવાલી એબ તેઓમાંછે તેથી છુટકારો મલસે.* જે જાત ગુનાહ કરવાથી (દોજખમાં) ઈજા ભોગ- ૧૩

† 'તનપસીન' તે રીસ્તાખેજના વખતને કેહછે, કે જે વખતે દાદારની તરફથી ગુજરેલાંઓને સેવટની કાએમા બખ્શીને તેઓને ગુનાહ વગરની શુધરેલી ચાલચલંણ વાળાં અને લોભ તથા ઈજા વગરનાં બનાવેઆમાં આવશે.

* રીસ્તાખેજના વખત ઉપર દેવોને ગુનાહના સંબંધવાલી એબોથી છુટકારો મલસે—તેની મતલબ આપણે એ સહમજવી કે, તે વેલા દેવ-દરજોની અંદર જે બુરી બાસીઅતછે તે નીકલી જવાની નથી, પણ લોકો, કુદરતની તરફથી તેઓને બખ્શીઆમાં આવેલી સકતી મુજબ, પોતાને પવીતરાઈમાં રાખવાની રીતભાતને લીધે, અપવીત્તર ચાલચલણથી દુર રેહસે, તેઆરે એહરેમન અને દેવ-દરજો પોતાની તરફની બુરી અસર માંણુસો ઉપર ચલાવી સકવાના નથી, અને તેઓના બદ બ્યવાસો તેનું કાંમ કરવામાં નકામાં થવાએ, તેઓ તેથી છુટકારો પાંમેલા ગણાશે. કેઆંમતના વખત ઉપર એહરેમન અને દેવદરજોનો નાસ થવા વીસે 'જમીઆદ' યશતના બીજા કરદાના પાક અવસ્તામાં આએ રીતે જણાવેલુંછે.

[illegible]

તે વેલા (ઈમાને રીસ્તાખેજના વખતમાં), જે અશોઇને લગતી કેલવણી પાંમેલ આએ દુનીઆનાં લોકોછે, તેઓ મોહલ વગરનાં થસે, અને તેથી (આએ દુની-

વનારી તથા તેથી છુટકારો પાંમનારી નથી, તે દેવોનીછે. જેઓ પોતાની જ-
તીથી ઈજાવાલા તથા નાલાએક કાંમ કરવાથી વગર છુટકારાવાલાછે, અને
તેઓ રોશનીવાલી જાતની અંદર અંધારૂં કરનારા (ઈસ્માને માંણુસને ફ-
રેબ આપી ઉલટે મારગે ચલાવનારા) છે. વલી (દીનમાં) જાહેર કરેલું છે કે,
અફરાસીઆબ માંણુસજાત હોવા છતાં દેવ બનેલો હતો, તેથી તેહને આ-
૧૪ ખેરશ ગુનાહને લગતી સજાથી છુટકારો મલવાનો નથી. (જે જાત ગુનાહ
કરવાએ) વગર ઈજાવાલી અને (દોજખથી) છુટકારો પાંમનારીછે, તે આઠ
વરસની અંદરનાં દરએક બચ્ચાંની તથા વગર બુદ્ધિવાલાં માંણુસનીછે.
દરએક બચ્ચું ઉમરે નહી પોહચવાના તથા તેનાં પ્રમાંણની અંદર નાંહલું
હોવાના સબબથી, અને વગર બુદ્ધીવાલું માંણુસ તેહને હોશ નહી હોવાથી,
(પાપની) સજાને લાએકનું નથી; અને તેઓનું રવાંન દોજખથી છુટ-
કારો પાંમવા સાથે ખોરશેદ પાએચ્આ (બેહશત) માં પાછું જવાને માટેનું છે.
૧૫ આદમીઓની અંદર જેઓ (દોજખની) ઈજા અને કેદ વગરનાંછે, તે
બેગુનાહ આદમીઓછે. અને તેમજ જે ખાલેસી ભરેલા મીનો યજદોછે
તેઓ ઈજા અને કેદની જરૂર વગરનાછે.

૧ ।।। આદમીની જાંતના વીભાગ વીશે ભલી દીનને લગતો ખોલાશો.

૨ જાંણવું કે, ઘણુંકરીને આદમીની જાતના વીભાગ, આએ (ઈસ્માને
૩ નીચે જણાવેચ્આ) મુજબ ચેચ્આરછે; તેમાં પેહલ્લી (જાત) અકલવાલી અને
૪-૫ (દોજખથી) છુટકારો મેલેવેલી. બીજી અકલવાલી, પણ (દોજખની) બંદી-
વાંન. તરીજી અકલ અને ઉમરમાં નહી પોહચેલી નીરદોશ જાત. અને
૬ ચોથી અકલની અંદર વેહમ ભરેલી હાલતવાલી. આએ (ઉપર જણાવેલી
૭ ચેચ્આર જાતની) અંદર જે અકલવાલી તથા દોજખથી છુટકારો મેલવેલી
અને (આએ દુનીઆંમાં) જણમીને (તુરત) ગુજરી ગએલી (જાત) છે તે

આમાં) અથેા (માણસ) ની આસપાસ તેને મોતમંદ કરવા સારૂં, જે દરજ (ઇસ્માને એહરેમન) અને તેની ૧૦૦-ગણી ઓલાદ (ઇસ્માને ખીજ દેવદરજો) પોહચેલાછે, તે તેથી નાસ પાંમસે.

અશો (ઈચ્છાને પાક) છે. જે જાત અકલમંદ હોવા છતાં (પોતાની) જીનદ- ૮
ગીમાં દોજખના બંદીવાન તરીકેની બનેછે, તે (આખ્યે દુનીઆંથી) ગુજરી
ગએલાં પાપી માંણસનીછે. જે જાત અકલ અને ઉમરે પુગેલી નહી હોએ, ૯
તથા જે જણમીને તુરત ગુજરી ગેઇ હોએ અને જે જણમેઆ વગરની હોએ તે
ખાલેસી ભરેલી (ઈચ્છાને ગુનાહ વગરની) છે. અને જે જાત પુરતી અકલ ૧૦
વગરની અને વેહમ ભરેલી હાલતમાં જીનદગી ગુજારનારી હોએચ, તે સવા-
બની ઉમેદ અને ગુનાહની ધાસ્તી (એ બંધે) ના સંબંધવાલીછે.

૧૧૮ વરસાદનું કારંણ, તેહનો અસલ જથો તથા તેને પડવાનો સબબ, તેહને લગતો હોકમ કરનાર, તેને લગતું કાંમ કરનાર તથા તે કાંમ કરનારાઓનો ઊપરી, ઘાતને બરતરફ કરનારી તેહની જાતી સકતી, (તેથી થા- તો) ફાએદો, તથા નોકસાંન, અને તેહના ના- ઢલા તથા મોહટા છાંટા, બરફ અને કરાં (પડવા) નું કારંણ, અને તેહને લગતો વધારો, ઘટારો, ફાએદો અને નોકસાન કરનારાઓ વીસે ભલી દીનને લગતો ખોલાસો. ૧

જાંણવું કે, વરસાદ (ને પડવા) નું કારંણ પેદાના કરનાર (અશો ૨
અહુરમજદ) ની તરફથીછે.* અને તે, દુનીઆંને તરેહવાર જાતની હાજતમંદી
તથા સુકાસ પોહચવાથી થતાં દુઃખનું પોતાની તરાવતની મારફતે નીવારંણ કર
નાર તથા દુનીઆંને ખીલવનારછે. અને જે ગરમીની કઉઅત તથા પવનના ૩

* વરસાદનું વરસવું અશો અહુરમજદની તરફથીછે, તે વીસેનું વરણન વં- દીદાદની પાંચમી પરગરદના પાક અવસ્તામાં નીચે જણાવેઆ પ્રમાંણે આપંણને મલેછે.

[illegible]

હું જે અહુરમજ છેઉં તે 'વોરૂકશ' દરીઆ મધેથી પવન અને બાફની સાથે પાંણીને વરસાવું છેઉં.

જોરની મારફતે પાંણીને જોસ્સાથી નીચાણમાંથી ઉપર લેઈજનાર તથા ઉપરથી પાછું તેના જાતી જોસ્સામાં નીચે મોકલનારા વસીલાછે, તે (કુની-
૪ આંને) તરાવત બખ્શવાનો કારોબાર ચલાવનારા યજદોછે. તેનો સઘલો અસલ જથો દરીઆવની જાતથી બાકૃના આકારવાલાં વાદલાંઓની હદવેર પોંહચેછે, અને જાંહાંસુધી તે (વરસાદ) નાં અસલ જથાનું દરીઆવની અંદરથી (વાદલાંની હદમાં) ફરી ફરીને જવું થાએછે, તાંહાંસુધી તેનું જમીન
૫ ઉપર વરસવું થાએછે. વરસાદને વીસેનો હોકમ કરનાર દાદાર અહુરમ-જદ પોતેછે, અને દાદારના હોકમથી તેને લગતું કાંમ ચલાવનાર તેશતર તથા સતવેશ સેતારો, બેહમન, અરેદુઈસુર, વાદ, હોમ, દીન, બેરેજત યજદ અને અશો લોકોનાં ફરોહરોછે.† અને આએ સઘલા કારોબાર ચલાવના-

† તેશતર તીર યશતના પાક અવસ્તામાં તેશતર અને તેહની સાથે વરસાદ વરસાવ્વાને લગતું કાંમ કરનારા બીજા યજદો વીસે નીચે જણાવેઆ મુજબ વરણન આવેલું છે.

* * *

તે (તેશતર) હીમતવાંન, સુનદર, ઉન્ડાં અને બોહોલાં પાંણી વાલા 'વોરોકશ' દરીઆની આસપાસ પાકેજાત ઘોડાથી ફરેછે, અને તાંહાંથી તે પાણીને ઉભાવેછે, અને આસપાસથી જોસ ભરેલા પવનો ફુંકેછે. તેઆરે 'સતવશ' તે પાંણીને સાતે ખંડ-વાડી (જમીન) ઉપર ચાલતું કરેછે. (તેશ્તર યશત કરદો પાંચમો.)

રાઓની અંદર ચહડતે દરજ્જેનો સરદાર તેશતરછે, તે તેની હકુમતને લગતું કાંમ પેલા કારોબારીઓની મારફતે 'સતવેશ' સેતારાની સાથે કરેછે. અને તે દરીઆવો, નદીઓ, ચશમાઓ અને પાંણીવાલાં બીજાં મથકોમાંથી પવનના બલે કરી પાંણીને ઉંચે ખેંચવાનું તથા તેને વાદલાંનું રૂપ આપવાનું અને વાદલાંની મારફતે પાંણીને ઉંચકનારાં અબ્ર (ઈમ્માને બાફ) ની હાલતમાં ફેરવ્વાનું, તથા તેને ઉનચે લેઈ જવાનું કાંમ કરેછે, અને બેહમનની શામેલગીરીથી પવનની કઉમતે ફાએદાકારક અબ્ર (ઈમ્માને પાંણીના બાફ) ને ચલાવેછે. અને વરસાદને લગતું કાંમ કરનારા સાથીઓ જે દીનની જાત (ઈમ્માને દીન ઈજદ), તથા પાદશાહોની બોરેહવાલી ખાલેસ અરેદુઈસુર પવન અને જોસ્સો આપનારો આતશછે તે, વરસાદની આડે આવનારા

ઓ સપેતમાન જરતોશત, તેમ્મારે ચલકાટ ભરેલો, નુરમંદ તેશતર, એક ભપકાદાર-સુવાંમના, પીલા કાન અને શુનેરી પાખરવાલા ઘોડાનાં રૂપમાં વઉરકશ દરીઆવ તરફ જાએછે. અને તે દરીઆવમાં જોસ્સો ઉપજાવેછે, તથા તે દરીઆવમાં જોસ્સાને નરમ પાડેછે; અને તે દરીઆવમાં પાંણીને વેહતું કરેછે, તથા થંભ રાખેછે; અને તે દરીઆવમાં પાંણીને જોરમાં ચલાવેછે તથા જોરમાં ચાલતું અટકાવેછે; અને તેથી વઉરકશ દરીઆના સધલા કીનારાઓ જોડાએછે, તથા તેનો સધલો મધ્ય ભાગ જોડાએછે. પછી ઓ સપેતમાન જરતોશત, ચલકાટ અને નુર ભરેલો તેશતર, વઉરકશ દરીઆવથી ઉપર ઉભો રેહછે, તેજ વખતે ચલકતો અને નુરમંદ સતવેશ (સેતારો) વઉરકશ દરીઆવની ઉપર ઉભો થાએછે (ઈમ્માને એ બેહુ સેતારાઓ આસમાન ઉપર આએ દરીઆવને માથે આવેછે), તેમ્મારે "હિંનદવ" નામનો પાહડ જે વઉરકશ દરીઆવની વચ્ચેછે, તેની ઉપર બાફ એકઠો થાએછે. પછી તે (તેશતર) બાફને સાફ વાદલાનાં આકારમાં આગલ ચલાવેછે, અને તેમાં પ્રથમ જે રસ્તે દુનીઆને ફરાખી આપનારો, અને માણુસને ચહડતે દરજ્જેનું કરનારો હોમ આમદરફત કરેછે, તે તરફ પવન ફુકેછે; અને પછી તાંહાંથી અહુરમજદનો પેદા કરેલો જોરાવર પવન વરસાદને, વાદલાંને અને કરાંને જગાઓ, શેહરો, અને સાતે કેશવરો તરફ લાવેછે. ઓ સપીતમાન જરતોશત! અપાંમનિપાઓ (ઈમ્માને બેરેજત યજદ), જોરાવર પવન, પાંણીના આપ વાલું બોરેહ (ઈમ્માને આવાં અરદુઈસુર) અને અશો ફરોહરો જે શેહરોમાં પાંણીની વાંટણી કરનારોછે, તેઓ તે પાંણીને તનોમંદ દુનીઆંની અંદર જુદી જુદી રીતે બખ્શેછે, (ઈમ્માને વરસાવેછે).
(તેશ્તર યશત કરેલો છેડો.)

એ સેવાએ મેહર—અરશેશવંગ, પારંદ અને બીજા યજદોનાં નાંમો તીર ઈસ્તશતમાં વરસાદના સંબંધમાં વપરાએલાંછે, પણ તે નાંમો 'દીનકર્દ' માં આવેલી વરસાદને લગતી ઉપલી બાબતમાં જણાવેઆમાં આવેલાં નથી.

દેવો, જાદુગરો, પરીઓ અને તેઓનો સરદાર જે અપોશ દેવ તથા સપુજ-
ગર દરૂજછે, તેઓને હાંણી પોહચાડેછે. અને તે વરસાદની નરતલોને બર-
તરફ કરવાથી, પાંણીઓના નાલનો મુખ્ય માલેક બેરેજત અને અશોઓનાં
ફરોહરો જે પાંણી પોહચાડવાનું કાંમ કરનારાંછે, તેઓ (સઘલા) ખંડો,
પરગણાંઓ અને જગાઓમાં તેહનાં પ્રમાંણ પરમાંણેની વાંટણીથી પાંણીને
૬ પોહચતું કરેછે. વરસાદ પોતે પાંણીછે અને વરસાદનાં હથીઆર પવણ,
૭ વાદલું અને બારૂછે. (વરસાદના) નાઢલા તથા મોહટા છાંટા તથા કરાં
અને બરફની ઉતપન્તી પવનનાં જુદી જુદી તરેહનાં રૂપથીછે; તેમાં જો
હવા ગરમી ધરાવનારી હોએચતો (વરસાદના) નાંધલા છાંટા પડેછે, અને
જો (હવા) તરાવત (ઈઆને ભીનાસ) ધરાવતી હોએચતો (તેના) મોહોટા છાંટા
પડેછે. જો તે થંડીવાલી હોએચતો બરફ વરસેછે, અને સુકાસવાલી
૮ હોએચતો કરાં પડેછે. વરસાદનો અટકાધ અપઓશ, સ્પુજગર અને
બીજા ઘણાએક દેવોને લીધે તથા ઈજા અને તંગી પોહચાડનાર જાદુગરો,
પરીઓ અને કર તથા બુરો વેરો નાંખનારા હાકમ અને ખોટો ઈનસાફ
કરનારા નીઆધીસની બુરી દરશટી પાંણીના બારૂ ઉપર પડવાએછે; અને
તેથી વરસાદ વરશતો નથી. વરસાદની વૃદ્ધિ, ઉપર જણાવેલા (વરસાદની)
વૃદ્ધિ કરનાર યજદો તથા આતશબેહરાંમની ગેબી સકતી અને બીજા પેદાએ-
શને (પોતાની) સખાવતથી ચહડતે દરજજેની બનાવનારા યજદોને લીધે તથા
સારી નજરવાલા ભલા મરદ, અશો ઓરત અને સાચ્ચો ઈનસાફ કરનારા
૯ નીઆએધીસની નજર પાંણીના બારૂ ઉપર પડવાએ જણાવેલીછે. વરસાદથી
બેહદરીતે જે સેવટનો ફાએદોછે તે પેદાના કરનાર (અશો અહુરમજદ) ની
બખ્શેશથીછે. અને તેને લગતાં નોકસાંનનો પોકારો એબ આપનાર (અંધ્ર-
૧૦ મઈનીઉશ) નો તેમાં સંબંધ હોવાથીછે. જે રાજા ખુબી ભરેલાં ફરમાંનો
તથા ઈનસાફની કઉઅતમાં ચહડતે દરજજેનો હોએછે, તે વરસાદથી
(પોતાની રઈઅતને) બેહદ રીતનો ફાએદો કરનાર તથા (તેને પોહચતાં)
નોકસાંનના આવાજને નબલો પાડનારછે. અને જે જોલમગાર રાજા
ઘણાં બુરાં ફરમાંનવાલો અને વગર ઈનસાફનો હોએછે, તે વરસાદથી (રઈ-
એતનાં) નોકસાંનના આવાજમાં વધારો કરનાર અને તેહના ઘણીએક તરે-
૧૧ હના નફાનો ઘટારો કરનારછે. (રઈઅતને) ફાએદો કરનારો રાજા વર-
સાદ વરસાવનારા યજદોની વરસાદ વરસાવાની કઉઅતને વધારનાર, અને

વરસાદનો અટકાવ કરવા સારૂ વરસાદને નરતલ કરનારી દેવોની કઉઅ-
તને નબલી પાડનારછે. ભલી દીનથી (યજદોની) વધારે આરાધના કરવાએ ૧૨
યજદોને ખુશી તથા દેવોને ગમ (પેદા) થાએછે; તથા બુતપરસ્તી દીનથી
દેવને માંનવાએ વરસાદને આડે આવનારા દેવોને વરસાદની નરતલ
કરવાની મરતી અને જાલમીનો વધારો થાએછે. અને તેથી વરસાદને વર-
સાવનારા યજદોને ફાએદેમંદ વરસાદને વરસાવ્વાનાં કાંમમાં જેહમત અને
તસદી ઘણી પડેછે.

૧૧૮ અગમ બુદ્ધિથી રીનગાર પાંમેલી દીનની ઘણી દાનાઈ, ૧ તેનો અભિયાશ કરનારાઓને મલવા તથા નહી મલવાના રાબેમ વીશે ભલી દીનનો બોલાસો.

જાંણવું કે, રવાંન અને દીનની પવીતરાઈના પેઆરને સારૂં, ભલી ૨
દીનનો અભિયાશ કરવાથી તે અભિયાશી (માંણસ) ને હમેશની દાનાઈ
તથા ગણેઆંણુની પુરતી સહમજ મલેછે; અને તે ભલી દીનની અંદરની
દાનાઈની સહમજથી, આએ દુનીઆંને લગતી નીઆંમત, હકુમત અને
નામદારીના શોકવાલું માંણસ, લોભની મારફતે (તે ચીજોની તરફ) બેઆંન આ-
પવાથી દુર રેહછે. જે (ઈનસાન પોતાનાં) રવાંનના પેઆરને સારૂં ભલી ૩
દીન ઉપર બેઆંન આપેછે, તેને આએ દુનીઆની દોલત, હકુમત અને
ઘટતી નામદારીને લગતી જેકાંઈ સહમજ મલેછે, તે સંપુરણ દાનાઈવાલી
હોએછે. જે કોઈ આએ દુનીઆંની દોલતને લોભની આંખથી જોએછે,
તેહને તે (ઈઆને ઉપર જણાવેલી) લાએક દાનાઈની સહમજ મલતી નથી.
તેથી જેનામાં લાએક સહમજ નહી હોએ અને આએ દુનીઆંને પસંદ
કરવાની (સહમજ) સકતી હોએ, તો તેણે એ કારણુસર કશકન્તને લગતા
છુટકારાને સારૂ પુરવીન ધર્મગુરૂઓનાં ઉસ્તાદપણું હેઠલ પોતાના ખવાસને
સુધારવો અને તેઓની શાગેરદીમાં રેહીને તેને લગતી અકલ મેલવ્વી
અને તેહનો બીજાઓને બોધ આપવો.

૧ ।।ꟻ સેવટને લગતા સુધારાના વખતમાં પેદાએશનો (બદીથી) છુટક થવા સારૂ અને અંઘરમઈનીઉશનો નાસ થવા સારૂ ભલી દીનની અંદર કરેલો ખોલાસો.

૨ જાંણવું કે, આતમાને લગતી વસ્તુને કપાવું તથા મોતમંદ થવું નથી. તેમજ આતમાની હસ્તી વગર કોઈ હયાતી મેલવી સકતું નથી. પણ આતમા જેહની સાથે સંબંધ રાખીને (આએ દુનીઆંમાં) કાંમ કરતો હતો, તે વસ્તુથી (ઈઆને તેનાં બદનથી) તેને છુટો થાવાએ આતમાની જુદાઈથી તેહના સંબંધવાલું બદન નકામું થાએછે; અને તેથી આતમા પોતે તેની સાથના સંબંધવાલાં બદનને મારી નાખનારો તથા તેને નકામું કરનારો થએછે. જેમ આતમા જુદો પડવાથી બદન તેહની હયાતી વગરનું અને નકાંમું થાએછે, તેમ ક્રશકેરેત (ઈઆને રીસ્તાખેજ) ના વખતમાં અંઘ્રમઈનીઉશની સઘલી નીચ સકતીનો (માણુસની અંદરથી) નાસ થસે. અને તે (અંઘ્રમઈનીઉશ) પોતે કોઈબી ચીજનો બેહરો નહી મેલવાએ, તથા (લોકોને) પોતાની તરફ ખેંચવાની કુશેશ કરવા છતાં કોઈ તેહની તરફેનમાં નહી આવાએ, સેવટે નીરાસ થસે. તથા તેહની સાહેતા તથા યાદનો બીલકુલ અટકાવ થવાએ તે દુઃખી અને વારેવાર સંતાપ કરતો રેહસે. (આખેરશ) અંઘ્રમઈનીઉશને દોજખની અંદર બેડીથી કેદ કરવા વીસે તથા તેનો અંન્ત આવ્વા વીસે દીનની અંદર (આએ રીતે) જાહેર કરેલું છે :—

ઓ અહુરમજદ તારી તે હકુમતમાં (ઈઆને રીસ્તાખેજના વખતમાં) તે [અંઘ્રમઈનીઉશ] નો સઘલી રીતે [ઈઆને તેનાં સઘલાં ગુનાહના કાંમ કરવાથી] અંન્ત આવસે.*

૩ જેબી (ઈનસાંન) એહરેમનની ગુમરાહીથી (હમણાં) ઈજા દેનારૂંછે, તે સેવટે (ઈઆને રીસ્તાખેજના વખતમાં) નવી જીનદગીને સારૂ રોશનીથી, (યાને સ્પન્તો મઈનીઉશની દાનાઈથી), સીનગાર પાંમેલું થસે; અને જે દેવદરૂજો (આદમીઓની અંદર) ગુમરાહી મોકલવા સારૂ (હમણાં) તઈઆર ઉભેલાછે, તેઓ (તે વખતમાં આદમી) રોશનીવાલું (ઈઆને સ્પન્તો મઈનીઉશની સહમજ ધરાવનારૂં) હોવાથી, તેની સાથે કાંમ કરવાના વીચારથી

* તા ચા વીસ્પા અહુરા થ્વહમી મજદા ખ્શથ્રો આ વોયથ્રા. (આએ અવસ્તા 'અહુનવદ ગાથા' ના છેહલ્લા હાના દસમા શ્લોક રચનાની છેડેનો ભાગછે.)

જુદા પડશે. તેઆરે (માંણસ) બેમાંનો એક, જે રોશનીવાલો (સ્પન્તો મઈનીશ) છે, તેની તરફવાલું બનસે. અને તેથી તે (આદમી) રોશની વગરના (દેવદરૂજો) ને ઘણી ઈજા દેનારૂં તથા બુરા ટોલાના સરદાર (અંધ્ર મઈનીઉશ) ને વગર સરહદ વાલો કરનારૂં થસે. અને તે (એહરેમન) ને (ઈનસાંનની) અંદર આજુ બાજુએથી પેવસ થવાનો સંબંધ નહી હોવાએ તે ઢંકાઈ ગએલો, તથા બંદીખાનામાં પડેલો જેવો ગણાસે. અંધ્રમઈનીઉશની હદ વગરની ગુમરાહીની દુઃખકારક સહમજથી લોકોને દુર રેહવા વીસેની, તથા તેઓને હદની અંદર ચાલવાની, અને તેહને લગતી બેહદ જાતે તેહની ગુમરાહીમાં ભાગ નહી લેવાએ, સેવટે બેહદ લોકની અંદર તે હદની અંદર રેહવા વાલો હોવાની, અને તેથી તેને કેદી બનવાની, તથા તેની અસર (આદમીઓમાં) નહી રેહી સકવાની, અને તેહની હાલત નહી શુધરવા વીસેની, (દોનની અંદર) આગમચથી ખબર આપેલીછે.

૧૧૦ (માંણસે) સેવટને લગતી સારી જીનદગીનું મેલવું (તેનાં) કાંમોથીછે, તે વીસે ભલી દીનને લગતો ખોલાસો. ૧

જાંણવું કે, (માંણસે) સેવટને માટેની સારી જીનદગીનું મેલવું ૨
અગત કરીને (દુનીઆંને) ફરાગત આપનારાં કાંમ કરવાથીછે; અને તે કાંમ બે માલેકો મધેના એક આસરો આપનારા અને બચાવ કરવાને માટેના માલેકને લગતું છે. (એટલેજે આએ દુનીઆમાં, માણસનાં મન ઉપર ઉપરીપણું ચલાવનારી સ્પન્તો મઈનીઉશ અને અંધ્ર મઈનીઉશને નામે ઓલખાતી બે જેબી સકતીઓછે, તેમાંની એક સ્પન્તો મઈનીઉશને નામે ઓલખાતી ભલી સકતીને લગતું છે.) કારણ કે આએ તરેહના (સ્પન્તો મઈનીઉશનાં) કાંમથી, દુનીઆંનાં લોકોને સારૂ સારા ઉપાએ તથા સારી દોલત ઢંકાએલી રેહતી નથી. અને તેથી લોકો હદની બાહેર જતાં નથી. ઈઆને ખલક પોતાનાં અસલ મુલથી કોઈ પરકારે જુદી પડતી નથી. અને તે ગુનાહનાં કામની સહમજ મેલવીને નોકસાન કરનારાં કાંમની સામણે થાએછે, તથા તે કાંમને અટકાવવાનો અને ખરાબ કરવાનો ઉપાએ લીએછે, અને તે દરએક કાંમ ઘટતે વખતે તુરત કરેછે, (એવી મતલબથી) કે તે

કાંઇ કરેઆ વગર તેહને લગતો વખત જતો રેહે નહી. કારણ કે (તે સહમજેછે કે) જો તે કાંઇ કીધા વગર રેહી જસે તો તે પોતાના પેદા કરનારથી દુર રેહસે, અને તેથી તે ખોટારાંવાલા (અંધ્રમઈનીઉશ) ના વીચારવાલી ગણાસે.

૧ ।।૫ હોશ અને અક્કલનો સંભાલ કરનારી (સકતી) વીસે ભલી દીનને લગતો ખોલાસો.

૨ જાંણવું કે, (માંણુસની અંદર તેના) હોશ અને અક્કલને જાલવી રાખનારી જે મીનોઇ સકતીછે તે બેહમન* છે; અને આદમીની અંદર તેનું જણાવું સંતોષ કરીછે. જે (માણુસ) માં આએ દોલતનો (ઈઆને બેહમનનો) સંબંધછે, તે હોશ અને અક્કલનું જે મુલછે, તેની સકતીવાલુંછે; અને તે (આદમી) સંતોષી દોલતવાલું, તેહને બેહમનની ચાલુ મદદ હોવાથીછે; અને તે (ઇનસાંન) હોશ અને અક્કલને લગતાં સંપુરણ કાંમ કર
૩ વાએ બેહુ દુનીઆંમાં વખાંણ અને બુજોરગી મેલવેછે. પણ જે (ઇનસાંન પોતાના) હોશ અને અક્કલને એકના (ઈઆને બેહમનના) સંભાલની અંદરથી (બેહમન-અકોમન અને હેશમ*) એ તરંણના સવાધીનમા આપેછે; અને (તેમાં) જેઆરે અકોમન અને હેશંમ, બેહમનનાં કરતાં વધારે તેહની ઉપર ફાવેછે, તેઆરે તેહની અક્કલ, અકોમનથી કુનજેહનની, અને તેનો હોશ, હેશમથી પરાગંદે થાએછે. અને જો તેહના હોશ અને અક્કલની ઉપર દેવો તેઓની બુદ્ધિથી ફાવેછે અને (તેહના હોશ અને
૪ અક્કલને) હાંણી પોહોચાડેછે, તો તે આદમી દેવના ખવાસનું બનેછે. જો (માણુસની અંદર) સંતોષ વગર, આએ દુનીઆની દોલતનું તથા આવતી દુનીઆંની કંગાલીઅતનું બુરું બી રોપાએછે, (ઈઆને ભલા મનવાલી સકતી વગર, બુરાં મનવાલી, તથા ગોસ્સો ઉપજાવનારી ગેબી સકતીનું રેઠાણ થાએછે), તો તેથી તે (આદમી) ઉલટાં ધ્યાન વાલું અને ચોરાએલી અક્કલવાલું બનેછે.

---

* અતરે 'બેહમન' નો અર્થ 'ભલાં મનવાલી સકતી' નો; 'અકોમન' નો અર્થ 'બુરાં મનવાલી સકતી' નો; અને 'હેશંમ' નો અર્થ 'ગોસ્સો ઉતપન કરનારી સકતી' નો સહમજવો.

।।૪ (માંણસમા) વગર ગુનાહે રેહવાની સહમજ સકતીનું રેહઠાંણ થવા વીસે ભલી દીનને લગતો ખેાલાસેા. ૧

જાંણવું કે, માંણસની અંદર તેને વગર ગુનાહે રેહવાની સહમજ સક- ૨
તીનું રેહઠાંણ થવું, આએ (નીચે જણાવેલી) બે એાત્તમ ઈચ્છાનાં કારણુથીછે; તેમાં એક ઈચ્છા ગુનાહથી પાક રેહવાની અને બીજી ઈચ્છા તેવી (સહમજ) ને લગતાં કાંમને પસંદ કરવાનીછે. વલી જે આદમી આએ વીચારથી જુદું હેાએછે, તેને ગુનાહથી પાક થવું નથી. જે આદમીનાં અન્તકરણની અંદર યજદેાનું વધારે રેહઠાંણ હેાએછે, તે દાદાર અહુરમજદની તરફની સરવે સહમજ ધરાવનારી એાત્તમ સહમજ સકતીની મદદથી, વગર ગુનાહે રેહવા તથા તેહને લગતાં કાંમેા પસંદ કરવા સારૂં વધારે લાએકતું હેાએછે. અને તે (ગેબી સકતી) ની સહમજને લીધે, તે ઈનસાંન એવી રીતે ગુનાહથી પાક રેહવાએ તથા તેને લગતાં (સવાબનાં) કાંમને પસંદ કરવાએ, (યજદેા) ની તરફથી અગમચેતી અને ઘટતી મેારાદ મેલવ્વાને લાએકતું થાએછે; જેમ તે અશેા હેરબદ 'બખ્શઆફરીદ', તેનાં અહુરમજદી અન્તકરણની ચેતવણીને લીધે વગર ગુનાહથી રેહવાએ તથા પેાતાના આતમાની પવીતરાઈને પસંદ કરવાએ યજદેાથી મેારાદ અને બેશારત મેલવ્વાને સારૂં પ્રખીઆત થએલેા હતેા તેમ.

।।૫ હકુમતને પસંદ કરનારા શખ્સને હકુમત મેલવ્વાની સરજત વીસે ભલી દીનને લગતો ખેાલાસેા. ૧

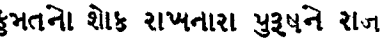

જાંણવું કે, હકુમતનેા શેાક રાખનારા પુરૂષને રાજ મેલવ્વાની સર- ૨
જત આએ (નીચે જણાવેલાં) કારંણેાથીછે, (જેમાંનું મુખ્ય કારણ એછે) કે, ખેાદાએતાલાનેા પ્રતાપ તેની ઉપર ઉતરવાએ તે રાજકરતાને આદમીએા તથા લશકરી અમલદારેા મલી આવેછે; તેમાં જે પાદશાહ હકુમતની મારફતે આદમીએાને પાએદાર રાખવાને માંટેનેા અને તે (હકુમત) થી રઈઅતનેા સંબંધ મેલવ્વાને ઘણેા આતુર હેાએ, અને રઈઅતથી દુઃખને અટકાવનાર અને તેહને સારૂ સારાં કાંમ કરનારેા હેાએ તેા, આદમીએા તેહની હકુ-

મત ઉપર ટકી રેહનારાં તથા તેહના રાજની તરફ ચાહ રાખીને તેની સાથે જોડાઈ રેહનારાં હોએછે. અને એ વીસે (ની ગવાહીના) આએ અવસ્તાછે.

ખચીત જે પશુ અને માંણસોની ઉપર હકુમત કરનારો (રાજા) છે તે, જાંહવેર તેહની હકુમતથી તેઓને સારૂં મોહટું સુખ મેલવતો નથી, તાંહાંવેર તે પોતાને દાહપંણુથી ઘણીજ કમ મોહટાઈમાં રાખેછે. (એટલેજે જે દાહપંણવાલો રાજકરતાછે, તે પોતાની રઈઅતને શુખ આપવામાં અને તેનું દુઃખ ટાલવામાં પોતાનાં રાજની મોહટાઈ સહમજેછે.) [અને તે હકુમતથી રઈઅતને દુઃખ દેતો નથી, પંણ તેનાં સુખનો ઘણો વધારો કરેછે.]*

૧ ।।૧ દુનીઆંની વસ્તુઓને ઊગાડનારાં મુલ (ઈઆને તત્વો) ને વગર નીઅમનાં બનવા વીસેનો ખોલાસો.

૨ જાંણવું કે, દુનીઆંની વસ્તુઓને ઉગાડનારાં મુલ (ઈઆને તત્વો) ને તેઓના અસલ નીઅમથી ઉલટાં જવાનું કારણ, તેઓના જોસ્સાઓની અંદર ફેરફાર થવાથી જણાએલું છે. કારણ કે, (સમતોલ તત્વોથી બનતા કોઈ ચીજમાં) જો પાંણી વધારે હોએયતો, તે પવણના જોસ્સાને, તેમજ જમીનના જોસ્સાને ફેરવેછે; અને જો પવંન વધારે હોએયતો, તે પાંણીના જોસ્સાને, તેમજ આતશના જોસ્સાને ફેરવેછે; અને જો આતશ વધારે હોએયતો, તે પવન અને ખાકના જોસ્સાને ફેરવેછે; અને જો વધારે ખાક હોએયતો, તે આતશના જોસ્સાને તેમજ પાંણીના જોસ્સાને ફેરવેછે. અને તેઓના અસલ નીઅમવાલા જોસ્સાની અંદર ફેરફાર થવાથી, તેઓ જે એકબીજાના મેળાપથી હયાતીને માટેની વસ્તુને બનાવનારાંછે, તેહને બદલે તે ઉલટા જોસ્સાને લીધે, ઉલટા જોસ્સાવાલા (અંધ્રમઈનીઉશ) ના નીઅમ પરમાંણે, કાયા ધરાવનારી વસ્તુઓને ખરાબ કરનાર તથા દેહવાલી વસ્તુઓના બદંનની બનાવટને નહી કરનાર અને પેદાએશને હાંણી પોહચાડનારા, તથા તે (પેદાએશ) ને નહી બનવા લાએક થવાના વસીલા તરીકે બનેછે. (તત્વો) પોતે, દાંનાઈવાલાં એકમુલ (સ્પન્તોમઈનીઉશ) થી, ફાએદેમંદ હયાતી ધરાવનારા (યજદો) નાં સંબંધને લીધે, (આએ દુનીઆંને લગતી) જાતને

* નોઇત્ જી દી યા પસુ વીર ખ્શથ્રા અહ્માત્ અશાઉનો મજિશ્ત્ય દી શાતોઇશ્ચિ માંનયાત્ કઝિસ્તેમ ઉજ્યાઓમય.

બનાવ્વામાં ફાવનારાંછે; અને નોકસાંનકારક જીનદગીવાલા (દેવદરૂજો) ના સંબંધને લીધે, તેને હાંણી પોહચાડવાના સબબથી, તેઓ પેદાએશને નહી બનાવનારાં તથા નેસ્તીને લગતાં જણાએલાંછે. દેવોની તરફથી એ પરમાણે બનવાનું જે કારણછે તે આજારનાં બંધારંણને લગતાં એકમુલ (અંધ્રમઈનીઉશ) થીછે.* વલી ઉતપન્તી કરનારાં (તત્વો) ને, યજદોની મદદના સંબંધથી, આએ દુનીઆંની વસ્તુઓનો વધારો કરવાએ, દુનીઆંની બનાવટને ફાએદો કરનાર તરીકે જણાવેલાંછે; અને (આએ દુનીઆંની વસ્તુઓની બનાવટને) ખરાબ કરવાથી, જેમ વરૂ ગોસ્પંદની ઉપર હોમલો કરવામાં ફાવેછે, અને માંણસ માંણસની ઉપર બુરી મતલબમાં ફાવેછે, તેમ તેઓને નોકસાંન કરનાર તરીકે ગણેલાંછે. જેમ માંણસોની અંદર તેઓને લગતા સંબંધની જુદાઈ, ઉલટી ચાલનાં આદમીની જાલમીના સબબથીછે; તેમ તે તત્વો જે એકબીજાની સાથે સંબંધવાલાંછે, તેઓની (જુદાઈ), એકબીજાની બનાવટને ખરાબ કરવાથીછે. અને તેથી તેઓ આદમીઓની અંદર નીતીવાનને બદલે અનીતીવાલાં તથા ફાએદાની અંદર નોકસાંનવાલી ઉલટી બનાવટ કરનારા તથા નોકસાંનને નહી દાબી નાંખનારા વસીલા તરીકેછે. અને બનાવટને ફાએદાકારક હોવાથી તથા તેને મદદ કરવાથી, તેઓ આદમીની અંદર, ગોએઆ નીતીને લગતું કાંમ કરાવ્વાને માંટેના વસીલા તરીકેછે; કારંણ કે તેને લીધે આદમીઓથી સવાબનું કાંમ થાએછે, અને તેથી તેઓ પુણવન્તાં બનેછે. અને તેઓના ઉલટા નીઅમથી આદમીઓની તરફથી ગુનાહનાં કાંમ થાએછે, અને તેના સબબથી તેઓ પાપી બનેછે. અને તેમ બનવું, દુઃખના નીઅમવાલા એક (અંધ્રમઈનીઉશ) થી જણાએલુંછે.

આસમાંન—જમીન—સુરજ—ચંદર અને સેતારાઓ તેઓનાં કાંમ ૩
ઉપરથી જણાએલાછે, કે તેઓ પેદાએશની બનાવટને લગતા નીઅમવાલાછે, અને પેદાએશનું બનવું તેહના બનાવનારની પછી થએલુંછે. આસમાંન,

---

* જેમ 'સ્પન્તોમઈન્યીઉશ' અને 'અંધ્રમઈન્યીઉશ' અને તેહની બીજી સકતીઓ સારાં અને નરસાં કાંમ કરવા સારૂં માંણસનાં મન ઉપર પોતાની તરફની ઉસકેરણી કરેછે, તેમજ તે બંધે ગેબી સકતીઓ પોતાની સાથની બીજી સકતીઓની સાથે માંણસનાં બદનની અંદર રોગોનું નીવારંણ તથા રોગોની ઉતપન્તી કરવાનું કાંમબી ચલાવી સકેછે. એ ઉપરથી બોલ્લી રીતે જણાએછે, કે માંણસનાં મન ઉપર જેમ ઉપલા બેહુ મીનોઓની હરીફાઈ ચાલુછે, તેમજ તેઓનાં શરીર ઉપરબી તેઓની હરીફાઈ ચાલુ રેહછે. માટે ઉપલા નીઅમ પરમાણે આએ દુનીઆંમાં ઉતપણ થાતી ચીજોના સારા અને ખરાબ બનાવના સબબની મતલબ આપણે યજદોને નાંમે ઓળખાતી સારી સકતી અને દેવોને નાંમે ઓળખાતી બુરી સકતીનાં બેંચાંણથી સહમજવી જોઈએછે.

સેતારાઓની હદ શુધી જમીનની આસપાસ કીલ્લેબંધી તરીકેછે, અને તેની વચેની જગો લડાઈની હરીફાઈ કરનારા (સારા માઠા આતમા) ઓને સારૂ હરીફાઈ કરવાનું એક મેદાંનછે. અને તાંહાં (લડાઈની) હરીફાઈ કરનારાઓ (માંણુસનાં) બદનની છેક અંદરથી તે સેતારાની હદ શુધી (પોહચી સકે) છે. અને તે સ્તર પાએઆની અંદર ચહડતે દરજેની રોશનીવાલી પેદાએશછે, તેથી જેઓ જાતે નોકસાંનવાલાછે, તેઓનાં કાંમને (તે રોશનીવાલી પેદાએશથી) હાંણીનું પોહચવુંછે. પેદાનો કરનાર પોતે, પોતાની પેદાએશને હાંણી પોહચાડવાને તથા પોતાની પેદાએશની અંદર એકબીજા સાથે લડાઈ કરાવ્વાને લાએકનો નથી. તેમજ ખલક પોતે એકબીજાની સાથે (પોતપોતામાં) હરીફાઈ કરવાને લાએક બનેલી નથી; પંણ તેમ બનવાનો સબબ દુઃખનાં નીઅમવાલા એક (અંધ્રમઈનીઉશ) થી જાહેર થાએલોછે.

૧ ૧૮. સધલી જાતની હયાતીથી દાદાર અહુરમજદની ખુજો-રગીછે, તે વીશે ભલી દીનને લગતો ખોલાસો.

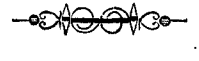

૨ જાંણવું કે, જેમ આપંણને જણાએછે કે, જે એક નાંઢલો દાંનોછે, તેની અંદરથી એક મોહટું જાહાડ બનેછે; તથા જે એક લાંકડાંનો નાંઢલો કટકોછે, તેથી એક મોહટું ઘર બંધાએછે; અને જે એક નાંઢલી આંખછે, તે ખોરશેદની મોહટી રોશનીની મારફતે જમીન અને તેનાં છેડાને જોઈ સકેછે; અને (આપણા) આતમાને લગતો જે નાંઢલો અંદેશોછે, તે સધલી વસ્તુની અંદર કીમતી ગણાએછે. તેમ (દુનીઆંનો) વધારો કરનારાઓની સકતીને તેને લગતાં કાંમને સારૂ (કુદરતની તરફથી) એટલું તો મોહલું કઉઅત મલેછે, કે આસમાંન અને જમીનને લગતી સધલી ખીલંતી—નબલી—ઓછી અથવા પાએમાલ થાએલી સકતીવાલી ચીજોમાં, તેઓની (કુદરતી) સકતીઓની મારફતે અતીધણો ચલકાટ આપનારો મોહટો જોર દેખાએછે. જે ઉપરથી પાક ખોદાએતાલાને લગતી બેમાલુંમ મોહટાઈ કેહવીછે, તે આપણા બેઆલમાં આવી સકતી નથી. અને તેહની આએ બુજોરગ સકતી આપણને બતલાવેછે કે, એવી મોટાઈ ધરાવનારો (સાહેબ) સધલી દુનીઆંને ચલાવ્વાની સકતીઓને તેની દાંનાઈથી જોઈ સકેછે, અને

તેનું (દુનીઆંને) ચલાવવાની દાંનાઈનું સરવેથી સરસ બલ તેની વધારે
ચહડતે દરજેનાં બલવાલી દાનાઈની આપણને સહમજ આપેછે. વલી તેની
મજદીઅસની દીન ઉપરથી આપણને જણાએછે કે, તે દીન (સધલી) દાંનાઈ-
ઓને જનમ આપનારીછે, તે ઉપરથી મજદીઅસની દીનની સરવેથી સરસ
મોહોટાઈ આપણને દેખાએછે. જેઆરે આપણ જોઈએછે કે, તે (બોદાએ- ૩
તાલા) દરએક ડેકાંણે દીનથી (પોતાનાં) રાજને ચલાવનારોછે, તે ઉપરથી તે-
નાં રાજની અતીઅંત મોહટાઈ આપણને જણાએછે. વલી જેઆરે આ-
પણને જણાએછે કે, પેદાનો કરનાર અશો અહુરમજદ અસલછે અને તે
(દુનીઆંની સધલી પેદાએશને) જનમ આપનાર, બનાવનાર અને તેને
ચલાવનારછે; તેઆરે એ ઉપરથી પાક બોદાએતાલા સરવેથી ચહડતે દરજ-
જેની હકુમતવાલોછે, તે એકસરખા આકારમાં આપણને દેખાએછે. પેદાના
કરનારની મોહટાઈને સહમજવા સારૂં આએજ દાખલો બસછે કે, તે દા-
દાર અહુરમજદ તેહની સધલી ખલકની ઉપર ચોકસાઈ રાખવાને સરવે
સકતીવાંનછે.

૧૮। અહુરમજદની ઈચ્છા વીચાર સાથનીછે, તે વીસે ૧ ભલી દીનને લગતો બોલાસો.

જાંણવું કે, અશો અહુરમજદની પસંદ કરવાજોગ ધારણા, તેહની સરવે ૨
સહમજ ધરાવનારી અકલને લીધેછે. અને તે પોતે (આલમને) પસંદ
પડતો, તેહની સધલી સહમજ ધરાવનારી અકલની ઈચ્છાએ, તેહને લગતી
ખલકને બેહદ રીતે શુધારવાને તથા તેનો સેલસેલો ચાલુ રાખવાને લીધેછે.
માંટે જે (શખ્સ) મજદીઅસની દીનનો વધારો કરવા સાથે, તેહની હકુમતને
લગતાં સરવેથી ચહડતાં કાંમ કરનારો હોએ, કે જેહનાં પુરતાં કાંમથી, ખલકનાં
લોકો હમેશનો ફાયદો મેલવે, અને તે (ફાએદો) હમેશાં ચાલુ રેહવાથી, પુરતો
શુધારો (દુનીઆંમા) થાએ, તથા એબ આપનારા (અંધ્રમઈનીઉશ) ને તેથી પુરતી
રીતે હાંકી કહડાએ, અને ખલકનાં લોકોને હમેશાં નેકી મલે, તો તે શખ્સ
અહુરમજદની ઈચ્છાને લગતોછે. જે ધરમગુરૂઓ, (તેઓના) મતલબી ધરમથી ૩
લોકોનાં સેવટને લગતાં કાંમોને હમેશાં ખરાબ કરનારા તથા મતલબી ધરમના
વીચારથી ઘણાંએક આદમીઓને હમેશનાં દોજખી કરનારાછે, તેઓ ખલકને

બેહદ રીતનું નોકસાંન કરનારાછે; કારંણુ કે તેઓના મજહબની અસર, તે ધરમ પાલનારાઓને હાંણી પોહોચાડનારાં કાંમોને પસંદ કરવાનાં મુલ તરીકેછે. માંટે તેવો ધરમ, ખોટા વીચારવાલો અને આંખેરશને માંટેની બુરાઈના સંબંધવાલો કેહવાછે; તેથી તેહને ધરમ તરીકે કેહવો જોઈએ નહી.

૧ ।।૧ સારી અને નરસી દીન તથા તેની બુનીઆદ અને તેના જાહેર તથા ચાલુ થવાથી (દુનીઆંમાં) ફાએદા અને નોકસાંન કરનારાં ફલની ઉતપન્તી થવા વીસે ભલી દીનને લગતો બોલારસો.

૨ જાંણવું કે, ભલી દીન, આસ્નેખેરદ (ઈઆને કુદરતી અકલ), અને આસ્નેખેરદના ગુણવાલી જાત (ઈઆને બેહમનને નાંમે ઓલખાતી ભલાંમત
૩ વાલી સકતી), એ સાથે જણમેલાંછે. તેમાં આસ્નેખેરદ અને તેના ગુણ-
૪ વાલી બેહમનની જાત, સ્પેનામીનોથી પેદા થાએલીછે. અને અકોમન (ઈઆને બુરાં મનવાલી સકતી) જે વરૂન (ઈઆને ઉલટી અકલ) ને લગતી એબ વાલી જાતછે, તે નોકસાંનકારક વરૂન (ઈઆને ઉલટી આકલ) ની સાથે
૫ પેદા થાએલીછે. અને નોકસાંનકારક વરૂન તથા તે નોકસાંન કરનારા વરૂનની ફુરગુણ જાતવાલો અકોમન ધનામીનોથી પેદા થાએલાંછે, કે જે (ધનામીનો) અસલ મુલને લગતો નથી, (ઈઆને અશો અહુરમજદથી જુદોછે.) ભલી દીન એ સ્પેનામીનોથીછે, કે જે (સ્પેનામીનો) અસલ મુલને (ઈઆને
૬ અહુરમજદને) લગતોછે. અને બુરી દીન ધનાહમીનોથીછે. અને તેઓમાં ભલી દીનવાલાનું જણાવું અકલમંદી, અકલની મદદ, અકલને લગતી રીતભાત, અકલને લગતી જાત, અકલને લગતાં કાંમ, અકલમંદને કઉઅત આપનારી અકલની રોશનીથીછે. કારંણ કે સ્પેનામીનોની તરફથી જણમ લેનારી નીરમલ અકલ ભલા લોકોને સઘલો ફાએદો કરનારીછે.
૭ અને બુરી દીનવાલાનું જણાવું ઉલટી અકલમંદી, ઉલટી અકલની મદદ, ઉલટી અકલવાલી ચાલચલણ, ઉલટી અકલવાલી જાત, ઉલટી અકલવાલાં કાંમ, ઉલટી અકલવાલાને બુરૂં કઉઅત આપનારી ગુમરાહીથીછે. કારંણ કે ધનામીનોની તરફથી જણમ લેનારી સંઘલી ઉલટી અકલ ભલા લોકોને ઘણી
૮ એક તરેહનું નોકસાંન કરનારીછે. અને (ભલી તથા બુરી દીન) એ બેહુ-

નું ચાલુ રેહવું તેઓથી (ઈચ્છાને સ્પન્તોમઈનીઉશ તથા અંગ્રમઈનીઉશથી)
છે. ભલી દીનવાલા શખ્સની અંદર ભલા અને ખાલેસ અમેશાસ્પન્દોને ૯
રેહવાની પાક જગો જાંહાંસુધી તેનામાં આસ્નેખેરદની પુરતી હકુમત હોએછે,
તથા નાસકારક ઉલટી અકલની દુરબલ હકુમતનો અન્ત આવેલો હોએછે, તાંહાં
સુધીછે. બુરી દીનવાલાની અંદર લોભ આપનારા દેવોનું અપવીતર રેહઠાંણુ, ૧૦
જાંહાંસુધી તેનામાં નાસકારક ઉલટી અકલની સધલી નાંલાએક હકુમત હોએછે,
અને જેયાં આસ્નેખેરદ મુતલક નથી, ત્યાંસુધી હોએછે. અને દુનીઆંમાં ૧૧
જાંહાં આસ્નેખેરદ અને નાસ કરનારી ઉલટી અકલ એ બેહુ હોએછે, ત્યાં
બંધેની હકુમતની આમેખ્તગી ભરેલી હરીફાઈ હોએછે. તેમાં (જે ઠેકાંણે)
જેટલે દરજ્જે આસ્નેખેરદની હકુમતનું જોર હોએછે, તેટલે દરજ્જે (ત્યાં)
ભલાઈ-દીનને માંનવું-દીન ઉપર વીસવાસ રાખવો અને તેનો ફેલાવો કરવો,
તથા યજદોની હકુમત-ભલાં માંણુસને મોહટાઈ અને ખલકને નેકીછે.
અને (જેયાં) જેટલે દરજ્જે નાસકારક ઉલટી અકલનાં બલનું ચલણ હોએછે,
ત્યાં, તેટલે દરજ્જે બુરી દીનને માંનવું—તેનો રેવાજ આપવો—દેવોનો
જોલમ—બુરાએોને મોહટાઈ અને લોકોને બુરાઈછે. (દુનીઆંમાં) ફાએે- ૧૨
દાનું ફલ, ભલી દીનને ચાલુ રેહવાથીછે. અને નોકસાંનનું પરીનામ, બુરી
દીનને ચાલુ રેહવાથીછે. ખલકને ભલી દીનથી જે ફાએેદાનું ફલછે, તે ૧૩
આએે દુનીઆંમાં બોદાએેતાલાની ખલકનો એેહરેમનનાં નાસથી બચાવ કરવા
સારૂ અમેશાસ્પંદોની પવીત્તર મદદ ચાલુ રેહવાએે, તથા યજદોની ભલી
કઉમ્મતનો સંબંધ આદમીને (ગુનાહથી) પાક રાખવા સારૂ ગાલેબ હોવા-
એેછે. કારણ કે, આદમીએો માણુસોની અંદરથી ઈનસાંનને લગતી એબને
દુર કરવાથી તથા તેઓના ખવાસને સુધારવાથી દોજખથી છુટકારો પાંમેછે,
અને શુધરેલાં બનેછે. દુનીઆંમાં ચહડતે દરજ્જેના સારા ગુણોનો વધારો,
દુનીઆંને ખુબીનો સીનગાર આપવાએેછે. આદમીએોની અંદર જે કાંઇ
(ભલી અને બુરી) ભેલસેલ સકતીનું ચાલુ રેહવું'છે; તેમાં આદમીની અં-
દર ભલા ખવાસના સારા ગુણોની કઉમ્મત હોવાથી, તેમાંથી દરૂજનું તુટવું
અને દુર થવું'છે, અને તે (દરૂજને ટુટવા) થી આદમીને પોતાનાં રવાંનના
છુટકારને માંટેનાં સવાબનાં કાંમ કરનાર બનવું'છે. આદમીએોની અંદર
પુરતો સવાબ ચાલુ રેહવાએે દરૂજની ફોજ (ઈચ્છાને પાપને લગતી સંખી-
આ) ને હાંણી પોહચવાનો તથા ખલકથી એેબ આપનાર (એેહરેમન) ને

વગર ચલકાટવાલો કરવાનો અને સઘલી ભલી પેદાએશને તેહની મોરાદ મુજબ વગર મોહતની શક્તીવાલી બનવાનો સબબછે.

૧૪ ખલકને બુરી દીનથી જે નોકસાંતનું પરીનાંમછે, તેનું કારંણ એછે કે, તે (દીન) થી આદમીઓની અંદર દેવોનું રેહઠાંણ થાએછે; તેથી તેઓમાં સઘલી બદીનું ચાલુ રેહવું, તથા દુનીઆંમાં ઘાત અને ખલકને નાસ તથા ઈજા થવીછે. અને તેની આમેજશ આદમીઓમાં ચાલુ રેહવાથી, દુરગુણોને કઉએતનું મલવું, સારા ગુણોનું નબલું પડવું, આદમીની અંદરથી ઈનસા. નગરીની રોશનીનું દુર થવું, તથા તેઓની અંદર ગુનાહના કામ કરવા સારૂ બદીનાં (બી) નું રોપાવું, તથા (તેઓનાં) રવાંનને પાપી બનવું અને અનીતીથી દુનીઆંને ઉજડ તથા નોકસાનકારક બનાવવીછે. આદમીઅતની ખરાબીથી અને તેને લગતી બદીની હાંસેલ તથા અનીતીના વધારાથી, દેવોને દુનીઆંને ખરાબ કરવા માંટેનું ઘણું કઉર્અત મલેછે. દેવની તાબેદારીથી (માણુસને) દુનીઆંમાં જે ઉમેદ રાખવીછે, તે ભલાઈના સંબંધ વગરની બદીને લગતીછે. ખલકને ચહડતે દરજ્જની પેદાએશ તરીકે પાએદાર નહી રહી સકવાનો સબબ, તેહની અંદર ભલાઈના સંબંધ વગરની સઘલી છુપી
૧૫ બદીની પુરવારી હોવાને લીધેછે. માટે જે ધરમગુરૂઓ અસલ એક (પેદાના કરનાર) નો મનજહબછે, તેનો બોધ આપનારાછે, તેઓ તેથી તે દીન ધરાવનારાઓને અસલ મુલના સંબંધમાં રાખનારાછે, અને તે અસલ મુલના સંબંધથી બુરી દીનથી તેઓને દુર રેહવુંછે; માંટે તેવા ધરમગુરૂના કેહવાને લોકોએ નીતીને લગતું ગણવું. અને જેનું કેહવું સ્પેનામીનોને લગતું નહી હોએ અને ધનામીનોને લગતાં મુલનું હોએ, તો તે ધરમગુરૂ, સઘલા ગુનાહઓનું મુલ તથા દરએક ગુનાહનું કામ કરનારાઓનો સરદાર અને બુરાઓની અંદર સરવેથી બુરો કેહવાએછે.

૧૧૮ આએ દુનીઆંની વસ્તુઓ, (તે) વસ્તુઓની પેદાએશ, તેહને ૧
લગતું કાંમ, તથા તેની હયાતીને લગતી તરપ્રદારી, ખુનીઆદ,
આપ, તરીકો, કાલબુદ અને તેહની હસ્તીની કઊઅત તથા
તેહને હાંણી પોંહચાડનારા વસીલા વીસે, તથા (પેદાએશની) હ-
યાતીને હાંણી કેહવી પરકારેછે ? અને (દરએક) વસ્તુની અંદર
ખરાબી કરનારાઓને પોહચવું સાથીછે ? તથા પ્રરીને બીજી વ-
ખત તેહને સુધરવું છે કે નહી ? અને જો તે પાછી સુધરસે તો જેમ
હમણાં તેહનો આકાર બનેલોછે તે પરમાંણે પાછો તેહનો સુધરે-
લો આકાર બનસે કે આએ દુનીઆંમાં આતમાને લગતી હયાતી
જુદી કાએઆવાલી થસે ? આ દુનીઆંમાં (માંણસ) મીનોઈ દુની-
આંને લાએકનું, તથા આએ દુનીઆંનાં કરતાં મીનોઈ દુનીઆં-
ની તરપ્રદારીવાલું અને ગેબી યજદની કઊઅત ધરાવનારૂં તથા
વખ્શ સકતીની તરપ્ર ગેબી ઊલટવાલું સાને લીધેછે ? અને ગેબી
સંબંધથી તેને એકબીજાથી તરાવતનું મલવું કેમછે ? તથા ગેબી
યજદો અને દેવો જે તેના ઊપરછે, તે બેહુ મીનોઓ કાંહાંસુધી
તે ઊપર રેહછે ? અને સાથી એકબીજાથી જુદા પડેછે ? અને
આએ દુનીઆંની પેદાએશોને આગલ તથા પછવાડે પેદા કરવી
સા સારૂછે ? તથા આએ દુનીઆંની પેદાએશને કાએમ રેહવું,
તથા સુધરવું શાથીછે ? અને બલકને તેહની એબથી સુધાર-
નારૂં આદમી ઘણુંજ સરસ સાને લીધેછે ? દુનીઆં તેને એ-
બથી પાક કરનારની તરપ્રથી જે કાંઈ પાક થસે, તે કાંહાંથી થસે ?
અને દુનીઆંનાં રોવટને લગતા સુધારાને તથા તેની
ખરાબીને પસંદ કરનારી કેહી સકતીઓછે ?
તે વીસે ભલી દીનને લગતો ખોલાસો.

જાંણવું કે, આએ દુનીઆં (ની વસ્તુ) કાએઆવાલી આંખની મારફતે ૨
દેખાએછે, અને તેની અંદરની (મીનોઇ) પેદાએશ લડાઈની ઉસ્કેરનીને લગતાં
કાંમ કરનારીછે. અને ઉસકેરની કરનાર પોતે પેદાએશની સાંહાંમણે થનારી તથા
(સાંહાંમણે થનારને) દાબી નાખનારી (સકતી) છે; અને (માંણસની અંદર
આએ સકતીઓના) સંબધનું જોડાવું, હમેશની સારી ચાલચલણને સા-

રૂંછે, અને તેહનું કમ પોતાના પેદા કરનારને લગતું છે. એ વીસેનો ખોલાસો એમછે કે આએ દુનીઆંનાં લોકોનું કોઇબી કાંમ (બદીની) ઉસ્કેરણીને દાબી નાખવા વગરનું નથી. આએ દુનીઆંની તરફેનવાલાં લોકો દરએક વસ્તુ જોઇને કરવાવાલાંછે. અને આએ દુનીઆંનાં લોકો દરએક બીજને બદનને લગતી આંખે જોનાર તથા બદનને લગતા હાથથી કરનારછે. આએ દુનીઆંની ઉતપંનતી, પેદાના કરનાર દાદારથી થાએલીછે. પેદાએશને ઉધરભાવ આપનારા મારગવાલી સકતીને દીનની અંદર હયાતીનું નાંમ આપેલું છે. આએ દુનીઆંનાં લોકોના તરેહવાર ઉપાએનું મુલ પાયણ સકતીથી જણાએલું છે. અને દાદારની તરફથી તેહની પેદાએશ પરથમ બનેલીછે. અને તેહને લગતું જે પ્રમાંણીક કાંમ કરનારી (વસ્તુએોછે તે) હયાતીથીછે. દીનમાં તે (વસ્તુએો) ને હયાતીને ચાલુ રાખનાર (સકતીએો) નું નાંમ આપેલું છે. અને તે પવન—આર્તશ—પાંણી અને મીટી ઇત્યાદી ચેચાર જીનદગીને લગતાં તત્વોછે. અને તે, આએ દુનીઆંનાં લોકોની દેહ અને દેખાવનાં મુલછે. બીજું દાદારની અગમબુદ્ધિને લગતાં જીનદગીને ચાલુ રાખવાનાં કાંમને લીધે તે (તત્વો) ને હયાતીને કાએમ રાખનારનું નાંમ આપેઆમાં આવેલું છે. અને તે ચેહારે ઉનસરોને હયાતીવાલી કાએેઆની મેલવણીને કાએેદાસર ચલાવનાર તરીકે ગણેલાંછે. તરીજું દાદારની તરફનું ચહડતે દરજજેનું કાંમ કરવા સારૂં ફરોહર અને રવાંન, તે (કાએેઆની મેલવણીને) કાએેદાસર ચલાવનારાં તત્વોની સાથે આએ દુનીઆના સાથીછે. સઘલાં આદમીએો—ગોસપંદો અને બીજાં ભલાં જાંનદારોની કાએેઆ જેમ તેથીછે, તેમજ તેએો શેવટની કાએેઆ બખશેલાં (ઇઆને રીસ્તાખેજના વખતમાં કાએેઆ પેમેલાં) તેથી થશે. (જાંનદારોનાં) કાલબુદોની અંદર જો તે (તત્વો) તે એેખલા એેકનાં જોરવાલાં હોએેચતો તેએો તેહને લગતાં હોએેછે; પંણ જો તેએોમાં બીજાની અસર હોએેચ તો તેએો એેકસરખા ખવાસથી ઉલટા સભબવાલાં બનેછે. અગત કરીને હયાતી ધરાવનારાએોને હલાકીને લગતા વીચાર સાથનું બનવું, તેએોને હલાક કરનારા (અંધ્રમઇનીઉશ) થીછે. કારંણ કે, બે (મીનોઇ સકતીએો) માંની એેક બદીને પોંહચાડનારી તથા દરદને ઉતપન કરનારીછે, અને બીજી તેથી છુટકારો આપનારીછે. અને હાંણી પોંહચાડનાર (અંધ્રમઇનીઉશ) ના જીનદગી સાથના સંબંધથી, તથા તેહની સઘલી ખરાબી કરનારી એોલાદની મારફતે, લોકોની કાએેઆ અને કાલબુદના બહારની ખરાબી થાએેછે. જે

કાંઈ (વસ્તુ) ખરાબ થાએછે, તે તેના અસલની અંદરથી છુટી પડવાએછે. ઉનસરોની કાએદાસરની સાચ્ચી સકતીએા, જુદી જુદી જાતોને તેહના પેદા કરનારની તરફ રાખનારાં મુલને લગતું કામ કરનારછે, અને દેવની પેદાએસથી જેકાંઈ જાત ખરાબ થાએછે, તેહનેા નાસ નહી થાએ, એટલા સારૂ તેને દાદારની કઉમતથી બીજી વખત પાછી એવી રીતે શુધારેછે, કે તે ગેાએેઆ પેહલ્લાંનાં જેવી બની શકેછે. જે કાએેઆએેા પાછી શુધરેછે, તે ખાલેસ મુલની તરફથી તેએાને ફતેહ મલવાએછે. અને જેએા—એ અસલ (મુલ) થી જુદાંછે, તેએા એેબ આપનારા (અંધ્રમઈનીઉશ) થી ફતેહ મેલવેલાંછે. જે જાતેા આમીજશ વાલાં મુલ (ઈચ્છાને અંધ્રમઈનીઉશ) નેા સંબંધ ધરાવનારીછે, તેને તે મુલના ખરાબ સંબંધથી, પેલી (તત્વોને કાએેદાસર ચલાવનારી) સાચ્ચી સકતીએા, દાદારની તરફની પુરતી આગાહી અને પુરતાં બલે કરી પાછી જુદી પાડેછે. અને તે સાચ્ચી સકતીએા, તાબેદારીવાલાં ઉનસરોથી કાએેઆને કાએેદાસર રાખેછે. આએે દુનીઆંમાં મીનેાને લગતા મારગવાલી જે ચીજછે, તે બદંનની અંદર રેહનારૂં રવાંનછે. અને રવાંનની અંદર (તેને) આએે દુનીઆંમાં મદદ કરવા તથા ઘટતી રીતે ચલાવ્વા સારૂં જે મીનેાઈ સકતીછે, તે સારે મારગે ચાલવાની ચેતવણી આપનારૂં અન્તકરંણછે. જેમ આએે દુનીઆંમાં આતમાં (જંતદારની) કાએેઆને જીવતી રાખનાર, અને તેને જોવાની સકતી આપનારછે, તેમ રવાંન કાએેઆને મીનેાની તરફ ચલાવનારૂં તથા મીનેાની તરફેનમાં રાખનારૂંછે. જેમ આએે દુનીઆંની અંદર આતમા કાએેઆને જીવતી રાખનારછે, તેમ તે જે બદંન કાએેદાસર ચાલતું નથી તેહની ઉપર નજર રાખનારછે, અને તેને કાએેદાસર ચલાવનારી ગેબી સકતીએાની મારફતે તે વીસેની સહમજ આપેછે. બદનની અંદરની કાએેદાસરની ચીજોમાંની જે ચીજ બેકાએેદે બનેછે, તે (માંણુસને) આતમાની આંખે દેખાએેછે. જે ગેબી સકતીછે, તે આતમાને લગતી આંખે જોનારીછે. (માંણુસને) શુધારનારી ગેબી સકતીએા, ગેાએેઆ રવાંનનાં મેાહટાં બલ તરીકેછે. અને તે આતમાને લગતી સકતીએા, જેવી કે વીર (તકૅ સકતી), હેાશ, અને અકલછે. અને તે રવાંનની સાથે રેહછે. રવાંન અને વખ્શ (ઈચ્છાને આદમીને સારે મારગે ચાલવાની સમજ આપનારી સકતી), (એે બેહુ) પેાતાનાં સઘલાં કામની અંદર ઉપલી તરંણુ ગેબી સકતીએાની મારફતે જોનાર અને ફતેહ મેલવનારછે. રવાંન અને ફરેાહર વખ્શથીછે. અને રવાંન તથા ફરેાહર

જે કાંઈ જોતાંછે, તે પણ વખ્શથીછે, અને વખ્શ જેછે, તે (રવાંન તથા ફરો-હરની) આંખછે. અને રવાન તથા ફરોહર એકબીજાને જોનાર, વખ્શની આંખેછે. અને તે (વખ્શ સકતી) ની મારફતે રવાંન (પોતાની) ઈચ્છાને લગતાં કાંમ કરવા વાલુંછે, અને ફરોહર તેનાં કાંમને લગતા જોસ્સામાં ફાવનારૂંછે. જેઆરે રવાંન જાતે વખ્શ (ઈચ્છાને સારે મારગે ચાલવાની સમજ આપનારી સકતી) વાલું હોયછે, તેઆરે તે સકતીથી રવાંનની મારફતે આતમાને દેખાયેછે, અને જેઆરે (આદમીની અંદર) રવાંન-ની મારફતે વખ્શ સકતી જોતી રેહછે, તેઆરે (વખ્શ અને રવાંન) બંધે પસંદ કરવાજોગ કાંમ કરનાર થાયેછે. અને અકલ જેછે, તે વખ્શનાં ચહડતે દરજ-જેનાં કાંમને પસંદ કરનારીછે. ફરોહર જે મદદ કરનારા ફતેહમંદ જોસ્સા વાલુંછે, તે તેહની અંદર વખ્શ સકતી હોવાને લીધેછે. જે કાંઈ રવાંનને તેહની ઈચ્છાને લગતું કાંમ કરવાનું દેખાયેછે, તે ગાલેબ ફરોહરના સબબ-થીછે. ઘણુંકરીને વખ્શ (સકતી) રવાંનને સુધારવા સારૂંછે. અને ફરોહર તથા વખ્શ એ શુધારાવાલી સકતીઓ, રવાંનથી એકબીજાની સાથે રેહી શકેછે. જેઆરે (રવાંન-ફરોહર-અને વખ્શ એ) તરંણુમાંની દરએક વસ્તુ એકબીજાની સાથે એકમલતી હોયછે, તેઆરે તે (દરએક સકતી), ચાલાકી ભરેલી રેહછે. આતમાને લગતો જે પવન (ઈચ્છાને દમને આવજાવ કરવાની સકતી) છે, તેથી માંણુસનો શુધારોછે. અને ફરોહર' ગાલેબ આતશની મારફતે (માણુસની) જીનદગીને લગતા પવન*ને તેજ રાખનારછે. જીનદગીને લગતા પવનની તેજીને લીધે, બદંન જીનદગી ભોગવનારૂંછે. બદનનાં રૂપની અંદર રવાંન વખ્શવાલી બુદ્ધિની મદદથી, બદનને જોતું અને ચાલતું રાખનારછે. અને (જાંહાં વેર રવાંન) વખ્શની સાથે એકમલતુંછે, તાંહાંવેર તે બીનોઈ હાલતને સારૂં પોતાને સુધારનારૂંછે. અને તે (રવાંન) ના જે બીજા સાથીઓછે, તે સઘલા ફરોહર અને વખ્શના સંબંધને લીધે આદમીનો સુધારો કરવાને મંડેનાછે, અને તનની અંદરથી (રવાંનને) ગુજર કીધા પછી તેઓ અશો રવાંનની સાથે રેહછે. જેઆરે રવાંન પાપી થાયેછે, તેઆરે રવાંનથી બોદ અને ફરોહર (એ બેહુ સકતીઓ) જુદી પડેછે, અને તુરત તે પાપી (રવાંન) થી તેઓ અંતદ્રીઠ થાયેછે. વલી યજદો અને દેવોની હસ્તીનું (માંણુસની

* જીનદગીને લગતો પવન—એ બદનની અંદર જે દમ લેવાની સકતીનું ચાલુ રેહવુંછે, તેહને સમજવો.

અંદર) જણાવું (તેહને લગતી) દીનથીછે. તેમા (ઈનસાંનની અંદર) યજદોની હયાતી (ઈમાને યજદોનું રેહઠાંણુ), ભલાઈને વાસ્તેની સહમજ આપનારી સકતી અને અકલને લીધેછે; અને દેવોની હયાતી (ઈમાને દેવોનું રેહેઠાંણુ), બુરાઈને માટેની સહમજ આપનારી સકતી તથા ઉલટી અકલને લીધેછે. આદમીઓની જાતની અંદર (યજદો અને દેવો) એ બેહુ તરેહની જેબી સકતીઓ મવકલછે, તેહને લગતી શાખ્શીનું જેમ (આપણને) જણાવુંછે, તેમજ (આદમી), તેઓને લગતી વસ્તુના સંબંધથી જુદી તરફેનવાલું બનવાએ, તે જેબી સકતીઓ તેથી જુદી પડેછે, તે પંણ આપણને સમજાએછે. તેમાં જે (ઈનસાંન) યજદોની તરફેનવાલું હોએછે, તે અમર જીનદગીને લગતાં મીનોઈ દુનીઆંનાં દાહપંણવાલું હોએછે; અને જે દેવોની તરફેનવાલું હોએછે, તે બુરાં મોતવાલી જીનદગીને લગતી મીનોઈ દુનીઆંની બુરી બુદ્ધિવાલું હોએછે. અને આદમીનું રવાંન તે (બે જાતની અકલ) થી પુણવાલું તથા પાપવન્તું બનેછે. (આદમીનું) રવાંન પુણવન્તું યજદોના સંબંધની અસરને લીધેછે, અને જે (ઈનસાંન) તે (યજદોના સંબંધ) થી જીનદગી ગુજારનારૂંછે, તે યજદોની અશોઈને માંટેના દાહપણવાલું તથા બેમરગ રવાંનવાલુંછે. અને (આદમીનું) રવાંન પાપી, દેવોની સાથના સંબંધની અસરને લીધેછે; કારંણ કે જે (ઈનસાંન) તે-(ઓના સંબંધ) થી જીનદગી ગુજારનારૂંછે, તે દેવોનાં પાપીપણાને માટેની બુરી બુદ્ધિ સાથનું તથા મોતમંદ રવાંન વાલુંછે. આએ બંધે (જાતના મીનોઓ) ની હસ્તીની તરફ સંબંધ રાખનારાઓમાં, જેઓ ચહડતે દરજજેની શાખ્શી વાલા (ઈમાને સવાબકાર) છે, તેઓ યજદોની મીસાલની દલીલ અને દાંનાઈ વાલાછે; અને જેઓ દેવદરૂજના જેવી બુરી બુદ્ધિવાલાછે, તેઓ મદદગમ દેવોછે. આએ બેહુ મીનોઓને માટેની હસ્તી વાલાં આદમીઓની અંદર, જેનામાં દાંનાઈ હોએછે, તે (આદમી) યજદોના મુલવાલુંછે. અને જેનામાં બુરી બુદ્ધિ હોએછે, તે (આદમી) દેવોનાં મુલવાલુંછે. અને તે ઉપરથી સઘલાં આદમીઓના ઉપરી (યજદ અને દેવછે તે) વીસેની દલીલ આપણને મલેછે. આસમાન, પાંણી, જમીન, જાડપાંણુ, ગોસ્પંદ અને આદમીની પેદાએશ, એ આએ દુનીઆંની પેદાએશ તરીકે ગણાએછે. જેમા આસમાન પેદા કીધા પછી પાંણીની પેદાએશ થાએલીછે, જે (પાણીની) ઉપર (તેની) બનાવટને એકસરખી હાલતમાં રાખનારી પવનની કઉઅતને સારૂ આસમાની જાતવાલો જેબી પવન ફુકતો

રેહછે. (પાંણીની) પછી જમીન, (જમીનની) પછી જાડપાંણુ, (જાડપાંણુની) પછી ગેાસ્પંદ, અને શેવટે આદમીની પેદાએશ બનેલીછે. આએ પાંચે વસ્તુએાનું રેહઠાંણુ આસમાંનની વચ્ચેછે. (એટલે જે આએ આપણી પુરથવીને આસ્પાસ આસમાંનછે અને તેહની વચ્ચે પુરથવીછે અને પુરથવીની ઉપર ઉપલી વસ્તુએાનું રેહઠાંણુછે). અને તે સઘલી ચીજો હમેશાં લાએકની, તેહનાં અસલ મુલની તરફ રેહવાએ જણાએલીછે. પાંણીનું સઘલી વસ્તુએામાં લંબાવું અને પંથરાવું, સતર પાએચા*ની નીચેના પવનથીછે. જમીનની આસપાસ, ઉપર અને નીચે સઘલી ખલકછે. જમીનની ઉપર જાડપાંણુનું ઉગવું-તેનું શુધરવું અને તેની બનાવટ કરવી પાંણીના સબબથીછે. જાડપાંણુને લીધે ગેાસ્પંદછે, અને ગેાસ્પંદની મદદને લીધે આદમીછે. આએ દુનીઆંની પેદાએશની અંદર સરવેથી સરસ આદમીછે; અને આદમીએાની અંદર જે સારી હકુમતવાલેા પાદશાહંછે, તે આએ દુનીઆંનાં લેાકેાને બેહદ રેાશનીવાલું (બેહશતનું મકાંન જે) પેદાના કરનારની ઘણીજ નજદીકીવાલુંછે, તેહની બખ્શેશનું મુલછે. અને તે પાદશાહ રેાશનીના પ્રકાશથી (ઈમ્માને બેાદાઈ દીનને લીધે) કેટલીએક નાપાકીના સેલસેલાને હાંણી પેાંહચાડનારછે. અને જાંહાંવેર તે (પાદશાહ) તે ખાલેસ શુધારાના અંકશ વાલી રેાશનીના પ્રતાપવાલેા (ઈમ્માને બેાદાઈ દીન ઉપર ચુસ્ત) છે, તાંહાંશુધી તે લખ્શમીવાલેાછે. અને તે લખ્શમી (ઈમ્માને દેાલત) થી પેદાના કરનાર દાદારની હજુરમાં પેાહચનારેા, અને આએ દુનીઆંની હયાતી ધરાવનારી પેદાએશેાના ઉપાએ કરનારેાછે. પવન—આતશ—પાંણી અને ખાક, એ ચેચાર ઉનસરેા હયાતીને ચલાવનારાં, હયાતીને કાએમ રાખનારાં અને એકમલતી ચાલના તરીકાવાલાં મુખ્ય મુલછે. આએ કાએદાસરનાં ઉનસરેાથી કાલબુદેાને રાહસર રેહવુંછે. અને તેએાનાજ સબબથી કાલબુદેા પેાતાને સેવટને લગતી મુજર કરાવનારાં થાએછે. એટલે જે આએ દુનીઆંનાં જે લેાકેા આએરશને લગતા વીચારેાથી રેહી સકેછે, તે કાએદાસરનાં ઉનસરેાને લીધેછે. આએ દુનીઆંનાં લેાકેાને પેાતાનાં દુનીઆઈ વગર એબના ખવાસથી અને પેદાના કરનાર અહુરમજદનાં વગર એબનાં કાંમથી, દુનીઆંને એબીઅલ કરવી નથી, પંણ (તેએાને) એબ આપનાર (એહરેમન) ની સઘલી એબેાથી દુનીઆને બેારખાંપંણુવાલી કરનાર થવુંછે. અને દુની-

* સતર પાએચા—એ આસમાંન ઉપર જાંહાં સેતારાએાનું રેહઠાંણુછે, તે હદ વાલી જગેાને સમજવી.

આંને એબથી પાક કરનાર થવું, તેહને એબવંતી કરનારા એહરેમનને તેમાંથી બાહેર કાહડવાએછે. જે લોકો દુનીઆંને પવીતરાઈ આપનારાછે, તેઓ જીનદગીને ફાએદો કરનારા તથા તનપસીનને માંટેની અમરગી વાલી સકતી ધરાવનાર તરીકે જણાએલાછે. જે પરમગુરૂઓ આએ વીચારને મલતાછે, તેઓથી દુનીઆં વગર એબે રેહી સકેછે, અને જે કઉઅતથી દુનીઆંને સુધરવુંછે, તેનું આદમીની સાથે રેહવુંછે. વલી એકસરખા ખવાસવાલાઓને એકબીજા સાથે મલતું રેહેવું (પોતાના) પેદાના કરનારને જોવાની ઈચ્છાએ (ઈઆને બોદાએતાલાની તરફ ધેઆંન આપવાએ), તથા હમેશગીનું કાંમ કરવાએછે. અને તેથી (ઈનસાંનોનાં) તેજીવાલાં ગાલેબ ફરોહરોને ખુશી, તથા તેહને લગતી રોશન ચીજોમાં ચહડતે દરજજેની સકતી, અને માંણુસોને (પોતાના) પેદાના કરનારની તરફના સરવેથી સરસ વીચારનું મેલવવુંછે. અને તે ચહડતે દરજજેના વીચારની મારફતે, એબ આપનાર (એહરેમન) ને ટાલવું તથા ખલકની મદદને લગતા ઉપાએઓ કરવાછે. અને તેથી આએ દુનીઆંને દાદારને લગતી અગમબુદ્ધિનાં સંપુરંણપણાંમાં પોહોચવું, નાસકારક એબ આપનારને હાણી પોહચાડવી, અને ખલકનાં લોકોને કરણીની અંદર સારી ચાલે ચલાવવુંછે.

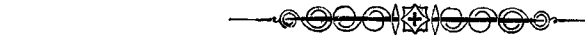

૧૧૮ દુનીઆંને લગતી લડાઈ, લડાઈની જગા, લડાઈમાં જોડાનાર, લડાઈને લગતો સરદાર અથવા લડાઈનો માલેક, લડાઈ કરનાર, લડાઈને દાબી દેનાર, લડાઈથી છુટકારો આપનાર, લડાઈથી ઈજા પાંમનાર, લડાઈને ચાલુ રાખનાર, અને લડાઈનાં સેવટ વીસે, ભલી દીનને લગતો બોલાસો. ૧

જાંણવું કે, દુનીઆને લગતી લડાઈ, એ જુદાઈ રાખનાર (એહરેમન) ની કુશેશછે. લડાઈની જગો, એ લડાઈની હરીફાઈ કરનારાઓના મેલાપની જગોછે. અને તેની હદ, સતર પાએઆ શુધીનીછે. લડાઈમાં જોડાનાર, આએ દુનીઆંનાં લોકોછે. લડાઈનો સરદાર, (અથવા માલેક), આદમીઓની અંદર જે આદમીઓનો માલેક, સારો હાકમ, અથવા પાદશાહ તથા સારી દાંનાઈ ૨

વાલો દીનનો દસતુરછે, તેછે. લડાઇ કરનાર, એ બુરી બુદ્ધિવાલો મીનો (ઇચ્આને અંધ્રમઇનીઉશ) છે. અને લડાઇને દાબી દેનાર, સારી દાનાઇવાલો મીનો (ઇચ્આને સ્પન્તોમઇનીઉશ) છે. લડાઇથી છુટકારો આપનાર, એ પવીત્તર ધરમગુરૂછે. લડાઇથી ઇજા પાંમનાર, એ પાપી માંણુસછે. લડાઇને ચાલુ રાખનાર, પેદાનો કરનાર અંહુરમજદછે. અને લડાઇનું સેવટ, પેદાએશને કુદરતી સકતી આપનારા (યજદો) ની મારફતે માણુસે અગમબુદ્ધિની ઇચ્છાથી પોતાને ચલાવ્વાએછે. એબ આપનારા (એહરેમન) ને હાંણી પોહચાડવાએ, સધલી ભલી પેદાએશનો ઘટાડો કરનારાએ ટુટેલી ફોજ વાલા અને ખરાબ થાએલી સકતીના બનેછે. અને તેથી (માણુસને) જાવેદાંન શુધીની અમરગીનો બદલો મેલેછે.

૧ ૧૮૦ આએ દુનીઆંનું મકાંન બુરી દીનવાલાએાથી તથા બુરી દીનને લગતી ઘાતથી, ભલી દીનની ચહડતી કલાએ, કેમ શુધરી સકે? તથા બુરી દીનના તાબેદારો તથા તેને ચાલુ રાખનારાએાનો શુધારો કેમ થાઈ શકે? તે વીસે ભલી દીનને લગતો બોલાસો.

૨ જાંણવું કે, પેદાના કરનાર અહુરમજદે, ખલકને નોકસાંન કરનાર દેવોથી, આએ દુનીઆંની પેદાએશનો સંભાલ કરવા સારૂં, તથા આસમાનજમીન, ફુકતો પવન, વેહતું પાંણી, ઉગતાં જાડપાંણ, ગોસ્પંદ અને આદમી ઇત્યાદીની જીનદગીનો સુધારો કરવા તથા તેએાની પરવરશી કરવા સારૂ, ઘણાએક યજદોને પેદા કરેલાછે. તેએા, ભલી દીનની ચહડતી કઉઅતને માટેનો વીચાર તથા તેહની ભલી આરાધણા અને આલમને સુધારવાને લગતા તરીકા, તે દીનના તાબેદારોને જાહેર કરતા રેહછે. અને તે યજદો દેવોની સાથે, તેએાનાં દુનીઆંની સાંહાંમણે થવાનાં, તેહને હાંણી, તથા નોકસાંન પોહચાડવાનાં અને પેદાએશને કમડી નાંખવાનાં તથા મોતમંદ કરવાનાં કાંમને સારૂં, હમેશાં લડાઇ કરેછે. અને તેમાં તેએાને ફતેહ, ભલી દીનના તાબેદારોની અંદર ભલી દીન ચાલુ રાખવાથી, તથા તે દીનને લગતી વેરદ અને ભલી આરાધણા ઘણી ચાલુ રેહવાથીછે. ભલી દીનને લગતી વેર-

દથી, તે યજદાની ચહડતી કલાનો વધારો થાએછે. પણ જો આએ દુનીઆંમાં લોકો બુરી દીનનાં કામને પસંદ કરનારાં હોએછે, તો તેથી દેવોને વધારે કઉઅત મલેછે. કારંણ કે તે બુરી દીનવાલાઓથી પાંણીની સફાઈને હાંણી પોહચેછે, તેમજ તે બુરી દીનવાલાઓથી નાપાકી અને મોહતનો વધારો (થાએ) છે. જેને સારૂ તે બુરી દીનવાલાઓને આએ દુનીઆંમાં ભલી દીન કબુલ કરાવીને તે (દીન) ના તાબેદારોની સારી સહમજથી શુધા રવા થકી (દીનમાં) જણાવેલું છે. સમમ કે બુરી દીનને લીધે, તેઓ (પોતાને) ચહડતે દરજજે પોહચાડનારી સકતીને હાંણી પોહચાડનાર અને પોતાની ઉપર જે જખમી કરનારા હરીફની કઉઅતછે, તેહને ઉપરી તરીકે રાખનારછે.

૧૫ બદી અને દેવની દીનનું જાહેર થવું અગતકરીને એક ઊલટાં મુલથીછે, તે વીસે ભલી દીનને લગતો ખોલાસો. ૧

જાંણવું કે, એક બુરાં મુલનાં ઉપરીપણાને લીધે બદીનું જાહેર થાવું ૨ છે. તેમજ તે એક બુરાં મુલની હયાતીને લીધે દેવની દીન જાહેર થાએલીછે. તેથી (માણુસને) દીનના માલેક (અશો અહુરમજદ) ની સહમજ મેલવ્વા સારૂં (બે આંખ આપેઆમાં આવેલી) છે; તેમાં એક આંખ ધરમી જાતને જોવાનીછે, અને બીજી આંખ આતમાને વગર રૂપે જોવાને માટેનીછે, અને એ (બે) આંખ અસલ (ઈચ્છાને કુદરતી)છે. (તેમાં જે) એક આંખ આતમાનાં રૂપને જોવાને માટેનીછે, તે અંદેશાની મારફતે (જેબી ચીજોને) જોવાની (ઈચ્છાને તેની સહમજ મેલવ્વાની)છે; અને બીજી જે આંખ ધરમી જાતથી ગણેઆણ મેલવ્વાનીછે, તે તકરાર વગર (દેખાવ ઉપરથી) સહમજ મેલવ્વાને લગતી (આંખ)છે. એમાં એક આંખ સારી મીસલ ઉપરથી જોવાનીછે; અને બીજી જોવાને સારૂં મીસલ વાલીછે. વલી (આએ) બેહુ કેસમની આંખની મારફતે માણુસો, એક બુરી મીસલવાલો (અંધ્રમઈનીઉશ) અને એક દેવની દીન વગરનો (સ્પન્તો મઈનીઉશ) છે, તે દરએકની દીન ધરાવનારાંછે. દીનવાલાં આદમીઓ ૧૦ તરેહનાંછે, અને તેનો તફસીલવાર ખોલાસો તેહને લગતાં પ્રકરણમાં જાહેર કરેલોછે.* મનહુમ ધરાવનારી જાતની

* આએ ખોલાસા વીસે જુઓ આએ દફતરને ૧૨૯ મે સફે આપેલી નોટ.

મારફતે (દીનના માલેકને જોવાની) આંખ (ઇચ્છાને સહમજ મેલવ્વી), એ, જે ઇનસાંનથી આદમીઓ કેટલેક દરજ્જે મજહબને લગતાં રેહી સકે તે ઇનસાંનને જોવાથીછે. અને તે ધરમની મીસલવાલું (આદમી) દાંનાઈવાલેા, ખુબીવંતેા હાકમ તથા અશેા ધરમગુરૂછે. અને તે (હાકમ તથા ધરમગુરૂ) ચહડતે દરજ્જેના હેાવાએ તથા (માંણુસને) આવતી દુનીઆંની મેાહટાઈ મલવાનું કેહવાએ, આએ દુનીઆંમાં અશેા અહુરમજદની જાત તરીકે (ગણુાએ)છે.† (વલી દીનના માલેકને જોવા સારૂ) જે આતમાને લગતી વગર રૂપે જોનારી આંખછે, તે અસલ આંખ, ભલા વીચારવાલી સકતી માંણુસનાં અંન્તકરંણુની અંદર પ્રકાશેચ, તેહના સંબંધથીછે.‡ આતમાને તેહના બદનની હાલતમાં આવ્વાની આગમચ, તેની અંદર વગર અન્તરે જેબી દુનીઆંને જોવાની જાતી સકતી હેાએછે, તેથી જેમ માંણુસ તનની હાલતનાં અંદેશાની મારફતે બેાલવાની કઉઅતને મેલવેછે, તેમ તે (આતમાં) આએ દુનીઆંનાં અંધકાર વાદલની મતલબને જોતું રેહછે.

† ઉશ્તવત ગાથાના પેહલ્લા હામાં આએ અને આવતી દુનીઆંનેા ખરે મારગ બતલાવનાર પુરૂશને આપણા પેગમબરે અશેા અહુરમજદની મીસલ તરીકે કેહેલેાછે, જે વીસેના પાક અવસ્તા હમેા અતરે ટાંકી બતલાવીએ છઇએ.

ઓ અહુરમજદ! તે ભલા પુરૂશને ભલાઇનેા બદલેા મલેા! કે જે તનેામંદ અને મનેાઇ આલમનેા ફાએદા ભરેલેા સાચ્ચેા મારગ આએ દુનીઆંમાં મારી ઉમતનાં લેાકેાને બતલાવે, કે તેથી જે રેાશંન મકાંનમાં તું અહુરમજદછે, તાંહાં તે (લેાકેા) રેહી સકે, તે સખી ધરરથ તારી મારફતેનેા, સારી સહમજ ધરાવનારેા અને માણુસને ચહડતે દરજ્જેનું બનાવનારેાછે.

‡ ભલા વીચારવાલી સકતીના સંબંધથી દીનનેા માલિક જે અશેા અહુરમજદછે તેને માણુસ જોઈ સકેછે, એવું ઉપલાં લખાંણુમાં આવેલું છે, તેને લગતી દલીલ 'ઉશ્તવત ગાથા' ના પેહલ્લા હામાંથી આપણને મલેછે, કેમકે તેમાં આપણા પેગમબર અશેા જરતેાશ્તે વારેઘડીએ અશેા અહુરમજદને કહીઉંછે કેઃ—

ઓ વરધીના કરનાર અહુરમજદ! જેઆરે મને બેહમન (ઇચ્છાને ભલા વીચારવાલી સકતી) મલી, તેઆરે મને તારી પીછાંણ થાઈ.

આતમાને કાએેઆનાં રૂપમાં જોવા સારૂ અંદેશાને લગતી આંખછેં. અને અંદેશાને લગતી આંખથી બોલવાની સકતીએે કરી માંણુસ દાંનાઈના સબબવાલું છે. (અને જેમ) દુનીઆંનો કરતા દુનીઆંને બનાવ્વાથીછે; (તેમ માંણુસને) અમરગી આપનારી દીનની સહમજથી, માંણુસ વાંધા વગરની સહમજ ધરાવનારૂં છે. અને દીનને લગતી સારી મીસલ તથા મીસલવાલાની મારફતે અન્તકરંણુની શાખ્શીથી માંણુસ દીન ઉપર એેતેકાદ રાખનારૂં છે.

(માંણુસને) બુરી મીસલવાલું તથા દેવની દીન વગરનું જણાવ્વાના ૩
સબબ તરીકેનાં જે મુલોછે, તેમાં જે બુરી બુદ્ધિ, અને પાપને લગતું મુલછે, તે સારી મીસલવાલું નથી. અને જે દેવની દીન વગરનું મુલછે, તે દાંનાઈ તથા સવાબને લગતું છે. અને તેમાંનાં એેક મુલથી અહુરમજદને લગતી ખુબીના સંબંધનું વધારે જાહેર થવું છે; અને બીજાં આજારવાલાં એેક મુલથી ઉલટાં મુલવાલા (અંધ્રમઈનીઉશ) ની દેવની દીનનું તથા આજારનું જાહેર થવું છે. અને (માંણુસ) બુરી મીસલવાલી તથા દેવ વગરની દીનનું સમરંણ કરવાવાલું, તે દીનને લગતી બુરી અને સારી મીસલના સબબથી જણાએેલું છે. ભલી દીનની તરફેનવાલાં માંણુસનું દેવની દીનની અંદર દેખાવું, એે ઉલટાં મુલવાલા વગરવજતના (અંધ્રમઈનીઉશ) નાં મવકલપણાને લીધે (તેહને) સારી કઉમત તથા સારો વખત નહી મલવાએેછે. અસલ મુલવાલાં આદમીએોને કાએેદાનાં બંધારંણમાં નહી રેહવું, એે આએે પરકારનાં એેક ઉલટાં અને આજારને લગતાં દેવની દીનવાલાં મુલથીછે. જો એેમ નહી હોએે તો દીન ધરાવનારૂં ઈનસાંન દીન વગરનું (ઈમાને કુફર) કેહવાએે નહી.

૧ ૧૨૧ **જે સાહેબની તરફ દરએક ચીજ ઊમેદવારછે, તે સાહેબ પોતે સરવે ચીજથી વગર મોતાજનોછે. દરએકની અંદર તેછે, પંણ તેહનામાં કોઈ નથી. તે સાહેબ સરવેને ચલાવનારોછે, પંણ તે પોતે કોઈથી ચલાવ્વાને માંટેનો નથી, તે વીસે ભલી દીનને લગતો ખોલાસો.**

૨ જાંણવું કે, સરવે ચીજ નેસ્તીમાંથી હયાતી પાંમેલીછે તેં (તેહને લગતાં) કાંમને સારૂંછે. અને દરએક વસ્તુને તેના વખત ઉપર જરૂર હયાતી મેલવ્વાનું કારંણછે. ગેરવખતે કોઈ ચીજનું કરવું નથી. એ પરમાંણે હયાતી પાંમેલી વસ્તુઓ (પોતે) હયાતી મેલવ્વાંને સકતીવાંન નથી. અને વખત આએ ચીજે સેવાએ કોઈને સારૂં નથી. ખોદાએતાલા કોઈબી વસ્તુને સારૂં મોહતાજ વાલો નથી. જોકે તે સાહેબ પોતે દરએક જાતની અંદરછે, પણ તે પોતે કેઠે જણાતો નથી. તે પોતે સરવેને ચલાવનારછે, પણ તે અહુરમજદની દાંનાઈ વગર કોઈથી કોઈ ચીજને ચલવાતી નથી.

૧ ૧૨૨ **માંણસની જીનદગીના સુધારા વીસે ભલી દીનને લગતો ખોલાસો.**

૨ જાંણવું કે, માંણસની જીનદગી તેની અંદર આતમા હોવાને લીધેછે. અને આતમા બદનની અંદર ફરેહમંદ (યજદોની) મદદને લીધેછે. અને તે ફરેહમંદ, છુટકારાની ઉમેદને સારૂછે. (માંણસ), એબ આપંનાર (એહરેમન) ને વગર તેજનો કરનારૂં, સાવચેતી આપનારાં અન્તકરંણથી તેહને સાહવચેતી મલવાએ, તથા તેને સેવટના સુધારામાં પોહચવા સારૂં સુધરવાની સકતી મલવાએછે. જેથી માણસની જીનદગી, સેવટના સુધારાને વખતે જે કાંઈ હલાકી તેહને પોહચે, તે (હલાકી)થી છુટકારો મેલવવાની ઉમેદમાં ફાવનારી કઉઅતવાલી બનેછે. સુધારાને લગતી કઉઅતતેછે કે, પાપને લગતા ધરમગુરૂઓને લીધે આદમીઓને દોજખની અંદર સેવટના સુધારાને સારૂં હમેશલગીની ધણી સજા થાએ, તથા તેથી એબ આપનાર

(એહરેમન) ની જે પેદાએશછે તે ઉમેદ વનાંની થાએ, અને ગાલેબ આતમાથી તે (પેદાએશ) નો નાસ થાએ, તેની આગમચ જે કઉઅતથી માંણુસ સુધરી સકે. (કારણ કે) તનથી આતમા ગુજર કરી જાએછે, તેઆરે માંણુસ મરંણુ પાંમેછે; અને આદમીની જીનદગીવાલી દેહ ખરાબ થાએછે. બીજા (ઈઆને આપણી ભલી દીન સેવાએના) જે લોકો સજાને લાએક જણાએલાછે, તે તેઓના ધરમગુરૂઓનાં ઠગારાપણાથીછે, અને એ વીસેની વીગત તેહને લગતાં પ્રકરણમાં જણાવેલીછે.

૧૪૧ જે રાજ અંધરમઈનીઉશની કુશેશને વધારે રાખતી પોહચાડનારૂંછે, તે વીશે ભલી દીનને લગતો ખોલાશો. ૧

જાંણવું કે, અંધરમઈનીઉશની કુશેશને વધારે સખતી પોહચાડનારૂં ૨
જે રાજછે, તે ઘણુંકરીને એક માંણુસની અંદર હકુમતનો પ્રતાપ અને ભલી દીનનું ખોરેહ એ બેહુનું એકસરખું બલ હોવાએછે. અને તેથી અંધરમઈનીઉશના સંબંધનો (દુનીઆંની અંદરથી) ઘટારો થાએછે. કેમકે, રાજ અને દીનના એકબીજા સાથના મેલાપથી, જેમ (દીનનાં) વધારે બલથી રાજ કીરતીવાંન થાએછે, તેમ (રાજનાં) વધારે બલથી ભલી દીન કીરતીવાલી થાએછે. જેમ જરતોશતની અંદર ભલી દીનનાં ખોરેહને લગતી જે ચહ- ૩
ડતે દરજ્જેની સકતી હતી, તેમ જો તેનામાં, જે (રાજને લગતી) વધારે બલવન્ત કીરતી જમશેદમાં હતી, તે સાથે હોતતો, ખલકની અંદરથી અંધરમઈનીઉશનો ઘટાડો, તથા એબ આપનાર (હેરેમન)થી ખલકનો છુટકારો તુરત થએએો હોત; અને દુનીઆંમાં (અહુરમજદની) મરજી મુજબનો શેવટનો સુધારો કરેઆમાં આવેએો હોત. અને દુનીઆંમાં જે લોકોછે તે સઘલા નેક દીનની સાથે ખુશીવન્તાં રાજવાલા બનેઆ હોત. (કારંણુકે), સારી દીન અને સારૂં રાજ એકબીજા સાથે એકમલતાં હોએતો, તેથી દુનીઆં એબથી દુરબલ, વધારે ગુણવન્તી, ધાતનો ઘટાડો કરનારી, ઘણી મદદગાર, વધારે પવીતરાઈવાલી, પાપ વગરની, આદમીનું સંકટ ટાલનારી, ભલા લોકોને સકતીવાંન કરનારી, તથા જે બુરા લોકોછે તેઓને સંકટવાલા અને અસકત કરનારી થાએછે. અને (તે રાજા) દુનીઆંને આબાદી—ખલ-

કના લોકોને કુદરતી ખુશી અને હમેશની નેકીથી શુધારેછે અને સીનગાર આપેછે. આએ બેહુ બોરેહ (ઈઆને ભલી દીન તથા ભલાં રાજનું બલ) એક પુરૂષને પુરેપુરૂં મલવાએ, એબ આપનાર (એહરેમન) ને પુરતી હાંણી થાસે, બલકને પવીતરાઈ મલસે તથા (એબ આપનારથી તેહનો) છુટકારો થસે અને તેથી શેવટનો શુધારો બનસે. ભલી દીનને પરસીધ કરવા સારૂં આએ તરેહની બેહુ બોરેહ (ઈઆને ભલી દીન અને ભલાં રાજ) નું માલેકપણું જે સોસીએોશ (પેગમબર આવનારછે) તેને સાથે મલશે. અને તે (સોશીએોશ) થી આએ બાબતને લગતાં જેબી બીજાં ગુનગારાં કાંમછે, તે થાસે. વલી તેની તરફથી જે કાંઈ બેહદ કુશેશનું વધારે ચાલુ રેહવું છે, તે સબ્બી લોકોને આબાદી, દાંનાઈવાલા લોકોને હકુમત, અને સાચ્ચા લોકોને ઈનસાફ મલવાને લગતાં કાંમોનું છે.

૧ ૧૮ જે (શાહેબ) દરએક ચીજની અંદર, તથા દરએકની ઊપરછે; અને તે કોઈ ચીજથી તથા કોઈ ચીજને સારૂં તાબેદારી કરનારો નથી. એટલેજે તે (દુનીઆંને) ચલાવનારી દરએક વસ્તુની ઊપરછે, તથા સરવે વસ્તુ પોતાને ચલાવનારી તેનીથીછે, તે વીશે ભલી દીનને લગતો બોલાસો.

૨ જાંણવું કે, જે સાહેબ સરવે ચીજની અંદર તથા દરએકની ઉપરછે, અને કોઈનો તથા કોઈને સારૂં તાબેદાર નથી, તે સરવે ચીજને જાંણનાર, સરવે શકતીવાંન અને સરવેનો માલેક, પેદાનેહ કરનાર બહુરબજદ પોતે છે. જે સાહેબ (કોઈનો) તાબેદાર નથી, પણ (સરવેનો) માલેકછે. (તે કોઈથી) પેદા થએલો નથી, પંણ સરવેને પેદા કરનારછે. જે બેશી ધરાવનારો નથી, પંણ (સરવેથી) બહડતે દરજજેનોછે. જે ફરમાંબરદાર નથી, પંણ સાહેબછે. જે ચેલો નથી, પંણ (સરવેનો) ગુરૂછે. જે વગર માલમતાનો નથી, પંણ (સરવે પાંતીએ) સકતીવાંનછે. જે સંભાલ કરવાને માંટેનો નથી, પંણ (સરવેનો) સંભાલ કરનારછે. જે મકાંન વગરનો નથી, પણ મોકાંમવાલોછે. જે ગણેઆંણુ મેલવ્વાને

માંટેનો નથી, પંણ પોતે (બીજાઓની અંદર) ગણેઆંણુની ઉતપન્તી કરનારોછે. જે સુધરવાજોગ નથી, પણ (પોતે બીજાઓને) સુધારનારોછે. જે બખ્શેશ મેલવનારો નથી, પંણ બખ્શેશ કરનારોછે. જે શુખ મેલવ્વાને માંટેનો નથી, પંણ (બીજાઓને) શુખ આપનારોછે. જે શાથીઓની સાથે કાંમ કરનારો નથી, પંણ એખલો કાંમ કરનારોછે. જે કેઆસ અથવા તોલ કરવાને માંટેનો નથી, પંણ કેઆસ અથવા તોલ કરનારોછે. જે ચલાવ્વાને માંટેનો નથી, પંણ બીજાઓને ચલાવનારોછે. (દુનીઆંમાં) દરએક વસ્તુની અંદર દરએક વસ્તુ ચહડતે દરજ્જેનીછે, અને તે સરવે વસ્તુની ઉપર ચહડતે દરજ્જેનો પેદાનો કરનાર અહુરમજદછે. તેનીથી ઉતરતે દરજ્જેની દરએક વસ્તુની અંદર દરએક ઉતરતી વસ્તુછે, જેમકેઃ—એક તાબેદારની ઉપર વડો એક માલેકછે; એક ફરજંદની ઉપર વડો એક બાપછે; એક બેશીની ઉપર વડો તેનો એક વંડીચ્મલછે. એક ફરમાંબરદારની ઉપર વડો, એક માલેકછે. એક ચેલાની ઉપર વડો, એક ઉસ્તાદછે. એક વગર દોલતવાલાની ઉપર વડો એક દોલતવાલોછે. એક સંભાલ લેવા જોગની ઉપર વડો એક સંભાલ કરનારછે. એક વગર મકાંતવાલાની ઉપર વડો એક મકાંતવાલોછે. એક દાંનાઈ મેલવ્વા જોગની ઉપર વડો દાંનાઈ આપવાવાલોછે. એક સુધારવાજોગ વસ્તુની ઉપર વડો તેહનો સુધારનારછે. એક વીદ્યાર્થીની ઉપર વડો તેહનો શીખ્શાગુરૂછે. એક બખ્શેશ મેલવનારની ઉપર વડો બખ્શેશ કરનારછે. એક સુખ મેલવ્વાને માટેનાંની ઉપર વડો (તેને) સુખ આપનારછે. એકબીજાની સાથે કાંમ કરનારની ઉપર એક જાતે એખલો કાંમ કરનારછે. એક તોલ અથવા તમીજ કરવા જોગની ઉપર વડો એક તોલ કરનારછે. અને એક ચલાવ્વા જોગ વસ્તુની ઉપર વડો તેહને ચલાવનારછે; પણ પેદાનો કરનાર અહુરમજદ સરવે ચીજની ઉપર ચહડતો દરજ્જો ધરાવતારછે. વલી તે પેદાનો કરનાર અહુરમજદ પોતાની સધલી સહમજ ધરાવનારી અકલવાલી જાતથી, જે ચીજ કોઈની મારફતે અને કોઇથી ચાલી સકે એવી નથી, તે સધલી વસ્તુઓને કાએદાસર ચલાવનારછે. જેઓમાં તે શાહેબને લગતી સધલી કાએદાસરની સહમજ તથા તેહની દરએક ઇચ્છાને લગતી વકુફ નથી, તેઓ સંપુરંણ સહમજ વગર પોતાને લગતી કોઇ ચીજને ચલાવવાને સકતીવાંન નથી.

૧ ।ᳮ। (માંણસને) પુરતી ગહમજ મેલવ્વા સારૂં જે વસ્તુ લાએકનીછે, તે વીસે ભલી દીનને લગતો બોલાસો.

૨ જાંણવું કે, (માંણશને) પુરતું ગણેચ્માંણ મેલવ્વા સારૂં ૧૦ ચહડતે દરજ્જેની લાએક વસ્તુછે. (તેમાં એક) ખુશ જીનદગી; (બીજી) દોલતનો સંબંધ; (તરીજી) નફાનો વધારો; (ચોથી) સુખનું કાએમ રેહવું; (પાંચમી) ચલકાટવાલી હકુમત; (છઠી) મોરાદમાં ફલદરૂપ થવું; (સાતમી) પુરતા આરાંમથી રેહવું; (આઠમી) તાબેદારની તરફની કુદરતી ખુશીવાલો પેચ્મર; (નવમી) સારી શીખામણ દેનારો વીસવાસુ દોસ્ત; અને (દસમી) ગમગીનીના વખત ઉપર સારી મદદ કરનારો મદદગાર, ઈત્યાદી વસ્તુએોથી (માંણસને ગણેચ્માંણની અંદર) સુધારવું છે. (તેમાં) ખુશ જીનદગી-એ વગર ધાસ્તી સાથની તનદરૂસ્તીછે. દોલત તથા ફાએદાનો વધારો—કુદરતી અકલનાં પ્રમાંણથીછે. સુખનું કાએમ રેહવું—બોદાએતાલાની બંદગી અને એકાંતપણાથીછે. ચલકાટ ભરેલી હકુમત—જાતી દાંનાઈથીછે. તાબેદારોના પેચ્મારનું મેલવ્વું—તેચ્મોને ખુશ રાખ્વાથીછે. નેકનાંમી-એ નાંમની ફુર જગોવેર શોહરત થવાથીછે. મોરાદમા ફલદરૂપ થવું—સારી ધારણાથીછે. પુરતા આરાંમથી રેહવું—એ જેકાંઈ મલે તે ઉપર સંતોષ કરવાએછે. સારો દોસ્ત-એ ભેદને સાચવનાર અને એબને દેખાડનારો સારો ફુરચ્મંદેશ મીતરછે. જે શખ્સ સુધરેલા ખવાસનો હોચ્મે, તેહની સીખાંમણ માંણવા જોગછે. સારી મદદ કરનારો. મદદગાર-અકલથી બોલનારો અને જેથી આદમીનો સુધારો થાચ્મે તેહને લગતી મદદ આપનારો (પુરૂશ) છે. (માંણસને) આચ્મે સધલી વસ્તુએો પાક બોદાએતાલાની દીન ઉપર ખરાં જીગરના પેચ્મારથી એાસ્તવાર રેહવાચ્મે મલેછે. જે ઈનસાંનની જાતે આચ્મે ચહડતે દરજ્જેની ૧૦ વસ્તુએો મેલવેલી હોચ્મેછે, તે (ઈનસાંન) પુરતી દાંનાઈથી ફુરચ્મંદેશ અને દરજ્જાવાલું રેહછે.

૧૪૧ પેદાએશને હયાતી મલવા વીસે તથા પેદાએશથી ૧
હયાતીનો ફેરપ્રાર થવા વીસે ભલી દીનને
લગતો ખોલાસો.

જાંણવું કે, દીનના આગેવાંનોએ (ઈઆને દીનના આગલા પેશવા ૨
દસ્તુરોએ), ભલી દીનને લગતા ખોલાસા ઉપરથી કહેલું છે કે, સરવેને પેદા કરનાર અશો અહુરમજદછે. અને દીન, તે શાહેબની દાંનાઈછે. આએ દુનીઆંમાં તેહની જગો, ભલાઈની કઉઅતવાલાં ઈનસાંનની અંદરછે. અને સઘલા યજદોની પાક પેદાએશ તેહની મજલસછે. પેદાના કરનાર અહુરમજદની હસ્તી પેદાએશને બનાવવાથીછે. તેહની દીનને લગતી દાંનાઈ-તેહની ઈચ્છા તથા (તેહનાં) કાંમની સહમજ આપવા સારૂંછે. અને તેહના મેલાવરાની જગો, લોકોની તરફથી દીનની રાહે અપાએલાં (ઈઆને યજદાંપરસ્તોની બંદગીને શારૂં મુકરર કરેલાં) મકાંનની અંદર (ઈઆને આતશકદેહમાં) છે. પેદાએશથી હયાતીનો ફેરફાર થવો આએ રીતેછે કે, જેઆરે આદમીની અંદર તે સાહેબની હસ્તી રેહતી નથી, તેઆરે તે ઈનસાંન પોતે જે અસલ મુલથી હયાતી પાંમેલું છે, તેથી ખોટું થાઈને ઉલટાં મુલ (અંધમઈનીઉશ) ની તરફેનવાલું બની સકેછે. અને તે આદમીની અંદર અસલ મુલવાલા મીનો યજદોની જાત રેહતી નથી, તેથી તેહને કસ્સુ નહી જણાવાને લીધે તે ઉલટી હયાતીવાલું થાઈ સકેછે.

૧૪૨ હાકમોની અંદર જેકોઈ (હાકમ) સારા ગુણવાલો ૧
હોએછે, તેનીથી (દુનીઆંને) ઘણો ફાએદો થવા વીસે,
ભલી દીનને લગતો ખોલાસો.

જાંણવું કે, સારા ગુણથી સવાબનો વધારોછે. અને જે સારા ગુણ ૨
વાલું આદમી સવાબનો ઘણો વધારો કરનારૂં તથા દુનીઆંને ઘણો ફાએદો પોહચાડનારૂંછે, તે હકુમતને લીધેછે. જેમ પાહડોનાં મથાલાં ઉપરના પાંણીના જહરાથી, જંગલોમાં સુખ આપનારી લીલોતરી ઉગેછે; તથા પાહડની ઉનચાઈ ઉપર આતશ સલગેછે, તે દુર શુધી રોશની આપેછે; તેમ જેકોઈ

સારા ગુણવાલેા પાદશાહ હેાએછે, તેહનીથી (દુનીઆંમાં) ચલકાટ પેદા થાએછે. અને તે પાદશાહ પેાતે એખલેા હમેશાં બીજા પાદશાહેાને પેાતાનાં રાજની મારફતે નેકી તથા કીરતી આપનારેા, તથા પેાતાની હકુમતથી જાતે દુનીઆંનેા સુધારેા કરનારેા અને તેહના રાજને લગતા હાકમેાની કીરતીને વધારનારેાછે. અને તે, સારા ખવાસથી (બીજા પાદશાહઓ તથા હાકમેાની સાથે) એકદીલી રાખનારેાછે. વલી પાદશાહેાના સારા ખવાસની કઉઅતથી બેહદ લેાકેા સારા ખવાસવાલી ચાલચલણની નકલ કરેછે. (એમાં) પેહલલેા (સારેા ગુણ) નેક દીનને લગતેાછે, કારંણકે પાદશાહેા નેક દીનને લગતા હેાવાથી, બેહદ લેાકેા ભલી દીનવાલા થાએછે. બીજો (સારેા ગુણ) સારી અકલને લગતેાછે, સબબ કે પાદશાહેા સારી અકલવાલા હેાવાથી, તેઓ પેાતાને તથા (પેાતાના) તાબેદારેાને સારી રીતે ચલાવવાને સકતીવાંત થાએછે. તરીજો (સારેા ગુણ) સારાં અન્તકરંણને લગતેાછે, કારંણ કે સારાં અન્તકરંણથી પાદશાહેાને ઘણી સારી હીમત મલેછે, અને પાદશાહેાની હીમતથી, (તેઓના) દુશમનેા ઈજા ભેાગવેછે, અને તેથી દુનીઆંની જાલવણી થાએછે. ચેાથેા (સારેા ગુણ) બરદાશત કરવાની (ઈચ્છાને ખમવાની) સકતીછે, કારણ કે હાકમેાની તરફથી બરદાશત કરવાએ, તે હાકમેાની તરફ તેહના તાબેદારેાનેા પેઆર રેહછે. અને તેઓની હાકમેાના હેાકમ મુજબ કાંમ કરવાની એકદીલીથી, રઈઅતની ઉપર રાજનું સલાંમતીથી ચાલવું તથા ખલકને ફાએદેા થાએછે. પાંચમેા (સારેા ગુણ) રઈઅત ઉપર સારી મેાહબત રાખવાનેાછે, કારંણકે હાકમેાની વગર મેહરબાંનગીથી લેાકેા તે હાકમના દુશમન થાએછે, અને તેથી હાકમ અને રયત વચેની તેઓની દયા મેલવવાની આશા કપાએછે, તેઆરે હકુમતથી કેટલેએક દરજજેના ફેતનાની દુનીઆંને તથા આદમીઓથી હકુમતને ધાસ્તી રેહછે. છઠેા (સારેા ગુણ) રઈઅતને ફરાગત આપવાનાં વીચારને લગતેાછે, કારંણકે પાદશાએા રઈઅતને ફરાગત આપવાનેા વીચાર રાખવાથી, જે ખલકનાં લેાકેા હમણાંછે અને હવેપછી પેદા થસે તેઓને સારૂ ઘણાં મેાહટાં ફાએદાકારક કાંમેા કરેછે. સાતમેા (સારેા ગુણ) ખુશદીલીછે, કારંણકે પાદશાહેાની અંદર ખુશદીલીની અસર હેાએછે તેા તેથી રઈઅતનાં દુઃખનું નીવારંણ સરવેથી સરસ રીતે થાઈ સકેછે. આઠમેા (સારેા ગુણ) હકુમતને જવાલ પેાહચાવાની હમેશાં ઈચ્છાદ રાખવાનેાછે, કારંણકે હકુમતને જવાલ પેાહચવાની યાદ રાખવાથી તે પાદશાહ વગર ધાંમધુમે રેહછે, અને જે દાહપંણવાલેા પાદશાહ હેાએછે, તે જવાલ પાંમનારી હકુમતની આવકની મા-

ફતે રવાંનને લગતી વગર જવાલની હકુમતને મેલવેછે. અને રઈઅતને ફરાગત આપવાથી તથા આબાદ રાખવાથી તે પાદશાહ, લોકોની તરફના ઘણા આશીરવાદ મેલવનારો થાએછે. નવમો (સારો ગુણ) સારા ગુણ ધરાવનારાં આદમીના દરજ્જો વધારવાનોછે, કારંણુકે તે પાદશાહની તરફથી હોનરવન્તાં આદમીને દરજ્જો આપવાએ, જે હોનરો લોકોમાં જાહેર થએલા હોએ તે પ્રકાશે અને જે નહી જાહેર થાએલા હોએ તે જાહેર થવાની કઉઅત પકડે, કે જેથી દુનીઆંનો શુધારો થાએ તથા તેહને આરાસ્તગી મલે. દશમો (સારો ગુણ) દુરગુણ ધરાવનારાઓને સખતી પોહચાડવાનોછે, કારંણુકે તે પાદશાહની તરફથી દુરગુણવાલાઓને સખતી પોહચાડવાથી, આદમીઓની અંદર જે દુરગુણ ઉતપન થતો હોએછે, તે અસ પામેછે, અને જે નહી ઉતપન થએલો હોએછે, તેની કઉઅત ટુટેછે અને તે બંધ પડેછે. અને દુરગુણ (ઈબ્બાને એબ) થી દુનીઆં પાક થાએછે. અગીઆરમો (સારો ગુણ) પ્રજા સાથે એકમલતા વીચારે રેહવાનોછે, કારંણુકે, પ્રજા સાથે એકમલતા વીચારથી રેહવાએ પાદશાહ દરએક શેહરને પસંદ પડતો થાએછે, અને તે રઈઅતને પસંદ પડતો રાજા પાએદાર રેહછે. વલી તે રાજા મોટા કરો નાંખીને નવાં શેહરો વસાવેછે, તથા દુનીઆંનાં લોકોની આબાદીનાં, મોલકનાં ફાએદાનાં, ખલકને મદદ મલવાનાં અને શેવટના શુધારાને લગતાં પાએદાર કાંમો કરેછે. અને બીજા મોલકના હાકમોની અંદર પોતાની મોહટાઈ જાહેર થવા સારૂં, (તે પાદશાહ) દરએક મોલકને મોહટી દોલતનો સંનગાર આપવાની તથા ખલકના લોકોને બખ્શેશ કરવાની ફરજ સહમજેછે. બારમો (સારો ગુણ) ખુબી ભરેલા• હોકમો આપવાનોછે, કારંણુ કે પાદશાહોની તરફના ખુબી ભરેલા હોકમોથી ઈનસાફનો જણમછે, અને ઈનસાફની ઉપર દુનીઆનો સુધારોછે. તેરમો (સારો ગુણ), દરએક મોલકમાં ખોલ્લી દરબારે બેસવાનો નીઅમ રાખવાનોછે, કારંણુ કે, પાદશાહોને ખોલ્લી દરબારે દરએક મોલકમાં બેઠક કરવાનો તરીકો રાખવાથી, પાપી હાકમોથી તેઓનાં પાપને લગતા મીઠાસનો અટકાવ થાએછે, તથા તેઓનો (રઈઅતની ઉપરથી) જોલમ બંધ પડેછે, અને તેથી પરહેજગાર હાકમોને (તેઓની) દોલતની, અને હાજતમંદોને ઘટતો છુટકારો મલવાની, ઉમેદ રેહછે. અને તેવા પાદશાહો, અમરગીને લગતાં ફરમાંન વાલાં કાંમ કરનારાઓને, તે કાંમને માટે સારી રીતે ચાલવાની, દરવેશોની જતન થવાની, રાજને મોહોટો ફાએદો પોહચવાની નીશાંની

તરીકેછે. ચઉદમો (સારો ગુણ) સખાવત કરવાનોછે, કારંણુ કે જેમ પાંણી જાડપાંણેાને ખીલતાં રાખનારછે, તેમ સખાવતથી ફરાગત આપનારા પાદશાહેા આએ દુનીઆંની સઘલી પેદાએશને ખીલતી રાખનારાછે. પંદરમો (સારો ગુણ) લેાભનેા અટકાવ કરવાનેાછે; કારંણુકે જે (માંણુસ) જાતે લેાભને અટકાવનારૂંછે, તેહની અંદર યજદેાનું ઉતરવુંછે, અને તેથી તે (માંણુસ) દુનીઆંનાં બેહદ લેાભી વરૂએાને ખેાલડી રીતે દુનીઆંને ખરાબ કરવાથી અટકાવવાને સકતીવાંન થાએછે. સેાલમેા (સારો ગુણ) દુનીઆંનાં લેાકેામાંથી એકબીજાને લગતા ડરનેા પેાતાની તરફથી અટકાવ કરવાનેાછે; કારંણુ કે તેથી લેાકેામાં વધારે ધાસ્તી પેવસ થાઈ નહી સકે. સતરમેા (સારો ગુણ) ભલા લેાકેાને નવાજવાનેા તથા તેએાને પેાતાના હજુરી તથા દરજ્જા વાલા બનાવવાનેાછે; કારંણુ કે તે પાદશાહની તરફથી ભલા લેાકેાને ચહડતેા દરજ્જે તથા આગેવાંની મલવાએે, દરએેક બદીનું પાછું હટવું તથા અસપાંમવુંછે, અને સઘલી ભલાઈનું ખીલી નીકલવું અને આગલ વધવુંછે. અઢારમેા (સારો ગુણ) રાજને લગતેા કારેાબાર ચલાવનારાએાને મુકરર કરતી વખતે, સારા અને હલકા લેાકેાની ઘણી તપાસ રાખવાનેાછે; કારંણુ કે પાદશાહેાની તરફથી સારા અને હલકા અમલદારેાની પુરતી રીતે તપાસ રાખવાએે ખલકનાં લેાકેાનેા સંબંધ તે પાદશાહની તરફ રેહછે, અને તેથી રઈઅતને પાદશાહેાની તરફનેા ફાએેદેા, નેકી, આબાદી અને ઘટતી બખ્શેશ મલેછે. એાગનીસમેા (સારો ગુણ) પેાતાની જાતને દાંનાઈથી પાક ખેાદાએેતાલાની તાબેદારીમાં રાખવાનેાછે; કારંણુ કે દાંનાઈથી પેાતાની જાતને પાક ખેાદાએેતાલાની તાબેદારીમાં રાખવાથી, તે પાદશાહની રઈઅત તેની તાબેદારીમાં અન્તકરંણુથી રેહછે, અને તેથી દુનીઆંનાં લેાકેા ઉપર પાદશાહેાની હકુમતનેા ચહડતેા દરજ્જે, તેએાના ઈનસાફ અને હેાકમેાનું ચાલુ રેહવું અને લેાકેાને ઘણેા ફાએેદેા થાએછે.

૧૮૯ ભલા પાદશાહને રાજના સુધારાની કઉઅતનું તથા બલકને સુધારવાની સહમજનું જાહેર થવું, તેહની અંદર શેહરેવર અમેશાસ્પંદની સીફ્રત હોવાથીછે. તે વીસે ભલી દીનને લગતો બોલાસો. ૧

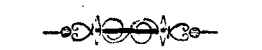

જાંણવું કે, શેહરેવર અમેશાસ્પન્દ (ઈઆને બેનવાલ બુજોરગીવાલા પાદશાહ) ની જાતને લગતી સેફતના બોલો આએ પ્રકારનાછે, જેમકેઃ—ખ્શ-ત્રહે—વહરયેહે—અયો ખ્શુસ્તહે—મંજદકાઈ—આયો—દ્રગવે. અને તેનો અરથ 'દીન—હથીઆર—અને દયાનો માલેક તથા દોલતની મદદવાલો અને ફોજનો ધણી' એવો થાએછે. તેથી જે ઈનસાફવાલા પાદશાહની અંદર, રાજને સુધારવા સારૂં,' ઉપલી સુધારાનાં સાંધણ તરીકેની સકતીઓ જણાએલી હોએછે, તે (આએ દુનીઆંમાં), ઉપલી સેફતવાલી બુજોરગ જાતવાલો—(ઈઆને શેહરેવર અમેશાસ્પંદની માફક) 'દીન—હથીઆર અને દયાનો માલેક તથા દોલત અને ફોજનો ધણી' છે. વલી એ વીસે જાંણઈતું છે કે, જે (પાદશાહ) ની અંદર આએ (ઉપર જણાવેલા ગુણ) માંનો કોઈ ગુણ નહી હોએ, ઈઆને આએ સઘલી કઉઅતનું એકડું બલ નહી હોએ, તો તે પાદશાહ હકુમત કરવાને લાએકનો નથી, પણ તે દરએક હાકમનો તાબેદારછે. વલી જે હાકમની અંદર હકુમત નથી, તે નામદાર નથી; તેમજ તે દીનને નહી ચલાવી સકનારો, નકામાં હથીઆરવાલો, દયા વગરનો, દોલતને નહી મેલવનારો, રઈઅતની પાસબાંની વગરનો અને ભાગીટુટી ફોજવાલોછે. હવે જેહને દીન નથી, તે હાકમ (માંણસનો આવતી દુનીઆંમાં) છુટકારો થાએ તેવું ફરમાંન આપનારો નથી. તેહનાં હથીઆર નોકસાંન ભરેલાં કામ કરનારાં, તેહની દયા ઈજા દેવાજોગ રૂમીઓને લગતી, * તેની દોલત ફરેહબુત અને આઈબીબુતને માટેની, અને તેની ફોજ નાંફરમાંનીને લીધે ખરીદવાજોગ નથી. જેહને હથીઆર અને સકતી નથી, તે હાકમ—નાંફરમાંનોથી બીહતો, ઠગારાઓથી દુખી દેલનો, તેહના નહી સુધરેલા ગુનેહગાર સવારોની ઉપર દયા કરનારો,

* જાંણવું કે આપણા ટોલાના સાસાની પાદશાહોના દોરમાં રૂમીઓ આપણા રાજની સાંહામને થનાર હરીફ તરીકે હતા, માટે ઉપલાં લખાંણમાં રૂમીઓને વગર દયા લાવાજોગ શત્રુઓ તરીકે જણાવેલાછે,

દુઃખનો વધારો કરનારી દોલતવાલો અને લશકર વગરનોછે. જેમાં દયા નથી, તે હાકમ દુશમનનો વધારો કરનાર, દીનની રાહે ધીકારવાજોગ, તેનાં હથીઆર દુશમનને સારી સકતી આપનારાં, (તેહની) દોલત બેમાલુમ રીતે હાંણી પોહચવાજોગ, અને તેહની ફોજ તે હાકમથી જુદાઈની ઈચ્છાવાલીછે. જેહની પાસે દોલત નથી, તે હાકમ ખોરાક વગર મોહતાજદાર, ટુટેલાં હથીઆર અને સકતીવાલો, લાચારીથી બીજા આડે મારગે ચાલનારા સકતીવાંન લોકો તરફ દરગુજર કરનારો, અને કંગાલ તથા કમજોર ફોજવાલોછે. જેની પાસે ફોજ નથી, તે હાકમ તાબેદારો તથા દીનદારો વગરનો અને અણઘટતાં હથીઆરવાલો તથા ગોસ્સાની તરફ દયા લાવનાર (ઈઆને ગોસ્સો કરવાને ટેકાંણે દએએઆ ખાનાર), અને વગર ફાએદાની દોલતવાલોછે. આએ (ઉપલી) વસ્તુઓની અરસપરસની કઉઅતનાં દેખઈતાં બલથી હકુમતને લગતો સુધારો કરવાએ, હાકમ ઈજતદાર બનેછે.

૧ ૧૮૦ ખોરેહને પસંદ કરનારી પેદાએશની અંદર, ઓત્તમ અને સરવેથી નીચા તરીકા વાલા લોકો તથા તેઓની ચાલચલંણ વીસે, ભલી દીનને લગતો ખોલાસો.

૨ જાંણવું કે, જે પુરૂષો ખોરેહ (ઈઆને કુદરતી બખ્શેશ) ને મેલવ્વાની ચાલચલંણવાલા તથા તેહને લગતી જાતવાલાછે, તે આએ (નીચે લખી જણા-
૩ વેલી વીગત પરમાંણે) ૧૬ તરેહનાછે; તેમાં એક (શખ્સ) તે કે જે સારા ઉદીએોગની ખાહેશને માંટેનો હોએ, અને (તેહને લગતી) બખ્શેશ મલવાથી (ખોદાતા-
લાનો) આભાર માંનનારો હોએ અને તે નહી મલવાએ સંતોષી, અને રાજી
૪ રેહનારો હોએ. જે શખ્સ એ પ્રકારનોછે, તે કુદરતી બખ્શેશ મેલવનારા
૫ સારા ઉદીએોગ વાલાઓની અંદર ઓત્તમ રીતભાંત વાલોછે. બીજો તે, કે જે સારા ઉદીએોગની ખાહેશને માંટેનો હોએ, અને તેને લગતી બખ્શેશ મલવાથી (ખોદાતાલાનો) આભાર માંણનારો હોએ, અને તે નહી મલવાએ
૬ સંતોષી પણ નારાજી હોએ. તરીજો તે, કે જે સારા ઉદીએોગની ખાહેશને માટેનો હોએ, અને તેને લગતી બખ્શેશ મલવાએ (ખોદાનો) આભાર નહી માંનનારો હોએ અને તે નહી મલવાએ સંતોષી તથા ગમ વગરનો હોએ.

ચોથો તે, કે જે સારા ઉદ્દીએાગની ખાહેશને માટેનો હોએ, અને તેને લ ૭
ગતી બખ્શેશ મલવાએ (ખોદાતાલાનો) આભાર નહી માંનનારો હોએ, તથા તે
નહીં મલવાએ સંતોષી પણ ગમગીન હોએ. આએ તરંણ તરીકાવાલા (પુરૂષો) ૮
સારા ઉદ્દીએાગની અંદર ખોદાની બખ્શેશ મેલવ્વા સારૂં એકસરખા વીચારના-
છે. એક તે (શખ્સ), કે જે બુરા ઉદ્દીએાગની ખાહેશને માટેનો હોએ, અને તેને ૯
લગતી બખ્શેશ મલવાથી તેનો આભાર માનનારો નહી હોએ, તથા તે નહી મલ-
વાથી સબુરી કરનારો પણ ગમગીન હોએ. આએ શખ્સ બુરા ઉદ્દીએાગની ૧૦
બખ્શેશ મેલવવા સારૂં સરવેથી બુરા તરીકાવાલોછે. બીજો તે, કે જે ઉલટા ૧૧
ઉદ્દીઉએાગની ખાહેશને માટેનો હોએ, અને તે મલવાથી તેનો આભાર નહી
માંનનારો હોએ, અને તે નહી મલવાથી સબુરી પકડનારો અને વગર ગ-
મનો હોએ. તરીજો તે, કે જે ઉલટા ઉદ્દીએાગની ખાહેશવાલો હોએ, ૧૨
અને તે મલવાથી આભાર માંનનારો અને નહી મલવાએ સબુરી પકડનારો
પણ ગમગીન હોએ. ચોથો તે, કે જે ઉલટા ઉદ્દીએાગની ઈચ્છા વાલો ૧૩
હોએ, અને તે મલવાએ આભાર માનનારો અને તે નહી મલવાએ સબુરી
પકડનાર અને વગર ગમનો હોએ. આએ તરંણ તરીકાવાલા ઉલટા ઉદ્દીએા- ૧૪
ગની અંદર બખ્શેશ મેલવ્વા સારૂં એકસરખા વીચારનાછે. વલી
બીજા તરીકાવાલાએામાં (ઈમાને કુદરતી બખ્શેશ મેલવનારાએામાં),
એક તે, કે જે ખોરેહ (ઈમાને ખોદાઈ બખ્શેશ) થી સારી નામદા ૧૫
રીની ખાહેશવાલો હોએ, અને તે મલવાથી આભાર માંનનારો અને તે નહી
મલવાએ રાજી રેહનારો તથા વગર ગમનો હોએ. આએ શખ્સ ખોરેહથી સારા ૧૬
મારગની નામદારી મેલવનારાએામાં એાલ્તમ તરીકાવાલોછે. બીજો તે, કે જે ૧૭
ખોરેહથી સારી રીતની નામદારીની ખાહેશવાલો હોએ, અનેતે મલવાએ (ખો-
દાનો) આભાર માનનાર અને તે નહી મલવાએ રાજી રેહનાર પણ રંજીદા
હોએ. તરીજો તે, કે જે ખોરેહથી સારી રીતની નામદારીની ઈચ્છાવાલો હોએ, ૧૮
અને તે મલવાએ નહી આભાર માંનનારો અને તે નહી મલવાએ જેમ સંતોષી
તેમજ વગર ગમનો હોએ. ચોથો તે, કે જે ખોરેહથી સારી રીતની નામ- ૧૯
દારીની ખાહેશવાલો હોએ, અને તે મલવાએ (ખોદાનો) નહી આભાર
માંણનારો તથા નહી મલવાએ સંતોશી પંણ ગમગીન હોએ.
આએ તરંણ તરેહના શખ્સો, ખોરેહથી સારી રીતની કીરતીને પસંદ કર- ૨૦
નારાએાની અંદર એકસરખા તરીકાવાલાછે. વલી એક તે કે જે ખોરે- ૨૧
હથી ઉલટી રીતની નામદારીને પસંદ કરનારો હોએ, અને તે મલવાથી

નહી આભાર માંનનારો અને તે નહી મલવાથી સંતોષી પંણ દુખી દેલનો
૨૨ હોએ. આએ શખ્સ ખોરેથી ઉલટી રીતની નાંમદારી મેલવનારાઓની
૨૩ અંદર ઘણીજ બુરી રીતનોછે. બીજો તે શખ્સ, કે જે ખોરેહથી ઉલટી
રીતની નાંમદારીને પસંદ કરનારો હોએ, અને તે મલવાથી નહી આભાર
માંનનારો, અને તે નહી મલવાએ રાજી રેહનારો તથા વગર ગમનો હોએ.
૨૪ તરીજો તે શખ્સ, કે જે ખોરેહથી ઉલટી નાંમદારીને પસંદ કરનારો હોએ,
અને તે મલવાએ આભાર માંનનારો અને તે નહી મલવાએ રાજી રેહ-
૨૫ નારો પંણ ગમગીન હોએ. ચોથો તે શખ્સ, કે જે ખોરેહથી ઉલટી રીતની
નાંમદારીને પસંદ કરનારો હોએ, અને તે મલવાએ આભાર માંનનારો
૨૬ અને તે નહી મલવાએ રાજી તથા વગર ગમે રેહનારો હોએ. આએ
(છેલ્લા) તરંણ તરીકાવાલાઓ ખોરેહથી ઉલટી રીતની નાંમદારી મેલવ્વામાં
એકસરખા વીચારવાલાછે.

આપ્યે પુસ્તક તરીજાંને છપાતાં થાપ્યેલી ભુલને લગતું ગુજરાતી શુદ્ધી પતરક.

સફો.	સતર.	અશુદ્ધ.	શુદ્ધ.
૧૨૮	૧૦	પાણીન	પાણીની.
૧૨૮	૨૨	તેને..	તેનો.
૧૩૩	૨૭	મકાંનની	ઓરેહવાલાં મકાંનની.
૧૩૫	૫	જોપ્યેછે.....	ચીજોને જોપ્યેછે.
૧૩૯	૧૦	એ બને.....	એબને.
૧૪૦	૧૨	(આપ્યે દુનીઆંની હાલતમાં.. ..	(આપ્યે દુનીઆંની હાલતમાં)
૧૪૦		(ફકરા ૩ જા, ૪ થા અને ૫ માના આંક, ૫ મી, ૯ મી અને ૧૭ મી સતર ઉપર મેલિઆમાં આવેલાછે તેને)	(૪ થી, ૧૦ મી અને ૧૬ મી સતરને મથાલે ગણવા.)
૧૪૧	૩૪	પાંમેલ	પાંમેલાં.
૧૪૨	૨૦	(સતર ૨૦ મી, ૨૨ મી અને ૨૩ મી ઉપર ૫ મા, ૬ ઠા અને ૭ મા ફકરાનો આંક મેલેલાછે તેને)..	(૨૧ મી અને ૨૨ મી સતર ઉપર ગણવો.)
૧૪૯	૮	ચાલવાની....	ચાલવાપ્યેં.
૧૬૦	૧	કમ..	કાંમ.
૧૬૦	૬	દુનીઆની.....	દુનીઆં અને તેની.
૧૬૩	૨૩	મદુદુમ	મરદુમ.
૧૬૮	૧૩	જોતું.....	જોતો.
૧૬૮	૧૪	બરે.	બરો.
૧૭૬	૧૬	અને તેબ્યોની, હાકમોના હોકમ મુજબ, કાંમ કરવાની બેકદીલીથી, ૨૬ બતની ઉપર, રાજનું સલાંમતીથી ચાલવું તથા બલકને ફાબ્યેદો, થાબ્યેછે.	બેક (સારો ગુણ) બોદાબ્યે તાલાનો પેબ્યાર મેલબ્યા નોછે, કારણ કે, તેથી હાકમોના હોકમને લગતાં કાંમનું તથા તેની હકુમતનું ચલણ ૨૬બતની ઉપર સલાંમતી ભરેલું રેહેછે, અને લોકોને તેથી ફાબ્યેદો થાબ્યેછે.
૧૭૭	૧૬	કરો.	વેરા તથા કરો..

THE ENGLISH TRANSLATION,

BY

RATANSHÁH E. KOHIYÁR, B.A., LL.B.

UNIVERSITY OF BOMBAY.

CONTENTS.

PAGE.

What men are of the best and the worst desires 129
Regarding the remedies for the illness of the soul arising from want of knowledge and judgment 129
Of the shining and dark invisible powers, which ought to be approved and which dis-approved by man 131
Regarding the means of good and bad behaviour in this world. 134
Regarding communion with the holy Self-existent... 135
Exposition regarding the habitation in man of yajads and devs 136
Regarding that which benefits man in both worlds, saves him from harm, redeems him from sin, raises him to higher rank through righteouness and turns him in the end towards the holy Ahurmazd 139
Regarding righteous and sinful men, and the different commandments about them 142
Regarding the four divisions of men... 144
Regarding rain and the work it performs, and the doers of that work... 145
The reasons why students of the good religion acquire or fail to acquire its wisdom... 149
Regarding the redemption of man from evil at the time of the final improvement, and the end of Anghra Mainiús. 150
The attainment of a better life in the next world through good deeds... 151
There is in man a good-minded power that protects his sense and intelligence... 152
Regarding the habitation in man of the understanding-power that keeps sinless... 153
Regarding the chance of obtaining power by those fond of it. 154
Regarding the irregularity of the elements that constitute earthly things 154
The greatness of Dádár Ahurmazd depends upon life of all kinds 156

The desires of Ahúrmazd are founded in reason... . .. 157
Regarding the good religion and its benefits and the evil religion and its evil consequences 158
Exposition regarding the things of this world, their creation and the work relating to them... 162
Regarding the struggle in this world, the place of the parties to and the lord of the struggle; the persons who struggle, the suppresser of the struggle, the liberator from the struggle, the person injured in the struggle, the continuer of the struggle and the end of the struggle.. 169
Regarding the improvement of this world by means of the ascendancy of the good religion and the suppression of the evil religion and the danger arising from it. 170
The manifestation of evil and of the religión of the Devs is owning to the Perverted Source... 171
Every thing in this world is dependent upon the Lord : He is in every thing and guides every thing: He depends upon no one and is not to be guided by any one. 174
Regarding the improvement of man's life... 174
Regarding the kind of government which embarrasses Anghra Mainiús... 175
God is supreme over everything... 176
Regarding things fitted to impart perfect knowledge 178
Regarding the origin of life and the changes in it 179
Regarding the benefits arising from good rulers... 179
It is because of their possessing the attributes of Shéhrevar Amesháspand that good kings have the power of improving their kingdom and the knowledge for improving their subjects. 183
Regarding those among the approvers of Khoreh whose ways are the best and the worst, and regarding their conduct, 185

ERRATA AND CORRIGENDA.

Page	156	*line*	6	*dele.* after deeds.
„	160	„	5	from bottom *for* man *read* men.
„	167	„	6	*dele.* after are.
„	170	„	5	*for* wordly *read* worldly.
„	175	„	5	from bottom *for* grater *read* greater.
„	183	„	7	from bottom *for* of improvement in the people *read* (requisite) for the improvement of the people.

GLOSSARY.

Page	4	*Column*	2	*line*	9	from bottom *for* sorronful *read* sorrowful.
„	5	„	2	„	10	from bottom *for* Quetty *read* Quietly.
„	7	„	1	„	6	*for* Distructive *read* Destructive.
„	8	„	1	„	1	*for* tile *read* till.
„	„	„	„	„	12	*for* clement *read* element.
„	9	„	„	„	7	*for* dead *read* deed.
„	„	„	„	„	12	*for* Afermab *read* A female.
„	„	„	„	„	21	*for* scetion *read* section.
„	11	„	2	„	13	from bottom *for* perpetual *read* perpetually.
„	15	„	„	„	2	*for* dwelling, plan *read* dwelling-place.
„	16	„	1	„	19	*for* conseirnce *read* conscience.
„	„	„	„	„	22	*for* words read word.
„	„	„	„	„	23	*before* or *insert* ১৩৭ *and after* or *insert* ৭১।
„	„	„	„	„	25	*for* and *read* end.
„	„	„	„	„	26	*before* or *insert* ১৩৮ *and after* or *insert* ৭১।

Page	16	*Column*	2	*line*	11	*for* inperer *read* injurer.
„	„	„	„	„	22, 23	*for* Incomeg, ains *read* Income gains.
„	18	„	„	„	9	*for* A evil order *read* An evil ruler.
„	„	„	„	„	17	*for* excepted *read* accepted.
„	„	„	„	„	21	*for* avorts *read* averts.
„	19	„	1	„	15	*for* the *read* one.
„	„	„	„	„	20	*for* lines *read* lives.
„	„	„	2	„	13	*for* lagerness *read* eagerness.
„	„	„	„	„	14	*for* exeitement *read* excitement.
„	20	„	1	„	1	*for* lager *read* eager.

Exposition in the good religion regarding men of the best and the worst desires. (۱۰۳) 1

Be it known that, that man has the best desires, who is 2
so anxious to obtain, in the next world, the reward of virtue,
that he never rests content with doing virtuous deeds,
even though he should spend all the wealth earned by him 3
in this world upon doing (such) virtuous deeds. And that
man has the worst desires, who thinks it right to amass the
riches of this world.*

Exposition in the good religion regarding the remedies for that illness of the soul which is owing to want of increase in knowledge and judgment. (۱۰۴) 1

Be it known that, illness of the soul is due to a defi- 2
ciency of knowledge and of good qualities; and thereby two
descriptions of vicious (men) are formed. Of these one is
(called) Faréhbuṭé, and the other Aibibuṭé. Of these, a
Faréhbuṭé is (a man) given to pride, who thinks that no one (in
the world) is greater than himself: and, an Aibébuṭé is a scorner
(of others); he has the vainty (to believe) that no one else
knows as much as he does, and that others are behind him and
inferior to him. The man who always has such an opinion
of his own wisdom and good qualities that (he believes)
that he is knowing and another is not, that he is superior

* The meaning of this is that men should, after providing for the conveniences of this life, spend the greater portion of the wealth acquired by them in the pursuit of any honest calling in doing deeds of righteousness, that they might thus secure contentment in this world and happiness in the next. For, he who endures hardships in this world for the sake of amassing riches, is unhappy in both worlds.

to another and the other is inferior to him,—such a man
3 deforms and sickens his soul with these two vices. Therefore, men should keep off from themselves these two kinds of maladies of the soul, one of which is pride, and the other, contempt of others.* He whose soul is afflicted with these (maladies) should remain in obedience to some learned man and obtain instruction from him in knowledge and virtue, that thereby, his imperfect knowledge might be destroyed, just as a tree is dried up for want of water. The remedy for the malady of these two, proud men and scornful men, is by means of consummate thought: for, a man becomes possessed of just ideas about himself, by becoming a disciple of a highly thoughtful teacher; and thus, whatever learning and good qualities may be in others, whether more or less, or the entire

---

* In the holy *avesta* of the Ardibehest Yasht the vices of pride of oneself and scorn of others are called .ᵐᵉᵉᵉ

absence of them, and the absence or the presence in a lower degree in himself of what learning or good qualities may be in others, become apparent to him. And when he finds another superior to himself he considers him to be higher in rank than himself, and believes himself to be lower in rank than that other, (and so) keeps (himself); and again whatever the other person knows more than himself, he, to learn what he himself does not know, and to acquire the knowledge and art of freeing his soul from the malady of pride and scorn, serves the other (who knows more than himself).

Exposition in the good religion regarding invisible powers that are fit to be approved and are full of light, and invisible powers that are not fit to be approved and are full of darkness. (۱۰۵) 1

Know that two invisible beings (*i. e.* powers) having relations with him accompany every living person; and through them people adorn their lives and hold two kinds of objects in view and perform two kinds of deeds. When mankind took its birth, through the Creator, in the invisible (world), it held no connection with objects and deeds of two kinds, but life-holding (men) have been enabled to do so in this world through the (above mentioned two) guiding powers*. And the manifestation of these (two kinds of) 2

* These two, shining and dark, invisible powers are known in our holy *avesta* as Spento Mainiús and Anghro Mainiús, and Persian scholars know them by the names of شیدآزاد and نورمجرد or تیرهگهر and جوهرغاسق. Our prophet, the holy Zartosht, who was the servant of .مینوسپنتمینو Spento-Mainiúsh

objects and actions (among men) has happened necessarily in this way, that when by means of the eyes and actions of this world, the presence of the things and actions of this world become manifest (to man), then two invisible powers, doing the work connected with the origin of life and having two kinds of objects and two kinds of actions, enter into his personality. Of these the shining invisible power is the power that gives the remedy-adopting faculty to the living (man). The separation (of man) from relations with this invisible power is owing to his turning at once towards the dark power connected with this world. The source of improvement of all men, through this world, in the present (life), is this invisible power (Spento Mainiús).

3 The dark mino is of a deadly nature and miserable sinful kind; it is, therefore, not fit to reach life-possessing man to hold relations (with him). In like manner, whoever is born

---

and the opposer of Anghro-Mainiúsh, has declared himself in the tenth *há* of the Ijasné as connected with those possessing the five qualities of Spento Mainius, and as keeping aloof from those possessing the five qualities of Anghro Mainiús, thus :—

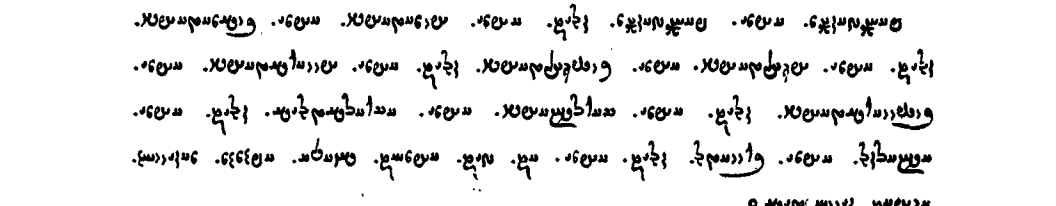

i. e. I am connected with those possessing the five virtues, and I am not connected with those possessing the five vices. I am connected with him who has good thoughts; I am not connected with him who has evil thoughts. I am connected with him who speaks what is good; I am not connected with him who speaks what is evil. I am connected with him who does good; I am not connected with him who does evil. I am connected with him who obeys (Ahurmázd); I am not connected with him who disobeys (Ahúrmazd). I am connected with the pure; I am not connected with the impure. The same I will remain unto the end, until the command regarding the two *minos* (Spento Mainiush and Anghro Mainiúsh) enures.

in this world is unfitted by his original nature* to mingle with it (the dark mino); but that (mingling) happens through perverted nature. Again, men, in various ways turn themselves into the semblance of the dév-kind, and take the shape of wolves and other *Khrafastras*. This also is owing, not to their original disposition, but to the contact with it (the dark power); for men are of a light-bearing nature, (and) are inclined towards Frashkérat (final improvement). It is declared in the good religion that through it (Spento Mainiús) the Devs had become helpless and had disappeared in the time of Zartosht;† that in the time of Hoshédar, the bodies of wolves would be completely destroyed; and that in the time of Hoshédarmáh the bodies of all (animals) that sting would be fully annihilated. Moreover, the diminution of whatever vices are current in the nature of light-descended man happens at the time of the separation of the souls of different kinds of men from their bodies, when (the things) of this world are returned to it, and, (the things) of the invisible world return to the invisible world. At the end of the time of Hoshédarmáh, owing to the advent of Soshios the connection of *drújs* with the nature of man will be cleared away, broken and diminished.‡

---

* By original nature are meant the instruments with which Ahurmazd provides men at the time of their birth for the purpose of keeping off the dark power, such as, innate intelligence, knowledge, good disposition, hope, contentment, religion and the desire to make enquiries of the learned. The original nature of men guiding themselves by means of these instruments must, therefore, be considered as related to that of Spento-Mainiúsh, but when they discard these instruments and are drawn towards the dark power through evil disposition, their original nature is perverted.

† See third note, p. 49. Vol. I.

‡ See note Vol. I., p. 30.

1 Exposition in the good religion regarding the means which lead men to behave in the best and the worst manner. (١٠٩)

---

2 Be it known that, it is owing to his conducting himself carefully by means of his innate intelligence that man, notwithstanding some admixture (of evil), behaves in the best possible manner: and, it is owing to the sinful power that he behaves in the most wicked manner. Therefore, among (men) of these two courses of conduct, the teacher who teaches them knowledge, what to do, and what not to do, these three things, is their friend*. And the ruler who, by means of his rule, prevents them from committing sin, nourishes the soul, and helps them in distress, is considered their overseer.† In all places, the thing which is the highest in rank and the best for man is, innate intelligence: and for him who is inferior in innate intelligence the best thing in the second grade is learning: and for him who is without learning, the best thing in the third grade is a friend who teaches him what to do and what not to do always. Similarly, for him who is without these (three things), the best thing in the fourth degree is a ruler who prevents him from
3 (committing) sin. If this had not been, how could he have become one who passes his life in the best possible manner? Nor would he have been able to live long, but, wanting these excellent things, would have been ruined, and would have approached the sinful power that makes one walk in the greatest wickedness.

---

* By the friend is to be understood the dastúr who imparts instruction in our holy religion.

† This overseer or ruler must be one whose rule and conduct are founded on our religion.

Exposition in the good religion regarding the way to keep close to the Self-existent. (I•V) 1

Be it known that, the way to remain in the presence of 2
the holy Self-existent is through the two things of high degree, wisdom and faith; and it is by keeping these two things aloof (from them) that (men) remain apart from good in this world, and from good in the coming world. (The 3
universe is divided into abodes of three kinds: of which*) one is the abode known by the name of hell, where the dévs and drújs, who strive for the contamination of sin, and the souls of sinners, are driven. The second is the abode of light 4
and darkness, of good and evil, and of joy and sorrow, and is known by the name of géti. This abode is midway between the two (hell and heaven), where the movements of mental darkness proceeding from satanic relations, of evil, and of sorrow, enter into men. Therefore, among the creatures of this world, those men, who are the best of all, are the fighters (against such movements) and the instructors of the other people in the world who do not possess the divine power of foreknowledge. It is through the strength of the superior-work-doing invisible Yajads that men have happy lives, good rule, success, the clearance of darkness from among the people of this world by means of light, the removal of evil by the force of goodness and the suppression of sorrow by the power of gladness. And thus, in this middle abode, men always obtain adequate goodness and joy, through light. The abode of the highest rank, (the third), is paradise and 5

* The portion in brackets has been omitted by oversight of the transcriber from the Ms. received from Irán and has been supplied in accordance with the context.

Garothmán, possessing all light, perfect goodness and good joy; and, lest Anghra Mainius might injure the strength of this abode or his contamination might enter therein, he has been driven out from the heavens into the abyss below. In the heavens is all light, all fragrance, all goodness and all joy, and there prevails the superior and prescient rule of the
6 Ḍádár*. Therefore, those religious teachers who cause men to pass their lives in that religion which deserves eternal punishment, are really of hell, and their religion is calculated to give entirely evil help, and immoral relations (to men), and to cause them great torment in the invisible world. For, an imperfect religion can never be called perfect and holy, but is considered as connected with all impurity.

---

1 **Exposition in the good religion regarding the nature of the habitation (in men) of the Yajads and De'vs.** (۱۰۸)

---

2 Be it known that, those men with whose souls the Yajads hold relations, are, owing to the nature of the Yajads, like them, possessed of pure majesty, of wisdom unconnected with evil understanding, of goodness unmixed with evil, of some of the power of the message-bearers (the Yajads) and, owing to glory unalloyed with darkness, are extremely beautiful, of superior appearance, of a good disposition and

* That is to say in the invisible world God rewards those who do virtuous deeds in this world and punishes those who do sinful deeds. And as Spento Mainius and Anghra Mainius exercise, in the invisible world, no influence on the minds of men, the commands of Ahúrmazd are never transgressed there.

like unto the good-eyed sun*: such is a religious teacher, the giver of ease (prosperity) to the world, and a ruler. Men, by walking unobservantly in this world become to some extent of an alloyed nature; but when they observe perfectly, with wisdom that is unmixed with evil understanding and with their invisible eye, they clearly understand the nature of the path of life. Notwithstanding the existence in man of a certain degree of alloy, the invisible power of thought can enter into him, and thereby such men promulgate among men (God's) commands by means of the invisible power of inspiration. That is, the Yajaḍs being well inclined towards the salvation of the people of this world, and being good-natured in every way, introduce into the minds of men superior things related to the light which they (the Yajaḍs) possess, and to the high power for good unalloyed with evil; and thus make them glorious and renowned among men. For example, it is owing to the connection of the Yajaḍs within him that a ruler or king, wise, fully gifted, holy, (and) excellent, renders the people of the world happy, by causing prosperity through justice; similarly, (it is that) a pure-souled religious teacher, through the instrumentality of a superior religion, with qualities like those of the Yajaḍs, becomes the remover of the blemishes (vices) of men†.

It is owing to the passions of wolves and *Khrafastras* 3

* The sun is called good-eyed because its light which, as it were, proceeds, from its eyes, destroys darkness and various things, purifies water and earth, causes the growth of trees and vegetation and gives health to men and removes diseases: not only this, but the business of the world and its prosperity depends upon it.

† The above is similar to what is found in the Avésta. The wonderful works, beyond the powers of ordinary men, performed by kings and religious teachers, could only have been accomplished by the help of the Majesty of

that men are like Ḍévs; and Hésham, the invisible power of the perverted path, prevailing in them, they become the source of darkness unconnected with light, of evil intelligence unconnected with wisdom, and of evil unmixed with good. It is owing to darkness unconnected with light that men, like highly filthy *Khrafastras,* become the obtainers of the
4 evil help of highly sinful conduct. And it is owing to evil intelligence unconnected with wisdom that they become the hearers of falsehood and the preachers of falsehood to people; and as they themselves are harmed thereby in a base manner, so they teach others to do evil deeds; and, owing to the coursing in them of the invisible power, Hésham, they are like theives and highwaymen. And, it is owing to the wicked strength obtained from evil unmixed with good, that they become injurers of the creation, destroyers

---

the Yajaḍs. In Jamyáḍ Yasht, IV, "Kyán Khoréh", (Kingly Majesty) through which Ahúrmazḍ imparts his powers, is thus referred to :—

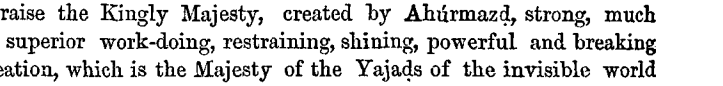

i. e. We praise the Kingly Majesty, created by Ahúrmazḍ, strong, much income-getting, superior work-doing, restraining, shining, powerful and breaking the perverse creation, which is the Majesty of the Yajaḍs of the invisible world and of the beneficent persons, improvers for the End, who have been and who will be hereafter born in this world.

It appers from the Jamyáḍ, A'ván, Ḍarvásp, Farvarḍin, Rám, Hom, Arshishwang and other Yashts that it was by means of this Majesty and the help of the Yajaḍs that king Hoshang kept wicked men under his rule, King Téhmúrasp made a servant of Anghra Mainius, King Jamshéḍ enjoyed glorious and prosperous rule over the whole world, King Faréḍún slew such a wicked King as Zohák, Kérsháṣp slew beasts of prey and demons, Kaékhosrú destroyed idolworship and slew the wicked and powerful king Afrásiáb and reformed the world, Gúsṭásp spread the religion of Zarṭosht over the world, and the holy prophet Zarṭosht swept away the Dévs from the world and converted learned men to the Majdiasnian religion with astonishing disputations and miracles. And with like help the prophets that are to come will do the work connected with the resurrection and final judgment.

of life, wicked sorcerers, and, like sinful destructive rulers of the world and deceiving religious teachers and wolves and *Khrafastras*, destroyers of the virtue of the world. And as these sinners are, owing to (their) state of being aloof from good qualities and full of blemishes, like Ḍévs and Ḍrújs in this world; so, after the death of their bodies, the souls of these sinners are, owing to the connection with wickedness and vice and to deeds of sin, akin to Ḍévs.

Exposition in the good religion regarding that which benefits the good creation of men in this world and in the invisible world, preserves it from harm, redeems it from sin, raises it to a higher position through righteousness, and encourages every other class of men to return to good. (1•9)

Be it known that, that which carries most benefit to the good creation in this and the coming world, and preserves it from harm, redeems it from sin, and makes it superior, is wisdom; for through it, a wise man becomes the source of qualities relating to works of the good religion, which are liberality, truth, fidelity, obedience, gratitude, contentment, patience, virtue, and others for improving the world and making man righteous and holy. And thus, through wisdom, a ruler becomes a preserver of the world and its protector and a doer of works of improvent appertaining to rule.

Again, that which causes most injury to the good

creation in this world and the coming world, arrests its benefits, brings harm, keeps back men from righteousness and holiness, and much imprisons them through the sin of wickedness, is evil intelligence; for, owing to this evil intelligence, man becomes possessed of the evil religion, miserliness, falsehood, ingratitude, covetousness, tyranny, sin, mercilessness, instruction opposed to the good religion, deceitfulness, blindness,* deafness,* wickedness and other world-harming blemishes: and man's falsehood and his sin, are the cause of the world being harmed: in the same way, the manifestation of the power of tyranny is through evil intelligence.

4 The source of wisdom is *A'snêkhêrad* (natural reason), and the source of evil intellegence is the evil passion of the perverse path. The source of the qualities of natural reason (*A'snêkhêrad*) is Ahúrmazd, the Creator himself, and he who is gifted with them (the qualities), has them that he might fully improve his soul and pass his life perfectly to a good end. And the Ḍádár is the preserver of that man through His perfect knowledge about the *Minoyân mino*, perfect
5 strength, perfect dominion, and perfect goodness. And obtaining a knowledge, through these qualities, of what is virtuous, we are able to improve ourselves in the world accordingly. Again, life-holding man obtains in this world all the knowledge regarding with what and how he can improve himself, from the first of two kinds of eyes. And by means of the mature purpose (of that eye, man) knows the nature of his first and last life; and, it (the eye) enjoins what appears to it lawful, and turns back (man) from what does

* The man who pays no regard to and who refuses to hear what relates to the good religion is morally blind and deaf.

not appear (lawful). He who is capable of distinguishing moral matters, keeps away from such as are injurious. Again, if the object of anything cannot be understood, that thing will be incomprehensible in this life, but we shall be able to know its object when we shall have passed away from this world; for, (if) in any life any thing is imperceptible, that thing in that life is isolated; therefore, how can the purpose of it be understood in that (life)? Thus, if no horses are found in a city, and if a person there say, that he knows horses, and that man is such that he has no knowledge whatever of horses, he cannot know what sort of creature is a female horse and a male camel: what explanation can he give regarding the hard skin on the feet of such animals?

Those religious teachers who claim to understand religion and who deceive men into doing sinful and tainted deeds of hell, by means of that religion which is the root of evil, which is sinful in its ways and is calculated by its taint-giving (quality) to harm the world, thereby render themselves fit to have their souls running in deepest hell and to remain there for eternity, without any mercy being shown to them. They should not be recognised as the Dastúrs of the religion who are of the root of goodness, righteous, preservers of the people and who, liberating the people of the world (from hell), render them pure and ever virtuous; but they should be considered to be of the religion of Ahréman who is full of sin, all-wicked (and) an injurer of the world. Just as the man who does not know horses, gives a description of a horse which is the reverse (of the true one), so religious teachers of this description are considered ignorant of the divine religion. 6

1 Exposition in the good religion regarding persons whose way it is to purchase righteousness and obtain the (reward) for it, and persons whose way it is to commit sin; and the different commandments relating to them. (11·)

2 Be it known that, there are four ways of purchasing righteousness and obtaining the reward for it, and of not purchasing righteousness and not obtaining the reward for it: (one is) purchasing righteousness and obtaining reward thereby, (the other) purchasing righteousness and obtaining no reward thereby, (the third) not purchasing righteousness and obtaining the reward for it, and (the fourth) not purchasing righteousness and not obtaining the reward for it.

3 The explanation of this is that just as a man obtains wealth and increases his income, (and) obtaining wealth, he is comfortable, and by increasing this income he obtains honour, so the purchaser of righteousness is redeemed (from hell), and, owing to his acquisition, he obtains high rank there (in the

4 other world).* (secondly) as a man, who acquires wealth, but whose income from that wealth is not greater than (his expenses), is easy in his circumstances, but, his income not exceeding, he does not acquire greatness (in this world), so the purchaser of righteousness (owing to his righteousness and sin being in equal proportions) is an obtainer of liberation (from hell), but the income (of his righteousness) not being in excess, he does not obtain eminence (in the next

5 world.)* (Thirdly) the man who, without purchasing righ-

* The wealth of this world is money, that of the next, righteousness. If a man's income is in proportion to his expenses he passes his life in comfort in this world and is free from hardships; similarly, if the righteousness of a man is in proportion to his sinfulness, he is free from the torments of hell in the next world. But just as a man, whose income does not exceed his expenses, is not honoured in this world, so a man whose righteonsness equals his sinfulness, and does not exceed it, is relieved in the next world from the torments of sin, but as the income of his righteousness is not in excess, he fails to obtain the exaltation of heaven, and remains in a middle condition.

teousness, acquires income-bearing righteousness, obtains, liberation (from hell) owing to his aspiration to be liberated, and eminence (in heaven.)* (Fourthly) he who is not a purchaser 6
of righteousness, nor the increaser of its income, neither obtains liberation from hell nor enjoys eminence in paradise.

Again, the ways of committing sin and the (people) 7
connected with them (*i. e.* the ways) are (also) four in number : 8
(one) hurtful from commission of sin, but calculated to procure liberation from hell; (the other) hurtful from commission of 9
sin, and not procuring liberation from hell; (the third) with- 10
out hurt notwithstanding commission of sin, and procuring liberation from hell; and (the fourth) without hurt notwith- 11
standing commission of sin, but without liberation from hell. Of these, (the first way) which is hurtful from commission of 12
sin and which procures liberation (from hell), is that of men having relations with the Blemish-giver, who suffer pain because they willingly commit sin; and they will be liberated at the time of the *Ṭanpasin*†, for in them is created, through the instigation of Ahréman, a liking for sin and oppression, and enmity (of Ahúrmazḍ) and the contamination of sin. Again, it is declared (in the religion) that even the Dévs will be freed, from the highly sinful blemishes that are in them, at the time of the End.‡ The beings who are sufferers 13

* That is, the man who, with fear of hell, does righteous deeds in this world to obtain liberation from hell, obtains high dignity in the next world, over and above obtaining liberation.

† Tanpasin is the time of the resurrection and final judgment, when God will bestow upon men their final constitutions and render them sinless, of improved behaviour, without covetousness and harmless.

‡ By this it is to be understood, not that the evil qualities of the Ḍévs and Ḍrújs will disappear at the resurrection, but that men, in accordance with the powers bestowed on them, will walk in holy ways and will remain aloof from sinful ways, and that then Ahréman and the Ḍévs and Ḍrujs will be unable to exercise their evil influence upon mankind, and, their work being

of pain (in hell) through sin and who will not be liberated therefrom, are the Ḍévs. They are by their nature harm-causing, and unredeemable because of unworthy deeds; and they cause darkness in light-bearing beings. Again, it is declared (in the religion) that Afrásiab, though a man, had become a Dév, and that, therefore, he will not, at the End,
14 be redeemed from the punishment of sin. Children under eight years of age, and men without intelligence, are harmless and safe (from hell). Every child not being of age and small in proportion, and imbecile men, owing to want of intelligence, do not deserve to be punished, and their souls, in addition to being saved from hell, are destined to return
15 to the Khorshédpáyá (paradise). Among men, those who are sinless are free from pain and imprisonment. And similarly the pure Mino Yazaḍs are without the necessity for pain and imprisonment.

---

1 ## Exposition in the good religion regarding the divisions of mankind. (111)

2 Be it known that, generally, the divisions of mankind
3 are the four following. Of these the first is composed of the
4 intelligent and the saved (from hell); the second of the

---

gone, they will be considered as freed. The destruction of Ahréman and Ḍévs and Ḍrújs at the resurrection is thus alluded to in the holy Avésta, Jamyáḍ Yésht II :—

[illegible]

i. e. At that time, (the resurrection), the people of this world who have been educated in holiness will become immortal, and thereby the Ḍrújs and their hundred fold descendants, who surround holy men to render them mortal, will be destroyed.

intelligent, but imprisoned (in hell); the third of the innocent 5
who are wanting in intelligence and years; and the fourth 6
of those of a doubtful state of intelligence. Of these the 7
intelligent and saved, and those who have died (soon) after
birth are holy. Those who, possessing intelligence, become, 8
notwithstanding, in life, the prisoners of hell, are the sinful
men who have died. Those who, are wanting in intelligence 9
and in years, and who have died soon after birth, and who
have not taken birth, are pure. And those who pass their 10
lives without sufficient intelligence and in a doubtful con-
dition, have (both) hopes of righteousness and fear of sin.

Exposition in the good religion regarding the cause of rain, its 1
original mass, and the cause of its fall; the person who
gives commands regarding it, the person who does work relating
to it, and the person who superintends such workers; its innate
power of dispelling danger to life, its benefits, its injuries, and its
large and small drops; the causes of snow and hail; and those
who cause their increase, diminution, advantages and disad-
vantages. (112)

Be it known that, the cause of rain is the Creator.* 2
And He, through his opulence, is the averter of the miseries
caused by various kinds of wants and by dryness, and is the
developer of the world. And those who are the instruments 3
of carrying up water from below by means of the force of

---

* That the holy Ahurmazd is the cause of rain appears from the 5th fargard of the Vendidad:—

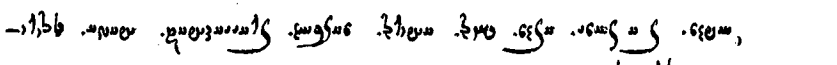

i. e. I, who am Ahurmazd, from the sea Voúrúkash, cause water to rain with wind and vapour.

heat and the power of wind, and who send it back below in its native force are the Yajads, who manage the bestowal of
4 opulence. Its (of rain) whole original mass reaches from the sea to the limits of the vapour-formed clouds, and so long as its original mass goes again and again from the sea, so long
5 it rains upon the earth. The giver of command regarding rain is Ḍáḍár Ahúrmazd himself, and those who, by command of the Ḍáḍár, do the work relating to it, are the stars Téstar and Satvésh, the Yajads Béhman, Arédúisúr, Vád, Hom, Ḍin (and) Bérèjaṭ, and the Farohars of holy men*.

---

* The following account occurs, in the holy avésṭá of Téstar Tir Yésht, of Ṭéstar, and the other Yajads who, together with him, preside over rain:—

* * * \

And the chief that is highest in rank among all these managers is Tesṭar, who performs, in conjunction with the star Saṭvésh, the work connected with his command, through those managers. And he performs the work of drawing water from seas, rivers, springs, and other places, by means of the power of the wind, and of giving it the form of clouds, and of taking it hither and thither as clouds in the shape of water-lifting vapour, and of taking it aloft; and, in conjunction with Behman, by means of the power of the wind, moves forward the beneficial vapours. And (his) associates in the work relating to rain,—the being Ḍin (*i. e.* Ḍin

---

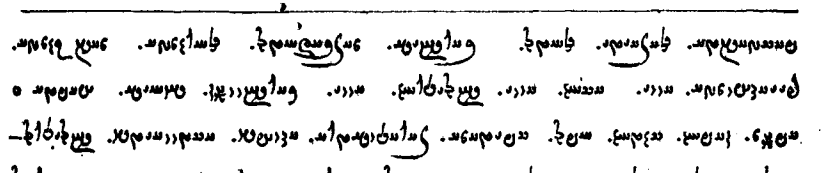

i. e. Then, O Spéṭmán Zarṭosht, the shining, brilliant Ṭestar goes towards the sea Voúrúkash in the shape of a majestic, beautiful, yellow-eared horse, with golden housing. And he causes a commotion in the sea, and he makes the commotion to subside; and he makes the water in the sea to flow, and to stop (from flowing); and he makes the water in the sea to flow with force, and prevents it from flowing with force: and thereby all the stores of the sea Voúrúkash are united, and all its central part is united. Then, O Speṭmán Zarṭosht, the shining and brilliant Ṭestar stands over the sea Voúrúkash; at the same time (the star) Saṭvésh, shining and brilliant, stands over the sea Voúrúkash: then vapour is collected on the top of mount Heṇḍav, which is in the middle of the sea Voúrúkash. Then he (Ṭestar) drives forward the vapour in the form of pure clouds, and the wind blows upon it in the direction from which Hom, the enlarger of the world and elevator of man, first arrives, and then, the strong wind created by Ahúrmazd, brings the rain, clouds and hail from thence, to the places, cities and the seven Keshwars. Apámnipáo, (*i. e.* Béréjáṭ Yajad), the strong wind, the water-giving Majesty (*i. e.* A'ván Ardúisúr) and the holy Farohars, who, O Spitmán Zartosht, are the distributors of water in cities, bestow water in various ways in the corporeal world. (Ṭestar Yasht, VI.)

Besides the above, the names of Méhr, Arshéshwang, Párand and other Yajads are mentioned in Tir Yasht in connection with rain, but they are not referred to in the above text.

Yajaḍ); the wind; Ardúisúr, pure and of kingly majesty; and the force producing Fire,—cause harm to ḍevs, sorcerers, fairies, and their chiefs Aposh Ḍev and Saṗújgar Druj, who are preventers of rain. And owing to the removal of the obstructions to rain, Berejaṭ, the principal lord of the central waters, and the Farohars of holy men, who do the work of conveying water, convey it, by distribution in due proportion,
6 to (all) the continents, provinces and places. Rain itself is water, and the instruments of rain are wind, clouds and
7 vapour. The cause of small and large drops (of rain), of hail and snow is air in different forms. If the air contains heat, the drops that fall are small, and if it contains moisture, large drops fall: if it is cold, it snows; and if it is dry, hail
8 falls. The stoppage of rain is owing to Aposh, Saṗújgar, and many other Ḍevs, and to harm-and-want-causing sorcerers (and) peris (fairies), and to the evil eye, of rulers who impose taxes and evil cesses and of injustice-doing-judges, falling on the vapour of water: and thus rain does not fall. It is declared that the increase of rain is owing to the increase-causing Yajaḍs and to the invisible power of A'ṭashbéhérám and to other Yajaḍs who are generous promoters of the creation, and to good kind-eyed men, pure women, and just
9 judges casting their eyes on the vapour of water. The final benefits, conferred in limitless ways by rain, are from the bounty of the Creator. And the cry of damage in regard to it is owing to the connection with it of the Blemish-giver.
10 The king who is superior in the strength of excellent commandments and justice, causes benefits (to his people) in numerous ways from rain and mitigates the cry of injury (from it). And the tyrannical king who possesses highly evil commandments and is without justice, adds to the cry

from damage by rain, and is a diminisher of its benefits in various ways. The king who causes benefits (to his people) 11
is a promoter of the power of rain-causing Yajaḍs to cause rain, and is a diminisher of the power of Ḍevs, who cause obstructions, to prevent rain from falling. Increased worship 12
through the good religion makes the Yajaḍs rejoice, and the Ḍevs to grieve; and the worship of rain-obstructing Ḍevs through idolatry enhances the force and violence with which they obstruct rain, and thereby great difficulty and labour is experienced by the rain-promoting Yajaḍs in the work of causing beneficial rain to fall.

Exposition in the good religion regarding the acquisition of the great wisdom of the prescience-adorned religion by students of it. (۱۱۴) 1

Be it known that, by a study of the good religion for 2
the love of the soul and of the purity of the religion, the student fully understands everlasting wisdom and knowledge; and, owing to the knowledge of the wisdom of the good religion, the man, who is fond of the good things, the power, and the renown of this world, keeps aloof from attending (to these things) from ambition. The knowledge 3
regarding the riches, the power, and the renown of this world, which he, who for the love of his soul devotes attention to the good religion, obtains, is full of perfect wisdom. He who looks at the riches of this world with the eye of covetousness, does not obtain a knowledge of this estimable wisdom. Therefore, whoever does not possess suitable knowledge, and possesses the inclination to prefer this world,

should improve his disposition under the teachership of accomplished religious teachers for the sake of the redemption of Frashkant, and should acquire, as their disciple, the wisdom relating to it, and instruct others regarding it.

---

1 **Exposition in the good religion regarding the redemption of the creation at the time of the final improvement and the destruction of Anghra Mainiu's. (११६)**

---

2 Be it known that, the vital principle is incapable of being cut or of dying. Similarly, no one can obtain life without the existence of the soul. But by the separation of the soul from the thing in connection with which it worked, the body (thing) which had connection with it becomes useless, owing to the separation of the soul; and, therefore, the soul itself must be held to kill its related body and to render it useless. As the body becomes lifeless and useless by the separation of the soul, so, at the time of Frashkeret all the baser powers of Anghra Mainius will be destroyed (from among men): and he himself, not finding any abode, and no one being drawn towards him notwithstanding his efforts to draw them, will in the end despair: and his assistance and invokation being entirely put a stop to, he will become distressed and perpetually sorrowful. (The following) declaration is made in the religion regarding the imprisonment in hell with fetters of Anghra Mainius, and his end:—

In that thy Kingdom, O Ahúrmazd, his (Anghra Mainiús) end, in every way, will come*.

---

* Ṭá chá vispá Ahúrá thwahmi Mazdá khshathro á voyathrá: last há, Ahúnwaḍ Gáthá, 10th shlok, towards the end.

Whoever, through Ahereman's misleading, causes harm (now) will, at the End, be adorned with light for the new life; and those Dévs (and) Drújs who stand ready (at present) to send wrongheadedness (into man) will (at that time), owing to his being possessed of light, he dissociated from the thought of having any thing to do with him. Then (man), of the two, will be of the side of the shining one (Spento Mainius). And thereby he will be a great harmer of the lightless, and will render the chief of the evil tribe (Anghra Mainius), dominion-less. And he (Anghra Mainius) will be taken to be covered up and imprisoned, owing to there being no way of entering into (man) from the sides. There is a prophecy (in the religion) about people remaining aloof from the painful knowledge of the boundless path-losing of Anghra Mainius; and (about) their walking within bounds; and (about) his remaining within bounds, at the End, among limitless people, and thereby becoming a prisoner, owing to limitless related beings not partaking in his wrong-doing; and (about) his influence being unable to remain (in men); and (about) the non-improvement of his condition. 3

Exposition in the good religion that it is through (his) deeds that (man) will obtain a better life at the End. (119) 1

Be it known that, the obtaining of the better life of the End is especially owing to the doing of ease-giving works; and these works are connected with, of two lords (Spento Mainius and Anghra Mainius), the one who is the protector and preserver. For owing to such works, good remedies and good riches for the people of the world do not remain 2

covered up. And, therefore, people do not go beyond bounds. That is, mankind do not separate in any way from their original source. And obtaining knowledge of sinful deeds, they oppose deeds that cause harm, and adopt means to prevent and ruin such deeds, and perform every work immediately, at the proper time; that such time may not pass away without the work being done. For, should the work remain undone they might remain aloof from their Creator, and might thereby be considered to be of the belief of the Untruthful (Anghra Mainius).

---

1 **Exposition in the good religion regarding the (power) which protects sense and intelligence. (114)**

---

2 Be it known that, the invisible power that preserves sense and intelligence (in man) is Behman,* and his manifestation in man is through contentment. He, in whom is this wealth (Behman) is possessed of the power that is the source of sense and intelligence; and he is possessed of the riches of contentment because of the continuous assistance rendered to him by Behman; and, doing perfect deeds relating to sense and intelligence, he obtains praise and greatness in
3 both the worlds. But when a man (withdrawing his) sense and intelligence from under the control of the one (Behman), places it under that of the three (Behman, Akoman and Hesham),* and when Akoman and Hesham prevail upon him more than Behman, then his intelligence is blunted through Akoman, and his sense is dispelled through Hesham.

* By Behman is here to be understood the 'good-minded power'; by Akoman, the 'evil-minded power'; and by Hesham, the 'anger-rousing power.'

And if by their intelligence the Dévs prevail over his sense and intelligence and do harm (to them), the man becomes of the disposition of the Dévs. If wanting contentment, the 4
evil seed of the riches of this world and the poverty of the coming world is sown (in man), he becomes perverted of mind and bereft of intellect.

Exposition in the good religion regarding the dwelling (in man) of the understanding power that keeps sinless. (III) 1

Be it known that, the dwelling in man of the understanding power that keeps him sinless is owing to these two excellent desires: One of them is the desire to remain pure from sin, and the other is the desire for approving deeds relating to such (understanding). Again, for the man who is aloof from such thoughts (desires) there is no purification from sin. The man whose heart is the dwelling place of the Yajaḍs in a greater degree, is better fitted to remain sinless and to approve co-related deeds, through the assistance of the excellent understanding power, (derived) from Ahurmazd, that is possessed of knowledge. And owing to that man thus remaining pure of sin and approving co-related deeds because of his (possession of) this understanding, he becomes worthy of inspiration and of obtaining (all) due desires from (the Yajaḍs); just as the holy hérbaḍ Bakhtáfriḍ, by remaining sinless and preferring the purity of his soul, owing to the suggestions of the conscience given by Ahurmazḍ, became renowned for obtaining his wishes and inspiration from the Yajaḍs. 2

1 Exposition in the good religion regarding the possibility of obtaining dominion by those who are fond of dominion. (118)

2 Be it known that the possibility of obtaining dominion by a person fond of rule depends upon these causes : Owing to the power of God descending upon him, the ruler finds men and military chiefs : (and) as to this, if a king, by means of his rule, is for maintaining men, and is very anxious to secure intercourse with (his) subjects, and keeps off harm from the people, and performs good work, for them, the people remain under his rule, and, loving his rule, remain united with him. And about this there are the (following) Avésta :—

Surely, a ruler of beasts and men assures to himself extremely little greatness by his wisdom until he secures great happiness for them by means of his rule.*

1 Exposition regarding the irregularity of the roots (Elements) that cause earthly things to grow. (119)

2 Be it known that, it has been ascertained that the cause of the roots (elements), that make earthly things to grow, acting contrary to their original law (constitution) is the alteration in their forces. For, if water is in excess, it alters the force of air and also that of earth ; and if air is in excess, it alters the force of water and also that of fire ; and if fire is in excess, it alters the force of air and earth ; and if earth is in excess, it alters the force of fire and also that of water. And,

* Noiṭ zi ḍi yá pasú vira Khshthrá ahmáṭ asháúno mazishtya dishátoish mányáṭ kasishṭem újyáthramaya.

owing to the alteration in their original regulated forces, they that by their mutual union are the formers of living things, instead, owing to the perverted forces and in accordance with the principles of the possessor of perverse force (Anghra mainiu's), become the injurers of body-possessing things and the destroyers of the structure of body-possessing things and the harmers of the creation and the means for its being rendered unfit to exist. (The elements) themselves, owing to the principle of wisdom (Spenṭo mainiús) and to the relation with beneficent beings (Yajaḍs), are naturally fitted to succeed in forming things; and it is owing to the relation with harm-causing beings (Ḍévs and Ḍrújs) and to the injury done to them that they are known as destroyers of creation and as connected with misfortune. The cause of this being done by the Ḍevs is the Principle connected with illness* (Anghra mainiús) Again, the originating (elements) are, owing to the help of the Yajaḍs and the increase of the things of this world caused (by them), declared to be the benefitters to the productions of this world; and, they are (also) reckoned as harm-doers, owing to the injury (done to the production of the things of this world) in a like manner to the attacking and overpowering of the sheep by the wolf, and the prevailing of man over man in evil designs. Just as among men there is a severance of relations owing to the tyranny of ill-conducted men, so the (separation) of the elements, which are connected with each other is owing to their injuring the products of each other

* The two invisible powers, Spenṭo mainius and Anghra mainius, and other powers, as they influence the minds of men for good or for evil, so also do they, along with other associated powers, dispel and originate diseases in men. Hence it is manifest that the rivalry between these two invisible powers is exercised equally over the minds and the bodies of men. And hence the cause of things in this world turning out good or evil must be considered to be the influence exercised by the good powers known as the Yajaḍs and the evil powers known as the Ḍévs.

And hence they are, among men, immoral instead of moral; and, among things, the producers of harmful, perverse products and the means of non-suppression of harm. And being beneficial to production and helping it, they are, among men, like unto the means for the performance of moral work, for, it is owing to them that men are enabled to do righteous deeds. and thereby become possessed of righteousness. And it is owing to their perverted action that men do sinful deeds, and thereby become sinners. And the happening thus is declared to be owing to the One, whose principle is pain (Anghra mainiús).

3 The sky, the earth, the sun, the moon, and the stars are known, by their work, to be possessed of the principles connected with the formation of the creation; and the formation of the creation happened after its Creator. The sky up to the limit of the stars is as a fortification round the earth, and the space between is a field for the rivalry of the Rivals in fight. And there the Rivals permeate from within the bodies (of men) to the limits of the stars. And in the Testarpáyá is a superior light-bearing creation, whereby harm is done to the work of those who are by nature hurtful. The Creator himself is not capable of harming his creation, or of promoting mutual conflict in his creation. In the same way, the creation itself is not formed capable of mutual rivalry, but the cause of that happening is declared to be the One possessed of the principle of pain (Anghra Mainius).

---

1 **Exposition in the good religion regarding the greatness of Da'da'r Ahurmazd being due to life of all kinds (١٢٠)**

---

2 Be it known that, just as we see that from what is a little grain a large tree grows; and with what is a little piece,

of wood a large house is built; and that a little eye is capable, with the great light of the sun, to see the earth and the ends thereof; and that a little thought about the soul is held precious above all things: so, the power of the promoters (of the world) acquires such ample strength for its work that in all things in heaven or earth,—whether possessed of growing, or feeble, or diminished or ruined strength,—a highly shining (and) great force becomes manifest through their powers. Owing to this we are unable to imagine the invisible greatness of the holy Dádár. And this great power of His shows us that the possessor of such greatness is, with his wisdom, able to perceive all the powers that move the world, and, the highest strength of his (world) guiding wisdom gives us an idea of his still more mighty wisdom. Again, we perceive from his Mazdiasnian religion that that religion is the source of (all) wisdom: hereby is made manifest to us the highest superiority of the Mazdiasnian religion. When we find that 3
in every place He rules by religion, we perceive the immense superiority of his rule. Again, when it appears to us that the holy Ahúrmazd, the creator, is primeval and is the birth-giver, maker and mover (of the world), we perceive uniformly thereby that the holy Self-existent is the best governor. To perceive the greatness of the Creator, this fact is alone sufficient, that He is omnipotent to watch over all his creation.

Exposition in the good religion regarding Ahurmazd's desires being associated with reason. (۱۲۱) 1

Be it known that, it is owing to his all-comprehending 2
reason that the designs of the holy Ahurmazd are worthy of approval. And he himself is liked by reason of his im-

proving in various ways, and continuing the march of, His creation, through the desires of his all comprehending reason. Therefore, he is connected with the desires of Ahúrmazd who, while promoting the Mazdiasnian religion, is a doer of the highest deeds connected with its rule; from whose sufficing deeds the people of the world derive everlasting benefit, the perpetual continuance of which causes adequate improvement, enables the Blemish-giver to be fully driven out, and always secures righteousness for the people of the world.

3 Those religious teachers, who with (their) evil-intentioned religion always injure the works of people connected with the End, and with the ideas of (their) evil-intentioned religion always render many men deserving of hell, do multiform harm to the world; for, the effect of their religion is that it acts as the source of liking for hurtful deeds by believers in that religion. Hence, such a religion is said to be false in doctrine and connected with evil in relation to the End: it, therefore, should not be styled a religon.

---

1 **Exposition in the good religion regarding good and evil religions, their origin, and the beneficial and hurtful results arising from their promulgation and currency.** (۱۲۲)

---

2 Be it known that, the good religion, A'snékhérad (innate reason), and the Being possessing the quality of A'snékhérad (*i. e.* the good power known as Béhman) were born together.

3 Of these, A'snékhérad and the Being Béhman possessing that

4 quality (of A'snékhárad) are born of the Spénamino. And Akoman (the power with the evil mind), which is a being possessed of the blemish of Varún (perverse reason), was born

5 together with hurtful Varún. And hurtful Varún and Ako-

man of the evil nature of the hurtful Varún are born of the Ghanámino, who does not belong to the Original Source. The good religion is from Spenámino who is related to the Original Source. And the evil religion is from the Ghanámino. And 6
of the (two), one belonging to the good religion is known by reason, the help of reason, ways according with reason, nature according with reason, deeds according with reason (and) the light of reason that gives strength to the wise. For, the pure reason born of the Spenámino is the doer of every benefit to good men. And one belonging to the evil religion 7
is known by unreason, the help of unreason, unreasonable conduct, unreasonable nature, unreasonable deeds (and) the darkness that gives evil strength to the unwise. For, all unreason, born of the Ghanamino, is a doer of harm of various kinds to good men. And the continuance of these two (good and evil 8
religions) is owing to them (Spento Mainiús and Anghra Mainiús). The good and pure Amésháspaṇds have their holy 9
habitation in a person of the good religion so long as there is in him the full sway of A'snékhéraḍ, and the weakening sway of destructive unreason is at an end. The tempt- 10
ing Ḍevs have their unholy abode in a person of the evil religion so long as their is in him all the unworthy sway of destructive unreason, and where A'snékhéraḍ is entirely non-existent. And where in the world A'snékhéraḍ and 11
destructive unreason are both (united), there is mixed rivalry for sway by both. And in proportion to the strength of the sway of A'snékhéraḍ is goodness, belief in religion, confidence in and spread of religion, the rule of the Yajaṣs, greatness to the good and well-being to the world. And in proportion to the prevalence of the strength of destructive unreason is belief in the evil religion, the communication of

its usages, the oppression of Ḍévs, greatness to the bad, and
12 evil to the people. The fruit of benefit (results) from the prevalence of the good religion. And the consequence of harm (results) from the continuance of the evil religion.
13 The fruit of benefit that results to the world from the good religion is owing to the continuance of the holy assistance of the Améshaspaṇds for the protection in this world of God's people from destruction by Ahéréman, and to the prevalence of the good strength of the Yajaṣ for the purpose of keeping man pure. For, men obtain liberation from hell and are improved, by human defects being put away from them. The increase in the world of the superior good qualities is owing to its (the world) being adorned with excellence. With reference to the prevalence in man of mixed powers, owing to there being in man the strength of the good attributes of virtuous disposition, the Ḍrújs are broken and removed from him. The prevalence of sufficient righteousness among men is the cause of harm reaching to the army of Ḍrújs, and of the Blemish-giver being made uneffulgent, and of the whole of the good creation becoming immortal in accordance with its desire.
14 The reason of the hurtful result to the world of the evil religion is this, that owing to it the Ḍévs dwell in men, whereby all evil prevails among them, and there is death in the world, and destruction and harm to people. And owing to the prevalence of its admixture among men there is acquisition of strength by evil attributes, enfeeblement of good attributes, removal of the light of humanity from man, and the sowing of (the seeds of) evil in them for the doing of sinful deeds, and the becoming sinful of (their) souls, and the rendering the world desolate and hurtful by vice. Owing to the destruction of humanity, and the acquisition of the correlative

evil and the increase of vice, the Ḍévs acquire great strength for harming the world. The hopes entertained in the world from obedience to Ḍévs, are related to evil that has no connection with good. The reason why the world is incapable of remaining permanent as superior creation is that it is filled with all secret evil that has no connection with good. Therefore, those religious teachers who give instruction in the religion of the Original One, keep the believers in that religion in communion with the Original Source, and owing to the relation with the Original Source they remain aloof from the evil religion: consequently, people should consider the precepts of such religious teachers virtuous. And he whose precepts are not of the Spénamino, but of the source connected with the Ganámino, such a religious teacher is said to be the source of all sin, and the chief of all sinners, and the most wicked among the wicked.

1 **Exposition in the good religion regarding, the things of this world; the creation of (those) things; the work relating to them; and the befriending, the origin, the bestowal, the ways, (and) the bodily envelope, of their existence; and the vigour of their existence, and the means that cause them injury; and how there is harm to life; and how the destroyers reach into things; and whether there is reimprovement for them; and, if they will be reimproved, whether the improved forms will be similar to their present forms, or whether the soul as it exists in this world will (then) have a different body; the cause of (man's) becoming in this world worthy of the invisible world, and of his being on the side of the invisible world, more than of this world, and of his being possessed of the strength of invisible Yajads, and having secret promptings towards the power in the heart (Vakhsh *i. e.* conscience); and how he obtains, each from the other, satisfaction through invisible relations; and how long the two invisibles, Yajads and Devs, who are over him, remain so, and why (they) are separated from each other; and the reason why the creatures of this world have been created, (some) before and (some) after; and that through which there is permanency and improvement of the creatures of this world; and why the man who amends the blemishes of the people is the best (man); (and) the quarter from which the purification of the world, which is to happen through its purifier from blemishes, will come; and what are the powers that approve of the final improvement and the final destruction of the world.** (۱۲۳)

---

2 Be it known that this world is perceived by the bodily eye, and the (invisible) creation within it does the work of inciting to contest. And the inciter is (a power) that opposes the creation and keeps it under; and the formation of (this) relation is for perpetual good conduct; and its work is that of its Creator. The explanation of this is that there is no deed done by the people of this world which does not sup-

press the incitement (to evil). The people inclined towards this world do every thing after looking into it. And the people of this world see everything with the bodily eyes and do (every thing) with the bodily hands. This world has been created by the Creator, Ḍáḍár. The power, whose work (course) it is to promote the growth of the creation, has given to it, in the religion, the appellation of life. The root of all the various remedies of the people of this world is known to be digestion. And the Ḍáḍár first created His creation. And (the things) that are the doers of proportioned (regulated) acts relating to it, do them because of life. In the religion, they are called the continuators of life. And they are the four elements of life,—air, fire, water and earth. And they are the source of the constitution and form of the people of this earth. Secondly, they are called continuators of life because of the work of continuing life which is connected with the prescience of the Ḍáḍár. And these four elements are considered to be the regulators of the mixture of the living body. Thirdly, in order to perform the higher work of the Ḍáḍár, the farohar and the soul are, along with the regulating elements, the associates of this world. As all men, cattle, and other good, living creatures owe their bodies to them, so will they (the creatures), through them, have (their) final bodies bestowed upon them. If, in the bodies of living creatures, they (the elements) are possessed of the strength of the One, they are connected with him; but, if there is in them the influence of the Other, they become of a disposition the reverse of uniform. Particularly, for living beings to have thoughts of harm, is owing to their Harm-doer (Anghra Mainius). For, of the two (invisible powers), one brings evil and originates disease, the other gives liberation from them. And, owing to the

connection of the Harm-doer (Anghra Mainius) with life, and through all his injurious progeny, the bloom of the frame and body of people is destroyed. Whatever (thing) deteriorates, does so owing to its separation from its original. The regulated (and) true forces of the elements are the doers of the work of the principle that keeps different things towards their Creator; and, that whatever thing becomes deteriorated through the Dév-creation might not be destroyed, (they), through the power of the Ḍáḍár, so re-form it again a second time that it becomes like unto what it was at first. Those things which are reformed, become so through the success vouchsafed to them from the pure Original. And those which are aloof from the Original (Source), have obtained success through the Blemish-giver. Those things that are connected with the mixed Source (Anghra Mainius) are separated again, through the perfect prescience and perfect power of the Ḍáḍár, from the evil relation of that Source, by those true forces (of the elements). And these true forces regulate things through the obedient elements. In this world, the thing that is of the way of the minos (invisible powers) is the soul that dwells in the body. And the invisible power that is in the soul, to help it and make it behave properly in this world, is the conscience that gives warnings to walk in the good path. The soul, as it keeps the body alive and gives it the power to perceive, in this world, so it makes the body walk towards the minos and keeps it on the side of the minos. The soul, as it keeps the body alive in this world, so it keeps its eye on those bodies that do not act according to law, and instructs them in the matter, through the invisible powers that make them act according to law. Of the regulated things in the body, whichever becomes

illregulated is perceived by the eye of the soul. The power that is invisible perceives through the eye of the soul. The invisible, improving powers are as a great strength to the soul. And these powers of the soul are imagination, intelligence and understanding. And they dwell with the soul. The soul and conscience (Vakhsh *i. e.* the power that guides man in the right path), in all their doings, perceive and gain success through the instrumentality of the above three invisible powers. The soul and farohar are because of conscience (Vakhsh); and it is also owing to conscience that the soul and farohar perceive; and conscience is the eye (of souls and farohars). And the soul and farohar perceive each other through the eye of conscience. And the soul performs the work relating to (its) wishes, and the farohar prevails in the vigour of its own work, through conscience. When the soul is itself possessed of conscience, then, owing to that power, the spirit perceives through the soul, and when conscience keeps perceiving through the soul, then both (conscience and the soul) perform works fit to be approved. It is owing to its having within it the power, conscience, that a farohar is possessed of help-giving and victorious energy. Whatever perception the soul has of the work to be done in relation to its wishes is owing to the predominating farohar. Generally conscience is intended to improve the soul. And the improving powers, farohar and conscience, reside the one with the other, owing to the soul. When each of the three (soul, farohar and conscience) is in harmony with the other, it is full of vigour. Man improves because of the air of life. And the farohar keeps the air of life* bright through the instrumentality of the predominating fire. It is owing to the brightness (vigour) of the air of life

* By the air of life is meant the air we respire.

that the body enjoys life. The soul (lodged) in the semblance of the body, keeps the body espying and moving, by means of the conscience-possessing intelligence. And (as long as the soul) is in harmony with conscience, so long it improves itself for the invisible state. And its (the soul's) other companions are all intended for the improvement of man through the connection with farohar and conscience, And they reside with the pure soul after it has passed from the body. When the soul becomes sinful, bod (intelligence) and farohar (these two powers) separate from it, and they immediately become invisible to the sinful (soul). Again, the knowledge of the existence of Yajaḍs and Ḍévs is owing to religion. The existence (residence), in (man), of Yajaḍs is owing to the power that incites to virtue, and to intelligence; and the existence (residence) of Ḍévs is owing to the power that incites to evil, and to perverse intelligence. As the evidence that these two kinds of invisible powers (Yajaḍs and Ḍévs) preside in man's body (nature) is known (to us), so it is also known to us that, owing to (man's) belonging to the opposite side by reason of the connection with related things, those invisible powers separate from him. He who is on the side of the Yajaḍs, is possessed of the wisdom of the invisible world pertaining to immortal life; and he who is on the side of the Ḍévs is possessed of the wicked intelligence of the invisible world pertaining to the wicked perishable life. And the soul of man thereby becomes righteous or sinful. It is owing to the influence of the connection with the Yajaḍs that the soul (of man) becomes righteous, and he who passes his life in such (connection) is possessed of the wisdom (requisite) for the holiness of Yajaḍs, and of an immortal soul. And it is owing to the influence of the connection with Ḍévs that the soul (of man) becomes sinful, for, he who passes his

life in such (connection) is possessed of the evil intelligence (requisite) for the sinfulness of Ḍévs, and of a mortal soul. Of those who hold relations with these two existences, those who bear higher witness (*i. e.* are righteous) possess reason and wisdom like that of the Yajaḍs; and those, who are possessed of evil intelligence like that of the Ḍévs and Ḍrújs, are Ḍév-like men. Among men who exist for these two invisibles, those who have wisdom are of the source of the Yajaḍs: and those who have evil intelligence are of the source of the Dévs. And from this we obtain knowledge about the supervisors (Yajaḍs and Ḍévs) of men. The heavens, water, the earth, trees, cattle and men are considered as creations belonging to this world. Of these, water was created after the creation of the heavens, and upon that (water), as the power that keeps its formation in an uniform condition, blows continually the invisible wind of heavenly nature. After water the earth, after (it) the trees, after (them) cattle, and at last man was created. The habitation of these five things is between the heavens. And all these things are known to be always (in a) proper (state) by keeping on the side of their source. The extension and diffusion of water in all things is owing to the wind that is (or blows) below the Satar páyá.* Around the earth, above and below, is all the creation. The growth of vegetation on the earth,—its improvement and construction,—is owing to water. Because of vegetation, there are cattle, and because of the assistance of cattle, there are men. Of the creatures of this world, the best is man; and among men, the monarch, whose rule is good, is the cause of the bestowal upon the men of this world of the im-

* The Satar páyá is that part of the heavens where the stars are located.

measurably shining (abode of heaven, which is) nearest the Creator. And that monarch, owing to the shining forth of the light (of true religion), is the destroyer of the connection of unholy things. And so long as he (the monarch) possesses the potency of the light of pure improvement (*i. e.* is a firm believer in the true religion), so long he is wealthy. And owing to that wealth, he gains access to the presence of the Ḍáḍár, and contrives remedies for the living creation of this world. The four elements, air, fire, water and earth, are the chief sources of the continuance of life, of the permanence of life, and of uniform action. It is owing to these law-observing elements that (our) bodies keep (their) paths. And it is owing to them alone that (our) bodies are enabled to effect their passage at the End. That is, those men of this world who live in accordance with thoughts of the End, do so owing to the law-observing elements. The people of this world do not render it deformed through their unblemished worldly disposition and through the unblemished works of the creator, Ahúrmazḍ, but they become deformers of it through the blemishes of the Blemish-giver. And one becomes a purifier of the world from blemishes (vices) by driving out of it Ahreman, the deformer of it. They who give purity to the world are known as benefactors of life and as possessed of the power of immortality required for the day of judgment. It is through religious teachers who accept these doctrines that the world is enabled to exist without blemishes, and that strength, which improves the world, resides with man. Again, it is owing to the wish to see (their) Creator, and the performance of works relating to immortality, that those possessed of similar dispositions are enabled to associate with each other. And thereby the tutelary shining Farohars

obtain pleasure, and the co-related shining things acquire superior powers, and men acquire the highest thoughts relating to the Creator. And owing to these high thoughts the Blemish-giver is driven away, and means are taken to aid creation. And thereby this world attains to the fulness of the providence of Ḍádár, causes injury to the destroying Blemish-giver, and makes the people of the world behave well in (their) deeds.

Exposition in the good religion regarding the battle of the world, the place of the battle, those who join in the battle, the commander or lord of the battle, the doer of the battle, the suppresser of the battle, the liberator from the battle, the (person) injured by the battle, the continuer of the battle, and the end of the battle. (۱۲۴) 1

Be it known that, the battle of the world is the doing of the Estranged One. The place of battle is the place of meeting of the rivals in the battle. And its bounds reach the Saṭar páyá. Those who join in the battle are the people of this world. The commander (lord) of the battle is, among men, the lord of men, a good ruler or king, and the ḍastúr of the religion possessed of good wisdom. The originator (doer) of the battle is the Mino of evil understanding (Anghra Mainiús). And the suppresser of the battle is the Mino of the good wisdom (Spento Mainiús). The liberator from the battle is the holy religious teacher. The person injured in the battle is the sinful man. The continuator of the battle is the Creator Ahurmazḍ. And the end of the battle is (secured) by man's conducting himself in accordance with the wishes of Providence, through the givers (Yajaḍs) of 2

heavenly strength to the creation. When injury is caused to the Blemish-giver, the diminishers of the good creation become broken of array and impaired of strength. And thereby the reward of everlasting immortality is obtained.

---

1 **Exposition in the good religion regarding How this wordly abode may be cleared (improved) of those belonging to the evil religion and of the danger connected with the evil religion by means of the ascendency of the good religion, and How the servants of the evil religion and the continuators of it may be reformed?** (۱۲۵)

2 Be it known that, the Creator Ahúrmazd has, to protect the creatures of this world from Ḍévs that cause harm to the creation, and to improve the existence of and maintain the heavens, the earth, the blowing winds, the flowing waters, the growing trees, the cattle and men and other things, created several Yajaḍs. They constantly make known thoughts calculated for the higher strength of the good religion, and the good (forms of) worship pertaining to it, and the ways of improving the people, to the servants of that religion. And these Yajaḍs do perpetual battle with the Ḍévs, because of their opposing the world, and causing injury and harm thereto, and crushing the creation and making it perishable. And in this they (the Yajaḍs) are successful by means of keeping current the good religion among the servants of the good religion, and of the great prevalence of the recitations and the good worship of that religion. Owing to the recitations of the good religion, the ascendency of the Yajaḍs is increased. But if in this world the people prefer the deeds of the evil religion, the Ḍévs

thereby acquire greater strength. For, through those believers in the evil religion the purity of water is destroyed, and, also, through those believers in the evil religion unholiness and death are increased. Therefore, it is declared that those belonging to the evil religion should in this world be made to accept the good religion, and should be reformed by means of the right understanding of the servants of that (religion). For, owing to the evil religion, they are harmers of the power that raises to a superior state, and keep themselves under the control of the power of the antagonist who wounds.

Exposition in the good religion regarding the manifestation of evil and of the religion of De'vs being particularly due to the perverse Source. (۱۲۹)

1

Be it known that, the manifestation of evil is owing to the control of the evil Source. In the same manner, it is owing to the existence of an evil Source that the religion of Dévs is promulgated. Therefore, to obtain a knowledge of the Lord of religion (Ahúrmazd), are (given two eyes): of these one eye is to discern religious natures, and the other eye is to discern the soul independently of form, and these eyes are innate (original). The eye which is intended to see the semblance of the soul, is intended to see through reflection; and the other eye which is intended to acquire knowledge from religious natures, is intended to obtain knowledge without discussion (*i. e.* by observation and not through reflection). Of these, one eye is for discerning things by good similitudes, and the other possesses similitudes for discernment. Again, through eyes of (these) two kinds, men become believers in (holders of) the religion of either one

2

who is of evil similitude (Anghra Mainiús), or of one who is without the religion of Ḍévs (Spento Mainius). Religious men are of ten kinds, and detailed explanation regarding them is given in the chapter relating to them*. The eyeing (or discernment of the Lord of religion) through religious ṇatures (persons), is by observation of those men who keep people, in any degree, connected with religion. And the (man) possessed of religious illustrations is the wise, virtuous ruler or the holy priest. And they, being of superior rank, and informing (men) of the greatness to be obtained in the coming world, are (considered) in this world as of the nature of the holy Ahúrmazḍ†. The eye of the soul that sees independently of form, that innate (original) eye, owes its existence to the connection with the good-thinking power that shines in the conscience (heart) of man‡. The soul, before it

* See note at p. 131.

† In the first Há of the Ustvaṭ Gáthá our prophet has compared the person who points out the true road to this and the next world to Ahúrmazḍ, thus :—

i. e. O Ahúrmazḍ ! may the good man obtain the reward of his goodness who points out in this world to my followers the profitable, true road of the corporeal and invisible worlds, that thereby they might live in the bright mansion where Thou, Ahúrmazḍ, livest : that beneficent man is, like thee, possessed of good understanding, and raises man to a higher rank.

‡ A similar thought to the one contained in the text, that men are enabled to see the Lord of religion, the holy Ahúrmazḍ, through the instrumentality of the good-thinking power, is to be met with in the first Há of the Ustvaṭ Gáthá where our holy prophet frequently addresses the holy Ahúrmazḍ thus :—

i. e. When I found Béhman (good-thinking power), O Ahúrmazḍ, promoter of increase ! then I knew thee.

enters into its bodily state, has the inborn power of seeing the invisible world unobstructed; hence as man, in the bodily state, obtains the power of speech by means of reflection, so it (the soul) always perceives the design of the dark cloud of this world. To perceive the soul in the bodily form, there is the eye of reflection. And it is owing to the power of speech (derived) through the eye of reflection that man is possessed of the means of wisdom. (And as) the Creator of the world is such because of having created the world, (so) man becomes possessed of unobjectionable understanding, by means of a knowledge of the immortality-giving religion. And man becomes a believer in the religion, through good illustrations (comparisons) relating to religion and persons possessing such illustrations, (and) the testimony of conscience.

Among the sources according to which (men) are declared to be of evil comparison, or unpossessed of the religion of Ḍévs, the source of evil intelligence and of sin, is not (capable) of a good comparison (being instituted respecting it). And the source that is unpossessed of the religion of Ḍévs is allied to wisdom and righteousness. And of them, to one source is due the greater manifestation of the relations with the excellencies of Ahúrmazd. And to the other pain-causing source is due the manifestation of the devilish religion and the harm of the perverted source (Anghra Mainius). And (man) is known to be an invoker of the religion of evil comparisons, or of (the religion) without Ḍévs, according to the evil or good comparisons of (which) that religion (is capable). For the man on the side of the good religion to appear in the religion of Ḍévs, is due to (his) not securing good strength and good times, owing to the prevalence of him of the perverted source and the insignificant (Anghra 3

Mainius). For men belonging to the Original Source, not to remain within the bounds of law, is owing to such a perverted and pain-causing source, possessed of the religion of Dévs. If that was not so, religion-holding man could not be called irreligious (infidel).

---

1 Exposition in the good religion regarding the Lord from whom every thing hopes but who himself wants not from anything; who is in every (thing) but in whom there is no thing; the Lord who guides all but who is not to be guided by any. (۱۲۷)

---

2 Be it known that, all things come into existence from nothing for their (own proper) work. And every thing at its proper time has a reason for its existence. There is nothing made at the wrong time. The things that have come into existence in this manner are unable to acquire existence (of themselves). And time is for no one except these things. The Self-existent is in want of nothing. Though the Lord is himself in every thing, yet He is not visible anywhere. He himself guides every thing, but without the wisdom of Ahúrmazd no one can guide anything.

---

1 Exposition in the good religion regarding the improvement of man's life. (۱۲۸)

---

2 Be it known that, the existence of man is owing to there being a soul in him, And the soul resides in the body because of the help of the victorious (Yajads). And it is victorious because of the hope of liberation. It is owing to the warnings obtained from warning-giving conscience, and the improving power obtained for attaining to the final improvement, that (man) renders the Blemish-giver lustreless. There-

by man's life becomes possessed of the strength that succeeds in the hope of liberating (him) from the hardships he might encounter at the time of the final improvement. The strength pertaining to improvement is the strength which improves man before his undergoing, for (his) final improvement, the everlasting torments inflicted in hell owing to sinful religious teachers, and whereby the creation of the Blemish-giver becomes hopeless and is destroyed by the overpowering soul. Men die when the soul passes away from the body, and the body of man that had life becomes destroyed. Other people (than those belonging to the good religion) who are declared liable to punishment are so declared owing to the impostures of their religious teachers, and the particulars regarding the matter are given in the chapter connected with it.

Exposition in the good religion regarding that monarchy which puts great difficulties in the way of the efforts of Anghra Mainius. (۱۲۹) 1

Be it known that, the existence of a monarchy that 2
causes great harm to the efforts (doings) of Anghra Mainiús is mostly due to there being in a man, in equal proportions, the strength of both grandeur of rule and majesty (khoréh) of religion. And thereby the connection of Anghra Mainiús is diminished. For, by the union of rule and religion, as rule becomes glorious by the grater strength (of religion), so religion becomes glorious by the greater strength (of rule). If Zartost, 3
with the superior power of religious majesty (khoréh) that was in him, had possessed the more potent glory (pertaining to rule) that was in Jamshed, (the prevalence of) Anghra

Mainius would have decreased in the world, and it would have been soon freed from the Blemish-giver: and all the people in the world would, along with the good religion, have possessed pre-eminent dominion. (For), if there is a union of good religion and good rule the world becomes impotent in vice, more virtuous, a decreaser of danger, very helpful very holy, without sin, an averter of peril, a strengthener of good men, and an imperiller and weakener of evil men. And (such a ruler) improves and adorns the world by prosperity (and) the people by natural joys and everlasting goodness. When both these (religious and kingly) khorehs (majesties) are obtained in perfection by the same person, the Blemish-giver will be fully destroyed, the people will obtain purity, and will be freed (from the Blemish-giver), and thereby will final improvement be effected. Soshios will obtain the ownership of both these khorehs (majesties) together, for the purpose of propagating the good religion, And he will perform all beneficial things relating to the matter. Again, the immense efforts which will be kept up by him will be (directed) to the work of giving prosperity to the generous, power to the wise and justice to the just.

---

1 Exposition in the good religion regarding Him who is in every thing and over every thing; and who obeys not through anything or for anything; that is, He is above every thing that makes the world to go on, and all things go on because of Him. (۱۴۰)

---

2 Be it known that, the lord who is in all things and over every (thing), and who obeys no one and for no one, is the omniscient, omnipotent, and all-owning Creator Ahúrmazd himself;—the Lord who obeys no one, but is the master of all;

who is uncreated, but the Creator of all; who holds no kinship, but is the highest (of all); who subserves not, but is the lord; who is not a disciple, but is the teacher; who is not destitute, but able; who is not (meant) for protection, but is the protector; who is not mansion-less, but is a possessor of mansions; who is (exists) not to know, but is the originator of knowledge himself; who is not improveable, but is the improver; who is not a receiver of gifts, but the maker of gifts; who is not to obtain happiness, but is the giver of happiness; who works not with associates, but works alone; who is not to be judged or weighed, but is the judge and weigher; who is not to be moved, but is the mover of others. Among things one is superior to another, and over all those things the Creator, Ahúrmazd, is superior. Every inferior thing is (to be found) among things inferior to Him, thus:— the superior over a servant is a master; the superior over a child is a father; the superior over a kinsman is an ancestor; the superior over a dependent is a lord; the superior over a disciple is a teacher; the superior over one not wealthy is one who is wealthy; the superior over one requiring protection is a protector; the superior over one who has no abode is a possessor of an abode; the superior over one requiring wisdom is a giver of wisdom; the superior over a thing susceptible of improvement is its improver; the superior over a student is his teacher; the superior over one who receives gifts is a maker of gifts; the superior over one intended for happiness is a giver of happiness; the superior over one working with another is one who works alone; the superior over one liable to be judged or weighed is one who weighs; and, the superior over a thing requiring to be moved is its mover: but the Creator, Ahúrmazd is superior over all things. Again,

the Creator, Ahúrmazd, by means of his all-comprehending, intelligent nature, makes all things, that cannot be managed through any one or by any one, proceed according to law. Those who have not in them the regulated intelligence of the Lord, and His knowledge of every thought, are unable, without perfect knowledge, to guide any thing relating to themselves.

---

1 **Exposition in the good religion regarding the things fitted for the acquisition of complete knowledge. (IF1)**

---

2 Be it known that, there are ten superior things fitted for the acquisition of complete knowledge: a joyous life, the contact of wealth, the increase of gains, the permanancy of happiness, splendour-possessing rule, fulfilment of hopes, a life of perfect ease, naturally willing (spontaneous) love of dependents, a trusworthy friend who gives good advice, and, a helper who renders good help in time of grief &c.: upon these things depends improvement. A joyous life is (consists in) health without fear. Wealth and increase of gains depend upon the degree of natural intelligence. Stability of happiness depends upon prayers to the Self-existent and retirement. Shining rule is due to innate wisdom. The acquisition of the love of dependents depends upon keeping them pleased. Renown depends upon a name being heard in distant places. Fulfilment of desires depends upon good intentions. A life of complete ease depends upon being contented with what (we) get. A good friend is a good, far-seeing friend who preserves secrets and points out blemishes. The advice of a man of improved disposition is worthy to be believed. A helper who renders good help is

one who speaks with sense, and gives such help as improves men. All these things are obtained by being firm in the religion of the holy Self-existent with true-hearted love. The man who has obtained these ten superior things, is far-seeing with adequate wisdom and of (high) rank.

Exposition in the good religion regarding the obtaining of life by the creation, and the alteration of life by the creation. (۱۳۲)

1

Be it known that leaders of religion have declared, from 2
expositions in the good religion, that the creator of all is the holy Ahúrmazd. And religion is the wisdom of the Lord. His abode in this world is in the man possessing the strength of goodness. And the pure creation of all the Yajaḍs constitutes His assembly (court). The existence of the creator, Ahúrmazd, is (manifested) by the formation of the creation. The wisdom pertaining to His religion is intended to give a knowledge of his wishes and works. And His place of meeting is in the building devoted, in accordance with the religion, by the people (to him). The alteration of life by the creation is (effected) in this way, that when the Lord has no existence (abiding-place) in a man, that man, becoming false to the original Source from which he has derived life, becomes of the side of the perverted Source. And the invisible Yajaḍs belonging to the Original Source do not reside in that man, so that, not seeing anything, he becomes of perverted life.

Exposition in the good religion regarding the great benefits accruing (to the world) from the virtuous among rulers. (۱۳۳)

1

Be it known that there is increase of righteousness 2
through good qualities (virtue). And it is owing to holding

dominion that a virtuous man is a great increaser of righteousness, and a great benefactor of the world. As a stream of water on the top of a mountain causes delightful verdure to grow in the woods, and fire lighted on the heights of a mountain sheds light far away, so from a virtuous sovereign splendour is generated (in the world). And that sovereign alone, through his rule, always communicates virtue and glory to other sovereigns, and himself by his government improves the world and augments the fame of the governors connected with his kingdom. And owing to his good disposition he is of one accord (with other rulers). Again, owing to the power of virtuous kings, innumerable persons imitate virtuous behaviour. The first (virtuous quality) is that connected with the good religion, for, it is owing to kings being of the good religion that innumerable people belong to the good religion. The second (good quality) is that connected with good sense, for, it is owing to kings possessing good sense that they are able to conduct themselves and their dependants well. The third (good quality) is that connected with a good conscience, for, it is owing to good conscience that kings acquire very high courage, and it is owing to the courage of kings that (their) enemies suffer harm, and thereby the world is protected. The fourth (good quality) is the power of forbearance, for, it is owing to forbearance by rulers that their servants love them; and it is owing to their willingness to do the work in accordance with the commands of the ruler that the government of the people continues with safety and the people are benefited. The fifth (good quality) is to bear good love to subjects, for, owing to want of kindness on the part of rulers, the people become their enemies, and thereby the hopes of securing kindness

between rulers and subjects are cut off (and) then danger is apprehended, by the world, of a certain degree of violence from rulers, and from the people to the rulers. The sixth (good quality) is that connected with thoughts of providing comfort for the subject people, for, kings, entertaining thoughts of procuring comfort for (their) subjects, perform very great and beneficial works for (their) present and future subjects. The seventh (good quality) is cheerfulness of heart, for, if kings have in them (any) degree of cheerfulness, the troubles of (their) subjects are thereby averted in the best manner. The eighth (good quality) is the constant remembrance that dominion is liable to pass away, for, remembering that dominion is liable to pass away, the king lives without pomp, and a wise king, by means of the income of transient dominion obtains the in-transient dominion connected with the soul. And that king, by providing ease for (his) subjects, and keeping them prosperous, receives many blessings from the people. The ninth (good quality) is raising the rank of persons possessing good qualities, for, owing to the king's bestowing (high) rank upon men skilled in the arts, those arts which are known to the people shine forth, and those which have not become known acquire the strength for becoming known, whereby the world is improved and embellished. The tenth (good quality) is causing hardship to those possessing evil qualities, for, owing to the hardship inflicted by the king upon those possessed of evil qualities, those evil qualities which are being generated disappear (set), and the strength of those which have not taken birth is broken, and they cease. And the world is purified from blemishes. The eleventh (good quality) is living united in thought with the people, for, by being united in thought

with (his) subjects a king is liked by every city, and a king who is liked by (his) subjects has stability. Again, such a king peoples new cities by levying heavy taxes, and does work calculated for the prosperity of the people of the world, the benefit of the country, the acquirement of help by the people and lasting final improvement. And that his greatness might become known to kings of other countries, (he) considers it is his duty to embellish every country with great wealth and to make gifts to the people. The twelfth (good quality) is giving meritorious commands, for it is from meritorious commands of kings that justice takes its birth, and the improvement of the world depends upon justice. The thirteenth (good quality) is observing the practice of sitting in open court in every country, for, by kings observing the practice of sitting in open court in every country, the sweetness of sin is prevented from (approaching) sinful rulers, and their oppression is stopped, and pious rulers have hopes of wealth and the destitute of obtaining proper relief. And such kings are as a token (mark) for the doers of the work connected with immortality behaving well with reference to such work, for mendicants (dervishes) being cared for, (and) for great benefit being derived by the kingdom. The fourteenth (good quality) is generosity, for, as water makes vegetation to bloom, so do ease-giving kings keep the creation of this world blooming by generosity. The fifteenth (good quality) is restraining of covetousness, for, he who is a restrainer of covetousness, in him the Yajads descend, and he thereby is enabled to prevent the innumerable covetous wolves of the world from openly ruining it. The sixteenth (good quality) is the removal (prevention) by him (the king,) of mutual fear from among the people of

the world, that thereby much fear might not enter into the people. The seventeenth (good quality) is that of rewarding good men and of making them courtiers and nobles (men of rank), for, owing to good men getting rank and leadership from the king, every vice retires and disappears (sets), and every virtue (goodness) blossoms and advances. The eighteenth (good quality) is the great carefulness required in appointing administrators of the kingdom (to see) whether they are good or bad (low, men), for, it is owing to kings making full enquiries as to which officers are good and which bad (low) that the connection with the people continues, and thereby the people obtain the benefits,—goodness, prosperity and proper gifts,—(obtainable) from kings. The nineteenth (good quality) is keeping himself, through wisdom, in obedience to the holy Self-existent, for, by (his) keeping himself, through wisdom, in obedience to the holy Self-existent, the king's subjects remain heartily in obedience to him, and thereby the authority of kings over the people of the world attains a higher grade, their justice and commands continue and the people are greatly benefited.

Exposition in the good religion that the manifestation in kings of the power of improving (their) kingdom, and of the knowledge of improvement in the people, is due to their possessing the attributes of She'hre'var Ame'sha'spand. (١٢٩). 1

Be it known that, the words denoting the attributes of Shéhrévar Amésháspand are of this kind:—*Khsh thréhé, vairyéhé, ayokhshustahé, rmajdkái, thráyo, dragvé.* And they mean, "the lord of religion, of implements (arms), and 2

of mercy, the possessor of the assistance of wealth, and the lord of armies (hosts)". Hence, the just king, in whom there appear, for the improvement of (his) kingdom, the above powers that are as means to improvement, is, like unto the above (mentioned) attribute-possessing high being (Shéhrévar Améshaspand), the lord of religion, arms, mercy, wealth and hosts. Again, it is welknown that the king who has not one of these attributes, that is, is not possessed of the united strength of all these powers, is not fit to rule, but is the servant of every ruler. Again, a ruler without (the essentials of) rule acquires no renown, (and) so is incapable of maintaining the religion, is possessed of useless arms, is without mercy, is incapable of acquiring riches, is without (the power of) protecting (his) subjects, and is possessed of a broken (disorganised) army. Now, a ruler who has no religion is not one who gives such commands as procure deliverance (in the coming world). His arms do harmful deeds, his mercy is that of Rumis (Romans) who are worthy of being harrassed,* his wealth is calculated for Faréhbút and Aibébút, and his army is not worthy of being entertained (bought) because of disobedience. The ruler without arms and power is afraid of the turbulent (disobedient), distressed by deceivers (impostors), kind to his unreformed sinful troopers, possessed of pain-augmenting riches, and without an army. The ruler who has no mercy increases (his) enemies, is worthy of being despised in accordance with the religion, his arms give good strength to the enemy, (his) wealth is liable to harm in unseen ways, and his army is desirous of separation from (deserting) him. The ruler who is without riches, is without provisions,

* During the time of the Sassanan Kings, the Romans were our rivals and enemies : that is why they are declared worthy of being harrassed.

in want, of broken arms (warlike instruments) and power, obliged to forbear with powerful wrong-doers, and possessed of a miserable and weak army. The ruler who has no army is without servants and religious men, and possessed of improper arms, and merciful to (the) passion (ate), and possessed of unprofitable wealth. A ruler becomes honourable by effecting improvements in (his) rule through the manifest, reciprocal strength of these things.

Exposition in the good religion regarding the people of the highest and lowest ways among the creation that approves of Khoreh, and (regarding) their conduct (ıլ°o). 1

Be it known that, the persons whose conduct is calculated for the acquisition of, and whose nature is conformable to khoréh (heavenly blessings) are of these sixteen descriptions: 2
of these, the first is one who is desirous of a good occupation, 3
and acknowledges the obligations (of God) for blessings received, and is contented and satisfied when they are not received. A person of this character is, among those 4
engaged in beneficial occupation (industry) (and) receiving heavenly (nature's) blessings, excellent of conduct. The 5
second is one who is desirous of being well employed, and acknowledges (his) obligations (to God) for the resulting blessings, and is contented, but displeased when they are not received. The third is one who is desirous of engaging 6
in a good occupation, but does not acknowledge (his) obligations (to God) for the blessings received, and, if they are not received, is contented and without grief. The fourth is one 7
whose wishes are for beneficial occupation, and (but) receiving the resulting blessings does not thank (God), and when they

8 are not received is contented but sorry. (Persons) of these
three ways (of life) have the same opinions as to obtaining
God's blessings by (engaging in) beneficial occupations.
9 One (person) is he whose wishes are for evil employment
(industry) and who is not thankful for the resulting blessings,
and when they are not received is patient but repining.
10 Such a man has the worst of ways, (fitted) for obtaining the
11 rewards of evil industry. Another (person) is he whose
wishes are for perverse industry, and who is not thankful
for obtaining them (wishes), and when he does not obtain
12 them is patient and without grief. A third (person) is he
whose wishes are for perverse industry, and who is thankful
on obtaining them (his wishes), and when he does not obtain
13 them is patient, but repining. A fourth is he whose wishes
are for perverse industry, and who is thankful when he
obtains them (his wishes), and when he does not obtain them
14 is patient and without repining (grief). (Persons) of these three
ways (of life) have the same views regarding deriving gifts
(benefits) by perverse industry. Again, of persons with
15 other ways (of life), one is he whose desires are for (obtaining)
good renown through khoréh (God's blessings), and who is
thankful for obtaining them (his desires), and when not
16 obtained is cheerful and without repinement. Such a person
is of the highest way (of life) among those who obtain
17 renown in the good path through khoréh. Another is (he)
whose wishes are for renown of the good kind through
khoréh, and who is thankful for obtaining them, and when
18 not obtained is contented, but grieved. A third is he
whose wishes are for renown of the good kind through
khoréh, and who is not thankful for obtaining them, and
19 when not obtained is as contented as unrepining. A fourth

is he whose wishes are for renown of the good kind through khoréh, and who is not thankful for obtaining them, and when not obtained is contented but grieved. Persons of these three descriptions have the same ways among those who approve of fame of the good kind through khoréh. Again, there is one who approves of fame of the kind opposed to khoréh, and who is not thankful for obtaining it, and when not obtained is contented, but of pained heart. Such a man is of the most wicked ways among persons who obtain renown of the kind opposed to khoréh. Another is he who approves of renown of the kind opposed to khoréh, and who is not thankful for obtaining it, and when not obtained is contented and without grief. A third is he who approves of renown opposed to khoréh, and who is thankful for obtaining it, and when it is not obtained is contented but grieved. A fourth is he who approves of renown of the kind opposed to khoréh, and who is thankful when obtaining it, and when not obtaining it is contented and ungrieved. Persons of these three ways are of one mind in obtaining renown of the kind opposed to khoréh.

દીનકર્દ કેતાબનાં તરીજાં દફ્તરના અગતજોગ લોગતોની શબ્દકોષ.

GLOSSARY OF SELECT TERMS.

ક્રિ. વી. જાંથી, દરએક ઠેકાણેથી; ૨. કાંથી, કેણીગમથી., ૩. જાંહાં, જે ઠેકાણે. ૪. કાંહાં, કંહિ ઠેકાણે. Heb. Chald. מִן, מִנָּה Tor. מִנְּ Syr. ܡܢ, ܡܢܐ, અથવા ܡܢܝܢ, *ad.* Whence, from every place. 2. From what place, from which direction. 3. Where, in which place. 4. Where, in which place.

ભા. ના. તુચ્છકાર, હેકાર; Aram. נְטַף, Syr. ܢܛܦ to sin, Ar. نَطَفَ; *n.* Contempt, 'scorn' pride, boastfulness, haughtiness.

ભા. ના. યાદ, ફ્રામ, Pr. ڤامْ, અથવા ڤامْ *n.* Recollection, remembrance, memory.

વી. લડાઇ કરનાર, લડવયો, લડાએક. અવ૦ — સં૦ યુધ્, 'લડાઇ' ઉપરથી. *a.* Warlike, one who fights, a warrior.

વી. ફરમાંબરદાર, હોકમ મુજબ ચાલનાર. અવ૦ *v.* An obedient person, one who acts as he is ordered, a servant.

ભા. ના. મૂર્તિપૂજા; મૂર્તિપૂજન; બુતપરસ્તી. મૂર્તિ; બુત; પથરનું પુતલું. અવ૦ પા૦ ; *n.* Idolatry, the worship of images, idol-worship.

ભા. ના. ખુશદીલી; મધણુતા; ખુશ મીજાજવાલી હાલત; *n.* Cheerfulness, gladness, delightedness.

ભા. ના. જીનદગી, હયાતી; અવ૦ , *n.* Life, existence.

ભા. ના. નીરદયા, બેરહમી. *n.* Merciless, pitiless, without compassion.

ક્રી. અસલ નીયમથી ઉલટું જવું; વગર નિયમવાલું બનવું; કાએદા વીરૂધ થવું. *v.* To go contrary to principle or original rule, to become irregular or lawless.

વી. બુદ્ધિવગરનું, અગણેઆણ, જેનામાં સદ્‌મજસકતી નહી હોએ તે. અવ૦ , *a.* One without the power of understanding, senseless, ignorant.

નાં. કરજ; દેવું. ૨. કર; છાપો; જગાત; વેરો. ફા૦ તથા ; *n.* Debt, liability. 2. A tax, a cess, an impost.

વી. ખોટું; જુઠું; સચ્ચાઇવગરનું. અવ૦ *v.* False, untrue, that which is without truth.

ભુ. ક્રી. ચોરાએલું, લેઇ લિવાએલું, લુટાએલું. That which is robbed or plundered, that which has been seized.

ભા. ના. મોહટાઈ; બુજોરગી; ચહડતો દરજ્જો અવ૦ , અથવા ; *n.* Greatness, superiority, high rank.

નાં. બાફ અથવા વરાલથી બનેલું વાદલું. અવ૦ , ફા૦ ; *n.* A vapour-formed cloud.

ભા. ના. ગાલેબી, ચહડતી કુચ્ચત, બલવાન પણું, એકની ઉપર બીજાએ ચહડતી મેલવી. અવ૦ બલવાન; બીજા ઉપર ધસારો કરવામાં ફાવનાર. *n.* Superiority in strength or power, the state of being overpowering, the state of being powerful or strong, the prevalence of one over another.

ભુ. ક્રિ. થુસ્ત થાએલું; નબલું પડેલું; *pas. par* Enfeebled, languid, weakened.

વિ. દુઃખનો વધારો કરનાર; અવ૦ *a.* Pain-increasing, he who increases pain or distress.

નાં. સાહેબ, માલિક, હોકમ કરનાર. ૨. હાકમ. *n.* The lord, Master, one who commands or orders. 2. A ruler, a Governor.

નાં. વીભાગ, જુદી જુદી રીત. *n.* A division, a subdivision, a variety, different ways.

નાં. શાગેરદી; શિષ્યપણું; વિદ્યાભ્યાસ. *n.* State of being a disciple or scholar, study of science or art.

અથવા નાં. ઠગાઇ, દગલબાજી. *n.* Deceitfulness, treachery, cheating.

નાં. લોભ, લાલચ. ૨. ઉલટ, હોંસ, શોક. અવ૦ અથવા nom. ; فرز *n.* Temptation, inducement. 2. Eagerness, enthusiasm, strong desire.

ભા. ના. આસા, શોક, ઉમેદ. *n.* Hope, expectation, fondness for.

વિ. ઉલટ આપનાર, હોંસ આપનાર. *a.* That which gives eagerness that which encourages.

નાં. પાણીનું મથક; પાણીને એકઠું થવાની જગો; અવ૦ + , ફા૦ , ; *n.* The seat or fountain of water, the place where water collects.

નાં. ઉસ્તાદ, કેળવણી આપનાર. અવ૦ , સં૦ મુચ; ઓલાસો કરવો, કેહવું. સં૦ મુખ. principal chief ફા૦ آموزنده, *n.* Teacher, Master.

ભા. ના. દયા, રેહમ. ૨. માફી; *n.* Mercy, pity, compassion. 2. Forgiveness.

વિ. ઇજ્જતદાર, આબરૂવાલું. અવ૦ , આબરૂ; ફા૦ آب, *a.* Respectable, honorable.

ક્રિ. ચલકાટવાલું બનાવ્વું. (કાએદા મુજબ) *v.* To render shining, to make bright.

વિ. જનન આપનાર, હયાતીવાલું કરનાર; *a.* That which gives birth, the giver of existence.

નાં. કેતનો, રબનો, તોફાન, જગડો, ફીસાદ. ફા૦ ; *n.* Tumult, riot, commotion, Struggle,

ભુ. ક્રિ. પરાગંદે થાએલું; વીખરાઈ ગએલું. pp. Dispersed, routed, scattered.

૭—૭

ક્રિ. રેહવું, ઠરવું, ઓઠી થવું, સબર કરવી. (જુવો હું એ બનાવેલાં પેહલવી વ્યાકર્ણને સફે ૪૩૩ મે.) *v.* To wait, to remain, to be delayed: (vide my Pehlw Grammar p. 433).

વિ. બુરાઓનો સરદાર; પાપીઓનો વડો. અવ૦ -

જંગ. *n* Rivalry, competition, great Battle, Combat, fight.

નાં. અધૂરું ગણેઆણુ; કમ બુદ્ધિ. Imperfect knowledge, limited understanding or sense.

નાં. નીચ સકતી, હલકી કઉમત (જે બદ બ્વાસ તથા બુરા આતમાથી ઉતપન થાએ છે તે.) Mean or inferior strength or power (the result of a wicked soul).

વિ. કરનાર, બનાવનાર. અવ૦ ઉપરથી. *n*. The doer, the maker.

નાં. પાહડ, ડુંગર, ટેકડો. અવ૦ ફા૦ ; *n*. A Mountain, a hill.

૯—૯

નાં. સખ્તી, ઇજા. અવ૦ ; *n*. Distress, harm, difficulty.

વી. દુર, એહલાએહું. ૨. નાં. ગોશો, એકાંત જગો; અવ૦ એકાંતપણું, ગોશેનશીની. *v*. Distant, separate, 2. a secret place, a retired place.

ભા. નાં. તરાવત, ભીનાસ, લીલાસ. ફા૦ *n*. Moisture, verdure, sappiness.

વિ. દુઃખી દેલનો; બસ્તે જેગર. ફા૦ *a*. Of pained heart, grieved, sorronful.

વિ. શુખ આપનાર, સેહલ કરનાર; *a* That which gives happiness, that which renders easy, comfort-giving.

નાં. માલિક, ધણી, સાહેબ. ફા૦ ; *n*. Owner, master, proprietor, lord.

takes birth, that which originates, that which is born. This word is applied to ill-natured beasts and to evil invisible powers. It is compounded of ۱۳ and ۶۳۱ and means that which sucks or drinks blood.

۶-۷۱۳=۶۳۷۶۱۳ વી. જનમ લેનાર, ઉતપન થનાર, જનમેલું. આએ શબ્દ બુરા ખ્વાસ વાલાં જાનવરોને તેમજ, બુરી ગેબી સકતીઓને સારૂ વાપરેઆમાં આવેલો છે. એ બોલ ۱۳ અને ۶۳۱ એ બે બોલ જોડાઇને બનેલોછે અને તેનો અરથ લોહી પીનારૂં એવો થાએછે. *a.* That which

۶-۷۳=۶۳۶۱۳ વી. શુકું; ભીના સ વગરનું. ૨. ના. નાસ, ۳۶۳ સુકાસ. *v.* Dry, without moisture. 2. destruction.

---

۳ — ۶

۱۱۱۶۳۱۶ ۱۱۱=۱۱۱-۱۶۱۶۳۱۶ ક્રિ. અકલ મેલવી; એલમ સીખવો; વીદીઆ હાંસેલ કરવી. *v.* To obtain knowledge, to learn the arts and sciences, to acquire learning.

۱۱۶۳۶۳۱۶=۱۳۳۱۶۳۶۳۱۶ નાં. શેહરેવર અમેશાસ્પંદ અથવા પાદશાહી ખોરેહ. *n.* Shehrévar Ameshaspand or kingly khoreh (majesty)

۶۳۶۳۱۳=۳۳۱۶۳۶۳۶۳۱۶ ક્રિ. વિ. ચુપચુપ, વગર ધાંમધુમે. *ad.* Quetty, without pomp or noise.

---

૭ — ૬-૬

۶۳۶ ۶۳۶=۳۳۱۶۳۶-۶۳۳۳۶ નાં. ખરાં જેગરનો પેઆર; દેલોજાંનનું હેત. *n.* Cordial love, real affection, love proceeding from the heart.

۱۳۶۱۶=۱۶۳۶۶۳۶ નાં. ઇમાન, એતેકાદ, વીશ્વાસ. *n.* Faith belief, reliance, confidence.

۶۶=۶۳۶۳۶ ના. દુઃખ; ઈજા; નોકસાંન; દરદ. *n.* Hib and Chald. נזק, Syr. ܢܙܩ, to hurt, to cut into. Hib. and Chald. נזק, to cut off; to fell, to destroy, annihila te. Ar. جزم, *n.* Hurt, pain, injury.

۱۱۶-۶۶ = ۱۶۶۳۳۳۶۳۶ ક્રિ. દુઃખ, ઈજા ભોગવવી, દુઃખી થવું. *v.* to suffer pain, to be in distress.

ભુ. ક્રિ. રડતો, સંતાપ કરતો. અવ૦ ક્રિ., રડવું; ફા૦ زاری, રડણ; *pas. p.* Crying, bewailing, lamenting.

ના. દોલત; દલ્લો; ધન. ૨. જખીરો; હજુમ. ફા૦ گنج; Hib. and Chald. ગંજ, (گنزک), a treasure-chamber; *n.* Wealth, richestreasure. 2.

ના. અવાસ; ખાસીઅત; સ્વભાવ. ૨. જવાહેર, ગોહર, રત્ન. ૩. આતમાં, જીવ. ફા. گوهر અથવા جوهر. *n.* Disposition, nature, temparament. 2. a gem, a precious stone. 3 the soul spinit.

ના. નર, (આઅે બોલ ચોપગાં જાનવરને સારૂ વપડાએલો છે); ૨. નરજાતીનું, અવ૦ ذکر, *n.* Male, 2. of the male gender.

ના. ગુણ, સીફત; અવાસ. ૨. તરેહ, દસ્તુર, ભાંત. ૩. રંગ અવ૦ رنگ, *n.* Quality, attribute, nature. 2. kind, discription, variety 3. Colour.

ના. ફોજ, લશકર, Hib. and Chald. ગુદ, (جند) a garrison. Ar. جند; *n.* An army, a force.

વિ. લશકર અથવા ફોજ વગરનું. *a.* Without an army, impossessed of an army.

ના. બીદીઆ અભીઆશ, એલમ હોનરની કેલવણી. *n.* Instruction in knowledge, education in the arts and sciences.

ના. ભરમ, ભેદ; *n.* Mystery, secret, that which is not known.

૯—૮

ના. પાંનીનો ચશમો, *n.* A piece of water, a pond, a lake.

ના. સહમજ, બોલાસો. *n.* Explanation, exposition.

ક્રિ. વિ. જે કારણ; જે સબબ. ૨. કેહેવું? કેહેવી પરકારનું. *ad. v.* which reason, which cause. 2. Of what nature, ofwhat kind.

વિ. ગાલેબ; ફાવનારૂં. ૨. ઉલટવાલું, જોસ્સા સાથનું. *a.* That which prevails or overcomes, that which succeeds. 2. Full of eagerness, energetic.

વિ. જે-

ઝમાવાલું કરનાર; ઉલટવાલું બનાવનાર; a. That which renders eager or energetic.

ઇખ્લાક્ ના. દેખાવ, ચેહરો. ૨. જાંણ, સહમજ. n. Appearance, face. 2. Knowledge, understanding.

ઇખ્લાક્ કર્ના ક્રિ. જણાવું; સહમજાવું; દેખાવું. v. To become known, to be understood, to appear.

ઇગ્રઝ્ ના. મતલબ, મુદ્દો. ૨. કારણ, મબલબ. n. Object, aim. 2. Cause, reason.

ઇજલાઝ્ ના. લાકડાનો કટકો; લાકડાનો સોટો; (જુઓ દફ૦ ૧ લાની ફરહંગને સફે ૧૮ મે) a piece of wood, a log. (vide Vol. I. p. 18)

ઇલ્ટ્ જાના ક્રિ. ફરેફરથવો; ઉલટું બનવું, જુદાઈ થવી. v. To become altered, to become reversed, to be separated.

ઇલ્વાન્ ઇલ્વાન્ ના. જુદી જુદી તરેહનું રૂપ. n. multiform, of varied forms.

ઇમ્રોજ્ વિ. હમેશનું. a. Ever-lasting, perpetual.

ઇર્ઝ્ ના. જમીન, પુરથવી. ૨. જમીનની ખાક, ધૂળ, મટોડું. અવ૦ ઇર્ઝ્, n. The Eearth, the ground. 2. Dust, earth.

ઇવ્ક્ત્ ના. વખત, હીંગામ, ૨. ઉમર; વયે. n. Time, season. 2, Age.

ઇઝ્ના વિ. જીઆગાર; નોકશાન કરનાર. a. Distructive injurious.

ઇઝ્રાઅ્ કર્ના ક્રિ. રોપાવું (ઇઝ્રાઅ્ ને બદલે વપરાએલાછે.) v. To be planted (used in the place of ઇઝ્રાઅ્).

ઇઝ્રાઅ્ કર્ના ક્રિ. જમીન ખેડવી; ખી વાવ્વું; ખેતી કરવી. Hib. and Chald. זרע, to scatter seed, to sow; Nif. נזרע, נזרע, pass. of kal, to be sown, to be dispersed; of men, to be propogated, to be impregnated, (of

a woman). *v.* To tile the ground, to cultivate, to sow seeds.

ખેતરી=ખેતર+ઈ ના. લીલોતરી; હરીઆરી; *n.* Verdure, greenness.

ઉપજ=ઉપજ વિ. જનમનાર, જનમ લેનાર; ૨. ઉતપન કરનાર. ૩. તત્વ, ઉનસર (ઉપજ—ઉપજ્ય ને બદલે.) *a.* That which is born, that which takes birth. 2. The creator, the originator. 3. element.

પોહોચાડ=પોહોચ+આડ ક્રિ. પોહોચાડવું, મોકલવું; અથવા પોહ પોહોચવું. તેનું પ્ર. પોહોચાડ્ય ઉપરથી. *v.* To carry, to make to reach.

પોષક=પોષ+ક વિ. જીવતું રાખનાર, જીવાડનાર. *a.* That which keeps alive, that which keeps living.

આત્મરક્ષક=આત્મા+રક્ષ+ક વિ. આતમાનું રક્ષણ કરનાર, હયાત રાખનાર. *a.* The preserver of the soul, he or that which keeps in existence.

૮—૮

કરા=કર+આ ના. કરાં, ગાર, વરસાદનું બંધાએલું પાણી. ફા० تگرگ *n.* hail, snow, frozen rain-water.

લાંબું=દીર્ઘ+ઉં ક્રિ. લંબાવું, લાંબું થવું (આએ બોલ ૧૯૧૯ ને બદલે નકલ કરનારની ભુલથી ૧૯૧૯ કરી લખાએલો હોએ એવું ધારીઆમાં આવેછે.) *v.* To lengthen, to extend.

પરક=પર+ક વિ. તરફવાલું, મારગવાલું. (જેમકે પરગામ ગેમી તરફનવાલું; આવતી દુનીઆને લગતા મારગવાલું.) *a.* of the side of, taking a path,

તુચ્છકાર=તુચ્છ+કાર ભા.ના. તુચ્છકાર, ધીકાર; તુચ્છકાર વિ. તુચ્છકાર કરનારું, ધીકારનારું. *n.* Contempt, scorn.

ચુકસાન=ચુક+સાન ક્રિ. ખોહવું; તબાહ કરવું; *v.* To lose, to miss.

આજ્ઞાપાલન=આજ્ઞા+પાલન ભા. ના. તાબેદારી; બંદગી. ૨. અદબ, આએનો. *n.* Obedience, prayer, 2. Deference, restraint in presence of superiors.

અંધાપો=અંધ+આપો ભા. ના. ગુમરાહી; અકલને લગતો અંધાપો. *n.* Darkness, in ellectual blindness.

અંધારી=અંધાર+ઈ ના. અકલને ગુમ કરનાર તથા અકલને લગતો અંધાપો આપનારી, અથવા દુઃખના મારગ ઉપર માણસને રેહેનોમાઇ કરનારી અંનદીઠ સકતી. *n.* The invisible power that darkens the

intellect, and creates intellectual blindness. The invisible power that guides man on the path of pain.

ભા. ના. બદી; બુરાઈ; બુરું કામ. *n.* Evil, wickedness, evil dead.

ભા. ના. અંધારું; તામીસ્રી. ૨. ગુમરાહી; અકલને લગતો અંધાપો. *n.* Darkness, blackness. 2. Losing the path, intellectual blindness.

ભા. ના. જોહમત; મુશ્કેલી; સખ્તી. *v.* Difficulty, trouble, impracticability.

ના. માદો, માદી, (આમ્બે બોલ ચોપગાં જનાવરોની માદાને ધણું કરી લાગેછે.) અવ૦ *n.* Afermab.

વિ. દેવના બ્વાસનું, દેવનાજેવું. *a.* Dév-natured of the disposition of Dévs, like Dévs.

ના. કંગાલ, મીસકીન, મુફલિસ. *n.* Miserable, destitute.

ના. પ્રકરણ, બાબ, ફસલ. *n.* Chapter, head, scetion.

ના. દુઃખ, પીડા, દરદ. અવ૦ , ચારવું, ફાડવું, તે ઉપરથી. ફા૦ . *n.* Pain, affliction, disease, distress.

વિ. આસરો આપનાર, મદદ કરનાર. ના. ૨. કીલ્લો, કોટ. *a.* Protector, helper, that which assists. *n.* A castle, a fort.

ના. કીલ્લેબંદી, કોઇને અંદર નહી દાખેલ થવા સારૂ આસપાસથી બાંધેલી ફરતી દીવાલ. *n.* The walls of a fort, ramparts.

ના. ઉપાએ, એલાજ ફા૦ , Remedy, an expedient.

ના. જંગલ, રાંણ. ફા૦ , *n.* A wood, a forest.

ના. બેડી, સાંકળ, બંધ. ફા૦ . *n.* Fetters, shackles, a chain, that which binds.

ના. બીઇ; તોખમ, દાનો. *n.* A seed, a grain.

ના. દેખાવ, રૂપ. વિ. ૨. દેખાતું, દેખાનાર. Appearance, feature, form. 2. That which appears or is visible.

ના. ચોર, લુટારૂ. ફા૦ . *n.* A robber, a plunderer.

મેળાવરાની જગેા, મજલેસી મકાન. A place of assemblage, a meeting-place.

કાયા = **દેહ** ના. કાયા, દેહ, જાત, બદન. *n.* Body, the frame

ા—ા

આખ્યાન = **કથા** ના. સહમજ, ખેાલાસેા. *n.* Explanation, exposition.

આકર્ષક = **મનહર** વિ. દેખાવરૂ, રૂપવાલું. *a.* Sightly, of engaging appearance, pretty, handsome.

આકુલ-વ્યાકુલ થવું = **ગભરાવું** ક્રિ. અસપામવું, કજળાવું, જાંખું મારી જવું. *v.* To set, to become obscure, tobecome darkened.

આકૃપા કરવી = **મહેરબાની કરવી** ક્રિ. નવાજવું, ખુશકરવું, ફા० نواختن; *v.* To bestow favours, to be gracious to, to please.

આભ = **ડુંટી** ના. નાભ, ડુંટી, ફા० ناف; ૨. સંબંધવાળું, અતલગનું; અવ० આભેા. *n.* The navel. 2. Related, connected.

આભડછેટ = **અસ્પૃશ્યતા** ના. ગુનાહનું કામ, પાપનું કામ. ગુનાહ, પાપ. *n.* A sinful deed, a wicked deed. Sin, wickedness.

આલું = **બીજું** વિ. બીજું, ૨. વધારે; અવ० દ્યાલ્યું; *a.* Another 2. more, in addition to.

આશક્ત = **નબળું** વિ. નબળું, દુરબલ, ફા० نزار; Weak, feeble.

આસરા = **ઢાંકણ** ના. ઢંકાએલું, છુપાઈ બેઠેલું; ૨. ઢાંકણ, That which is covered up or concealed. 2. A covering.

ૂ—ૂ

આડખીલી = **નડતર** ભા. ના. નડતર, આડ; *n.* An obstacle, that which is in the way.

આસપાસ = **આજુબાજુ** ક્રિ. વિ. આસપાસ; આજુબાજુ; *ad.* Around, on the sides.

આલિમ = **ધર્મગુરૂ** ના. પુરવીન ધર્મગુરૂ; કાબેલ દસ્તુર. ૨. દીનનેા પેશવા. *n.* A learned religious teacher, a learned Dastur. 2. A religious head or chief.

ઘાટ=ઘાટ અથવા ઘાટ ના. રૂપ, આકાર; ૨. (અસલ ચોપડીની) નકલ. *n.* Form, figure 2. A copy (of an original book)

ઘાટવું=ઘાટવું ક્રિ. પાછું જવું; ગુજરવું; ગુજર કરવી. અવ૦ ઘાટ+વું. ઉપરથી. *v.* To go back, to pass away, to die.

ઘાટેલું=ઘાટેલું ભુ. ક્રિ. તાબેદારીવાળું, તાબેમે રહેલું. *pas por.* Obedient, subservient.

ઘાટઘાટ=ઘાટઘાટ ના. તકરાર; ભાંજગડ; *n.* Dispute, discussion.

ઘાટઘાટ-ઘાટઘાટ=ઘાટ-ઘાટઘાટ વિ. સંકટમાં મદદ કરનાર, પરતી હાલતમાં આસરો આપનાર. *a.* A helper in difficulty, one who supports in a declining state.

ઘાટઘાટ ઘાટઘાટ=-ઘાટઘાટ ઘાટઘાટ વિ. ઘટતું અથવા પ્રમાણીક વીચારનાર; સારાં નરસાંને પીછાણવાની સહમજવાળું. *a.* Right-minded, one capable of distinguishing between good and evil.

ઘાટેલું=ઘાટેલું ભુ.ક્રિ. પોશાક પેહેરેલું; ૨. અવતાર લીધેલું; રૂપ પકડેલું. *p. p.* Dressed, arrayed. 2 Born, that which has assumed a form.

ઘાટેલું ઘાટ=ઘાટેલું-ઘાટ વિ. તુરત ગુજરી ગએલું; જણમીને તુરત મરણ પામેલું. *a.* That which has died immediately after birth.

ઘાટ=ઘાટ ના. પગ; ચરણ; અવ૦ ઘાટ ઉપરથી. *n.* The feet.

ઘાટઘાટવું=ઘાટઘાટવું ક્રિ. શેહરને વસાવવું. *v.* To found a city.

ઘાટઘાટ=ઘાટઘાટ વિ. નોકસાનકારક; નોકસાન કરનાર. (ઘાટ ઘાટ નું સંક્ષેપ.) Hurtful injurious.

ઘાટ=ઘાટ ના. ખોરાક. અવ૦ ઘાટવું; *n.* Food.

ઘાટઘાટ=ઘાટઘાટ ના. તયાર ઉભેલું; પાંઉપીઆદું; *n.* Standing ready, going on foot, pedestrian.

ઘાટ=ઘાટ ભા. ના. હાલત; દરજ્જો; ૨. મરહદ; હદ; State, rank, condition. 2. boundary, limits.

ઘાટ=ઘાટ ક્રિ. વિ. ચાલુ, હમેશાં; (ઘાટ અથવા ઘાટ. ચાલુ, હમેશનું. તેનું સંક્ષેપ.) *ad.* Continually, perpetual.

ઘાટ=ઘાટ વિ. સંભાલ કરવાજોગ, જાલવ્વાજોગ. *a.* Fit to be protected or preserved, worthy of being taken care of.

ઘાટ=ઘાટ વિ. સંભાળ કરનાર; સાચવનાર; જાલવનાર. (ભા. ના. ઘાટ). અવ૦ ઘાટ; સંભાળ કરવો; ઉપરથી. *a.* Protector preserver, one who takes care.

ઘાટઘાટ=ઘાટઘાટ વિ. ઘણું જ સારું; ઉમદા, ઉત્તમ. *a.* The best, excellent.

ચળકાટપણું=ચળકાટપણું નાં. રોશની; તેજ. *n.* Light, brightness.

પગ=પગ ના. હાથ અથવા પગને લગતી સખ્ત ચામડી. ફા० پينه; *n.* Hard skin pertaining to hands or feet.

સજાપાત્ર=સજાપાત્ર વિ. સજાને લાએકનું; સજા કરવા જોગ. (ગુનાનું સંજ્ઞેપ.) *a.* Worthy of being punished, deserving of chastisement.

ઈજા=ઈજા ભા. ના. ઇજા; નોકસાન; *n.* Hurt, harm, injury, damage.

ફ—ર

ફરજ=ફરજ ના. ફરજ; ધર્મ. Chald. חזי; *to decide, to judge.* Arab. حزر; Hibr. חזי *a decider, a judge;* hence *a ruler, a chief.* *n.* Duty, obligation.

ફરમાવનાર=ફરમાવનાર વિ. હોકમ કરનાર; આજ્ઞા કરનાર; *a.* A commander, one who gives orders.

ફરમાનબરદારી=ફરમાનબરદારી ભા. ના. નાફરમાંની, સરકશી, હોકમને આડે આવ્વાનું કામ. *n.* Disobedience, opposition, opposition to order.

ફરમાવનાર=ફરમાવનાર વિ. હોકમ કરનાર, આજ્ઞા કરનાર. *a.* One who commands or orders.

ફરીજાવું=ફરીજાવું ક્રિ. દુર રેહેવું, પરહેજ કરવી, વેગલું રેહેવું. *v.* To keep at a distance, to abstain from.

ફરજંદ=ફરજંદ ના. જનમેલું, જનમ લીધેલું, પેદા થાએલું. અવ० فرزند; ફા० فرزند. *n.* That which is born, that which has come into existence.

ب—ر

بهرام ورجاوند=بهرام ورجاوند સાસાની ટોળાના પાદશાહોના વખ્તમાં થાઇગએલા એક પરહેજગાર દસતુરનું નામછે. આએ દસતુરની તરફની દીનને લગતી નસીહતો પેહલવી કીતાબોમાં ઘણે ઠેકાણે નોધાએલ છે. The name of a holy Dastur who lived in the time of the Sasanian kings. His religious precepts are to be found in Pehlwi writings.

بدی=بدی ભા. ના. બદી; બુરાઇ. *n.* Wickedness, evil, ill-doing.

ધર્મશાસ્ત્ર=દ્રવ્યસ્વરૂપ ન્યાય વિ. બંધારણવાલું ; નીઅમવાલું ; કાએદાસરનું. અવ૦ ધર્મ્ય. બાંધવું ; ઉપરથી. *a.* Regulated, proceeding according to law, that which has a constitution.

ધર્મ્યાર્થ=ધર્મસ્વરૂપ વિ. અળકતું ; ચળકાટ આપનારૂં ; ભભુકદાર. (જુઓ ધર્મ્યાર્થ બોલ ૬૬. ૧ લાને સરખે ૩૩ મે.) *a.* Shining, giving forth brightness, splendid.

ધર્મ્યાર્થ=ધર્મસ્વરૂપ વિ. મઝેનું ; સારૂં ; ખુશ. Hibr. בשם *to breathe out, to breathe forth*, of scent, hence *to have a sweet smell, to be fragrant* (Torg. בסם, Syr. ܒܣܡ), metophor. *to be agreeable*, in proper names. Arab. بسم, *a.* Good, pleasant, agreeable.

ધર્મ્યાર્થ=ધર્મસ્વરૂપ ક્રિ. વેહેચવું ; વાટણી કરવી ; વીભાગ કરવા. અવ૦ ધર્મ્ય, ભાગ પાડવો, વાટણી કરવી ; તેનું ભુ. ક્રિ. ધર્મ્યાર્થ અખ્તીશ મેળવવું ; તે ઉપરથી. *v.* To divide, to partition.

ધર્મ્યાર્થ=ધર્મસ્વરૂપ ભા, ના. અખ્તીશ ; સખાવત ; *n.* The act of making presents, generssity, a donation, a gift.

ધર્મ્યાર્થ=ધર્મસ્વરૂપ વિ. દુઃખનું નીવારણ કરનાર ; આજારને તોડનાર. *a.* One who cures disease or pain, an averter of disease.

ધર્મ્યાર્થ=ધર્મસ્વરૂપ ના. ક. ધર્મ્યાર્થ નું અને. વ. મકાણો, ઘરો, રેહાંણો ; Chald. בתא ; *battim*, ને બદલે. *n.* Dwellings, houses, residences.

ધર્મ્યાર્થ=ધર્મસ્વરૂપ ના. ઘર ; હવેલી ; એમારત, મેહલ ; ૨. રેહાંણ, મકાન ; Chald અને Hib. בית, בֵּיתָא, בַּיִת, בֵּית ; *Plur.* בתים ; *battim*, abridged from בתים, *botim, house*, in the widest sense, consequently also tent, hut, tower, palace, temple ; Torg. בתא ; Syr. (ܒܝܛܐ). بيت, Ar. بيت ; *n.* A dwelling, a mansion, a building, a palace. 2. an abode, a place of residence.

ધર્મ્યાર્થ=ધર્મસ્વરૂપ ના. જમીન, ભુમી ; ૨. પૃથ્વી. અવ૦ ધર્મ્ય, ફા૦ ધર્મ્ય ; સં. भुमि *n.* Land, ground. 2. The earth.

૬—૬

ધર્મ્યાર્થ ૧૫૬=ધર્મસ્વરૂપ—ધર્મસ્વરૂપ ક્રિ. વિ. ધરતે વખતે ; બરવખત. *ad.* At the proper time, in a timely manner.

ધર્મ્યાર્થ ૧૫૬=ધર્મસ્વરૂપ—ધર્મસ્વરૂપ વિ. અકલવાલું ; બુદ્ધિવાન. *a.* Intelligent, possessed of understanding.

ઉપર=ઉપ૭ઽ૫૭ ના. ઉપરી; ૨. વધારે *n.* A superintendent, an overseer. 2. More, in addition.

ઘાતક=ઘા૭ઽત૭ વિ. નોકસાનકારક; ઈજા દેનાર. *a.* A hurter, a harmer, an injurer.

ઉગ્ર ડીલ=૭૫૭ઽ૭ઽ—ડી૭ વિ. મોતની બાસીબતવાલું; ઈજા દેનારા બવાસનું. *a.* Having a disposition to kill, ferocious fierce.

રીતભાત=૨૭૭૭ઽ૭૫૭ ભા. ના. રીતભાત, તરેહ. *n.* Manner, way, usage.

સઘળું=૬૫૭૭ઽ૭ વિ. સઘલું, તમામ. *a.* All, entire, the whole.

ઘર=૬૭ ના. ઘર; રેહઠાણ. અવ૦ બાગ, ઉપરથી. *a.* A house, a residence.

એકસરખું=ઽ૭૬ઽ૭ વિ. એકસલતું; બાકકનું; જેવું. *a.* Similar, of a like kind.

ઘસીને ઉજળું=૬૫૭ઽ૭ઽ૫૭૭ઽ૭ ક્રિ. ઘસાઘસવું; નુછાઘસવું. સાકથવું. અવ૦ ઉંજ્ઞ, સાફ કરવું; ઉપરથી. *v.* To wear out, to be rubbed out, to be cleared out.

ખોટું=૫૭૫ઽ૭ વિ. જુઠું; બોટું. *a.* False, untrue.

દૃષ્ટિ શક્તિ=૬૭૬ઽ૭—૬૭૬ઽ૭ ના. ગેબી જોવાની સકતી; ૨. કુદરતી વીચાર સકતી; *n.* Invisible power of perception. 2. Natural intelligence.

વાદળું=૬૭૭ઽ૭ ના. વાદલું; બીગ. અવ૦ ખૂબ્ઞ, સ. મઘ, ફા૦ ابر; Hib. અને chald. ענן, to such out; Ar. سحاب, *n.* cloud,

વાદળાનું રૂપ આપવું=૬૭૭ઽ૭ઽ૫૭૭ઽ૭ ક્રિ. વાદલાનું રૂપ આપવું; પાણીને વાદલાના રૂપમાં લાવવું. *v.* To give the form of clouds, to bring water into the form of clouds.

૬—૫૭

આદાએતાલા=ઽ૭૫૭૫૭ ના. બાદાએતાલા. *n.* The self existent, God.

પહોંચાડનાર=ઽ૭૭ઽ૭૫૭૫૭ વિ. પોહચાડનાર. *a.* One who carries or takes, one who makes to reach.

મદદ=૫૭૬૬ ના. મદદ, સાહેતા. ફા૦ يارى. *n.* Help, assistance.

પ્રારબ્ધ=૬૭૭૫૭ ભા. ના. હોનારત; સરજત. ૨. હયાતી; જીનદગી. *n.* Destiny, fate, chance. 2. Life, existence.

ا—ا

اوستا=અવસ્તા ના. જાત; બદન; શરીર. ફા૦ بَدَن. *n.* Body, the bodily frame.

استاد=ઉસ્તાદ ના. ધરમગુરૂ, દસ્તુર. ૨. ગુરૂ, ઉસ્તાદ. *n.* A religious teacher, a priest, a Dastur. 2. A teacher, a master.

شاگرد=શાગેરદ, ચેલો. *n.* A disciple, a pupil.

جنگ=જંગ ના. લડાઈ, જંગ; ફા૦ جنگ. *n.* A battle, a fight, a struggle.

دیو و دروج=દેવ દરૂજ વિ. ભુ. ક્રિ. ઉડારી નાખેલું; નાખી દીધેલું; ના. દેવ, દરૂજ, નીચ, પસ્ત દરજ્જાનું (અનેક વ. દેવાને) Dévs, Drujs. Mean, of low condition.

وسیع=વસીઅ વિ. મોહટું; બોહળું. *a.* Large ex-tensive.

دیوان=દીવાન ના. બુરાઓ નું રેહેઠાંણ, દેવદરૂજોનું મકાણ. *n.* The dwelling, plan of the wicked, the abode of Dévs and Drujs.

دیوان و دروج=દીવાન દરૂજ ના. ઉનસરો, તંત્વો. *n.* The elements, elementary substances.

دیوان و دروج نگاه دارنده=દીવાન દરૂજ નગાહદારંદહ — ના. કાયાની મેળવણીને કાએદાસર રાખનારી ચીજો; ૨. ઉનસરો, તત્વો. *n.* Things that keep the compounded body regulated or make it act in accordance with law, 2. the elements.

رود=રૂદ ના. નદ; અવ૦ رُد, સં. રોધ; ફા૦ رود. A river.

ولایت=વલાયત ના. પરગણું. *n.* A province, a district.

رشن چراغ مینو=રોશન ચરાગ મીનો, ઈમ્માને, 'રપ-તો મઈનીઉશ.' The shining Mino, that is, Spento Mainius.

ب—ب

بس افتاده=બસ અફતાદહ વિ. પછાત પડેલું, ઉતરતે દરજ્જેનું. *a.* That which has fallen behind, of inferior rank.

بی گناه=બી ગુનાહ ભા. ના. નાસ, નેસ્તી, તંગી. *n.* Destruction, want.

بی گناه=બી ગુનાહ વિ. બેગુનાહ, પાપ વગરનું, નીરઅપરાધી. *a.* Innocent, sinless, not guilty of any offence.

ગુજરાતી ગુજરાતી=ગુજરાતી n. Greatness, grandeur, exalted ગુજરાતી ના. મોટપ, બુજોરગી. station.

૧—ઙ

ગુજરાતી=ગુજરાતી ના. સદ્‌બુદ્ધિ સકતી, ચેતવણી આપનારી સકતી. જ્યારે સારી સદ્‌બુદ્ધિ સકતીને સારૂ એ શબ્દ વપરાએલો હોયછે, તેવારે તેની આગળ ૧૭૭ અથવા ૭૭ બોલ વપરાએલો આપણને મલેછે; અને બુરી સદ્‌બુદ્ધિ સકતીને સારૂ એ શબ્દ વપરાએલો હોયછે, તો તેની આગળ ૧૭૬ અથવા ૭૬ બોલો વપરાએલા આપણને મલેછે. ૨. અંતઃકરણ દિલ; હૃદય. ૩. વધ, જીઆદતી, છળ. ૪. વધારો, બીજાજ. અવ૦ ...ગુજરાતી અથવા ...ગુજરાતી. સં૦ વક્ષણ; અથવા વક્ષસ, જે ઉપરથી પેગમબરને ૧૭૭ ધ્યાને 'ગેબી ચેતવણી વાળો' હેવું નામ આપેલામાં આવેલું છે. n. Intelligence, the power or principle that gives warning. 2 conseirnce, the heart. When this word is intended to denote intelligence that is directed to a good end, the words or is prefixed to it but when in telligence directed towards an evil and is the idea to be expressed the term or is found prefixed). 3. Increase, growth. 4. An increment, interest.

ગુજરાતી=ગુજરાતી ક્રિ. અંદરજવું; ...વું; દાખલથવું. (જુવો વાલ. ...લાની ફરહંગને સફે ૪૩ મે.) To enter, to go in, to penetrate, (vide Vol. I. Glossary, p. 43.)

ગુજરાતી=ગુજરાતી ના. બોલાસો; વરણુન. ફા૦ گزارش; n. An explanation, a description.

ગુજરાતી=ગુજરાતી વિ. ધ્રજાદેનાર; નોકસાંન કરનાર. a. A harmer, an inperer.

ગુજરાતી=ગુજરાતી વિ. તંગીપોહોચાડનાર; સંકટ લાવનાર. અવ૦ ...ગુજરાતી+...ગુજરાતી. a. One who causes want, one who brings difficulties.

ગુજરાતી=ગુજરાતી અથવા ગુજરાતી ક્રિ. ખરાબ કરવું; હાંણી પોહચાડવી. v. To harm, to injure, to cause damage to.

ગુજરાતી=ગુજરાતી ભા. ના. હાંસેલ, આબેપત. n. Incomeg, ains.

ગુજરાતી=ગુજરાતી વિ. હાંણી પોહચાડનાર; નોકસાંન કરનાર. a. One who causes harm, injury or damage.

ગુજરાતી=ગુજરાતી ના. પાયરણું; બીછાણું. ૨. ક્રિ. પંથરાવું; બી-

ઓવું. *n* A bed, a bedding, that which is spread out, 2. *v.* To spread out, to be unfolded.

ઓ—ઓબ્ર્ના. વેહેમ; શક; સંધે; બારાત. (અ૦ક્રિ૦, શકમંદી;) અવ૦ ઓબ્ર્. ઉપરથી. *n.* Doubt, suspicions.

ચલો—ચલ્ઃપ્રોબ્ર્ના. કામ, કરણી. અવ૦ ઓબ્ર્; ઉપરથી *n.* Conduct, doing, behaviour.

ાાઉપ્ર્ો=ાબ્ર્ોચલ્ઃપ્રોબ્ર્ક્રિ. પ્ર. ફેરવવું; ફેરફાર કરવો. (સક. ક્રિ. ાબ્ર્ો, ફરવું.) *v.* To change, to alter.

ાઉા—ાબ્ર્ોબ્ર્ના. બરફ, પદ્મ, આઉસિ. અવ૦ ાબ્ર્ોબ્ર્, ઉપરથી. ફા૦ برف; *n.* Snow, ice.

ાઅબ્ર્ા=ઇબ્ર્ાબ્ર્ોબ્ર્ના. સબબ, કારણ. ૨. વચેલિો; સફામજાવટ કરનાર. *n.* Reason 2. A mediator, one who brings about an understanding.

ચબ્ર્બ્ર્ા=ાબ્ર્ાબ્ર્બ્ર્બ્ર્વિ. કેહનાર; બોલનાર. ૨. ચેતવણી આપનાર. (અ૦ બ્ર્બ્ર્, કેહવું; બોલવું; તે ઉપરથી.) *a.* A speaker an informer, one who tells. 2. One who or that which gives warning.

ાઅબ્ર્ા—અબ્ર્ા=ાબ્ર્બ્ર્બ્ર્અથવા બ્ર્બ્ર્બ્ર્ના. પવન, વાયુ. અવ૦ બ્ર્બ્ર્, ઉપરથી. *n.* Wind, air.

ઉબ્ર્ અબ્ર્ા=ઉબ્ર્બ્ર્—બ્ર્બ્ર્બ્ર્ના. પવનનું જોર; વાયુનું બળ. *n.* The power of wind, the strength with which wind blows.

બ્ર્ાા—બ્ર્બ્ર્બ્ર્ના. પવન; વાયુ.ફા૦ ہوا. *n.* Wind, air.

ાબ્ર્બ્ર્ા=ઇબ્ર્બ્ર્બ્ર્બ્ર્ના.પવનની વાણિ, પવનનું ફુંકાણ. *n.* The blowing of wind.

ાાઉબ્ર્ા=ાબ્ર્બ્ર્બ્ર્બ્ર્અથવા બ્ર્બ્ર્બ્ર્બ્ર્ક્રિ. પવન ફુકવો; પવન વાગવો; *v.* To blow, the blowing of wind.

ચબ્ર્બ્ર્બ્ર્ા=બ્ર્બ્ર્ાબ્ર્બ્ર્બ્ર્બ્ર્બ્ર્બ્ર્ના. ભા. ના. વીશ્વાસ; ભરોસો; એતેકાદ. *n.* Faith, confidence, trust.

ાબ્ર્બ્ર્ા=બ્ર્બ્ર્બ્ર્બ્ર્ક્રિ. હાણી પોહોચાડવી; નોકશાન કરવું. અવ૦ બ્ર્બ્ર્બ્ર્. *v.* To harm, to injure.

બ્ર્બ્ર્બ્ર્ા=બ્ર્બ્ર્બ્ર્બ્ર્બ્ર્બ્ર્વિ. જોવાની સક્તી આપનાર. ૨. દેખાડનાર, બતાવનાર. *a.* That which gives the power to perceive. 2. One who shows or points out.

ચબ્ર્બ્ર્ા=બ્ર્બ્ર્બ્ર્બ્ર્બ્ર્બ્ર્બ્ર્ના. સુધારો; સુધારાને લગતું કામ. *n* Improvement, the work relating to bettering things.

બ્ર્બ્ર્ા=બ્ર્બ્ર્બ્ર્બ્ર્બ્ર્વિ. જોનાર; નજર રાખનાર. મતલબીકું; મતલબ ધરાવનારું. ૨. ક્રિ. દેખાવું. નજર આવું. *n.* One who sees, one who

keeps an eye on. Interested, having an object. 2. *v.* To be visible, to appear.

[illegible] ના. માણસ; આદમી; મનુષ્ય. ૨. પુરૂષ, નર, માટીયો. ૩. તર્કશક્તી; અવ૦ [illegible]. સં. વીર. *n.* A man or woman, a person. 2. A male, a man. 3. Imagination, reasoning.

ઝ—ઝ

[illegible] વિ. કંગાળ જાતવાળું; *a.* Of miserable body.

[illegible] ના. છાંટો; ટીપું; કતરો. *n.* A drop.

[illegible] ના. રાહમારૂ; વાટપાડો; લુટારૂ. *n.* A highway man a plunderer, a foot-pad.

[illegible] ના. ઓદાનું ફરમાન; દાદારનો હોકમ. અવ૦ [illegible]. *n.* God's command, an order of God.

[illegible] વિ. ધરાએલું; તૃપ્ત; પેટ ભરેલું. ફા૦ [illegible]; *a.* Satisfied, full.

[illegible] વિ. ખુરો હાકમ, ભળદીનની વીરૂધ ફરમાંન આપનાર. ([illegible], ભળદીનની સામણેની કેળવણી.) *a.* A evil order he who gives commands opposed to the good religion.

[illegible] વિ. પસંદ કરવા જોગ; કબુલ રાખવા જોગ. ([illegible] નીમકહલાલી, શુકર ગુજારી, ૨. ક્રિ. આભાર અથવા ઉપકાર માનવો. Worthy of being approved, fit to be excepted or agreed to.

[illegible] વિ. નીવારણ કરનાર; દુઃખને ટાળનાર. *a.* One who avorts, a remover of pain, or distress.

ખ—ખ

[illegible] ના. બંદીવાન, કેદી, કેદ પડેલું. (જુવો દફ. પેહેલાંની ફરેહંગને અકે ૪૬ એ [illegible]) *n.* A prisoner, one in custody (vide Vol. I. Glossary, p. 46.)

[illegible] ક્રિ. દુઃખવું; દુઃખાવવું, ૨. ફાટવું; ચીરાવું;

Hibr. અને chald. માં קצץ *to cut to cut into,* of a knife. *to pierce, to prick,* of thorns, pointed weapons, Arab. قصّ, *v.* To break, to be broken, 2. to be torn or split.

ક્રિ. જાહેરથવું ; ઉઘાડું થવું ; રોશનથવું. (જુઓ ૬૬૭ બીજાની ફરહંગને સઈ ૨૪ મે.) To become manifest, to become public, to come into light. (vide II. Glossary p. 24.)

---

૭ — ૭

ના., હજારો, દોર, વખત, મુદત. *n.* Times, period.

જરતોસ્તી કોમના એક પેગમબર પછી બીજો પેગમબર આવે, તાંહાં સુધીનો વખત, બસ્સાને દોર. ૨. હજાર વરસની મુદત. The period or time intervening between the advent of the prophet among Zoroastrians and another. 2. A period of a thousand years.

વિ. સાથે રહેનાર, માણસના બદનની અંદર સંબંધ રાખનાર. *a.* One who lives in company with another. one holding relations within the body of man.

વિ. સાથી; સોહબતી; સંબંધ રાખનાર. *a.* A companion, an associate, a comrade.

ના. શોક, ઉતટ ; ૨. ઉશ્કેરણી, ૩. સાહસચેતી; ચાલાકી. *n.* Desire, lagerness. 2. Encouragement, exeitement. 3. The being on one's guard, sharpness.

વિ. ઉશ્કેરણી કરનાર, ૨. શોકી, ઉતટવાલું, ૩. ચાલાકી ભરેલું, સાહસચેતીવાલું. *a.* One who encourages or excites. 2. fond, eager. 3. clever, sharp, on ones guard.

વિ. તેજીભરેલું રાખનાર; ઉશ્કેરાન કરનાર. *a.* That which keeps bright or

shining, that which makes lager or enthusiastic.

𐬉𐬎𐬀𐬱𐬀𐬌𐬌=𐬉𐬎𐬀𐬱𐬀𐬌𐬌𐬀 ના. પેગમ-બર જરતોસ્ત પછી, જરતોસ્તી ટોલામાં પેદા થનારા, બીજા પેગમબરનું નામ. The name of the prophet who is to come after Zartost.

𐬉𐬎𐬀𐬱𐬀𐬌𐬌=𐬉𐬎𐬀𐬱𐬀𐬌𐬌𐬀 ના. પેગમબર જરતોસ્ત પછી જર-તોસ્તી ટોલામાં પેદા થનારા તરીજા, પેગ-મબરનું નામ. The name of the third prophet after Zartost who is to appear among Zoraos-trians.

પૃષ્ઠ.	પંક્તિ.	અશુદ્ધ.	શુદ્ધ.
૧૬૦	૨	અધ્યાત્મોપનિષદ્	અધ્યાત્મોપનિષદ્
૧૬૯	૧૬	પ્રાપ્તિ	પ્રાપ્તિ
૧૬૮	૧૧	સમ્યક્	સમ્યક્
૧૬૮	૯	ચારિત્રમોહ	ચારિત્રમોહ
૧૬૮	૨૪	૧ ઈર્ષા. ૨ ગ્લાનિ. ૩ શોક. ૪ ભય. ૫ જુગુપ્સા.	ઈર્ષા. ગ્લાનિ. શોક. ભય. જુગુપ્સા.
૧૭૪	૩	ક્રોધ	ક્રોધ
૧૭૪	૪	ક્રોધ	ક્રોધ
૧૭૧	૧	ઉપશમાવ	ઉપશમાવ
૧૭૧	૩	ક્ષયોપશમ	ક્ષયોપશમ
૧૭૧	૪	ઉપશમ	ઉપશમ
૧૭૧	૧૨	ક્ષયોપશમ	ક્ષયોપશમ
૧૭૪	૨૧	ક્ષયોપશમ	ક્ષયોપશમ
૧૭૪	૧૬	ક્ષયોપશમ	ક્ષયોપશમ
૧૭૪	૧૭	ક્ષયોપશમ	ક્ષયોપશમ
૧૭૪	૧૮	ક્ષયોપશમ	ક્ષયોપશમ
૧૭૪	૨૧	ક્ષયોપશમ	ક્ષયોપશમ
૧૭૫	૧૬	ક્ષયોપશમ	ક્ષયોપશમ

આએ પુસતક ત્રીજાંને છપાતાં થાએલી ભુલને લગતું

જંદ શુદ્ધી પત્રક.

પૃષ્ઠ.	પંતર.	અશુદ્ધ.	શુદ્ધ.
૧૨૪	૧૯	....	....
૧૨૪	૨૧	....	....
૧૨૭	૯	....	....
૧૨૯	૬	....	....
૧૨૯	૧૮	....	....
૧૩૦	૧	....	....
૧૩૦	૧૧	....	....
૧૩૩	૧૭	....	....
૧૩૫	૧૩	....	....
૧૩૭	૧૧	....	....
૧૩૯	૯	....	....
૧૩૯	૧૩	....	....
૧૪૩	૧૩	....	....
૧૪૫	૪	....	....
૧૪૭	૨૭	....	....
૧૪૮	૬	....	....
૧૪૮	૭	....	....
૧૪૯	૧૯	....	....
૧૫૦	૨	....	....
૧૫૨	૯	....	....
૧૫૭	૨૩	....	....
૧૫૮	૨૨	....	....
૧૫૯	૬	....	....
..	..	....	....
..	૧૭	....	....
૧૬૦	૨	....	....
૧૬૧	૨૪	....	....

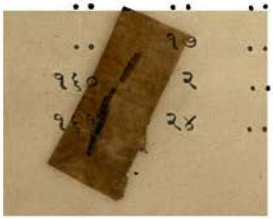

۲۰ 20 ۱۱۰۰۰

(૧૦૩) ૐ જય વિજયરૂપ પરમેશ્વર જય જય પરમાત્મા ૐ
પરમેશ્વર પરમાત્મા ૐ

---

(૧૦૪) ૐ જય પુરુષોત્તમ પરમેશ્વર જય સર્વોત્તમ જય જયતુ
પુરુષોત્તમ પરમેશ્વર પરમાત્મા ૐ પુરુષોત્તમ પરમેશ્વર પરમાત્મા ૐ

ઇતિ શ્રી પરમેશ્વર પરમાત્મા ૐ પુરુષોત્તમ પરમેશ્વર પરમાત્મા ૐ
સમાપ્તમ્ ૐ

---

૧. ૧) ૬. એ. વાલી નકલમાં ગાઓ મળેછે.
૨. ૧) સઘલી નકલમાં ૦૭૦૭૭ મલેછે.
૩. ૧) સઘલી નકલમાં ૬ મલેછે. ૨) સઘલી નકલમાં ૧૬૭૭ મલેછે.
૧. ૧) સઘલી નકલમાં ૦૭૭ મલેછે.
૨. ૧) ૬. તે. વાલી નકલમાં ૧૭૧૨૭ મલેછે. ૨) સઘલી નકલમાં ૧૭૭૮ મલેછે. ૩) સઘલી નકલમાં એ પછી ફેકરો ૐ આવી નીશાનથી જુદો પાડે લોછે. ૪) સઘલી નકલમાં ૦૭૧૭૭ મલેછે.

{1 (૧૦૧) ૐ નમો વીતરાગાય નમઃ

{2 નમઃ શ્રીવર્ધમાનાય નિર્ધૂતકલિલાત્મને સાલોકાનાં ત્રિલોકાનાં યદ્વિદ્યા દર્પણાયતે ૧ પ્રણમ્ય શિરસા વીરં ત્રૈલોક્યગુરુમવ્યયં વક્ષ્યામિ લોકવિભાગં સમાસેન યથાગમં ૨ ઇહ ખલુ ત્રિવિધો લોકઃ અધોલોકઃ તિર્યગ્લોકઃ ઊર્ધ્વલોકઃ ૩ તત્રાધોલોકે સપ્ત પૃથિવ્યો ઘનોદધિપ્રતિષ્ઠાઃ ઘનવાતપ્રતિષ્ઠાઃ તનુવાતપ્રતિષ્ઠાઃ આકાશપ્રતિષ્ઠાઃ અન્યોન્યાધારાઃ આપોવાતપ્રતિષ્ઠિતા વાતઃ આકાશપ્રતિષ્ઠિતઃ આકાશમાત્મપ્રતિષ્ઠિતં ૪ સર્વતો વલયાકારેણ વ્યવસ્થિતાઃ ૫ રત્નશર્કરાવાલુકાપંકધૂમતમોમહાતમઃપ્રભાભિધાનાઃ ૬ ઘનોદધિવલયં ગોમૂત્રવર્ણં ઘનવાતવલયં મુદ્ગવર્ણં તનુવાતવલયમવ્યક્તવર્ણં ૭ તત્ર રત્નપ્રભાયાં ત્રયોદશ પ્રસ્તારાઃ ૧ શર્કરાપ્રભાયામેકાદશ ૨ વાલુકાપ્રભાયાં નવ ૩ પંકપ્રભાયાં સપ્ત ૪ ધૂમપ્રભાયાં પંચ ૫ તમઃપ્રભાયાં ત્રયઃ ૬ મહાતમઃપ્રભાયામેક ૭ ઇતિ ત્રિષષ્ટિઃ પ્રસ્તારાઃ ૮ તેષામધોલોકે સીમન્તકો નરકેન્દ્રકઃ ૯ તિર્યગ્લોકે મનુષ્યક્ષેત્રપ્રમાણો ૧૦ ઊર્ધ્વલોકે ઋજુવિમાનં ૧૧ તસ્યોપરિ સિદ્ધક્ષેત્રં ૧૨ તત્ર રત્નપ્રભાયાં ત્રિંશત્પ્રસ્તારેષુ ત્રિંશન્નરકાવાસાઃ ૧ શર્કરાપ્રભાયાં પંચવિંશતિઃ ૨ વાલુકાપ્રભાયાં પંચદશ ૩ પંકપ્રભાયાં દશ ૪ ધૂમપ્રભાયાં ત્રયઃ ૫ તમઃપ્રભાયાં પંચોન ૬ મહાતમઃપ્રભાયામેક ૭ ઇતિ ચતુરશીતિઃ ૮ તેષામધોલોકે અપ્રતિષ્ઠાનો નરકેન્દ્રકઃ ૯ તિર્યગ્લોકે જંબૂદ્વીપપ્રમાણો ૧૦ ઊર્ધ્વલોકે સર્વાર્થસિદ્ધ

૩. ૧) દસતુર તે. વાલી તથા અસલ નકલમાં ૫૭૫૭ ને છે. ૨) સઘલી નકલમાં એકસરખી રીતે ૫૭૫૭૫૭ મલેછે. ૩) સઘલી નકલમાં ૫૭૭૫ મલેછે. ૪) સઘલી નકલમાં ૫૭૫૭૫ મલેછે. ૫) સઘલી નકલમાં ૫૭૫૭૫ મલેછે.

ખેતરો સાથે જોડાયેલા વિવાદ નિવારવા જે ઝઘડાનો અંત ૐ
અંદરોઅંદર કરેલા કરારો, સમાધાનો [૨] (૨૨) ખેતરોની હદો નક્કી કરવા કરેલા કરારો ૨૨

ૐ કોલાર કનકપુરા ૐ

(૧૦૮) ૐ ઈશ્વર કરાર બોલાવ્યા વગર ૧૧

ખેતરો દરાવ્યા ૐ

જે ખેતરોમાં ૨ ઝાડો ઉગ્યાં છે તેમાંના ઝાડ કાપી નાખવા ૩૩
સારુ ખેતરોનો વહેંચણીનામા ૐ ૧ ૩૫ વર્ષ પહેલાં [૩] ૩૩
ઝઘડો[૨] ૧ જો કોઈ વર્ષે ઉનાળા દરમ્યાન ખેતરોમાં ૨ ઝાડ
ઉગ્યાં હોય તો ખેતરોના ધણીઓ ૩ ૧ બીજા ૩૬ વર્ષ
ખેતરોમાં-ખેતરોમાં[૨] ૧ જો કોઈ ખેતરોમાં-ખેતરોમાં
ઝઘડો થયો હોય તો ખેતરોના ધણીઓ ૩ ૧ જો ૨૦ વર્ષ
વધુ ઝઘડો ચાલ્યો હોય તો ૨ ખેતર બદલ કોઈ ઝઘડો ચાલુ
રાખવો ૧ જો ખેતરોમાંના ૨ ઝાડ ઝઘડો ઉભો કરવા
ખેતરો ૧ જો ખેતરોમાંના ૨ ઝાડ ઝઘડો ઉભો કરવા
ખેતરો ૧ જો ખેતરોમાંના ૨ ઝાડ ઝઘડો ઉભો કરવા
ખેતરો ૧ જો ખેતરોમાંના ૨ ઝાડ ઝઘડો ઉભો કરવા

---

૨. ૧) ઇ. તે. વાળી નકલમાં ૧૯૬૯૧૯૯૯ મળેછે, અને એ પછી સાધલી નક લમાં ફેકરો પુરો થવાની નીશાંણી મળેલીછે. ૨) ઇ. એ. વાળી નક લમાં ૧૯૬૯ છે.

૧. ૧) સાધલી નકલમાં એકસરખી રીતે ૧૯૧૧૧૧ મળેછે.

૨. ૧) સાધલી નકલમાં ૧૯૬૯૧૯ છે. ૨) સાધલી નકલમાં ૧૯૧૧ છે.

ત્રિભુવનપાલ-વિહારમાં શ્રી-નેમિનાથ-દેવ-કુલિકામાં ૧૨૪૨ વર્ષે ફાગણ-સુદિ ૩ ગુરુ-દિને શ્રીમદ્ વિજયસેન-સૂરિ-પટ્ટે શ્રીમદ્ વિજયદેવ-સૂરિ-પટ્ટે શ્રીમદ્ વિજયસિંહ-સૂરિ-પટ્ટે શ્રીમદ્ વિજયપ્રભ-સૂરિ-પટ્ટે શ્રીમદ્ વિજયરત્ન-સૂરિ-પટ્ટે શ્રીમદ્ વિજયક્ષમા-સૂરિ-પટ્ટે શ્રીમદ્ વિજયદાન-સૂરિ-પટ્ટે શ્રીમદ્ વિજયહીર-સૂરિ-પટ્ટે

ઉપલબ્ધ કોઈ સંસ્કૃત સંજ્ઞા કે પ્રત્યય સાથે મેળવી જોતાં તેનો અર્થ ઉપર પ્રમાણે બેસાડી શકાય છે. આ ઉપરાંત કેટલાક શબ્દો એવા પણ છે જેનો અર્થ હજી સુધી સમજાયો નથી. આ શબ્દોમાં કેટલાક તો ખરેખર ભાષાના જ નથી, પણ કોઈ ચિત્રલિપિના ચિત્રો છે. કેટલાક શબ્દો ઉપર આપેલા ચિત્રોમાંના કોઈ ચિત્રને મળતા આવે

૩. ૧) ૦આમ્બે જગોઅેથી અેબારત તુટેલી નજર આવેછે તેથી ધારેઆમાં આવે છે કે નકલ કરનારની નજર ચુકથી અેક બે સતર નીકલી જવી જો ઇઅે. મતલબ જુદી પડવાને લીધે હમોઅે ૦ આમ્બે નીશાંન મેલીને ફકરો જુદો પાડેઓછે.

૪. ૧ ૬. તે. વાલી નકલમાં ૭૭૭૭ છે. ૨) સઘલી નકલમાં અેકસરખી રીતે ૧૦૬૭૭ મલેછે. ૩) ૬. અે. તથા ૬. તે. વાલી નકલમાં ૧૦૬૭૭ મલેછે. ૪) સઘલી નકલમાં અેકસરખી રીતે ૭૭૭ મલેછે.

૫. ૧) ૬.] તેમુલજી વાલી નકલમાં ૭૭૭૭૭૭ છે. ૨) સઘલી નકલમાં ૭૭૭૭ મલેછે.

{1 (૧૦૧) ૐ ઋષિ ગણેશાય નમઃ નમઃ નિત્ય મઙ્ગલમ્ ૐ
ત્રિપુરસુન્દરી ત્રિપુરા૨ ૐ ત્રિપુરભૈરવી ત્રિપુરવાસિની વજ્રેશ્વરી મહા
ત્રિપુરસુન્દરી ત્રિપુરા૨ ૐ ત્રિપુરભૈરવી ત્રિપુરવાસિની વજ્રેશ્વરી મહા
ત્રિપુરસુન્દરી ત્રિપુરા૨ ૐ ત્રિપુરભૈરવી ત્રિપુરવાસિની વજ્રેશ્વરી મહા

{2 મહિષમર્દિની સ્તોત્રમ્ ૐ અયિ ગિરિનન્દિનિ નન્દિતમેદિનિ વિશ્વવિનોદિનિ નન્દનુતે
ગિરિવરવિન્ધ્યશિરોધિનિવાસિનિ વિષ્ણુવિલાસિનિ જિષ્ણુનુતે
ભગવતિ હે શિતિકણ્ઠકુટુમ્બિનિ ભૂરિકુટુમ્બિનિ ભૂરિકૃતે
જય જય હે મહિષાસુરમર્દિનિ રમ્યકપર્દિનિ શૈલસુતે ૧

{3 સુરવરવર્ષિણિ દુર્ધરધર્ષિણિ દુર્મુખમર્ષિણિ હર્ષરતે
ત્રિભુવનપોષિણિ શઙ્કરતોષિણિ કિલ્બિષમોષિણિ ઘોષરતે
દનુજનિરોષિણિ દિતિસુતરોષિણિ દુર્મદશોષિણિ સિન્ધુસુતે
જય જય હે મહિષાસુરમર્દિનિ રમ્યકપર્દિનિ શૈલસુતે ૨

{4 અયિ જગદમ્બ મદમ્બ કદમ્બવનપ્રિયવાસિનિ હાસરતે
શિખરિશિરોમણિતુઙ્ગહિમાલયશૃઙ્ગનિજાલયમધ્યગતે
મધુમધુરે મધુકૈટભગઞ્જિનિ કૈટભભઞ્જિનિ રાસરતે
જય જય હે મહિષાસુરમર્દિનિ રમ્યકપર્દિનિ શૈલસુતે ૩

---

૧. ૧) સધલી નકલમાં હીઆંશુધી કારી સીહાધથી એબ્બારત લખ્યવામાં આવેલી છે અને તે પછી ફેકરો જુદો પાડવાની નીશાંન મેલીને એ પછીની એબ્બારત લખ્યવામાં આવેલીછે. ૨) એ પછીખી ફેકરો જુદો પાડવાની નીશાંન સધલી નકલમાંછે.

૨. ૧) સધલી નકલમાં ૪૭૭૧૭ છે. ૨) સધલી નકલમાં ૪૭૪૭૪૭ છે.

૩. ૧) સધલી નકલમાં ૧૩૪૪૪૭૪ છે. ૨) સધલી નકલમાં ૪૭૪૧૪૭૩૩ છે. ૩) દસતુર તે. વાલી નકલમાં ૪૭૪ ૧૩૪૭૪૭૪ નથી. ૪) સધલી નકલમાં ૧૭૬૪ મલેછે.

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] { ૩ 3
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] { ૪ 4
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] { ૫ 5
[illegible]
[illegible]
[illegible]

૩. ૧) સઘલી નકલમાં [illegible] મલેછે.

૪. ૧) સઘલી નકલમાં [illegible] છે.

૫. ૧) સઘલી નકલમાં [illegible] મલેછે. ૨) સઘલી નકલમાં [illegible] મલેછે.
૩) સઘલી નકલમાં [illegible] છે.

ઉપરના ભાગ કરતાં નાનાકદના જે નવકા ઊંડા-
ણમાંથી ૪૫ ફૂટ નાના જે નવકા ૪૫ ફૂટ
નાનાકદના ઊંડાણમાંથી ૩૫ ફૂટ નાના ને ઉપરના ભાગ કરતાં
૩ નાનાકદના ઊંડાણમાંથી નાના જે નવકા ૪૫ ફૂટ નાના
(૧૨૦૬-૭) ને જે નાનાકદ ને જે નવકા ને ઉપરના ભાગ જેમાં
સરાસ નાનાકદ નવકાદ નાનાકદ ને જે નવકા નાનાકદ
મધ્યમ ઊંડાણ નવકાદ ને નવકા નાનાકદના નવકાદ ભાગ

(૧૧૦) જે ૪૫ ફૂટ ઊંડાણ નવકા ને ઉપરના ભાગ

ઉપર જે નવકા ને નવકા નાનાકદ જે નવકા ને ઉપરના ભાગ જે
નવકા નાનાકદ ને નવકા નાનાકદ ૨૦૦૦ ઊંડાણ નવકા
નાનાકદ ને ૪૫ ફૂટ ઊંડાણના નવકા જે નવકા નાનાકદ ને
ઉપરના ભાગ કરતાં નાનાકદ જે નવકા નાનાકદ ૨૦૦૦ ઊંડાણ
નવકા નાનાકદ ને ૪૫ ફૂટ ઊંડાણના નવકા જે નવકા નાનાકદ
જે નવકા નાનાકદ ને ઉપરના ભાગ કરતાં નાનાકદ જે નવકા
નાનાકદ ૨૦૦૦ ઊંડાણ નવકા નાનાકદ ને ૪૫ ફૂટ ઊંડાણના
નવકા જે નવકા નાનાકદ ને ઉપરના ભાગ કરતાં નાનાકદ જે
નવકા નાનાકદ ૨૦૦૦ ઊંડાણ નવકા નાનાકદ ને ૪૫ ફૂટ
ઊંડાણના નવકા જે નવકા નાનાકદ ને ઉપરના ભાગ કરતાં
નાનાકદ જે નવકા નાનાકદ ૨૦૦૦ ઊંડાણ નવકા નાનાકદ
ને ૪૫ ફૂટ ઊંડાણના નવકા જે નવકા નાનાકદ ને ઉપરના
ભાગ કરતાં નાનાકદ જે નવકા નાનાકદ ૨૦૦૦ ઊંડાણ
નવકા નાનાકદ ને ૪૫ ફૂટ ઊંડાણના નવકા જે નવકા
નાનાકદ ને ઉપરના ભાગ કરતાં નાનાકદ જે નવકા
નાનાકદ ૨૦૦૦ ઊંડાણ નવકા નાનાકદ ને ૪૫ ફૂટ
ઊંડાણના નવકા જે નવકા નાનાકદ ને ઉપરના
ભાગ કરતાં નાનાકદ જે નવકા નાનાકદ ૨૦૦૦
ઊંડાણ નવકા નાનાકદ ને ૪૫ ફૂટ ઊંડાણના
નવકા જે નવકા નાનાકદ ને ઉપરના ભાગ
કરતાં નાનાકદ જે નવકા નાનાકદ ૨૦૦૦
ઊંડાણ નવકા નાનાકદ ને ૪૫ ફૂટ
ઊંડાણના નવકા જે નવકા નાનાકદ
ને ઉપરના ભાગ કરતાં નાનાકદ
જે નવકા નાનાકદ ૨૦૦૦
ઊંડાણ નવકા નાનાકદ ને
૪૫ ફૂટ ઊંડાણના નવકા
જે નવકા નાનાકદ ને
ઉપરના ભાગ કરતાં
નાનાકદ જે નવકા
નાનાકદ ૨૦૦૦
ઊંડાણ નવકા
નાનાકદ ને
૪૫ ફૂટ
ઊંડાણના
નવકા જે
નવકા
નાનાકદ
ને ઉપરના
ભાગ કરતાં
નાનાકદ
જે નવકા
નાનાકદ
૨૦૦૦
ઊંડાણ
નવકા
નાનાકદ
ને ૪૫
ફૂટ
ઊંડાણના
નવકા
જે નવકા
નાનાકદ
ને ઉપરના
ભાગ

૪૫૭૧૨૩૪૬૮૯ ૧૧૧૧૧૧૧૧૧૧ ૧૨૩૪૫૬૭૮૯૧૦

ક્રમાણે, જો કહેવામાં આવ્યું હોય તો ૭ ક્રમાણે કરવું ૧૦ ૭ ક્રમાણે ૭ ક્રમાણે ૭ ક્રમાણે

૪. ૧) સઘલી નકલમાં ૧૭૭૭ છે.

૭. ૧) સઘલી નકલમાં ૬૬ છે.

૮. ૧) દ. એ. તથા દ. તે. વાલી નકલમાં ૨૬૬૬ તથા ૨૬૬૬ મલેછે અને બીજી નકલમાં ૧૬૬૬ છે.

૯. ૧) આ એબારત નકલ કરનારની ચુકથી અસલ નકલમાંથી નીકલી ગેઇછે.

૧૧. ૧) સઘલી નકલમાં ૭- નથી

૧૨. ૧) સઘલી નકલમાં અતરે વાક્ય પુરો થવાની નીશાંન મેલેલીછે.
૨) સઘલી નકલમાં ૧૭૭૭૭૭ મલેછે.

૧૩. ૧) સઘલી નકલમાં ૧૭૭૧ ૬ છે.

રૂદ્ર સ્વરૂપ-સ્વરૂપ શ્રી ૧૦૮ ઓદુલોમાદ્ય વ્ય ભગવતે ૐ
ભગવતે મહાપુરુષાય મહાપુરુષાય મહાનુભાવાય મહાનુભાવાય
વ્યક્તાવ્યક્તાય ત્રિગુણાય ત્રિગુણાય ત્રિકાલ ત્રિકાલાય ત્રિલોક
ત્રિલોકાય વ્યાપિને વ્યાપિને સર્વસ્વરૂપાય સર્વસ્વરૂપાય સર્વત્ર સર્વત્રાય
અનંત અનંતાય [સર્વ] સર્વ-સર્વ ૧ સર્વાત્મને સર્વાત્મને શ્રી ૧૦૮ ઓદુલોમાદ્ય
ક્ષોભિણે ક્ષમાય ધર્મ સર્વસર્વા ૧ સર્વાયાય ઈશ્વરાય ૨ ધર્મ ૧ ધર્મ
ભગવતે ૐ રુદ્ર ઇન્દ્રાય ઇન્દ્રાય ઇન્દ્રિયપતિ રુદ્રાય સર્વ સર્વા ૧ } ૬૪
રુદ્રાય-રુદ્રાય ધર્મ-ધર્મ ધર્મ-ધર્મ . ધર્મ ૐ સર્વ સર્વ-ધર્મ-
ધર્મ-ધર્મ સર્વાય ૐ ધર્મ ધર્મ-ધર્મ સર્વાય ૐ સર્વ સર્વ-ધર્મ-ધર્મ
સર્વા ધર્મ-ધર્મ ધર્મ-ધર્મ સર્વાય ૐ સર્વ સર્વાય ધર્મ ૐ સર્વા
ધર્મ ૐ સર્વા સર્વાત્મન-સર્વા ધર્મ-ધર્મ ૨ ધર્મ ૐ ધર્મ-ધર્મ ધર્મ ૐ } ૬૭
સર્વા ૨ ધર્મ ૐ ધર્મ-ધર્મ સર્વા ૐ ધર્મ-ધર્મ ધર્મ ૐ ધર્મ-ધર્મ ધર્મ ૐ } ૬૯
ધર્મ ધર્મ-ધર્મ ૐ ધર્મ ૧ ધર્મ-ધર્મ ૨ ધર્મ ૐ ધર્મ-ધર્મ-ધર્મ ધર્મ ૐ
ન સર્વે ધર્મસ્વરૂપ ધર્મસ્વરૂપા ધર્મસ્વરૂપા ધર્મસ્વરૂપા ધર્મ ધર્મા ધર્મ
રાજ્ઞે ધર્મમ્ ધર્મ ૧૦ ૧ ધર્મસ્વરૂપ ધર્મસ્વરૂપ સ્વરૂપ-ધર્મસ્વરૂપ
ધર્મસ્વરૂપ ધર્મ ધર્મા ૐ ધર્મસ્વરૂપ ધર્મસ્વરૂપ-ધર્મ ધર્મસ્વરૂપા
ધર્મસ્વરૂપ ૧ ધર્મસ્વરૂપ સ્વરૂપસ્વરૂપ ધર્મ ૨ ધર્મ ધર્મસ્વરૂપ ધર્મસ્વરૂપા
ધર્મસ્વરૂપ ધર્મસ્વરૂપા ધર્મસ્વરૂપા ધર્મસ્વરૂપા ધર્મસ્વરૂપા ધર્મસ્વરૂપા
ધર્મસ્વરૂપા ૧ ધર્મસ્વરૂપ ધર્મસ્વરૂપા ધર્મસ્વરૂપા ધર્મસ્વરૂપા ધર્મસ્વરૂપા
ધર્મસ્વરૂપા ધર્મસ્વરૂપા ધર્મસ્વરૂપા ધર્મસ્વરૂપા ધર્મસ્વરૂપા ધર્મસ્વરૂપા
ધર્મસ્વરૂપા ધર્મસ્વરૂપા ધર્મસ્વરૂપા ધર્મસ્વરૂપા ધર્મસ્વરૂપા ધર્મસ્વરૂપા
ધર્મસ્વરૂપા ધર્મસ્વરૂપા ધર્મસ્વરૂપા ધર્મસ્વરૂપા ધર્મસ્વરૂપા ધર્મસ્વરૂપા

૫. ૨) સધ્ધલી નકલમાં ૧૦૦ છે. ૩) સધ્ધલી નકલમાં ૦૭૭૦૦ છે.
૬. ૧) સધ્ધલી નકલમાં ૧૦૦ નો એમલો બે વાર એલો મલેછે.
૮. ૧) સધ્ધલી નકલમાં આખે ૬૦ બોલ ભુલથી લખાએલોછે.

ઇતિ શ્રી ગોવિંદ ગોસ્વામી કૃત
શ્રી કૃષ્ણલીલા ગીતાવલી
સંપૂર્ણ સમાપ્ત

{૧ ૧} (૧૧૨) ૐ નમો ભગવતે વાસુદેવાય વિદ્મહે કામદેવાય ધીમહિ તન્નો અનિરુદ્ધઃ પ્રચોદયાત્ ॥

ગયા । ગયાસ્થાન ઉપર પણ પ્રતિષ્ઠા બાદ પૂજા-સેવા ચાલુ રહેવા માટે ગામ-વાસી ભાઈઓએ ભેગા મળી ગામ વચ્ચે ચોરો બાંધ્યો. ત્યાં ગયાસ્થાન ઉપરથી પધરાવેલા ૧૬ ઘરના ગોરજી પોતાના પરિવાર સાથે આવી વસ્યા. ગામ વચ્ચે ચોરો બંધાયો તેથી ગામ ચોરાસી કહેવાયું. ગોરજી પોતાના ઘરે પૂજા કરવા ઉપરાંત ચોરામાં પણ પૂજા કરવા લાગ્યા. ગોરજીના ઘરે પૂજા કરવા આવનાર યજમાનો ચોરામાં પણ પૂજા કરવા આવ

૧. ૧) ૬. એ. વાલી નકલમાં ૧૫૬૫૬૫૫ છે.
૨. ૧) સધલી નકલમાં ૦૦૦૦૦૦ છે.

ન-૨૨૦ ૧ ૬૬ ૨૨૨૦૬૦૬૦૬૦ ૨૦૬ ૨૦૬૬૬ ૬ ૧૨૬૬ ૬ ૧૨૬૬ ૬૬૬

ત્યારે તેણીએ કહ્યું ॥

{ 4 / 4 } ઓ મારા પ્રભુ, તમે જ મારા પર કૃપા કરો, કેમકે મારા પાપ ઘણા છે, અને તમે જ મારા ઉપ

ચાલા બહુમત્વ કરવા સમર્થતા બદલ તેમજ તેનું ઉદાહરણ, ।
૨ } મધ્ય તેમજ તેની બહારના તેમજ ઉપર તેમજ તેની બહારના ।

ઉપરના જ ઉદાહરણ ઃ

૧ } (૧૧) ઃ જો ચાલ તો તેમજ જ બહારના ।

॥ સમાપ્તમ્ ચાલીસ ઃ

ચાલીસ ચાલ્યા ચાલ્યા ચાલ્યા

ગયા ૩૫ ૧૧ ઉદ્ધર ૭૯ ગયા ૩૫ ૧૧ ઉદ્ધર ૩૫ ૧૧ ઉદ્ધર ૩૫ ૧૧ ઉદ્ધર

{૧ ૧} (૧૧૭) ૐ જય જય, જય જય ત્વ ભગવન્

{૨ ૨} ભક્તજન ભયહારક ત્વ ભગવન્ ભક્તવત્સલ નામ તવ
ભક્તજન ભયહારક ત્વ ભગવન્ ભક્તવત્સલ નામ તવ ૐ
ભક્તજન ભયહારક ત્વ ભગવન્ ભક્તવત્સલ નામ તવ ૐ

{૧ ૧} (૧૧૮) ૐ જય ભગવન્, ભક્તજન ઉદ્ધરન્ ત્વમ્

ભક્તજન ભયહારક ત્વ ભગવન્ ભક્તવત્સલ નામ તવ ૐ

{૨ ૨} ભક્તજન ઉદ્ધરન્ ત્વમ્ ભગવન્ ભક્તવત્સલ નામ તવ
ભક્તજન ભયહારક ત્વ ભગવન્ ભક્તવત્સલ નામ તવ ૐ
ભક્તજન ભયહારક ત્વ ભગવન્ ભક્તવત્સલ નામ તવ ૐ

---

૧. ૧) સધલી નકલમાં ભજનજન છે.

૨. ૧) સધલી નકલમાં ભજન છે. ૨) ૬. એ. વાલી નકલમાં ભજન ભજન થી ભજન ની શુદ્ધીની એખારત નકલ કરનારની ભુલથી નીકલી ગએલીછે. ૩) સધલી નકલમાં ભજનજન છે. ૪) સધલી નકલમાં ભજનજન છે. ૫) ૬. એ. વાલી નકલાં ભજન ભજન છે.

ઇન્દ્ર જ ગયા ૐ

ઉપર જ ગયા ૐ ગયા ગયા ગયા

ભાવાર્થ એ પ્રમાણે જાણવો કે જ્યારે કોઈ પણ પ્રાણીને પોતાના કર્મોદયથી નરકગતિ, તિર્યંચગતિ, મનુષ્યગતિ કે દેવગતિ એ ચારમાંની કોઈ પણ ગતિમાં જન્મ ધારણ કરવાનો હોય ત્યારે તે પ્રાણી પોતાના જન્મ સમયે પોતાના આત્મપ્રદેશોને સંકોચીને પોતાના શરીરના પ્રમાણ જેવડા કરી મૂકે છે. આ પ્રમાણે સંકોચાયેલા આત્મપ્રદેશોને પોતાના શરીરના પ્રમાણ જેવડા કરી મૂકવા માટે તે પ્રાણી પોતાના આત્મપ્રદેશોને ઉપર, નીચે, પૂર્વ, પશ્ચિમ, ઉત્તર, દક્ષિણ, આગ્નેય, વાયવ્ય, નૈઋત્ય અને ઈશાન એ દશે દિશાઓમાં ફેલાવે છે. આ પ્રમાણે પોતાના આત્મપ્રદેશોને ફેલાવીને પોતાના શરીરના પ્રમાણ જેવડા કરી મૂકવાની ક્રિયાને સમુદ્‌ઘાત કહેવામાં આવે છે. આ સમુદ્‌ઘાત સાત પ્રકારનો છે. તેમાંનો પહેલો સમુદ્‌ઘાત વેદનીય કર્મના આશ્રયે થાય છે. બીજો સમુદ્‌ઘાત કષાયના આશ્રયે થાય છે. ત્રીજો સમુદ્‌ઘાત મારણાંતિક કહેવાય છે. ચોથો સમુદ્‌ઘાત વૈક્રિયલબ્ધિના આશ્રયે થાય છે. પાંચમો સમુદ્‌ઘાત તૈજસલબ્ધિના આશ્રયે થાય છે. છઠ્ઠો સમુદ્‌ઘાત આહારકલબ્ધિના આશ્રયે થાય છે. અને સાતમો સમુદ્‌ઘાત કેવલજ્ઞાનના આશ્રયે થાય છે. આ સાત સમુદ્‌ઘાતોમાંનો પહેલો સમુદ્‌ઘાત વેદનીય કર્મના આશ્રયે થાય છે. એટલે કે જ્યારે કોઈ પ્રાણીને વેદનીય કર્મનો ઉદય થાય છે ત્યારે તે પ્રાણી પોતાના આત્મપ્રદેશોને પોતાના શરીરના પ્રમાણ જેવડા કરી મૂકે છે. આ પ્રમાણે પોતાના આત્મપ્રદેશોને પોતાના શરીરના પ્રમાણ જેવડા કરી મૂકવા માટે તે પ્રાણી પોતાના આત્મપ્રદેશોને ઉપર, નીચે, પૂર્વ, પશ્ચિમ, ઉત્તર, દક્ષિણ, આગ્નેય, વાયવ્ય, નૈઋત્ય અને ઈશાન એ દશે દિશાઓમાં ફેલાવે છે. આ પ્રમાણે પોતાના આત્મપ્રદેશોને ફેલાવીને પોતાના શરીરના પ્રમાણ જેવડા કરી મૂકવાની ક્રિયાને વેદનીય સમુદ્‌ઘાત કહેવામાં આવે છે. આ વેદનીય સમુદ્‌ઘાત

---

૨. ૩) આગ્રે બોલ નકલ કરનારની ભુલથી નીકળી ગએલો દીસેછે. ૪) દસ્તુર એ. વાલી નકલમાં ખુબ્બ્ખ્ખ છે. ૫) સઘલી નકલમાં ખબ્બ્ખ્ખ છે. ૬) દ. એ. વાલી નકલ સેવાગ્રે સઘલી નકલમાં ખબ્બ્ખ્ખ છે.

ગાં ૫૩૬૪ ૭-૬૧-૧૬૧ લાભનું ૨૨૬૨ ગાં ૫૩૬૪૨ {6 9
ગમતાં ૨૫૬ ગાંડા સ્વાગત ૨૨૬૨ સાધારણ ૫૨ ન્ય
ગમતાં ૨૫૬ ગાંડા ૬૫૬ ગાંડા ૩૫૫૫૬૬ ◎ ૨ ૨૫૬ ગાંડા ૬૫૬૨ {5 5
ગમતાં ૨૫૬ ગાંડા ૨૨૬૨ ગાંડા ૨૨૬૨ ◎ ૨૫૬૨ ગાંડા ૬૫૬૨ {4 4
૫૬૫૬ ૨૨૬૨ ૨૫૬ ગાંડા ૨૨૬૨ ◎ ૨૫૬૨ ગાંડા ૬૫૬૨ {3 3
ગમતાં ૨૫૬ ગાંડા ૨૨૬૨ ગાંડા ૨૨૬૨ ◎ ૨૫૬૨ ગાંડા ૬૫૬૨ {2 2
૫૬૫૬ ૨૨૬૨ ૨૫૬ ગાંડા ૨૨૬૨ ◎ ૨૫૬૨ ગાંડા ૬૫૬૨ {1 1

(૧૨૨) ◎ ૫૬૨ ૬૨૨ ૨ ૨૬૨૨ ૨૬૨૨ ૨૬૨૨ ૨૬૨૨ ◎ ૨૬૨૨ ૨૬૨૨ ૨૬૨૨ ૨૬૨૨ {1 1

૨૬૨૨ ૨૬૨૨ ૨૬૨૨ ૨૬૨૨ ૨૬૨૨ ૨૬૨૨ ૨૬૨૨ ◎ ૨૬૨૨ ૨૬૨૨ ૨૬૨૨ ૨૬૨૨ ૨૬૨૨ ૨૬૨૨

૩૬૫ ૧૫૫૫ ૧૫૫૫ ૧૫૫

ભગવાન્—ના-ના ત્યારે કેવલજ્ઞાન[૨] ને બીજાઓ જે
બીજા દર્શનવાળા[૧] હતા તેઓ જે-જેવું તે તેવાં
તેવાં કેવળજ્ઞાનીઓ[૨] તેમને તેવું તેવું જ્ઞાન
બોધવા માટે ઉપદેશ આપે છે. ૧૪. ૨) સઘળી નકલમાં ‘ાાનીઓ’ છે. ૩) સઘળી નકલમાં ‘ાાનીઓ’ મળે છે.

૧૫. ૧) સઘળી નકલમાં ‘ાાનીઓ’ છે. ૨) સઘળી નકલમાં ‘ાાનીઓ’ મળે છે.
૩) સઘળી નકલમાં ‘ાાનો’ છે. ૪) સઘળી નકલમાં ‘ાાનો’ મળે છે.

૬. ૧) સઘલી નકલમાં ૩૭૭૭૩ છે.

૧૦. ૧) સઘલી નકલમાં ૭૬૫ મલેછે. અને એ કેકરો છુટો પાડેલો નથી.

૧૩. ૧) સઘલી નકલમાં ૬૫ મલેછે. ૨) સઘલી નકલમાં ૦ ૬૫ ૦ ૬૫ છે.

૧૪. ૧) સઘલી નકલમાં ૧૨ છે.

ઇતિશ્રી ગોવિંદ કવિકૃત ગોપીચંદ્રની કથા સંપૂર્ણ ॥ ગ્રંથાગ્ર ૧૬૫૨ ॥ લિખિતં ૧૯૦૧ ના વર્ષે ફાગણ સુદિ ૧૫ ભોમવાસરે ॥ શુભં ભવતુ ॥ ૧૦૦૦ ॥ ૧૦૦ ॥ ૧૦ ॥ ૧

ઽ ૨૬૬ ૬-૭૬૬ ૧૭૬૬૬૬૬ ૧૭૬૬૬૬૬ ૬૬૬૬ ૬૬૬૬૬

૨. ૭) સાથેની નકલમાં ખૂટતા છે.

ભાવાર્થ :- જે સાધુ ગુરુ પાસે આવી પોતાના દોષ ગુરુને નિવેદન કરે છે તે સાધુ પોતાના આત્માને નિઃશલ્ય કરે છે. તેથી તેમને આરાધક કહ્યા છે. જે સાધુ પોતાના દોષ ગુરુ પાસે આલોચતા નથી તે સાધુ પોતાના આત્માને નિઃશલ્ય કરતા નથી. તેથી તેમને આરાધક કહ્યા નથી. ૧૨૨

---

૨. ૨) સુધલી નકલમાં ભણેલા છે. ૩) સુધલી નકલમા ૨૩ મળેછે. ૪) સુધલી નકલમાં ૧૧૯૯૯૯ છે. ૫) સુધલી નકલમાં ૧૧૯૯૯૯૯ મળેછે. ૬) સુધલી નકલમાં ૧૧૯૧ છે.

اسلام میں عورت کا مقام اور اس کے حقوق کا تحفظ ایک ایسا موضوع ہے جس پر گزشتہ چودہ سو برس سے بے شمار علماء نے قلم اٹھایا ہے اور ہر دور میں اس کی نئی جہتیں سامنے آتی رہی ہیں۔ یہ مضمون بھی اسی سلسلے کی ایک کڑی ہے اور اس کا مقصد صرف یہ ہے کہ قارئین کو اس اہم مسئلے کے چند پہلوؤں سے آگاہ کیا جائے۔ اس مضمون کی تیاری میں جن کتابوں سے مدد لی گئی ہے ان کی فہرست آخر میں دی گئی ہ

دعوای نمازی و دعوای صحت نماز مدعا علیه کو-
ہ اس کے ذمہ مدعی کا دعوا ثابت ہو یا مدعا علیہ
کا اقرار ہو اور مدعا علیہ کا دعوا ثابت ہو یا
مدعی کا اقرار ہو اور مدعی کا دعوا اور مدعا
علیہ کا دعوا ثابت ہو یا مدعی کا اقرار ہو
تو مدعا علیہ کے ذمہ مدعی کا دعوا ثابت
ہونا یا مدعا علیہ کا اقرار ہونا ضرور ہے
کہ مدعی کا دعوا ثابت ہونا یا مدعا علیہ کا
اقرار ہونا مدعا علیہ کے ذمہ ضرور ہے
ہ دعوا ثابت ہونا یا اقرار ہونا مدعی کے
ذمہ ضرور ہے کہ مدعی کا دعوا ثابت ہونا
یا مدعا علیہ کا اقرار ہونا مدعی کے ذمہ
ضرور ہے کہ مدعی کا دعوا ثابت ہونا یا
مدعا علیہ کا اقرار ہونا مدعی کے ذمہ
ضرور ہے کہ مدعی کا دعوا ثابت ہونا یا
مدعا علیہ کا اقرار ہونا مدعی کے ذمہ
ضرور ہے کہ مدعی کا دعوا ثابت ہونا یا
مدعا علیہ کا اقرار ہونا مدعی کے ذمہ
ضرور ہے کہ مدعی کا دعوا ثابت ہونا یا

۹ 1 (۱۲۵) [illegible]
[illegible]
[illegible]

۲ 2 [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

۞ ۱۱۴۱۶ ناا ۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱

ઉપરોક્ત બધાનું ૨ મળવાનું ૐ

ત્યારે તેણે તે બધું તેને પાછું આપ્યું ને તેણે કહ્યું કે મારા ઘરમાં કોઈ નથી એટલે કોઈ વાત કરવી કે પૂછવું નથી. ૧૧૫૫૫ ૧૧૫૫૫ ૧૧૫૫૫

{۱ ۲} (۱۲۶) ۞ ولا تعزموا عقدة النكاح حتى يبلغ الكتاب أجله
فعفوه اقرب للتقوى ولا تنسوا الفضل بينكم ان الله بما
تعملون بصير ۞ حافظوا على الصلوات والصلوة الوسطى
وقوموا لله قانتين فان خفتم فرجالا او ركبانا فاذا امنتم
فاذكروا الله كما علمكم ما لم تكونوا تعلمون والذين
يتوفون منكم ويذرون ازواجا وصية لازواجهم متاعا الى
الحول غير اخراج فان خرجن فلا جناح عليكم فيما فعلن
في انفسهن من معروف والله عزيز حكيم وللمطلقات
متاع بالمعروف حقا على المتقين كذلك يبين الله لكم
آياته لعلكم تعقلون ۞ الم تر الى الذين خرجوا من
ديارهم وهم الوف حذر الموت فقال لهم الله موتوا ثم
احياهم ان الله لذو فضل على الناس ولكن اكثر الناس
لا يشكرون وقاتلوا في سبيل الله واعلموا ان الله سميع
عليم من ذا الذي يقرض الله قرضا حسنا فيضاعفه له
اضعافا كثيرة والله يقبض ويبصط واليه ترجعون ۞

{۳ ۴}

{ ۳۳ } اما مولی دوم الاعتماد علی الله ۞ اما ابو نصر سعید الملقب بالمعتضد بالله ابن امیر المسلمین ابی عمرو عثمان المؤید بالله ابن المعتصم بالله ابی سعید محمد بن هارون الرشید بن المهدی بن المنصور ابی جعفر عبد الله بن محمد بن علی بن عبد الله بن العباس بن عبد المطلب رضی الله عنه ۞ ولد رحمه الله بمدینة بطلیوس سنة ثلاث وثلاثین وخمسمائة وبها نشأ وترعرع وتربی وتأدب وتخلق وتعلم وتفقه وتأدب وتخرج وتهذب وتمرن وتدرب وتمهر وتبحر وتفنن وتنوع وتوسع وتضلع وتعمق وتدقق وتحقق وتفوق وتألق وتأنق وتبرع وتقدم وتصدر وتأهل وتعرض وتصرف وتولی وتأمر وتسلط وتغلب وتملک وتحکم وتجبر وتکبر وتعظم وتعالی وتسامی وتطاول وتفاخر وتباهی وتکاثر وتناهی وتناهی وتناهی

{ ۱ ۲ } (۱۲۸) ۞ اگر کسی شخص کو اپنے مکان کی چھت پر سے یا اپنے صحن میں سے کسی شخص کے مکان کی طرف پانی گرانے کا حق ہو تو اس کو چاہیئے کہ اپنے مکان کی چھت پر یا صحن میں ایسی دیوار بنا لے جو اس کے مکان کی چھت یا صحن سے اونچی ہو تاکہ پانی اس کے مکان میں نہ گرے اور اگر اس کے مکان کی چھت یا صحن سے نیچی ہو تو اس کو چاہیئے کہ اپنے مکان کی چھت یا صحن کو اتنا اونچا کرے جس سے پانی اس کے مکان میں نہ گرے اور اگر اس کے مکان کی چھت یا صحن سے برابر

ચૈત્ર સમાપ્ત થયાનું[૨] આસોમાસ ગાંસ બદિમાં[૩] પાપ્ત થયાનું ચૈત્રમાસ ગાંસ બદિમાં[૪] આસોમાસ ગાંસ બદિમાં[૫] ચૈત્રમાસ ગાંસ બદિમાં[૬] આસોમાસ ગાંસ બદિમાં[૭] ચૈત્રમાસ ગાંસ બદિમાં[૮] આસોમાસ ગાંસ બદિમાં[૯] ચૈત્રમાસ ગાંસ બદિમાં[૧૦] આસોમાસ ગાંસ બદિમાં[૧૧] ચૈત્રમાસ ગાંસ બદિમાં[૧૨] આસોમાસ ગાંસ બદિમાં[૧૩] ચૈત્રમાસ ગાંસ બદિમાં[૧૪] આસોમાસ ગાંસ બદિમાં[૧૫] ચૈત્રમાસ ગાંસ

{ ૧ ૧ } (૧૩૦) ૐ ઽ૬ ઽ૬ ૧૫૫ ૧૫૫ ૧૫૫

૨. ૧) સઘળી નકલમાં ૧૫૩ છે. ૨) સઘળી નકલમાં ૭૭૭૭૭ છે. ૩) સઘળી નકલમાં ૭૦૭ મળેછે. ૪) સઘળી નકલમાં ૭૭૪ છે. ૫) સઘળી નકલમાં ૭૭૭૭૭ મળેછે. ૬) સઘળી નકલમાં ૭૭૭૭ છે.

ઉપરોક્ત ઉપાય કરીને તે ઉપરથી જે ફળ આવે તેને ત્રણ ઠેકાણે મૂકવું તેમાંના પહેલા ઠેકાણાના ફળને ૧૦૦૦૦ વડે ગુણવું તેમાં બીજા ઠેકાણાના ફળને ૧૦૦૦ વડે ગુણવું અને ત્રીજા ઠેકાણાના ફળને ૧૦૦ વડે ગુણવું પછી ત્રણે ઠેકાણાના ગુણેલા ફળોનો સરવાળો કરવો તે સરવાળામાં ૧૦૦૦૦૦૦ ઉમેરવા પછી તે સરવાળાને ૧૦૦૦૦૦૦૦ વડે ભાગવું ભાગતાં જે ભાગાકાર આવે તે ૧ અથવા ૨ આવશે પણ ૧ આવે તો ૧૦૦૦૦૦૦૦ ઉમેરવા ૨ આવે તો ૨૦૦૦૦૦૦૦ ઉમેરવા પછી

ભાવાર્થ :- જે પુરુષ ધર્મ અર્થ કામ અને મોક્ષ એ ચારે પુરુષાર્થ સાધવાની ઇચ્છા રાખતો હોય તેણે પ્રથમ ધર્મ સાધવો જોઈએ. ધર્મ સાધવાથી અર્થ અને કામ સાધવાની ઇચ્છા ન રાખતો હોય તો પણ તે

ધ્યાન કરવું જોઈએ. આ પ્રમાણે ૨૦ પ્રકારનું ધ્યાન કહ્યું. ૧૦૦ ૧૦૧ ૧૦૨ ૧૦૩ ૧૦૪ ૧૦૫ ૧૦૬ ૧૦૭ ૧૦૮ ૧૦૯ ૧૧૦ ૧૧૧ ૧૧૨ ૧૧૩ ૧૧૪ ૧૧૫ ૧૧૬ ૧૧૭ ૧૧૮ ૧૧૯ ૧૨૦ ૧૨૧ ૧૨૨ ૧૨૩ ૧૨૪ ૧૨૫ ૧૨૬ ૧૨૭ ૧૨૮ ૧૨૯ ૧૩૦ ૧૩૧ ૧૩૨ ૧૩૩ ૧૩૪ ૧૩૫ ૧૩૬ ૧૩૭ ૧૩૮ ૧૩૯ ૧૪૦ ૧૪૧ ૧૪૨ ૧૪૩ ૧૪૪ ૧૪૫ ૧૪૬ ૧૪૭ ૧૪૮ ૧૪૯ ૧૫૦ ૧૫૧ ૧૫૨ ૧૫૩ ૧૫૪ ૧૫૫ ૧૫૬ ૧૫૭ ૧૫૮ ૧૫૯ ૧૬૦ ૧૬૧ ૧૬૨ ૧૬૩ ૧૬૪ ૧૬૫ ૧૬૬ ૧૬૭ ૧૬૮ ૧૬૯ ૧૭૦ ૧૭૧ ૧૭૨ ૧૭૩ ૧૭૪ ૧૭૫ ૧૭૬ ૧૭૭ ૧૭૮ ૧૭૯ ૧૮૦ ૧૮૧ ૧૮૨ ૧૮૩ ૧૮૪ ૧૮૫ ૧૮૬ ૧૮૭ ૧૮૮ ૧૮૯ ૧૯૦ ૧૯૧ ૧૯૨ ૧૯૩ ૧૯૪ ૧૯૫ ૧૯૬ ૧૯૭ ૧૯૮ ૧૯૯ ૨૦૦ ૨૦૧ ૨૦૨ ૨૦૩ ૨૦૪ ૨૦૫ ૨૦૬ ૨૦૭ ૨૦૮ ૨૦૯ ૨૧૦ ૨૧૧ ૨૧૨ ૨૧૩ ૨૧૪ ૨૧૫ ૨૧૬ ૨૧૭ ૨૧૮ ૨૧૯ ૨૨૦ ૨૨૧ ૨૨૨ ૨૨૩ ૨૨૪ ૨૨૫ ૨૨૬ ૨૨૭ ૨૨૮ ૨૨૯ ૨૩૦ ૨૩૧ ૨૩૨ ૨૩૩ ૨૩૪ ૨૩૫ ૨૩૬ ૨૩૭ ૨૩૮ ૨૩૯ ૨૪૦ ૨૪૧ ૨૪૨ ૨૪૩ ૨૪૪ ૨૪૫ ૨૪૬ ૨૪૭ ૨૪૮ ૨૪૯ ૨૫૦ ૨૫૧ ૨૫૨ ૨૫૩ ૨૫૪ ૨૫૫ ૨૫૬ ૨૫૭ ૨૫૮ ૨૫૯ ૨૬૦ ૨૬૧ ૨૬૨ ૨૬૩ ૨૬૪ ૨૬૫ ૨૬૬ ૨૬૭ ૨૬૮ ૨૬૯ ૨૭૦ ૨૭૧ ૨૭૨ ૨૭૩ ૨૭૪ ૨૭૫ ૨૭૬ ૨૭૭ ૨૭૮ ૨૭૯ ૨૮૦ ૨૮૧ ૨૮૨ ૨૮૩ ૨૮૪ ૨૮૫ ૨૮૬ ૨૮૭ ૨૮૮ ૨૮૯ ૨૯૦ ૨૯૧ ૨૯૨ ૨૯૩ ૨૯૪ ૨૯૫ ૨૯૬ ૨૯૭ ૨૯૮ ૨૯૯ ૩૦૦ ૩૦૧ ૩૦૨ ૩૦૩ ૩૦૪ ૩૦૫ ૩૦૬ ૩૦૭ ૩૦૮ ૩૦૯ ૩૧૦ ૩૧૧ ૩૧૨ ૩૧૩ ૩૧૪ ૩૧૫ ૩૧૬ ૩૧૭ ૩૧૮ ૩૧૯ ૩૨૦ ૩૨૧ ૩૨૨ ૩૨૩ ૩૨૪ ૩૨૫ ૩૨૬ ૩૨૭ ૩૨૮ ૩૨૯ ૩૩૦ ૩૩૧ ૩૩૨ ૩૩૩ ૩૩૪ ૩૩૫ ૩૩૬ ૩૩૭ ૩૩૮ ૩૩૯ ૩૪૦ ૩૪૧ ૩૪૨ ૩૪૩ ૩૪૪ ૩૪૫ ૩૪૬ ૩૪૭ ૩૪૮ ૩૪૯ ૩૫૦ ૩૫૧ ૩૫૨ ૩૫૩ ૩૫૪ ૩૫૫ ૩૫૬ ૩૫૭ ૩૫૮ ૩૫૯ ૩૬૦ ૩૬૧ ૩૬૨ ૩૬૩ ૩૬૪ ૩૬૫ ૩૬૬ ૩૬૭ ૩૬૮ ૩૬૯ ૩૭૦ ૩૭૧ ૩૭૨ ૩૭૩ ૩૭૪ ૩૭૫ ૩૭૬ ૩૭૭ ૩૭૮ ૩૭૯ ૩૮૦ ૩૮૧ ૩૮૨ ૩૮૩ ૩૮૪ ૩૮૫ ૩૮૬ ૩૮૭ ૩૮૮ ૩૮૯ ૩૯૦ ૩૯૧ ૩૯૨ ૩૯૩ ૩૯૪ ૩૯૫ ૩૯૬ ૩૯૭ ૩૯૮ ૩૯૯ ૪૦૦ ૪૦૧ ૪૦૨ ૪૦૩ ૪૦૪ ૪૦૫ ૪૦૬ ૪૦૭ ૪૦૮ ૪૦૯ ૪૧૦ ૪૧૧ ૪૧૨ ૪૧૩ ૪૧૪ ૪૧૫ ૪૧૬ ૪૧૭ ૪૧૮ ૪૧૯ ૪૨૦ ૪૨૧ ૪૨૨ ૪૨૩ ૪૨૪ ૪૨૫ ૪૨૬ ૪૨૭ ૪૨૮ ૪૨૯ ૪૩૦ ૪૩૧ ૪૩૨ ૪૩૩ ૪૩૪ ૪૩૫ ૪૩૬ ૪૩૭ ૪૩૮ ૪૩૯ ૪૪૦ ૪૪૧ ૪૪૨ ૪૪૩ ૪૪૪ ૪૪૫ ૪૪૬ ૪૪૭ ૪૪૮ ૪૪૯ ૪૫૦ ૪૫૧ ૪૫૨ ૪૫૩ ૪૫૪ ૪૫૫ ૪૫૬ ૪૫૭ ૪૫૮ ૪૫૯ ૪૬૦ ૪૬૧ ૪૬૨ ૪૬૩ ૪૬૪ ૪૬૫ ૪૬૬ ૪૬૭ ૪૬૮ ૪૬૯ ૪૭૦ ૪૭૧ ૪૭૨ ૪૭૩ ૪૭૪ ૪૭૫ ૪૭૬ ૪૭૭ ૪૭૮ ૪૭૯ ૪૮૦ ૪૮૧ ૪૮૨ ૪૮૩ ૪૮૪ ૪૮૫ ૪૮૬ ૪૮૭ ૪૮૮ ૪૮૯ ૪૯૦ ૪૯૧ ૪૯૨ ૪૯૩ ૪૯૪ ૪૯૫ ૪૯૬ ૪૯૭ ૪૯૮ ૪૯૯ ૫૦૦ ૫૦૧ ૫૦૨ ૫૦૩ ૫૦૪ ૫૦૫ ૫૦૬ ૫૦૭ ૫૦૮ ૫૦૯ ૫૧૦ ૫૧૧ ૫૧૨ ૫૧૩ ૫૧૪ ૫૧૫ ૫૧૬ ૫૧૭ ૫૧૮ ૫૧૯ ૫૨૦ ૫૨૧ ૫૨૨ ૫૨૩ ૫૨૪ ૫૨૫ ૫૨૬ ૫૨૭ ૫૨૮ ૫૨૯ ૫૩૦ ૫૩૧ ૫૩૨ ૫૩૩ ૫૩૪ ૫૩૫ ૫૩૬ ૫૩૭ ૫૩૮ ૫૩૯ ૫૪૦ ૫૪૧ ૫૪૨ ૫૪૩ ૫૪૪ ૫૪૫ ૫૪૬ ૫૪૭ ૫૪૮ ૫૪૯ ૫૫૦ ૫૫૧ ૫૫૨ ૫૫૩ ૫૫૪ ૫૫૫ ૫૫૬ ૫૫૭ ૫૫૮ ૫૫૯ ૫૬૦ ૫૬૧ ૫૬૨ ૫૬૩ ૫૬૪ ૫૬૫ ૫૬૬ ૫૬૭ ૫૬૮ ૫૬૯ ૫૭૦ ૫૭૧ ૫૭૨ ૫૭૩ ૫૭૪ ૫૭૫ ૫૭૬ ૫૭૭ ૫૭૮ ૫૭૯ ૫૮૦ ૫૮૧ ૫૮૨ ૫૮૩ ૫૮૪ ૫૮૫ ૫૮૬ ૫૮૭ ૫૮૮ ૫૮૯ ૫૯૦ ૫૯૧ ૫૯૨ ૫૯૩ ૫૯૪ ૫૯૫ ૫૯૬ ૫૯૭ ૫૯૮ ૫૯૯ ૬૦૦ ૬૦૧ ૬૦૨ ૬૦૩ ૬૦૪ ૬૦૫ ૬૦૬ ૬૦૭ ૬૦૮ ૬૦૯ ૬૧૦ ૬૧૧ ૬૧૨ ૬૧૩ ૬૧૪ ૬૧૫ ૬૧૬ ૬૧૭ ૬૧૮ ૬૧૯ ૬૨૦ ૬૨૧ ૬૨૨ ૬૨૩ ૬૨૪ ૬૨૫ ૬૨૬ ૬૨૭ ૬૨૮ ૬૨૯ ૬૩૦ ૬૩૧ ૬૩૨ ૬૩૩ ૬૩૪ ૬૩૫ ૬૩૬ ૬૩૭ ૬૩૮ ૬૩૯ ૬૪૦ ૬૪૧ ૬૪૨ ૬૪૩ ૬૪૪ ૬૪૫ ૬૪૬ ૬૪૭ ૬૪૮ ૬૪૯ ૬૫૦ ૬૫૧ ૬૫૨ ૬૫૩ ૬૫૪ ૬૫૫ ૬૫૬ ૬૫૭ ૬૫૮ ૬૫૯ ૬૬૦ ૬૬૧ ૬૬૨ ૬૬૩ ૬૬૪ ૬૬૫ ૬૬૬ ૬૬૭ ૬૬૮ ૬૬૯ ૬૭૦ ૬૭૧ ૬૭૨ ૬૭૩ ૬૭૪ ૬૭૫ ૬૭૬ ૬૭૭ ૬૭૮ ૬૭૯ ૬૮૦ ૬૮૧ ૬૮૨ ૬૮૩ ૬૮૪ ૬૮૫ ૬૮૬ ૬૮૭ ૬૮૮ ૬૮૯ ૬૯૦ ૬૯૧ ૬૯૨ ૬૯૩ ૬૯૪ ૬૯૫ ૬૯૬ ૬૯૭ ૬૯૮ ૬૯૯ ૭૦૦ ૭૦૧ ૭૦૨ ૭૦૩ ૭૦૪ ૭૦૫ ૭૦૬ ૭૦૭ ૭૦૮ ૭૦૯ ૭૧૦ ૭૧૧ ૭૧૨ ૭૧૩ ૭૧૪ ૭૧૫ ૭૧૬ ૭૧૭ ૭૧૮ ૭૧૯ ૭૨૦ ૭૨૧ ૭૨૨ ૭૨૩ ૭૨૪ ૭૨૫ ૭૨૬ ૭૨૭ ૭૨૮ ૭૨૯ ૭૩૦ ૭૩૧ ૭૩૨ ૭૩૩ ૭૩૪ ૭૩૫ ૭૩૬ ૭૩૭ ૭૩૮ ૭૩૯ ૭૪૦ ૭૪૧ ૭૪૨ ૭૪૩ ૭૪૪ ૭૪૫ ૭૪૬ ૭૪૭ ૭૪૮ ૭૪૯ ૭૫૦ ૭૫૧ ૭૫૨ ૭૫૩ ૭૫૪ ૭૫૫ ૭૫૬ ૭૫૭ ૭૫૮ ૭૫૯ ૭૬૦ ૭૬૧ ૭૬૨ ૭૬૩ ૭૬૪ ૭૬૫ ૭૬૬ ૭૬૭ ૭૬૮ ૭૬૯ ૭૭૦ ૭૭૧ ૭૭૨ ૭૭૩ ૭૭૪ ૭૭૫ ૭૭૬ ૭૭૭ ૭૭૮ ૭૭૯ ૭૮૦ ૭૮૧ ૭૮૨ ૭૮૩ ૭૮૪ ૭૮૫ ૭૮૬ ૭૮૭ ૭૮૮ ૭૮૯ ૭૯૦ ૭૯૧ ૭૯૨ ૭૯૩ ૭૯૪ ૭૯૫ ૭૯૬ ૭૯૭ ૭૯૮ ૭૯૯ ૮૦૦ ૮૦૧ ૮૦૨ ૮૦૩ ૮૦૪ ૮૦૫ ૮૦૬ ૮૦૭ ૮૦૮ ૮૦૯ ૮૧૦ ૮૧૧ ૮૧૨ ૮૧૩ ૮૧૪ ૮૧૫ ૮૧૬ ૮૧૭ ૮૧૮ ૮૧૯ ૮૨૦ ૮૨૧ ૮૨૨ ૮૨૩ ૮૨૪ ૮૨૫ ૮૨૬ ૮૨૭ ૮૨૮ ૮૨૯ ૮૩૦ ૮૩૧ ૮૩૨ ૮૩૩ ૮૩૪ ૮૩૫ ૮૩૬ ૮૩૭ ૮૩૮ ૮૩૯ ૮૪૦ ૮૪૧ ૮૪૨ ૮૪૩ ૮૪૪ ૮૪૫ ૮૪૬ ૮૪૭ ૮૪૮ ૮૪૯ ૮૫૦ ૮૫૧ ૮૫૨ ૮૫૩ ૮૫૪ ૮૫૫ ૮૫૬ ૮૫૭ ૮૫૮ ૮૫૯ ૮૬૦ ૮૬૧ ૮૬૨ ૮૬૩ ૮૬૪ ૮૬૫ ૮૬૬ ૮૬૭ ૮૬૮ ૮૬૯ ૮૭૦ ૮૭૧ ૮૭૨ ૮૭૩ ૮૭૪ ૮૭૫ ૮૭૬ ૮૭૭ ૮૭૮ ૮૭૯ ૮૮૦ ૮૮૧ ૮૮૨ ૮૮૩ ૮૮૪ ૮૮૫ ૮૮૬ ૮૮૭ ૮૮૮ ૮૮૯ ૮૯૦ ૮૯૧ ૮૯૨ ૮૯૩ ૮૯૪ ૮૯૫ ૮૯૬ ૮૯૭ ૮૯૮ ૮૯૯ ૯૦૦ ૯૦૧ ૯૦૨ ૯૦૩ ૯૦૪ ૯૦૫ ૯૦૬ ૯૦૭ ૯૦૮ ૯૦૯ ૯૧૦ ૯૧૧ ૯૧૨ ૯૧૩ ૯૧૪ ૯૧૫ ૯૧૬ ૯૧૭ ૯૧૮ ૯૧૯ ૯૨૦ ૯૨૧ ૯૨૨ ૯૨૩ ૯૨૪ ૯૨૫ ૯૨૬ ૯૨૭ ૯૨૮ ૯૨૯ ૯૩૦ ૯૩૧ ૯૩૨ ૯૩૩ ૯૩૪ ૯૩૫ ૯૩૬ ૯૩૭ ૯૩૮ ૯૩૯ ૯૪૦ ૯૪૧ ૯૪૨ ૯૪૩ ૯૪૪ ૯૪૫ ૯૪૬ ૯૪૭ ૯૪૮ ૯૪૯ ૯૫૦ ૯૫૧ ૯૫૨ ૯૫૩ ૯૫૪ ૯૫૫ ૯૫૬ ૯૫૭ ૯૫૮ ૯૫૯ ૯૬૦ ૯૬૧ ૯૬૨ ૯૬૩ ૯૬૪ ૯૬૫ ૯૬૬ ૯૬૭ ૯૬૮ ૯૬૯ ૯૭૦ ૯૭૧ ૯૭૨ ૯૭૩ ૯૭૪ ૯૭૫ ૯૭૬ ૯૭૭ ૯૭૮ ૯૭૯ ૯૮૦ ૯૮૧ ૯૮૨ ૯૮૩ ૯૮૪ ૯૮૫ ૯૮૬ ૯૮૭ ૯૮૮ ૯૮૯ ૯૯૦ ૯૯૧ ૯૯૨ ૯૯૩ ૯૯૪ ૯૯૫ ૯૯૬ ૯૯૭ ૯૯૮ ૯૯૯ ૧૦૦૦

---

૨. ૧૪) સંઘવી નકલમાં ૭૭ મળે છે. ૧૫) સંઘવી નકલમાં ૫૬ છે. ૧૬) સંઘવી નકલમાં ૪૬ છે. ૧૭) સંઘવી નકલમાં ૧૦૭ છે. ૧૮) સંઘવી નકલમાં ૧૦૬૬૬૬૬૬ છે. ૧૯) સંઘવી નકલમાં ૪૬ છે. ૨૦) સંઘવી નકલમાં ૨૦૦૦૦૦૦ છે.

ભમ-ભા ભવ્યાવ્યાવ્યા

ઘણા ગામોમાં જ્યાં બહુમતી ક્ષત્રિયોની વસ્તી છે ત્યાં ક્ષત્રિયોનો ઉપરી અધિકાર ચાલે છે. ક્ષત્રિયોમાં પણ જે ગામમાં જે કુળના ક્ષત્રિયોની વસ્તી વધારે હોય તે કુળના

[illegible]

૧ 1 (۱۳۴) [illegible]

૨ 2 [illegible]

૨. ૨૧) સઘળી નકલમાં [illegible] છે. ૨૨) સઘળી નકલમાં [illegible] મલેછે.
૨૩) સઘળી [illegible] છે.

૨. ૧) સઘળી નકલમાં [illegible] છે. ૨) સઘળી નકલમાં [illegible] છે. ૩) સઘળી નકલમાં [illegible] છે.

ઽ તમારે મૂકવું કે તેને મારવામાં જાણવા બદલ ૐ
૨૬ ૨૬ ન્યાય । શા માટેના માણસે ૐ મૂલ્ય આપ્યું
૨૫ ૨૫ એક જણ જે તેને મારવામાં જાણવા બદલ । શા ઘરના લાગ-
શા ઘરના લાગ-ન્યાય । શા માટેના માણસે । દિવસનું ૐ
૨૪ ૨૪ ન્યાય ૐ એક જણ જે તેને મારવામાં જાણવા બદલ ।
જાણવા બદલ । શા ઘરના લાગ-ન્યાય । શા માટેના માણસે
૨૩ ૨૩ જાણવા બદલ । ૧। શા ઘરના મારવામાં । શા માટેના
૨૨ ૨૨ માણસે । દિવસનું ૐ મૂલ્ય ન-લો જણ આપવું જે જાણવા
તેને મારવામાં જાણવા બદલ ૐ આપ જણ જે તેને મારવામાં
૨૧ ૨૧ । દિવસનું ૐ મૂલ્ય આપવું જોઈએ ઽ તમારે મૂકવું
જાણવા બદલ શા ઘરના । શા માટેના મારવામાં શા માટેના
૧૯ ૧૯ ન્યાય ૐ એક જણ જે તેને મારવામાં । શા ઘરના લાગ-
૧૮ ૧૮ ન્યાય । શા માટેના માણસે દિવસનું ૐ આવા
૧૭ ૧૭ મારવામાં ૐ એક જણ જે તેને મારવામાં જાણવા બદલ । શા
૧૬ ૧૬ ન્યાય મૂલ્ય જણ જોઈએ જે તેને મારવામાં જાણવા બદલ
જાણવા લાગ-ન્યાય । શા (માટેના૬) માણસે । ન-દિવસ ૐ
૧૫ ૧૫ આવા આવે ૐ એક જણ જે તેને મારવામાં જાણવા બદલ શા
૧૪ ૧૪ શા માટેના માણસે । ન-દિવસ ૐ મૂલ્ય આપવું ઽ તમારે

૧૪. ૧) આગ્યે બોલ સઘળી નકલમાં મલતો નથી.
૧૭. ૧) સઘળી નકલમાં આગ્યે બોલ નથી.

કરવા માટે આપણે આપણા ઘરના દરવાજા બંધ કરી
૧૩ ૧૩ દેવાનું જોઈએ ; ઘરના માણસે ; દરવાજે ઊભા રહી
૧૨ ૧૨ ચારેય બાજુ જોવું કે ઘરના આપણે આપણા ઘરના
માણસ બાજુ ; ઘરના દરવાજા જોઈએ ; ઘરના માણસ
૧૧ ૧૧ બારણાંવાળું કે બીજા માણસનું ; એવું કોઈ ઘરના માણસ
૧૦ ૧૦ માટે ; દરવાજે ઊભા રહી એવું જોવું કે આપણે આપણા
ઘરના બાજુ ; ઘરના દરવાજા ; ઘરના માણસ
૬ ૬ બારણાંવાળું કે બીજા માણસનું ; એવું કોઈ ઘરના માણસ
૭ ૮ દરવાજે ઊભું ; એમ ન્હોય કે આપણે ઘરના બાજુ
૭ ૭ માણસ ; ઘરના દરવાજા જોઈએ ; ઘરના માણસ
૬ ૭ કરવા ઘરના આપણે ઘરના ; ઘરના દરવાજા ; ઘરના
૯ ૯ દરવાજા જોઈએ ; ઘરના માણસ ; ઘરના દરવાજે ; એવું
૫ ૫ બીજા માણસ ; એવું કરવા ઘરના આપણે ઘરના ઘરના
૪ ૪ એમ કે બહાર કરવા એવું ઘરના બારણાં એમ
ઘરના દરવાજા ઘરના માણસ ; ઘરના ; ઘરના ;
૩ ૩ ૩

{३ ३} ॥ पुरुषसूक्तम् ॥
सहस्रशीर्षा पुरुषः सहस्राक्षः सहस्रपात् । स भूमिं विश्वतो वृत्वा अत्यतिष्ठद्दशाङ्गुलम् ॥ १ ॥
पुरुष एवेदं सर्वं यद्भूतं यच्च भव्यम् । उतामृतत्वस्येशानो यदन्नेनातिरोहति ॥ २ ॥
एतावानस्य महिमातो ज्यायांश्च पूरुषः । पादोऽस्य विश्वा भूतानि त्रिपादस्यामृतं दिवि ॥ ३ ॥
त्रिपादूर्ध्व उदैत्पुरुषः पादोऽस्येहाभवत्पुनः । ततो विष्वङ्व्यक्रामत्साशनानशने अभि ॥ ४ ॥
तस्माद्विराळजायत विराजो अधि पूरुषः । स जातो अत्यरिच्यत पश्चाद्भूमिमथो पुरः ॥ ५ ॥
यत्पुरुषेण हविषा देवा यज्ञमतन्वत । वसन्तो अस्यासीदाज्यं ग्रीष्म इध्मः शरद्धविः ॥ ६ ॥
सप्तास्यासन्परिधयस्त्रिः सप्त समिधः कृताः । देवा यद्यज्ञं तन्वाना अबध्नन्पुरुषं पशुम् ॥ ७ ॥
तं यज्ञं बर्हिषि प्रौक्षन्पुरुषं जातमग्रतः । तेन देवा अयजन्त साध्या ऋषयश्च ये ॥ ८ ॥
तस्माद्यज्ञात्सर्वहुतः संभृतं पृषदाज्यम् । पशूंस्ताँश्चक्रे वायव्यानारण्यान्ग्राम्याश्च ये ॥ ९ ॥
तस्माद्यज्ञात्सर्वहुत ऋचः सामानि जज्ञिरे । छन्दांसि जज्ञिरे तस्माद्यजुस्तस्मादजायत ॥ १० ॥
तस्मादश्वा अजायन्त ये के चोभयादतः । गावो ह जज्ञिरे तस्मात्तस्माज्जाता अजावयः ॥ ११ ॥
यत्पुरुषं व्यदधुः कतिधा व्यकल्पयन् । मुखं किमस्यासीत्किं बाहू किमूरू पादा उच्येते ॥ १२ ॥
ब्राह्मणोऽस्य मुखमासीद्बाहू राजन्यः कृतः । ऊरू तदस्य यद्वैश्यः पद्भ्यां शूद्रो अजायत ॥ १३ ॥
चन्द्रमा मनसो जातश्चक्षोः सूर्यो अजायत । मुखादिन्द्रश्चाग्निश्च प्राणाद्वायुरजायत ॥ १४ ॥
नाभ्या आसीदन्तरिक्षं शीर्ष्णो द्यौः समवर्तत । पद्भ्यां भूमिर्दिशः श्रोत्रात्तथा लोकाँ अकल्पयन् ॥ १५ ॥
वेदाहमेतं पुरुषं महान्तमादित्यवर्णं तमसः परस्तात् । तमेवं विद्वानमृत इह भवति नान्यः पन्था विद्यतेऽयनाय ॥ १६ ॥
प्रजापतिश्चरति गर्भे अन्तरजायमानो बहुधा वि जायते । तस्य धीराः परिजानन्ति योनिं मरीचीनां पदमिच्छन्ति वेधसः ॥ १७ ॥
यो देवेभ्य आतपति यो देवानां पुरोहितः । पूर्वो यो देवेभ्यो जातो नमो रुचाय ब्राह्मये ॥ १८ ॥
रुचं ब्राह्मं जनयन्तो देवा अग्रे तदब्रुवन् । यस्त्वैवं ब्राह्मणो विद्यात्तस्य देवा असन्वशे ॥ १९ ॥
ह्रीश्च ते लक्ष्मीश्च पत्न्यावहोरात्रे पार्श्वे नक्षत्राणि रूपम् । अश्विनौ व्यात्तम् । इष्णन्निषाणामुं म इषाण सर्वलोकं म इषाण ॥ २० ॥

{१ १} (१०३) ॥ इति-श्रीमत्परमहंस-परिव्राजकाचार्य-श्रीगोविन्दभगवत्पूज्यपाद-शिष्य-श्रीमच्छङ्करभगवतः कृतौ पुरुषसूक्तभाष्यं समाप्तम् ॥

{२ २} (१०४) ॥ इति-श्रीमत्परमहंस-परिव्राजकाचार्य-श्रीगोविन्दभगवत्पूज्यपाद-शिष्य-श्रीमच्छङ्करभगवतः कृतौ पुरुषसूक्तभाष्यं समाप्तम् ॥

ಕೊಟ್ಟ. ಕೊಡಲಿ. ಕೊಡಲಿಸಿದ. ಕೊಡಲಿಸಿದನು. ಕೊಡಲಿಸಿದರು. ಕೊಡಲಿಸಿದಳು. ಕೊಡಲಿಸಿದಳು. ಕೊಡಲಿಸಿದರು. ಕೊಡಲಿಸಿದವು. ಕೊಡಲಿಸಿದೆನು. ಕೊಡಲಿಸಿದೆವು. ಕೊಡಲಿಸಿದೆಯಿ. ಕೊಡಲಿಸಿದಿರಿ

ضعيف. ظاهر. ضد. مشهور. اسم. ضد. ضعيف. ظاهر. ضد. ضعيف. ظاهر. ضد. ضعيف. ظاهر

ಕಂ. ಗೌರಿ ಮನೋಹರಿ ಮಾಲಿನಿ ಮಾಲಾಧರಿ ಮಹಾಲಕ್ಷ್ಮ

ಕೊಳ್ಳು. ಕೊಡಿಸು. ಕೊಡಿಸುವಿಕೆ. ಕೊಡಿಸುವವನು-ವಳು. ಕೊಳ್ಳುವಿಕೆ. ಕೊಳ್ಳುವವನು-ವಳು. ಕೊಳ್ಳುವಿಕೆಯಿಂದ. ಕೊಳ್ಳುವವರು. ಕೊಳ್ಳುವವರಿಗೆ. ಕೊಳ್ಳುವವರನ್ನು. ಕೊಳ್ಳುವವರಿಂದ. ಕೊಳ್ಳುವವರಲ್ಲಿ. ಕೊಳ್ಳುವವರಿಗಾಗಿ. ಕೊಳ್ಳುವವರೊಡನೆ. ಕೊಳ್ಳುವವರೊಂದಿಗೆ. ಕೊಳ್ಳುವವರಿಗೋಸ್ಕರ. ಕೊಳ್ಳುವವರಿಗೊಸ್ಕರ. ಕೊಳ್ಳುವವರಿಂದಲೂ. ಕೊಳ್ಳುವವರಿಂದಲಾದರೂ. ಕೊಳ್ಳುವವರಿಂದಲಾದರೆ

ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಪ್ರಭಾವ. ಕವಿಯ ಸಂಸ್ಕೃತಿ. ಪ್ರಾಚೀನ ಸಂಸ್ಕೃತಿ. ಪ್ರಾಚೀನ-ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಪ್ರಭಾವ.

ಕಾಲಿಸಿದರು. ಕಾಲಿಸಿದರೆ. ಕಾಲಿಸಿದರೆಂದು. ಕಾಲಿಸಿದರೆಂದೂ. ಕಾಲಿಸಿದರೆಂದೂ-

ಮಂಗಳಾರತಿ. ಅಷ್ಟಾವಧಾನ-ಶತಾವಧಾನ-ಸಹಸ್ರಾವಧಾನ-ಲಕ್ಷಾವಧಾನ-ಕೋಟ್ಯವಧಾನ-ಪ್ರಯೋಗ. ಕಾಲಜ್ಞಾನ. ಕಾಲಜ್ಞಾನಿ. ಕಾಲಜ್ಞಾನಿಗಳು. ಕಾಲಜ್ಞಾನಿಯಾಗು. ಕಾಲಜ್ಞಾನಿಯಾಗುವಿಕೆ. ಕಾಲಜ್ಞಾನಿಯಾಗುವುದು. ಕಾಲಜ್ಞಾನಿಯಾಗುವುದು-ಕೊಡು. ಕಾಲಜ್ಞಾನಿಯಾಗುವುದು-ಪಡೆ. ಕಾಲಜ್ಞಾನಿಯಾಗುವುದು-ಹೊಂದು. ಕಾಲಜ್ಞಾನಿಯಾಗುವುದು-ಹೊಂದಿಸು. ಕಾಲಜ್ಞಾನಿಯಾಗುವುದು-ಹೊಂದಿಸುವಿಕೆ. ಕಾಲಜ್ಞಾನಿಯಾಗುವುದು-ಹೊಂದಿಸುವುದು. ಕಾಲಜ್ಞಾನಿಯಾಗುವುದು-ಹೊಂದಿಸುವುದು-ಕೊಡು. ಕಾಲಜ್ಞಾನಿಯಾಗುವುದು-ಹೊಂದಿಸುವುದು-ಪಡೆ. ಕಾಲಜ್ಞಾನಿಯಾಗುವುದು-ಹೊಂದಿಸುವುದು-ಹೊಂದು. ಕಾಲಜ್ಞಾನಿಯಾಗುವುದು-ಹೊಂದಿಸುವುದು-ಹೊಂದಿಸು. ಕಾಲಜ್ಞಾನಿಯಾಗುವುದು-ಹೊಂದಿಸುವುದು-ಹೊಂದಿಸುವಿಕೆ. ಕಾಲಜ್ಞಾನಿಯಾಗುವುದು-ಹೊಂದಿಸುವುದು-ಹೊಂದಿಸುವುದು. ಕಾಲಜ್ಞಾನಿಯಾಗುವುದು-ಹೊಂದಿಸುವುದು-ಹೊಂದಿಸುವುದು-ಕೊಡು. ಕಾಲಜ್ಞಾನಿಯಾಗುವುದು-ಹೊಂದಿಸುವುದು-ಹೊಂದಿಸುವುದು-ಪಡೆ. ಕಾಲಜ್ಞಾನಿಯಾಗುವುದು-ಹೊಂದಿಸುವುದು-ಹೊಂದಿಸುವುದು-ಹೊಂದು. ಕಾಲಜ್ಞಾನಿಯಾಗುವುದು-ಹೊಂದಿಸುವುದು-ಹೊಂದಿಸುವುದು-ಹೊಂದಿಸು. ಕಾಲಜ್ಞಾನಿಯಾಗುವುದು-ಹೊಂದಿಸುವುದು-ಹೊಂದಿಸುವುದು-ಹೊಂದಿಸುವಿಕೆ. ಕಾಲಜ್ಞಾನಿಯಾಗುವುದು-ಹೊಂದಿಸುವುದು-ಹೊಂದಿಸುವುದು-ಹೊಂದಿಸುವುದು. ಕಾಲಜ್ಞಾನಿಯಾಗುವುದು-ಹೊಂದಿಸುವುದು-ಹೊಂದಿಸುವುದು-ಹೊಂದಿಸುವುದು-ಕೊಡು. ಕಾಲಜ್ಞಾನಿಯಾಗುವುದು-ಹೊಂದಿಸುವುದು-ಹೊಂದಿಸುವುದು-ಹೊಂದಿಸುವುದು-ಪಡೆ. ಕಾಲಜ್ಞಾನಿಯಾಗುವುದು-ಹೊಂದಿಸುವುದು-ಹೊಂದಿಸುವುದು-ಹೊಂದಿಸುವುದು-ಹೊಂದು. ಕಾಲಜ್ಞಾನಿಯಾಗುವುದು-ಹೊಂದಿಸುವುದು-ಹೊಂದಿಸುವುದು-ಹೊಂದಿಸುವುದು-ಹೊಂದಿಸು. ಕಾಲಜ್ಞಾನಿಯಾಗುವುದು-ಹೊಂದಿಸುವುದು-ಹೊಂದಿಸುವುದು-ಹೊಂದಿಸುವುದು-ಹೊಂದಿಸುವಿಕೆ. ಕಾಲಜ್ಞಾನಿಯಾಗುವುದು-ಹೊಂದಿಸುವುದು-ಹೊಂದಿಸುವುದು-ಹೊಂದಿಸುವುದು-ಹೊಂದಿಸುವುದು. ಕಾಲಜ್ಞಾನಿಯಾಗುವುದು-ಹೊಂದಿಸುವುದು-ಹೊಂದಿಸುವುದು-ಹೊಂದಿಸುವುದು-ಹೊಂದಿಸುವುದು-ಕೊಡು. ಕಾಲಜ್ಞಾನಿಯಾಗುವುದು-ಹೊಂದಿಸುವುದು-ಹೊಂದಿಸುವುದು-ಹೊಂದಿಸುವುದು-ಹೊಂದಿಸುವುದು-ಪಡೆ. ಕಾಲಜ್ಞಾನಿಯಾಗುವುದು-ಹೊಂದಿಸುವುದು-ಹೊಂದಿಸುವುದು-ಹೊಂದಿಸುವುದು-ಹೊಂದಿಸುವುದು-ಹೊಂದು. ಕಾಲಜ್ಞಾನಿಯಾಗುವುದು-ಹೊಂದಿಸುವುದು-ಹೊಂದಿಸುವುದು-ಹೊಂದಿಸುವುದು-ಹೊಂದಿಸುವುದು-ಹೊಂದಿಸು. ಕಾಲಜ್ಞಾನಿಯಾಗುವುದು-ಹೊಂದಿಸುವುದು-ಹೊಂದಿಸುವುದು-ಹೊಂದಿಸುವುದು-ಹೊಂದಿಸುವುದು-ಹೊಂದಿಸುವಿಕೆ. ಕಾಲಜ್ಞಾನಿಯಾಗುವುದು-ಹೊಂದಿಸುವುದು-ಹೊಂದಿಸುವುದು-ಹೊಂದಿಸುವುದು-ಹೊಂದಿಸುವುದು-ಹೊಂದಿಸುವುದು. ಕಾಲಜ್ಞಾನಿಯಾಗುವುದು-ಹೊಂದಿಸುವುದು-ಹೊಂದಿಸುವುದು-ಹೊಂದಿಸುವುದು-ಹೊಂದಿಸುವುದು-ಹೊಂದಿಸುವುದು-ಕೊಡು. ಕಾಲಜ್ಞಾನಿಯಾಗುವುದು-ಹೊಂದಿಸುವುದು-ಹೊಂದಿಸುವುದು-ಹೊಂದಿಸುವುದು-ಹೊಂದಿಸುವುದು-ಹೊಂದಿಸುವುದು-ಪಡೆ. ಕಾಲಜ್ಞಾನಿಯಾಗುವುದು-ಹೊಂದಿಸುವುದು-ಹೊಂದಿಸುವುದು-ಹೊಂದಿಸುವುದು-ಹೊಂದಿಸುವುದು-ಹೊಂದಿಸುವುದು-ಹೊಂದು. ಕಾಲಜ್ಞಾನಿಯಾಗುವುದು-ಹೊಂದಿಸುವುದು-ಹೊಂದಿಸುವುದು-ಹೊಂದಿಸುವುದು-ಹೊಂದಿಸುವುದು-ಹೊಂದಿಸುವುದು-ಹೊಂದಿಸು. ಕಾಲಜ್ಞಾನಿಯಾಗುವುದು-ಹೊಂದಿಸುವುದು-ಹೊಂದಿಸುವುದು-ಹೊಂದಿಸುವುದು-ಹೊಂದಿಸುವುದು-ಹೊಂದಿಸುವುದು-ಹೊಂದಿಸುವಿಕೆ. ಕಾಲಜ್ಞಾನಿಯಾಗುವುದು-ಹೊಂದಿಸುವುದು-ಹೊಂದಿಸುವುದು-ಹೊಂದಿಸುವುದು-ಹೊಂದಿಸುವುದು-ಹೊಂದಿಸುವುದು-ಹೊಂದಿಸುವುದು. ಕಾಲಜ್ಞಾನಿಯಾಗುವುದು-ಹೊಂದಿಸುವುದು-ಹೊಂದಿಸುವುದು-ಹೊಂದಿಸುವುದು-ಹೊಂದಿಸುವುದು-ಹೊಂದಿಸುವುದು-ಹೊಂದಿಸುವುದು-ಕೊಡು. ಕಾಲಜ್ಞಾನಿಯಾಗುವುದು-ಹೊಂದಿಸುವುದು-ಹೊಂದಿಸುವುದು-ಹೊಂದಿಸುವುದು-ಹೊಂದಿಸುವುದು-ಹೊಂದಿಸುವುದು-ಹೊಂದಿಸುವುದು-ಪಡೆ. ಕಾಲಜ್ಞಾನಿಯಾಗುವುದು-ಹೊಂದಿಸುವುದು-ಹೊಂದಿಸುವುದು-ಹೊಂದಿಸುವುದು-ಹೊಂದಿಸುವುದು-ಹೊಂದಿಸುವುದು-ಹೊಂದಿಸುವುದು-ಹೊಂದು. ಕಾಲಜ್ಞಾನಿಯಾಗುವುದು-ಹೊಂದಿಸುವುದು-ಹೊಂದಿಸುವುದು-ಹೊಂದಿಸುವುದು-ಹೊಂದಿಸುವುದು-ಹೊಂದಿಸುವುದು-ಹೊಂದಿಸುವುದು-ಹೊಂದಿಸು. ಕಾಲಜ್ಞಾನಿಯಾಗುವುದು-ಹೊಂದಿಸುವುದು-ಹೊಂದಿಸುವುದು-ಹೊಂದಿಸುವುದು-ಹೊಂದಿಸುವುದು-ಹೊಂದಿಸುವುದು-ಹೊಂದಿಸುವುದು-ಹೊಂದಿಸುವಿಕೆ. ಕಾಲಜ್ಞಾನಿಯಾಗುವುದು-ಹೊಂದಿಸುವುದು-ಹೊಂದಿಸುವುದು-ಹೊಂದಿಸುವುದು-ಹೊಂದಿಸುವುದು-ಹೊಂದಿಸುವುದು-ಹೊಂದಿಸುವುದು-ಹೊಂದಿಸುವುದು. ಕಾಲಜ್ಞಾನಿಯಾಗುವುದು-ಹೊಂದಿಸುವುದು-ಹೊಂದಿಸುವುದು-ಹೊಂದಿಸುವುದು-ಹೊಂದಿಸುವುದು-ಹೊಂದಿಸುವುದು-ಹೊಂದಿಸುವುದು-ಹೊಂದಿಸುವುದು-ಕೊಡು. ಕಾಲಜ್ಞಾನಿಯಾಗುವುದು-ಹೊಂದಿಸುವುದು-ಹೊಂದಿಸುವುದು-ಹೊಂದಿಸುವುದು-ಹೊಂದಿಸುವುದು-ಹೊಂದಿಸುವುದು-ಹೊಂದಿಸುವುದು-ಹೊಂದಿಸುವುದು-ಪಡೆ. ಕಾಲಜ್ಞಾನಿಯಾಗುವುದು-ಹೊಂದಿಸುವುದು-ಹೊಂದಿಸುವುದು-ಹೊಂದಿಸುವುದು-ಹೊಂದಿಸುವುದು-ಹೊಂದಿಸುವುದು-ಹೊಂದಿಸುವುದು-ಹೊಂದಿಸುವುದು-ಹೊಂದು. ಕಾಲಜ್ಞಾನಿಯಾಗುವುದು-ಹೊಂದಿಸುವುದು-ಹೊಂದಿಸುವುದು-ಹೊಂದಿಸುವುದು-ಹೊಂದಿಸುವುದು-ಹೊಂದಿಸುವುದು-ಹೊಂದಿಸುವುದು-ಹೊಂದಿಸುವುದು-ಹೊಂದಿಸು. ಕಾಲಜ್ಞಾನಿಯಾಗುವುದು-ಹೊಂದಿಸುವುದು-ಹೊಂದಿಸುವುದು-ಹೊಂದಿಸುವುದು-ಹೊಂದಿಸುವುದು-ಹೊಂದಿಸುವುದು-ಹೊಂದಿಸುವುದು-ಹೊಂದಿಸುವುದು-ಹೊಂದಿಸುವಿಕೆ. ಕಾಲಜ್ಞಾನಿಯಾಗುವುದು-ಹೊಂದಿಸುವುದು-ಹೊಂದಿಸುವುದು-ಹೊಂದಿಸುವುದು-ಹೊಂದಿಸುವುದು-ಹೊಂದಿಸುವುದು-ಹೊಂದಿಸುವುದು-ಹೊಂದಿಸುವುದು-ಹೊಂದಿಸುವುದು. ಕಾಲಜ್ಞಾನಿಯಾಗುವುದು-ಹೊಂದಿಸುವುದು-ಹೊಂದಿಸುವುದು-ಹೊಂದಿಸುವುದು-ಹೊಂದಿಸುವುದು-ಹೊಂದಿಸುವುದು-ಹೊಂದಿಸುವುದು-ಹೊಂದಿಸುವುದು-ಹೊಂದಿಸುವುದು-ಕೊಡು. ಕಾಲಜ್ಞಾನಿಯಾಗುವುದು-ಹೊಂದಿಸುವುದು-ಹೊಂದಿಸುವುದು-ಹೊಂದಿಸುವುದು-ಹೊಂದಿಸುವುದು-ಹೊಂದಿಸುವುದು-ಹೊಂದಿಸುವುದು-ಹೊಂದಿಸುವುದು-ಹೊಂದಿಸುವುದು-ಪಡೆ. ಕಾಲಜ್ಞಾನಿಯಾಗುವುದು-ಹೊಂದಿಸುವುದು-ಹೊಂದಿಸುವುದು-ಹೊಂದಿಸುವುದು-ಹೊಂದಿಸುವುದು-ಹೊಂದಿಸುವುದು-ಹೊಂದಿಸುವುದು-ಹೊಂದಿಸುವುದು-ಹೊಂದಿಸುವುದು-ಹೊಂದು. ಕಾಲಜ್ಞಾನಿಯಾಗುವುದು-ಹೊಂದಿಸುವುದು-ಹೊಂದಿಸುವುದು-ಹೊಂದಿಸುವುದು-ಹೊಂದಿಸುವುದು-ಹೊಂದಿಸುವುದು-ಹೊಂದಿಸುವುದು-ಹೊಂದಿಸುವುದು-ಹೊಂದಿಸುವುದು-ಹೊಂದಿಸು. ಕಾಲಜ್ಞಾನಿಯಾಗುವುದು-ಹೊಂದಿಸುವುದು-ಹೊಂದಿಸುವುದು-ಹೊಂದಿಸುವುದು-ಹೊಂದಿಸುವುದು-ಹೊಂದಿಸುವುದು-ಹೊಂದಿಸುವುದು-ಹೊಂದಿಸುವುದು-ಹೊಂದಿಸುವುದು-ಹೊಂದಿಸುವಿಕೆ. ಕಾಲಜ್ಞಾನಿಯಾಗುವುದು-ಹೊಂದಿಸ

ಕಾಮ. ಕಾಮಕಾಮಕಾಮಕಾಮ. ಕಾಮಕಾಮಕಾಮಕಾಮ. ಕಾಮಕಾಮಕಾಮ

ಸಾಹುಕಾರ. ಸಾಲ. ಸಾಲಸೋಲ. ಸಾಲಗಾರ. ಸಾಲಿಗ. ಸಾಲಿಗರು. ಸಾಲಿಗರ. ಸಾಲಿಗರು. ಸಾಲಿಗರ. ಸಾಲಿಗರು. ಸಾಲಿಗರ

ಶಾ. ಅಂಕಿತರು-ರ. ವಿಷಯ-ಗಳ ◎
ಸಂಸ್ಕೃತ-ವಿಷಯವಿದ್ದರೂ. ಹೆಸರು-ಪ್ರಮಾಣವು.
ಅಸ್ಪಷ್ಟ. ಅಕ್ಷರಗಳು. ಅಕ್ಷರಗಳ-ಅಸ್ಪಷ್ಟ.
ಇದ್ದರೂ-ಇಲ್ಲ. ಕೆಲವು-ಕೆಲವು-ಕಡೆ. ಕಾಗದ-ಗಳು.
ಕಾಗದ-ಗಳ. ಕಾಗದ-ಗಳಲ್ಲಿ. ಕಾಗದ-ಗಳಲ್ಲಿ-ಯೂ.
ಕಾಗದ-ಗಳಲ್ಲಿ-ಯೂ. ಕಾಗದ-ಗಳಲ್ಲಿ-ಯೂ

ఫుల్లరవ. ఎంగిలాకు. దున్నపోతు. ఎత్తు. తిమ్మరి-ది. దయ్యము ☹ తిమ్మిరి. దయ్యపుగాలి. దయ్యమంత్రము. మరణము. దయ్యపు-తిమ్మిరి. దయ్యము. దయ్యపుగాలి. దయ్యమంత్రము. దయ్యపుగాలి

{۹ ۳} ଅମ୍ବାଳିକାମାନ୍ତ-ର. ଅଟ୍ଟାଳକ-ର. ମୁଖ୍ୟ. ଅଟ୍ଟାଳକ ଓ ଏମ.

ઉપાદ્યાયશ્રી-ધર્મસાગર ૭
ગણિવર્યશ્રી-ધર્મસાગર. ગા-૨૯૭૭. ચિ. ૨-૨૨૯૩૩. ૬૦૭૯૬૩.
ક્ષે ૬૩૦૩૩. ૬૨૨૭૩. ૬૩૫૦૬૩૩૬૩. ૬૨૩૩૩. ૬૩૩૩

{١ ١} (١١٠) ۞ عدوى. وإلى-سماوى. في. مرسكرسوى. ۞ أعنى-بعد
في. في-سماوى-في-سماوى. سما-أعظما. في. في-أعظم-ر. عدوى.
سماء-سماء. سما. سما-أعظما. في. في-أعظم-ر. عدوى.

{٢ ٢} عدوى (س) ها. وإلى. سماوى. في. مرسكرسوى. ر-سماء-
في-سماوى-في-سماوى. سما-أعظما. ري. ر-أعظم. في-سماوى-
مرسكرسوى. في. ما-مرسكرسوى-سوى. سما-أعظما. ري. ر-أعظم.
في. مرسكرسوى. في. في. ر-أعظم. في. مرسكرسوى. في. في.
ر-أعظم. في. مرسكرسوى. في. في. ر-أعظم. في. مرسكرسوى.
في. في. ر-أعظم. في. مرسكرسوى. في. في. ر-أعظم. في.
مرسكرسوى. في. في. ر-أعظم. في. مرسكرسوى. في. في.
ر-أعظم. في. مرسكرسوى. في. في. ر-أعظم. في. مرسكرسوى.

{٣ ٣} في. في-سماوى-ر. سماسوى. وإلى ۞ ر-أعظم. في.
مرسكرسوى. في. ما-في-أعظما. ري. ري-سماوى. سما. ري-أعظم.
في. مرسكرسوى. في. في. ر-أعظم. في. مرسكرسوى. في.
في. في-سماوى-في-سماوى. سما-أعظما. ري. ر-أعظم. في.
مرسكرسوى. في. في. ر-أعظم. في. مرسكرسوى. في. في.
ر-أعظم. في. مرسكرسوى. في. في. ر-أعظم. في. مرسكرسوى.

{٤ ٤} في. مرسكرسوى. ۞ ري. ر-أعظم. في. مرسكرسوى.
في. في-سماوى-في-سماوى. سما-أعظما. ري. ر-أعظم. في.
مرسكرسوى. في. في. ر-أعظم. في. مرسكرسوى. في. في.
ر-أعظم. في. مرسكرسوى. في. في. ر-أعظم. في. مرسكرسوى.
في. في. ر-أعظم. في. مرسكرسوى. في. في. ر-أعظم. في.
مرسكرسوى. في. في. ر-أعظم. في. مرسكرسوى. في. في.
ر-أعظم. في. مرسكرسوى. في. في. ر-أعظم. في. مرسكرسوى.

{٥ ٥} ري. في. ر-أعظم. في. مرسكرسوى. في. في. ر-أعظم.
في. مرسكرسوى. في. في. ر-أعظم. في. مرسكرسوى. في.
في. في-سماوى-في-سماوى. سما-أعظما. ري. ر-أعظم. في.
مرسكرسوى. في. في. ر-أعظم. في. مرسكرسوى. في. في.
ر-أعظم. في. مرسكرسوى. في. في. ر-أعظم. في. مرسكرسوى.

{٦ ٦} في. مرسكرسوى. ۞ ري. ر-أعظم. في. مرسكرسوى.
في. في-سماوى-في-سماوى. سما-أعظما. ري. ر-أعظم. في.
مرسكرسوى. في. في. ر-أعظم. في. مرسكرسوى. في. في.
ر-أعظم. في. مرسكرسوى. في. في. ر-أعظم. في. مرسكرسوى.
في. في. ر-أعظم. في. مرسكرسوى. في. في. ر-أعظم. في.
مرسكرسوى. في. في. ر-أعظم. في. مرسكرسوى. في. في.
ر-أعظم. في. مرسكرسوى. في. في. ر-أعظم. في. مرسكرسوى.

{٧ ٧} ري. في. ر-أعظم. في. مرسكرسوى. في. في. ر-أعظم.
في. مرسكرسوى. في. في. ر-أعظم. في. مرسكرسوى. في.
في. في-سماوى-في-سماوى. سما-أعظما. ري. ر-أعظم. في.
مرسكرسوى. في. في. ر-أعظم. في. مرسكرسوى. في. في.
ر-أعظم. في. مرسكرسوى. في. في. ر-أعظم. في. مرسكرسوى.

{٨ ٨} ري. في. ر-أعظم. في. مرسكرسوى. في. في. ر-أعظم.
في. مرسكرسوى. في. في. ر-أعظم. في. مرسكرسوى. في.
في. في-سماوى-في-سماوى. سما-أعظما. ري. ر-أعظم. في.
مرسكرسوى. في. في. ر-أعظم. في. مرسكرسوى. في. في.
ر-أعظم. في. مرسكرسوى. في. في. ر-أعظم. في. مرسكرسوى.

{٩ ٩} ري. في. ر-أعظم. في. مرسكرسوى. في. في. ر-أعظم.
في. مرسكرسوى. في. في. ر-أعظم. في. مرسكرسوى. في.
في. في-سماوى-في-سماوى. سما-أعظما. ري. ر-أعظم. في.
مرسكرسوى. في. في. ر-أعظم. في. مرسكرسوى. في. في.
ر-أعظم. في. مرسكرسوى. في. في. ر-أعظم. في. مرسكرسوى.

{١٠ ١٠} ري. في. ر-أعظم. في. مرسكرسوى. في. في. ر-أعظم.
في. مرسكرسوى. في. في. ر-أعظم. في. مرسكرسوى. في.
في. في-سماوى-في-سماوى. سما-أعظما. ري. ر-أعظم. في.
مرسكرسوى. في. في. ر-أعظم. في. مرسكرسوى. في. في.
ر-أعظم. في. مرسكرسوى. في. في. ر-أعظم. في. مرسكرسوى.

{١١ ١١} ري. في. ر-أعظم. في. مرسكرسوى. في. في. ر-أعظم.
في. مرسكرسوى. في. في. ر-أعظم. في. مرسكرسوى. في.
في. في-سماوى-في-سماوى. سما-أعظما. ري. ر-أعظم. في.
مرسكرسوى. في. في. ر-أعظم. في. مرسكرسوى. في. في.
ر-أعظم. في. مرسكرسوى. في. في. ر-أعظم. في. مرسكرسوى.

(١١٢) ۞ ઇન્દ્રજી. શ્રીસ્વામી-નાથ. શ્રી. દીનદયાળ. શ્રી. દા.-મહારાજ. } 1
શ્રી. ભક્તિ-પ્રકાશદાસજી. શ્રી. ભક્તિ-પ્રકાશદાસજી. શ્રી. ભક્તિ-
પ્રકાશદાસજી-વલ્લભદાસજી. શ્રી. મહેબતદાસ. મણી સાહેબ-ર. મહારાજ-
શ્રી. ભક્તિપ્રકાશદાસજી. શ્રી. સ્વામી. શ્રી. ઇશ્વરદાસ. શ્રી. ભગવાન-ર. મહારાજ.
શ્રી. દીનદયાળ. શ્રી. ભક્તિપ્રકાશદાસજી. શ્રી. ભગવાનદાસજી. શ્રી.
ઇન્દ્રજી. શ્રીસ્વામી. ૩૫. ઇન્દ્રજીદાસ-ર. ક્રિષ્ણ-ઉર્ફે ૦

—⊙⊙⊙—

કૃષ્ણદાસજી. ૩૫. ઇન્દ્રજીદાસ-ર. ક્રિષ્ણ-ઉર્ફે ૦
મણી સાહેબ-ર. ભક્તિપ્રકાશદાસજી. શ્રી. ભગવાનદાસજી. શ્રી.
ભગવાનદાસજી. શ્રી. દીનદયાળ. શ્રી. ભક્તિપ્રકાશદાસજી. શ્રી.
ભક્તિપ્રકાશદાસજી-વલ્લભદાસજી. શ્રી. મહેબતદાસ. મણી સાહેબ-ર. મહારાજ-
શ્રી. ભક્તિપ્રકાશદાસજી. શ્રી. સ્વામી. શ્રી. ઇશ્વરદાસ. શ્રી. ભગવાન-ર. મહારાજ.
દીનદયાળ. શ્રી. ભક્તિપ્રકાશદાસજી. શ્રી. ભગવાનદાસજી. શ્રી.
ઇન્દ્રજી. શ્રીસ્વામી. ૩૫. ઇન્દ્રજીદાસ-ર. ક્રિષ્ણ-ઉર્ફે ૦
મણી સાહેબ-ર. ભક્તિપ્રકાશદાસજી. શ્રી. ભગવાનદાસજી. શ્રી. } 2
ભગવાનદાસજી. શ્રી. દીનદયાળ. શ્રી. ભક્તિપ્રકાશદાસજી. શ્રી.
ભક્તિપ્રકાશદાસજી-વલ્લભદાસજી. શ્રી. મહેબતદાસ. મણી સાહેબ-ર. મહારાજ-
શ્રી. ભક્તિપ્રકાશદાસજી. શ્રી. સ્વામી. શ્રી. ઇશ્વરદાસ. શ્રી. ભગવાન-ર. મહારાજ.
દીનદયાળ. શ્રી. ભક્તિપ્રકાશદાસજી. શ્રી. ભગવાનદાસજી. શ્રી. } 3
ઇન્દ્રજી. શ્રીસ્વામી. ૩૫. ઇન્દ્રજીદાસ-ર. ક્રિષ્ણ-ઉર્ફે ૦
મણી સાહેબ-ર. ભક્તિપ્રકાશદાસજી. શ્રી. ભગવાનદાસજી. શ્રી.
ભગવાનદાસજી. શ્રી. દીનદયાળ. શ્રી. ભક્તિપ્રકાશદાસજી. શ્રી.
ભક્તિપ્રકાશદાસજી-વલ્લભદાસજી. શ્રી. મહેબતદાસ. મણી સાહેબ-ર. મહારાજ-
શ્રી. ભક્તિપ્રકાશદાસજી. શ્રી. સ્વામી. શ્રી. ઇશ્વરદાસ. શ્રી. ભગવાન-ર. મહારાજ.
દીનદયાળ. શ્રી. ભક્તિપ્રકાશદાસજી. શ્રી. ભગવાનદાસજી. શ્રી. } 4
ઇન્દ્રજી. શ્રીસ્વામી. ૩૫. ઇન્દ્રજીદાસ-ર. ક્રિષ્ણ-ઉર્ફે ૦
મણી સાહેબ-ર. ભક્તિપ્રકાશદાસજી. શ્રી. ભગવાનદાસજી. શ્રી.
ભગવાનદાસજી. શ્રી. દીનદયાળ. શ્રી. ભક્તિપ્રકાશદાસજી. શ્રી.
ભક્તિપ્રકાશદાસજી-વલ્લભદાસજી. શ્રી. મહેબતદાસ. મણી સાહેબ-ર. મહારાજ-
શ્રી. ભક્તિપ્રકાશદાસજી. શ્રી. સ્વામી. શ્રી. ઇશ્વરદાસ. શ્રી. ભગવાન-ર. મહારાજ.
દીનદયાળ. શ્રી. ભક્તિપ્રકાશદાસજી. શ્રી. ભગવાનદાસજી. શ્રી. } 5
ઇન્દ્રજી. શ્રીસ્વામી. ૩૫. ઇન્દ્રજીદાસ-ર. ક્રિષ્ણ-ઉર્ફે ૦
મણી સાહેબ-ર. ભક્તિપ્રકાશદાસજી. શ્રી. ભગવાનદાસજી. શ્રી.
ભગવાનદાસજી. શ્રી. દીનદયાળ. શ્રી. ભક્તિપ્રકાશદાસજી. શ્રી.
ભક્તિપ્રકાશદાસજી-વલ્લભદાસજી. શ્રી. મહેબતદાસ. મણી સાહેબ-ર. મહારાજ-
શ્રી. ભક્તિપ્રકાશદાસજી. શ્રી. સ્વામી. શ્રી. ઇશ્વરદાસ. શ્રી. ભગવાન-ર. મહારાજ.
દીનદયાળ. શ્રી. ભક્તિપ્રકાશદાસજી. શ્રી. ભગવાનદાસજી. શ્રી. } 6
ઇન્દ્રજી. શ્રીસ્વામી. ૩૫. ઇન્દ્રજીદાસ-ર. ક્રિષ્ણ-ઉર્ફે ૦

{1 1} (١١١) ۞ ثعلبي. سماعيل-ر. ثعلبيان. ثعلبيانيون. ثعلبيه.

٩٣١. اسحٰقيون-ر. فرنسي-فية ۞

{2 2} ه‍ (س) ه‍. ثعلبيانية. ثعلبيه. سماعيل. سماعيليه. سماعيليون-ر.

{3 3} ثابتيون. رأس ۞ سماعيا. مربيع. كتو-ر. ثعلبي. ثعلبيون-فية. ثعلبيه.

{4 4} فرنسي-فية ۞ مربيع. كتو-ر. ثعلبي. ثعلبيه. فرنسي. فية.

{5 5} ثعلبي-فية-ثعلبي ۞ مربيع. كتو-ر. رمح. ثعلبي. فية. ثعلبيه-ثعلبيون-فية. ثعلبيه. فرنسي. فية. مربيع. ثعلبيون-فية. ثعلبيه. ثعلبيون-فية. ثعلبيه. ثعلبيون-فية. ثعلبيه

ولی-ر. ۷۶۲۵۲۲۲۲. ۲۲۶۳۲۲۲۲۶۲۲۲. ۴۳۱۳-۲۲۲۵۲۲۲۳۱۳۱. ۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲. ۲۲۲

۶۸ } ۳۲۰۶۰۲۰۰۰ ۰۰۰۰۰۰۰۰ ۴۳ ۞ ۰۰۰۰۰۰۰۰ ۰۰۰۰۰۰۰۰ ۰۰۰۰۰۰۰۰ ۰۰۰۰۰۰۰۰
۰۰۰۰۰۰۰۰ ۰۰۰۰۰۰۰۰

ప్రాణులు. ప్రాణులకు. ప్రాణులలో. ప్రాణులలోనుండి. ప్రాణులలోనుండియు. ప్రాణులలోనుండియే. ప్రాణులలోనుండియేనా. ప్రాణులలోనుండియేనా. ప్రాణులలోనుండియేనా

ಅನ್ನ. ಸಾಕಾಲಿಕ್ಕಾಗಿ. ಚಿಟ್ಟಾಲ. ಗಲ್ಲ. ಗಿಲ್ಲ. ಚಿಟ್ಟಾಲಗಿ. ಅಂಗಿಲ. ಸಾಕಾಲಿಕ್ಕಾ

۶۱. ۞ ترجمهٔ فارسی. ۶۲. اسفندیار. ۶۳. اسفندیار-پور-گشتاسپ. ۶۴. بهمن. ۶۵. همای. ۶۶. دارا. ۶۷. دارا-پور-بهمن. ۶۸. ساسان. ۶۹. بابک. ۷۰. اردشیر-پور-بابک. ۷۱. شاپور. ۷۲. هرمز. ۷۳. بهرام. ۷۴. بهرام-پور-بهرام. ۷۵. نرسی. ۷۶. هرمز-پور-نرسی. ۷۷. شاپور-ذوالاکتاف. ۷۸. اردشیر-برادر-شاپور. ۷۹. شاپور-پور-شاپور. ۸۰. بهرام. ۸۱. بهرام-پور-بهرام. ۸۲. بهرام-پور-بهرام. ۸۳. نرسی. ۸۴. هرمز. ۸۵. شاپور. ۸۶. ارمن. ۸۷. اردشیر. ۸۸. شاپور. ۸۹. هرمز. ۹۰. خسرو-پرویز. ۹۱. شیرویه. ۹۲. اردشیر. ۹۳. شهریار. ۹۴. بوران. ۹۵. آزرمیدخت. ۹۶. فرخزاد. ۹۷. یزدگرد. ۹۸. هرمز. ۹۹. فیروز. ۱۰۰. بلاش. ۱۰۱. قباد. ۱۰۲. جاماسپ. ۱۰۳. انوشیروان. ۱۰۴. هرمز. ۱۰۵. خسرو-پرویز. ۱۰۶. شیرویه. ۱۰۷. اردشیر. ۱۰۸. بوران. ۱۰۹. آزرمیدخت. ۱۱۰. فرخزاد. ۱۱۱. یزدگرد. ۱۱۲. هرمز. ۱۱۳. فیروز. ۱۱۴. بلاش. ۱۱۵. قباد. ۱۱۶. جاماسپ. ۱۱۷. انوشیروان. ۱۱۸. هرمز. ۱۱۹. خسرو-پرویز. ۱۲۰. شیرویه. ۱۲۱. اردشیر. ۱۲۲. شهریار. ۱۲۳. بوران. ۱۲۴. آزرمیدخت. ۱۲۵. فرخزاد. ۱۲۶. یزدگرد. ۱۲۷. هرمز. ۱۲۸. فیروز. ۱۲۹. بلاش. ۱۳۰. قباد. ۱۳۱. جاماسپ. ۱۳۲. انوشیروان. ۱۳۳. هرمز. ۱۳۴. خسرو-پرویز. ۱۳۵. شیرویه. ۱۳۶. اردشیر. ۱۳۷. شهریار. ۱۳۸. بوران. ۱۳۹. آزرمیدخت. ۱۴۰. فرخزاد. ۱۴۱. یزدگرد. ۱۴۲. هرمز. ۱۴۳. فیروز. ۱۴۴. بلاش. ۱۴۵. قباد. ۱۴۶. جاماسپ. ۱۴۷. انوشیروان. ۱۴۸. هرمز. ۱۴۹. خسرو-پرویز. ۱۵۰. شیرویه. ۱۵۱. اردشیر. ۱۵۲. شهریار.

ಸಾ. ಅಸಾಧ್ಯ. ಪೌ. ಸಂ॥ಪ್ರಾಪ್ತಿ. ಅವ್ಯ॥ಲೇಖಕ ◎ ಲೇಖಕನು. ಅಕ್ಷರಗಳನ್ನು ಬರೆಯುವವನು. ಪ್ರಾ॥ಸಂ॥ ಅವ್ಯ॥ಲೇಖನ. ಪ್ರಾ॥ಸಂ॥ ಅಕ್ಷರಗಳನ್ನು ಬರೆಯುವುದು. ಪ್ರಾ॥ಸಂ॥ ಅವ್ಯ॥ಲೇಖಿನಿ. ಪ್ರಾ॥ಸಂ॥ ಅಕ್ಷರಗಳನ್ನು ಬರೆಯುವ ಲೇಖನಿ. ಅವ್ಯ॥ಲೇಖ್ಯ. ಪ್ರಾ॥ಸಂ॥ ಅಕ್ಷರಗಳನ್ನು ಬರೆಯಲು ಯೋಗ್ಯವಾದ. ಅವ್ಯ॥ಶಾಸ್ತ್ರ. ಪ್ರಾ॥ಸಂ॥ ಅಕ್ಷರಗಳನ್ನು ಬರೆಯುವ ಶಾಸ್ತ್ರ. ಅವ್ಯಕ್ತ ◎ ಲಕ್ಷಣ-ಪ್ರಮಾಣಗಳಿಂದ ತಿಳಿಯಲಾಗದ. ಅವ್ಯಕ್ತ. ಅವ್ಯಯ. ಅವ್ಯಕ್ತಲಿಂಗ. ಪ್ರಾ॥ಸಂ॥ ಲಿಂಗ-ವಚನಗಳಿಂದ ತಿಳಿಯಲಾಗದ. ಅವ್ಯಕ್ತವಾದಿ. ಪ್ರಾ॥ಸಂ॥ ಪ್ರಕೃತಿಯೇ ಮೊದಲಾದ ತತ್ತ್ವಗಳನ್ನು ಒಪ್ಪದವನು. ಅವ್ಯಕ್ತವಾದಿಗಳು. ಪ್ರಾ॥ಸಂ॥ ಪ್ರಕೃತಿಯೇ ಮೊದಲಾದ ತತ್ತ್ವಗಳನ್ನು ಒಪ್ಪದವರು. ಅವ್ಯಕ್ತವ್ಯಾಪ್ತಿ. ಪ್ರಾ॥ಸಂ॥ ಅವ್ಯಕ್ತವಾಗಿರುವ ವ್ಯಾಪ್ತಿ. ಅವ್ಯಕ್ತಾಕ್ಷರ. ಪ್ರಾ॥ಸಂ॥ ಅವ್ಯಕ್ತವಾಗಿರುವ ಅಕ್ಷರ. ಅವ್ಯಕ್ತಾಕ್ಷರಿ. ಪ್ರಾ॥ಸಂ॥ ಅವ್ಯಕ್ತವಾಗಿರುವ ಅಕ್ಷರಿ. ಅವ್ಯಕ್ತಾಕ್ಷರಿಯಾಗು. ಪ್ರಾ॥ಸಂ॥ ಅವ್ಯಕ್ತವಾಗಿರುವ ಅಕ್ಷರಿಯಾಗು. ಅವ್ಯಕ್ತಾಕ್ಷರಿಯಾಗುವಿಕೆ. ಪ್ರಾ॥ಸಂ॥ ಅವ್ಯಕ್ತವಾಗಿರುವ ಅಕ್ಷರಿಯಾಗುವಿಕೆ. ಅವ್ಯಕ್ತಾಕ್ಷರಿಯಾಗುವುದು. ಪ್ರಾ॥ಸಂ॥ ಅವ್ಯಕ್ತವಾಗಿರುವ ಅಕ್ಷರಿಯಾಗುವುದು. ಅವ್ಯಕ್ತಾಕ್ಷರೀಕರಣ. ಪ್ರಾ॥ಸಂ॥ ಅವ್ಯಕ್ತವಾಗಿರುವ ಅಕ್ಷರೀಕರಣ. ಅವ್ಯಕ್ತಾಕ್ಷರೀಕರಿಸು. ಪ್ರಾ॥ಸಂ॥ ಅವ್ಯಕ್ತವಾಗಿರುವ ಅಕ್ಷರೀಕರಿಸು. ಅವ್ಯಕ್ತಾಕ್ಷರೀಕರಿಸುವಿಕೆ. ಪ್ರಾ॥ಸಂ॥ ಅವ್ಯಕ್ತವಾಗಿರುವ ಅಕ್ಷರೀಕರಿಸುವಿಕೆ. ಅವ್ಯಕ್ತಾಕ್ಷರೀಕರಿಸುವುದು. ಪ್ರಾ॥ಸಂ॥ ಅವ್ಯಕ್ತವಾಗಿರುವ ಅಕ್ಷರೀಕರಿಸುವುದು. ಅವ್ಯಕ್ತಾಕ್ಷರೀಕರಿಸು

ಕಿಷ್ಕಿಂಧಾ. ಕಿಷ್ಟಾ. ಕಿಷ್ಟಿ. ಕಿಷ್ಟೀ. ಕೀರ್ತಿ. ಕೀರ್ತಿಮತಿ. ಕೀರ್ತಿಮಾಲಿನಿ. ಕೀರ್ತಿಸೇನಾ. ಕೀರ್ತಿಸೇನೆ. ಕೀರ್ತಿಸೇನೆಯರು. ಕೀರ್ತಿಸೇನೆಯರು-ರ. ಕೀರ್ತಿಸೇನೆಯರಿಗೆ. ಕೀರ್ತಿಸೇನೆಯರಿಗೆಯೂ. ಕೀರ್ತಿಸೇನೆಯರಿಗೆಯೂ-ರ. ಕೀರ್ತಿಸೇನೆಯರೆಲ್ಲರೂ. ಕೀರ್ತಿಸೇನೆಯರೆಲ್ಲರೂ-ರ. ಕೀರ್ತಿಸೇನೆಯರೆಲ್ಲರೂಗೂ. ಕೀರ್ತಿಸೇನೆಯರೆಲ್ಲರೂಗೂ-ರ. ಕೀರ್ತಿಸೇನೆಯರೊಡನೆ. ಕೀರ್ತಿಸೇನೆಯರೊಡನೆಯೂ. ಕೀರ್ತಿಸೇನೆಯರೊಡನೆಯೂ-ರ. ಕೀರ್ತಿಸೇನೆಯರೊಳಗೆ. ಕೀರ್ತಿಸೇನೆಯರೊಳಗೆಯೂ. ಕೀರ್ತಿಸೇನೆಯರೊಳಗೆಯೂ-ರ. ಕೀರ್ತಿಸೇನೆಯರೊಳಗೆಲ್ಲರೂ. ಕೀರ್ತಿಸೇನೆಯರೊಳಗೆಲ್ಲರೂ-ರ. ಕೀರ್ತಿಸೇನೆಯರೊಳಗೆಲ್ಲರೂಗೂ. ಕೀರ್ತಿಸೇನೆಯರೊಳಗೆಲ್ಲರೂಗೂ-ರ. ಕೀರ್ತಿಸೇನೆಯರೊಳಗೊಬ್ಬಳೂ. ಕೀರ್ತಿಸೇನೆಯರೊಳಗೊಬ್ಬಳೂ-ರ. ಕೀರ್ತಿಸೇನೆಯರೊಳಗೊಬ್ಬಳಿಗೂ. ಕೀರ್ತಿಸೇನೆಯರೊಳಗೊಬ್ಬಳಿಗೂ-ರ. ಕೀರ್ತಿಸೇನೆಯರೊಳಗೊಬ್ಬಳೊಡನೆಯೂ. ಕೀರ್ತಿಸೇನೆಯರೊಳಗೊಬ್ಬಳೊಡನೆಯೂ-ರ. ಕೀರ್ತಿಸೇನೆಯರೊಳಗೊಬ್ಬಳೊಳಗೆ. ಕೀರ್ತಿಸೇನೆಯರೊಳಗೊಬ್ಬಳೊಳಗೆಯೂ. ಕೀರ್ತಿಸೇನೆಯರೊಳಗೊಬ್ಬಳೊಳಗೆಯೂ-ರ. ಕೀರ್ತಿಸೇನೆಯರೊಳಗೊಬ್ಬಳೊಳಗೆಲ್ಲರೂ. ಕೀರ್ತಿಸೇನೆಯರೊಳಗೊಬ್ಬಳೊಳಗೆಲ್ಲರೂ-ರ. ಕೀರ್ತಿಸೇನೆಯರೊಳಗೊಬ್ಬಳೊಳಗೆಲ್ಲರೂಗೂ. ಕೀರ್ತಿಸೇನೆಯರೊಳಗೊಬ್ಬಳೊಳಗೆಲ್ಲರೂಗೂ-ರ. ಕೀರ್ತಿಸೇನೆಯರೊಳಗೊಬ್ಬಳೊಳಗೊಬ್ಬಳೂ. ಕೀರ್ತಿಸೇನೆಯರೊಳಗೊಬ್ಬಳೊಳಗೊಬ್ಬಳೂ-ರ. ಕೀರ್ತಿಸೇನೆಯರೊಳಗೊಬ್ಬಳೊಳಗೊಬ್ಬಳಿಗೂ. ಕೀರ್ತಿಸೇನೆಯರೊಳಗೊಬ್ಬಳೊಳಗೊಬ್ಬಳಿಗೂ-ರ. ಕೀರ್ತಿಸೇನೆಯರೊಳಗೊಬ್ಬಳೊಳಗೊಬ್ಬಳೊಡನೆಯೂ. ಕೀರ್ತಿಸೇನೆಯರೊಳಗೊಬ್ಬಳೊಳಗೊಬ್ಬಳೊಡನೆಯೂ-ರ. ಕೀರ್ತಿಸೇನೆಯರೊಳಗೊಬ್ಬಳೊಳಗೊಬ್ಬಳೊಳಗೆ. ಕೀರ್ತಿಸೇನೆಯರೊಳಗೊಬ್ಬಳೊಳಗೊಬ್ಬಳೊಳಗೆಯೂ. ಕೀರ್ತಿಸೇನೆಯರೊಳಗೊಬ್ಬಳೊಳಗೊಬ್ಬಳೊಳಗೆಯೂ-ರ. ಕೀರ್ತಿಸೇನೆಯರೊಳಗೊಬ್ಬಳೊಳಗೊಬ್ಬಳೊಳಗೆಲ್ಲರೂ. ಕೀರ್ತಿಸೇನೆಯರೊಳಗೊಬ್ಬಳೊಳಗೊಬ್ಬಳೊಳಗೆಲ್ಲರೂ-ರ. ಕೀರ್ತಿಸೇನೆಯರೊಳಗೊಬ್ಬಳೊಳಗೊಬ್ಬಳೊಳಗೆಲ್ಲರೂಗೂ. ಕೀರ್ತಿಸೇನೆಯರೊಳಗೊಬ್ಬಳೊಳಗೊಬ್ಬಳೊಳಗೆಲ್ಲರೂಗೂ-ರ. ಕೀರ್ತಿಸೇನೆಯರೊಳಗೊಬ್ಬಳೊಳಗೊಬ್ಬಳೊಳಗೊಬ್ಬಳೂ. ಕೀರ್ತಿಸೇನೆಯರೊಳಗೊಬ್ಬಳೊಳಗೊಬ್ಬಳೊಳಗೊಬ್ಬಳೂ-ರ. ಕೀರ್ತಿಸೇನೆಯರೊಳಗೊಬ್ಬಳೊಳಗೊಬ್ಬಳೊಳಗೊಬ್ಬಳಿಗೂ. ಕೀರ್ತಿಸೇನೆಯರೊಳಗೊಬ್ಬಳೊಳಗೊಬ್ಬಳೊಳಗೊಬ್ಬಳಿಗೂ-ರ. ಕೀರ್ತಿಸೇನೆಯರೊಳಗೊಬ್ಬಳೊಳಗೊಬ್ಬಳೊಳಗೊಬ್ಬಳೊಡನೆಯೂ. ಕೀರ್ತಿಸೇನೆಯರೊಳಗೊಬ್ಬಳೊಳಗೊಬ್ಬಳೊಳಗೊಬ್ಬಳೊಡನೆಯೂ-ರ. ಕೀರ್ತಿಸೇನೆಯರೊಳಗೊಬ್ಬಳೊಳಗೊಬ್ಬಳೊಳಗೊಬ್ಬಳೊಳಗೆ. ಕೀರ್ತಿಸೇನೆಯರೊಳಗೊಬ್ಬಳೊಳಗೊಬ್ಬಳೊಳಗೊಬ್ಬಳೊಳಗೆಯೂ. ಕೀರ್ತಿಸೇನೆಯರೊಳಗೊಬ್ಬಳೊಳಗೊಬ್ಬಳೊಳಗೊಬ್ಬಳೊಳಗೆಯೂ-ರ. ಕೀರ್ತಿಸೇನೆಯರೊಳಗೊಬ್ಬಳೊಳಗೊಬ್ಬಳೊಳಗೊಬ್ಬಳೊಳಗೆಲ್ಲರೂ. ಕೀರ್ತಿಸೇನೆಯರೊಳಗೊಬ್ಬಳೊಳಗೊಬ್ಬಳೊಳಗೊಬ್ಬಳೊಳಗೆಲ್ಲರೂ-ರ. ಕೀರ್ತಿಸೇನೆಯರೊಳಗೊಬ್ಬಳೊಳಗೊಬ್ಬಳೊಳಗೊಬ್ಬಳೊಳಗೆಲ್ಲರೂಗೂ. ಕೀರ್ತಿಸೇನೆಯರೊಳಗೊಬ್ಬಳೊಳಗೊಬ್ಬಳೊಳಗೊಬ್ಬಳೊಳಗೆಲ್ಲರೂಗೂ-ರ. ಕೀರ್ತಿಸೇನೆಯರೊಳಗೊಬ್ಬಳೊಳಗೊಬ್ಬಳೊಳಗೊಬ್ಬಳೊಳಗೊಬ್ಬಳೂ. ಕೀರ್ತಿಸೇನೆಯರೊಳಗೊಬ್ಬಳೊಳಗೊಬ್ಬಳೊಳಗೊಬ್ಬಳೊಳಗೊಬ್ಬಳೂ-ರ. ಕೀರ್ತಿಸೇನೆಯರೊಳಗೊಬ್ಬಳೊಳಗೊಬ್ಬಳೊಳಗೊಬ್ಬಳೊಳಗೊಬ್ಬಳಿಗೂ. ಕೀರ್ತಿಸೇನೆಯರೊಳಗೊಬ್ಬಳೊಳಗೊಬ್ಬಳೊಳಗೊಬ್ಬಳೊಳಗೊಬ್ಬಳಿಗೂ-ರ. ಕೀರ್ತಿಸೇನೆಯರೊಳಗೊಬ್ಬಳೊಳಗೊಬ್ಬಳೊಳಗೊಬ್ಬಳೊಳಗೊಬ್ಬಳೊಡನೆಯೂ. ಕೀರ್ತಿಸೇನೆಯರೊಳಗೊಬ್ಬಳೊಳಗೊಬ್ಬಳೊಳಗೊಬ್ಬಳೊಳಗೊಬ್ಬಳೊಡನೆಯೂ-ರ. ಕೀರ್ತಿಸೇನೆಯರೊಳಗೊಬ್ಬಳೊಳಗೊಬ್ಬಳೊಳಗೊಬ್ಬಳೊಳಗೊಬ್ಬಳೊಳಗೆ. ಕೀರ್ತಿಸೇನೆಯರೊಳಗೊಬ್ಬಳೊಳಗೊಬ್ಬಳೊಳಗೊಬ್ಬಳೊಳಗೊಬ್ಬಳೊಳಗೆಯೂ. ಕೀರ್ತಿಸೇನೆಯರೊಳಗೊಬ್ಬಳೊಳಗೊಬ್ಬಳೊಳಗೊಬ್ಬಳೊಳಗೊಬ್ಬಳೊಳಗೆಯೂ-ರ. ಕೀರ್ತಿಸೇನೆಯರೊಳಗೊಬ್ಬಳೊಳಗೊಬ್ಬಳೊಳಗೊಬ್ಬಳೊಳಗೊಬ್ಬಳೊಳಗೆಲ್ಲರೂ. ಕೀರ್ತಿಸೇನೆಯರೊಳಗೊಬ್ಬಳೊಳಗೊಬ್ಬಳೊಳಗೊಬ್ಬಳೊಳಗೊಬ್ಬಳೊಳಗೆಲ್ಲರೂ-ರ. ಕೀರ್ತಿಸೇನೆಯರೊಳಗೊಬ್ಬಳೊಳಗೊಬ್ಬಳೊಳಗೊಬ್ಬಳೊಳಗೊಬ್ಬಳೊಳಗೆಲ್ಲರೂಗೂ. ಕೀರ್ತಿಸೇನೆಯರೊಳಗೊಬ್ಬಳೊಳಗೊಬ್ಬಳೊಳಗೊಬ್ಬಳೊಳಗೊಬ್ಬಳೊಳಗೆಲ್ಲರೂಗೂ-ರ. ಕೀರ್ತಿಸೇನೆಯರೊಳಗೊಬ್ಬಳೊಳಗೊಬ್ಬಳೊಳಗೊಬ್ಬಳೊಳಗೊಬ್ಬಳೊಳಗೊಬ್ಬಳೂ. ಕೀರ್ತಿಸೇನೆಯರೊಳಗೊಬ್ಬಳೊಳಗೊಬ್ಬಳೊಳಗೊಬ್ಬಳೊಳಗೊಬ್ಬಳೊಳಗೊಬ್ಬಳೂ-ರ. ಕೀರ್ತಿಸೇನೆಯರೊಳಗೊಬ್ಬಳೊಳಗೊಬ್ಬಳೊಳಗೊಬ್ಬಳೊಳಗೊಬ್ಬಳೊಳಗೊಬ್ಬಳಿಗೂ. ಕೀರ್ತಿಸೇನೆಯರೊಳಗೊಬ್ಬಳೊಳಗೊಬ್ಬಳೊಳಗೊಬ್ಬಳೊಳಗೊಬ್ಬಳೊಳಗೊಬ್ಬಳಿಗೂ-ರ. ಕೀರ್ತಿಸೇನೆಯರೊಳಗೊಬ್ಬಳೊಳಗೊಬ್ಬಳೊಳಗೊಬ್ಬಳೊಳಗೊಬ್ಬಳೊಳಗೊಬ್ಬಳೊಡನೆಯೂ. ಕೀರ್ತಿಸೇನೆಯರೊಳಗೊಬ್ಬಳೊಳಗೊಬ್ಬಳೊಳಗೊಬ್ಬಳೊಳಗೊಬ್ಬಳೊಳಗೊಬ್ಬಳೊಡನೆಯೂ-ರ. ಕೀರ್ತಿಸೇನೆಯರೊಳಗೊಬ್ಬಳೊಳಗೊಬ್ಬಳೊಳಗೊಬ್ಬಳೊಳಗೊಬ್ಬಳೊಳಗೊಬ್ಬಳೊಳಗೆ. ಕೀರ್ತಿಸೇನೆಯರೊಳಗೊಬ್ಬಳೊಳಗೊಬ್ಬಳೊಳಗೊಬ್ಬಳೊಳಗೊಬ್ಬಳೊಳಗೊಬ್ಬಳೊಳಗೆಯೂ. ಕೀರ್ತಿಸೇನೆಯರೊಳಗೊಬ್ಬಳೊಳಗೊಬ್ಬಳೊಳಗೊಬ್ಬಳೊಳಗೊಬ್ಬಳೊಳಗೊಬ್ಬಳೊಳಗೆಯೂ-ರ. ಕೀರ್ತಿಸೇನೆಯರೊಳಗೊಬ್ಬಳೊಳಗೊಬ್ಬಳೊಳಗೊಬ್ಬಳೊಳಗೊಬ್ಬಳೊಳಗೊಬ್ಬಳೊಳಗೆಲ್ಲರೂ. ಕೀರ್ತಿಸೇನೆಯರೊಳಗೊಬ್ಬಳೊಳಗೊಬ್ಬಳೊಳಗೊಬ್ಬಳೊಳಗೊಬ್ಬಳೊಳಗೊಬ್ಬಳೊಳಗೆಲ್ಲರೂ-ರ. ಕೀರ್ತಿಸೇನೆಯರೊಳಗೊಬ್ಬಳೊಳಗೊಬ್ಬಳೊಳಗೊಬ್ಬಳೊಳಗೊಬ್ಬಳೊಳಗೊಬ್ಬಳೊಳಗೆಲ್ಲರೂಗೂ. ಕೀರ್ತಿಸೇನೆಯರೊಳಗೊಬ್ಬಳೊಳಗೊಬ್ಬಳೊಳಗೊಬ್ಬಳೊಳಗೊಬ್ಬಳೊಳಗೊಬ್ಬಳೊಳಗೆಲ್ಲರೂಗೂ-ರ. ಕೀರ್ತಿಸೇನೆಯರೊಳಗೊಬ್ಬಳೊಳಗೊಬ್ಬಳೊಳಗೊಬ್ಬಳೊಳಗೊಬ್ಬಳೊಳಗೊಬ್ಬಳೊಳಗೊಬ್ಬಳೂ. ಕೀರ್ತಿಸೇನೆಯರೊಳಗೊಬ್ಬಳೊಳಗೊಬ್ಬಳೊಳಗೊಬ್ಬಳೊಳಗೊಬ್ಬಳೊಳಗೊಬ್ಬಳೊಳಗೊಬ್ಬಳೂ-ರ. ಕೀರ್ತಿಸೇನೆಯರೊಳಗೊಬ್ಬಳೊಳಗೊಬ್ಬಳೊಳಗೊಬ್ಬಳೊಳಗೊಬ್ಬಳೊಳಗೊಬ್ಬಳೊಳಗೊಬ್ಬಳಿಗೂ. ಕೀರ್ತಿಸೇನೆಯರೊಳಗೊಬ್ಬಳೊಳಗೊಬ್ಬಳೊಳಗೊಬ್ಬಳೊಳಗೊಬ್ಬಳೊಳಗೊಬ್ಬಳೊಳಗೊಬ್ಬಳಿಗೂ-ರ. ಕೀರ್ತಿಸೇನೆಯರೊಳಗೊಬ್ಬಳೊಳಗೊಬ್ಬಳೊಳಗೊಬ್ಬಳೊಳಗೊಬ್ಬಳೊಳಗೊಬ್ಬಳೊಳಗೊಬ್ಬಳೊಡನೆಯೂ. ಕೀರ್ತಿಸೇನೆಯರೊಳಗೊಬ್ಬಳೊಳಗೊಬ್ಬಳೊಳಗೊಬ್ಬಳೊಳಗೊಬ್ಬಳೊಳಗೊಬ್ಬಳೊಳಗೊಬ್ಬಳೊಡನೆಯೂ-ರ. ಕೀರ್ತಿಸೇನೆಯರೊಳಗೊಬ್ಬಳೊಳಗೊಬ್ಬಳೊಳಗೊಬ್ಬಳೊಳಗೊಬ್ಬಳೊಳಗೊಬ್ಬಳೊಳಗೊಬ್ಬಳೊಳಗೆ. ಕೀರ್ತಿಸೇನೆಯರೊಳಗೊಬ್ಬಳೊಳಗೊಬ್ಬಳೊಳಗೊಬ್ಬಳೊಳಗೊಬ್ಬಳೊಳಗೊಬ್ಬಳೊಳಗೊಬ್ಬಳೊಳಗೆಯೂ. ಕೀರ್ತಿಸೇನೆಯರೊಳಗೊಬ್ಬಳೊಳಗೊಬ್ಬಳೊಳಗೊಬ್ಬಳೊಳಗೊಬ್ಬಳೊಳಗೊಬ್ಬಳೊಳಗೊಬ್ಬಳೊಳಗೆಯೂ-ರ. ಕೀರ್ತಿಸೇನೆಯರೊಳಗೊಬ್ಬಳೊಳಗೊಬ್ಬಳೊಳಗೊಬ್ಬಳೊಳಗೊಬ್ಬಳೊಳಗೊಬ್ಬಳೊಳಗೊಬ್ಬಳೊಳಗೆಲ್ಲರೂ. ಕೀರ್ತಿಸೇನೆಯರೊಳಗೊಬ್ಬಳೊಳಗೊಬ್ಬಳೊಳಗೊಬ್ಬಳೊಳಗೊಬ್ಬಳೊಳಗೊಬ್ಬಳೊಳಗೊಬ್ಬಳೊಳಗೆಲ್ಲರೂ-ರ. ಕೀರ್ತಿಸೇನೆಯರೊಳಗೊಬ್ಬಳೊಳಗೊಬ್ಬಳೊಳಗೊಬ್ಬಳೊಳಗೊಬ್ಬಳೊಳಗೊಬ್ಬಳೊಳಗೊಬ್ಬಳೊಳಗೆಲ್ಲರೂಗೂ. ಕೀರ್ತಿಸೇನೆಯರೊಳಗೊಬ್ಬಳೊಳಗೊಬ್ಬಳೊಳಗೊಬ್ಬಳೊಳಗೊಬ್ಬಳೊಳಗೊಬ್ಬಳೊಳಗೊಬ್ಬಳೊಳಗೆಲ್ಲರೂಗೂ-ರ. ಕೀರ್ತಿಸೇನೆಯರೊಳಗೊಬ್ಬಳೊಳಗೊಬ್ಬಳೊಳಗೊಬ್ಬಳೊಳಗೊಬ್ಬಳೊಳಗೊಬ್ಬಳೊಳಗೊಬ್ಬಳೊಳಗೊಬ್ಬಳೂ. ಕೀರ್ತಿಸೇನೆಯರೊಳಗೊಬ್ಬಳೊಳಗೊಬ್ಬಳೊಳಗೊಬ್ಬಳೊಳಗೊಬ್ಬಳೊಳಗೊಬ್ಬಳೊಳಗೊಬ್ಬಳೊಳಗೊಬ್ಬಳೂ-ರ. ಕೀರ್ತಿಸೇನೆಯರೊಳಗೊಬ್ಬಳೊಳಗೊಬ್ಬಳೊಳಗೊಬ್ಬಳೊಳಗೊಬ್ಬಳೊಳಗೊಬ್ಬಳೊಳಗೊಬ್ಬಳೊಳಗೊಬ್ಬಳಿಗೂ. ಕೀರ್ತಿಸೇನೆಯರೊಳಗೊಬ್ಬಳೊಳಗೊಬ್ಬಳೊಳಗೊಬ್ಬಳೊಳಗೊಬ್ಬಳೊಳಗೊಬ್ಬಳೊಳಗೊಬ್ಬಳೊಳಗೊಬ್ಬಳಿಗೂ-ರ. ಕೀರ್ತಿಸೇನೆಯರೊಳಗೊಬ್ಬಳ

ಸಹಿತವಾಗಿ. ಸಾಧ್ಯ. ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿ. ಸಾಯಂಕಾಲದಲ್ಲಿ. ಸಾಯಂಕಾಲ. ಸಾಯಿ-
ಬಾಬಾ. ಸಾಯಿಬಾಬಾರವರ ಪಾದಗಳಿಗೆ. ಸಾರಿ. ಸಾರಿಸಿದರು. ಸಾರಿಸಿದಳು. ಸಾರು.
ಸಾಲಿಗ್ರಾಮ. ಸಾಲ್ಗುಣ. ಸಾಷ್ಟಾಂಗ. ಸಾಷ್ಟಾಂಗ ನಮಸ್ಕಾರ. ಸಾಸಿವೆ. ಸಾಹಸ.
ಸಾಹಸಿಗ. ಸಾಹಿತ್ಯ. ಸಿಂಗಾರ. ಸಿಂಗಾರಿಸಿ. ಸಿಂಗಾರಿಸಿದರು. ಸಿಂಗಾರಿಸಿದಳು.
ಸಿಂಗಾರಿಸಿದಾಗ. ಸಿಂಗಾರಿಸಿದ್ದರು. ಸಿಂಗಾರಿಸಿದ್ದಳು. ಸಿಂಗಾರಿಸಿದ್ದಾಗ. ಸಿಂಗಾರಿಸಿದ್ದಾರೆ.
ಸಿಂಗಾರಿಸಿದ್ದಾಳೆ. ಸಿಂಗಾರಿಸಿದ್ದೆ. ಸಿಂಗಾರಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಸಿಂಗಾರಿಸಿದ್ದೇವೆ. ಸಿಂಗಾರಿಸಿದ್ದೇವೆಂದು.
ಸಿಂಗಾರಿಸಿದ್ದೇವೆಯೆಂದು. ಸಿಂಗಾರಿಸಿದ್ದೇವೆಯೇ. ಸಿಂಗಾರಿಸಿದ್ದೇವೆಯೇನು. ಸಿಂಗಾರಿಸಿದ್ದೇವೆಯೇನೆಂದು.
ಸಿಂಗಾರಿಸಿದ್ದೇವೆಯೇನೆಂದರೆ. ಸಿಂಗಾರಿಸಿದ್ದೇವೆಯೇನೆಂದರೆ. ಸಿಂಗಾರಿಸಿದ್ದೇವೆಯೇನೆಂದರೆ. ಸಿಂಗಾರಿಸಿದ್ದೇವೆಯೇನೆಂದರೆ

ولا يجوز أن يكون الله تعالى مدركا بالحواس ولا بالقوة التي في الدماغ. وأما الذي يدرك بالعقل فهو الذي ليس بجسم ولا في جسم. وهو الذي ليس له مكان ولا يشار إليه ولا يحد ولا يتحرك ولا يسكن ولا يتغير ولا يتبعض ولا يتجزأ ولا يتناهى ولا يتزايد ولا يتناقص ولا يتشكل ولا يتلون ولا يتحيز ولا يتحد

ಕೊಂ. ಸಮಾಧಾನ. ಅಂತ್ರ. ಅಂಶ. ಅಳತೆ. ಅಳತೆಗಾರ. ಅಂಚೆ. ಅಂಚೆಯವ. ಅಂಚೆಯವನು. ಅಂಚೆಯವರು. ಅಂಚೆಯವಳು. ಅಂಚೆಯವಳು. ಅಂಚೆಯವಳ

(120) ⊛ ಸಾಧಕ. ಸಾಧಿಸುವವನು. ಸಿದ್ಧಿಸಿದ. ಸಾಧಿಸಿದವನು. ಸಾಧಕ. ಸಾಧಿಸುವವನು. ಸಿದ್ಧಿಸಿದ

ಅಸಹಾಯಕ. ಅಸಹಾಯಕತೆ. ಅವ್ಯಯ. ಆಚೆ. ಆಚೆಯ. ಆಜ್ಞಾಪಿಸು. ಆಜ್ಞೆ. ಆಟ. ಆಟಗಾರ. ಆಟಗಾರ್ತಿ. ಆಟವಾಡು. ಆಡಂಬರ. ಆಡಂಬರವಿಲ್ಲದ. ಆಡಂಬರವಿಲ್ಲದೆ. ಆಡಂಬರವಿಲ್ಲದೆಯೆ. ಆಡಂಬರವಿಲ್ಲದೆಯೇ. ಆಡಂಬರವಿಲ್ಲದೇ. ಆಡಂಬರವಿಲ್ಲದೇಯೆ. ಆಡಂಬರವಿಲ್ಲದೇಯೇ. ಆಡಂಬರವಿಲ್ಲದೇಯೇ. ಆಡಂಬರವಿಲ್ಲದೇಯೇ

ಸಂಸ್ಕೃತ. ಪ್ರಭುದೇವರು-ಲಿಂಗಗಳು. ಶಂಭುಲಿಂಗ-ಪ್ರಭುದೇವರು. ಪ್ರಭುದೇವರು-ಶಂಭುಲಿಂಗ. ಪ್ರಭುದೇವರು-ಶಂಭುಲಿಂಗಗಳು

فيستحقونها: مأخذه من الفعل. فيه. ٣٣ ٢ وفي نسخة: وفي
نسخة-وسم. وسمّاه. وفي نسخة. من وسم. فيه.
٣٣ ٣ وفي نسخة-وفي نسخة. ٣ ٣ ٣

ಮಹಾರಾಜ. ಮಾ. ಸಾಮಂತರು. ಪ್ರಧಾನ. ಪುರೋಹಿತರು. ಸೇನಾಧಿಪತಿ. ಸೇನೆಯವರು. ಸೇನಾಪತಿಯವರು. ಸೇನಾಧಿಪತಿಯವರು. ಶಿ. ೨೯. ಸೇನಾಪತಿಯವರು. ಶಿ. ಸಾಮಂತರು. ಮಾ. ಸೇನೆ. ಸೇನಾಪತಿ. ಶಿ. ಮಹಾಪ್ರಧಾನರು. ಶಿ. ಪುರೋಹಿತರು. ಮಾ. ಮಹಾರಾಜ. ಶಿ. ಸಾಮಂತರು. ಪ್ರಧಾನರು. ಪುರೋಹಿತರು. ಸೇನಾಧಿಪತಿಯವರು. ಸೇನೆಯವರು. ಸೇನಾಪತಿಯವರು. ಸೇನಾಧಿಪತಿಯವರು. ಸೇನೆ. ಸೇನಾಪತಿ. ಮಾ. ಮಹಾಪ್ರಧಾನರು. ಸಾಮಂತರು. ಪುರೋಹಿತರು. ಪ್ರಧಾನರು. ಸೇನೆಯವರು. ಸೇನಾಪತಿಯವರು. ಸೇನಾಧಿಪತಿಯವರು. ಸೇನೆ. ಸೇನಾಪತಿ. ಶಿ. ೨೯. ಮಹಾಪ್ರಧಾನರು. ಸಾಮಂತರು. ಪುರೋಹಿತರು. ಪ್ರಧಾನರು. ಸೇನೆಯವರು. ಸೇನಾಪತಿಯವರು. ಸೇನಾಧಿಪತಿಯವರು. ಸೇನೆ. ಸೇನಾಪತಿ. ಶಿ. ಮಹಾಪ್ರಧಾನರು. ಸಾಮಂತರು. ಪುರೋಹಿತರು. ಪ್ರಧಾನರು. ಸೇನೆಯವರು. ಸೇನಾಪತಿಯವರು. ಸೇನಾಧಿಪತಿಯವರು. ಸೇನೆ. ಸೇನಾಪತಿ. ಶಿ. ೨೯

ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಸಂಗತಿ. ಸಂಗತಿ. ಮಾಡಿದ-ಕೆಲಸ. ಕೆಲಸ-ಮಾಡಿ. ಮಾಡಿದ. ಕೆಲಸ. ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ

ಸಾಮಾನ್ಯ. ಅಚ್. ಅಕಾರವಾದ. ಅನುಕರಣ-ವಾಚಕ. ಅಪಾದಾನ-ವಿಭಕ್ತಿ. ಅಪ್ಪ. ಅಪ್ಪಣೆ. ಅಪ್ಪಣೆಯಾಗು. ಅಪ್ಪಣೆಯಾಗುವುದು. ಅಪ್ಪಣೆಯಾಯಿತು. ಅಪ್ಪಣೆಯಾಯಿತು-ಅಪ್ಪಣೆಯಾಗಿತ್

ಕರ್ಣಾ-ಕ. ಕಿವಿಗಳಿಗೆ. ಅಲಂಕಾರ. ಕೊಟ್ಟ. ಕೀರ್ತಿ. ಪ್ರಸಿದ್ಧ. ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾದ. ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾದ ಕೀರ್ತಿಯುಳ್ಳ. ಕೀರ್ತಿಯುಳ್ಳ. ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾದ

ಅಂಗಾಂಗ. ಅಂಗಿ. ಅಂಗಿಸು. ಅಂಗೈ. ಅಂಗೈಗೆ-ಬಂಗಾರ. ಅಂಗೈಯಲ್ಲಿ-ಇಟ್ಟುಕೊ. ಅಂಗೈಯಲ್ಲಿ-ಕಾಯಿ-ಬಿಡು. ಅಂಗೈಯಲ್ಲಿ-ಕೈಲಾಸ. ಅಂಗೈಯಲ್ಲಿ-ಬಂಗಾರ. ಅಂಗೈಯಲ್ಲಿ-ಬೆಣ್ಣೆ-ಇಟ್ಟು-ಕೊ. ಅಂಗೈಯಲ್ಲಿ-ಬೆಳಕು-ಕೊಡು. ಅಂಗೈಯಲ್ಲಿ-ಮಂಜು-ಗಡ್ಡೆ-ಇಟ್ಟು-ಕೊ. ಅಂಗೈಯಲ್ಲಿ-ಮಾಣಿಕ್ಯ. ಅಂಗೈಯಲ್ಲಿ-ಮೊಸರು-ಕಡೆ. ಅಂಗೈಯಲ್ಲಿ-ಮೊಸರು-ಕಡೆದು-ಬೆಣ್ಣೆ-ತೆಗೆ. ಅಂಗೈಯಲ್ಲಿ-ಮೊಸರು-ಕಡೆದು-ಬೆಣ್ಣೆ-ತೆಗೆದು-ಕೊಡು. ಅಂಗೈಯಲ್ಲಿ-ಮೊಸರು-ಕಡೆದು-ಬೆಣ್ಣೆ-ತೆಗೆದು-ಕೊಡುವ-ಹಾಗೆ. ಅಂಗೈಯಲ್ಲಿ-ಮೊಸರು-ಕಡೆದು-ಬೆಣ್ಣೆ-ತೆಗೆದು-ಕೊಡುವ-ಹಾಗೆ-ಹೇಳು. ಅಂಗೈಯಲ್ಲಿ-ಮೊಸರು-ಕಡೆದು-ಬೆಣ್ಣೆ-ತೆಗೆದು-ಕೊಡುವ-ಹಾಗೆ-ಹೇಳುವ-ಹಾಗೆ. ಅಂಗೈಯಲ್ಲಿ-ಮೊಸರು-ಕಡೆದು-ಬೆಣ್ಣೆ-ತೆಗೆದು-ಕೊಡುವ-ಹಾಗೆ-ಹೇಳುವ-ಹಾಗೆ-ಮಾಡು. ಅಂಗೈಯಲ್ಲಿ-ಮೊಸರು-ಕಡೆದು-ಬೆಣ್ಣೆ-ತೆಗೆದು-ಕೊಡುವ-ಹಾಗೆ-ಹೇಳುವ-ಹಾಗೆ-ಮಾಡುವ-ಹಾಗೆ. ಅಂಗೈಯಲ್ಲಿ-ಮೊಸರು-ಕಡೆದು-ಬೆಣ್ಣೆ-ತೆಗೆದು-ಕೊಡುವ-ಹಾಗೆ-ಹೇಳುವ-ಹಾಗೆ-ಮಾಡುವ-ಹಾಗೆ-ಹೇಳು. ಅಂಗೈಯಲ್ಲಿ-ಮೊಸರು-ಕಡೆದು-ಬೆಣ್ಣೆ-ತೆಗೆದು-ಕೊಡುವ-ಹಾಗೆ-ಹೇಳುವ-ಹಾಗೆ-ಮಾಡುವ-ಹಾಗೆ-ಹೇಳುವ-ಹಾಗೆ. ಅಂಗೈಯಲ್ಲಿ-ಮೊಸರು-ಕಡೆದು-ಬೆಣ್ಣೆ-ತೆಗೆದು-ಕೊಡುವ-ಹಾಗೆ-ಹೇಳುವ-ಹಾಗೆ-ಮಾಡುವ-ಹಾಗೆ-ಹೇಳುವ-ಹಾಗೆ-ಮಾಡು. ಅಂಗೈಯಲ್ಲಿ-ಮೊಸರು-ಕಡೆದು-ಬೆಣ್ಣೆ-ತೆಗೆದು-ಕೊಡುವ-ಹಾಗೆ-ಹೇಳುವ-ಹಾಗೆ-ಮಾಡುವ-ಹಾಗೆ-ಹೇಳುವ-ಹಾಗೆ-ಮಾಡುವ. ಅಂಗೈಯಲ್ಲಿ-ಮೊಸರು-ಕಡೆದು-ಬೆಣ್ಣೆ-ತೆಗೆದು-ಕೊಡುವ-ಹಾಗೆ-ಹೇಳುವ-ಹಾಗೆ-ಮಾಡುವ-ಹಾಗೆ-ಹೇಳುವ-ಹಾಗೆ-ಮಾಡುವ-ಹಾಗೆ. ಅಂಗೈಯಲ್ಲಿ-ಮೊಸರು-ಕಡೆದು-ಬೆಣ್ಣೆ-ತೆಗೆದು-ಕೊಡುವ-ಹಾಗೆ-ಹೇಳುವ-ಹಾಗೆ-ಮಾಡುವ-ಹಾಗೆ-ಹೇಳುವ-ಹಾಗೆ-ಮಾಡುವ-ಹಾಗೆ-ಹೇಳು. ಅಂಗೈಯಲ್ಲಿ-ಮೊಸರು-ಕಡೆದು-ಬೆಣ್ಣೆ-ತೆಗೆದು-ಕೊಡುವ-ಹಾಗೆ-ಹೇಳುವ-ಹಾಗೆ-ಮಾಡುವ-ಹಾಗೆ-ಹೇಳುವ-ಹಾಗೆ-ಮಾಡುವ-ಹಾಗೆ-ಹೇಳುವ-ಹಾಗೆ. ಅಂಗೈಯಲ್ಲಿ-ಮೊಸರು-ಕಡೆದು-ಬೆಣ್ಣೆ-ತೆಗೆದು-ಕೊಡುವ-ಹಾಗೆ-ಹೇಳುವ-ಹಾಗೆ-ಮಾಡುವ-ಹಾಗೆ-ಹೇಳುವ-ಹಾಗೆ-ಮಾಡುವ-ಹಾಗೆ-ಹೇಳುವ-ಹಾಗೆ-ಮಾಡು. ಅಂಗೈಯಲ್ಲಿ-ಮೊಸರು-ಕಡೆದು-ಬೆಣ್ಣೆ-ತೆಗೆದು-ಕೊಡುವ-ಹಾಗೆ-ಹೇಳುವ-ಹಾಗೆ-ಮಾಡುವ-ಹಾಗೆ-ಹೇಳುವ-ಹಾಗೆ-ಮಾಡುವ-ಹಾಗೆ-ಹೇಳುವ-ಹಾಗೆ-ಮಾಡುವ. ಅಂಗೈಯಲ್ಲಿ-ಮೊಸರು-ಕಡೆದು-ಬೆಣ್ಣೆ-ತೆಗೆದು-ಕೊಡುವ-ಹಾಗೆ-ಹೇಳುವ-ಹಾಗೆ-ಮಾಡುವ-ಹಾಗೆ-ಹೇಳುವ-ಹಾಗೆ-ಮಾಡುವ-ಹಾಗೆ-ಹೇಳುವ-ಹಾಗೆ-ಮಾಡುವ-ಹಾಗೆ. ಅಂಗೈಯಲ್ಲಿ-ಮೊಸರು-ಕಡೆದು-ಬೆಣ್ಣೆ-ತೆಗೆದು-ಕೊಡುವ-ಹಾಗೆ-ಹೇಳುವ-ಹಾಗೆ-ಮಾಡುವ-ಹಾಗೆ-ಹೇಳುವ-ಹಾಗೆ-ಮಾಡುವ-ಹಾಗೆ-ಹೇಳುವ-ಹಾಗೆ-ಮಾಡುವ-ಹಾಗೆ-ಹೇಳು. ಅಂಗೈಯಲ್ಲಿ-ಮೊಸರು-ಕಡೆದು-ಬೆಣ್ಣೆ-ತೆಗೆದು-ಕೊಡುವ-ಹಾಗೆ-ಹೇಳುವ-ಹಾಗೆ-ಮಾಡುವ-ಹಾಗೆ-ಹೇಳುವ-ಹಾಗೆ-ಮಾಡುವ-ಹಾಗೆ-ಹೇಳುವ-ಹಾಗೆ-ಮಾಡುವ-ಹಾಗೆ-ಹೇಳುವ. ಅಂಗೈಯಲ್ಲಿ-ಮೊಸರು-ಕಡೆದು-ಬೆಣ್ಣೆ-ತೆಗೆದು-ಕೊಡುವ-ಹಾಗೆ-ಹೇಳುವ-ಹಾಗೆ-ಮಾಡುವ-ಹಾಗೆ-ಹೇಳುವ-ಹಾಗೆ-ಮಾಡುವ-ಹಾಗೆ-ಹೇಳುವ-ಹಾಗೆ-ಮಾಡುವ-ಹಾಗೆ-ಹೇಳುವ-ಹಾಗೆ. ಅಂಗೈಯಲ್ಲಿ-ಮೊಸರು-ಕಡೆದು-ಬೆಣ್ಣೆ-ತೆಗೆದು-ಕೊಡುವ-ಹಾಗೆ-ಹೇಳುವ-ಹಾಗೆ-ಮಾಡುವ-ಹಾಗೆ-ಹೇಳುವ-ಹಾಗೆ-ಮಾಡುವ-ಹಾಗೆ-ಹೇಳುವ-ಹಾಗೆ-ಮಾಡುವ-ಹಾಗೆ-ಹೇಳುವ-ಹಾಗೆ-ಮಾಡು. ಅಂಗೈಯಲ್ಲಿ-ಮೊಸರು-ಕಡೆದು-ಬೆಣ್ಣೆ-ತೆಗೆದು-ಕೊಡುವ-ಹಾಗೆ-ಹೇಳುವ-ಹಾಗೆ-ಮಾಡುವ-ಹಾಗೆ-ಹೇಳುವ-ಹಾಗೆ-ಮಾಡುವ-ಹಾಗೆ-ಹೇಳುವ-ಹಾಗೆ-ಮಾಡುವ-ಹಾಗೆ-ಹೇಳುವ-ಹಾಗೆ-ಮಾಡುವ. ಅಂಗೈಯಲ್ಲಿ-ಮೊಸರು-ಕಡೆದು-ಬೆಣ್ಣೆ-ತೆಗೆದು-ಕೊಡುವ-ಹಾಗೆ-ಹೇಳುವ-ಹಾಗೆ-ಮಾಡುವ-ಹಾಗೆ-ಹೇಳುವ-ಹಾಗೆ-ಮಾಡುವ-ಹಾಗೆ-ಹೇಳುವ-ಹಾಗೆ-ಮಾಡುವ-ಹಾಗೆ-ಹೇಳುವ-ಹಾಗೆ-ಮಾಡುವ-ಹಾಗೆ-ಹೇಳು. ಅಂಗೈಯಲ್ಲಿ-ಮೊಸರು-ಕಡೆದು-ಬೆಣ್ಣೆ-ತೆಗೆದು-ಕೊಡುವ-ಹಾಗೆ-ಹೇಳುವ-ಹಾಗೆ-ಮಾಡುವ-ಹಾಗೆ-ಹೇಳುವ-ಹಾಗೆ-ಮಾಡುವ-ಹಾಗೆ-ಹೇಳುವ-ಹಾಗೆ-ಮಾಡುವ-ಹಾಗೆ-ಹೇಳುವ-ಹಾಗೆ-ಮಾಡುವ-ಹಾಗೆ-ಹೇಳುವ. ಅಂಗೈಯಲ್ಲಿ-ಮೊಸರು-ಕಡೆದು-ಬೆಣ್ಣೆ-ತೆಗೆದು-ಕೊಡುವ-ಹಾಗೆ-ಹೇಳುವ-ಹಾಗೆ-ಮಾಡುವ-ಹಾಗೆ-ಹೇಳುವ-ಹಾಗೆ-ಮಾಡುವ-ಹಾಗೆ-ಹೇಳುವ-ಹಾಗೆ-ಮಾಡುವ-ಹಾಗೆ-ಹೇಳುವ-ಹಾಗೆ-ಮಾಡುವ-ಹಾಗೆ-ಹೇಳುವ-ಹಾಗೆ-ಮಾಡು. ಅಂಗೈಯಲ್ಲಿ-ಮೊಸರು-ಕಡೆದು-ಬೆಣ್ಣೆ-ತೆಗೆದು-ಕೊಡುವ-ಹಾಗೆ-ಹೇಳುವ-ಹಾಗೆ-ಮಾಡುವ-ಹಾಗೆ-ಹೇಳುವ-ಹಾಗೆ-ಮಾಡುವ-ಹಾಗೆ-ಹೇಳುವ-ಹಾಗೆ-ಮಾಡುವ-ಹಾಗೆ-ಹೇಳುವ-ಹಾಗೆ-ಮಾಡುವ-ಹಾಗೆ-ಹೇಳುವ-ಹಾಗೆ-ಮಾಡುವ. ಅಂಗೈಯಲ್ಲಿ-ಮೊಸರು-ಕಡೆದು-ಬೆಣ್ಣೆ-ತೆಗೆದು-ಕೊಡುವ-ಹಾಗೆ-ಹೇಳುವ-ಹಾಗೆ-ಮಾಡುವ-ಹಾಗೆ-ಹೇಳುವ-ಹಾಗೆ-ಮಾಡುವ-ಹಾಗೆ-ಹೇಳುವ-ಹಾಗೆ-ಮಾಡುವ-ಹಾಗೆ-ಹೇಳುವ-ಹಾಗೆ-ಮಾಡುವ-ಹಾಗೆ-ಹೇಳುವ-ಹಾಗೆ-ಮಾಡುವ-ಹಾಗೆ-ಹೇಳು. ಅಂಗೈಯಲ್ಲಿ-ಮೊಸರು-ಕಡೆದು-ಬೆಣ್ಣೆ-ತೆಗೆದು-ಕೊಡುವ-ಹಾಗೆ-ಹೇಳುವ-ಹಾಗೆ-ಮಾಡುವ-ಹಾಗೆ-ಹೇಳುವ-ಹಾಗೆ-ಮಾಡುವ-ಹಾಗೆ-ಹೇಳುವ-ಹಾಗೆ-ಮಾಡುವ-ಹಾಗೆ-ಹೇಳುವ-ಹಾಗೆ-ಮಾಡುವ-ಹಾಗೆ-ಹೇಳುವ-ಹಾಗೆ-ಮಾಡುವ-ಹಾಗೆ-ಹೇಳುವ. ಅಂಗೈಯಲ್ಲಿ-ಮೊಸರು-ಕಡೆದು-ಬೆಣ್ಣೆ-ತೆಗೆದು-ಕೊಡುವ-ಹಾಗೆ-ಹೇಳುವ-ಹಾಗೆ-ಮಾಡುವ-ಹಾಗೆ-ಹೇಳುವ-ಹಾಗೆ-ಮಾಡುವ-ಹಾಗೆ-ಹೇಳುವ-ಹಾಗೆ-ಮಾಡುವ-ಹಾಗೆ-ಹೇಳುವ-ಹಾಗೆ-ಮಾಡುವ-ಹಾಗೆ-ಹೇಳುವ-ಹಾಗೆ-ಮಾಡುವ-ಹಾಗೆ-ಹೇಳುವ-ಹಾಗೆ-ಮಾಡು. ಅಂಗೈಯಲ್ಲಿ-ಮೊಸರು-ಕಡೆದು-ಬೆಣ್ಣೆ-ತೆಗೆದು-ಕೊಡುವ-ಹಾಗೆ-ಹೇಳುವ-ಹಾಗೆ-ಮಾಡುವ-ಹಾಗೆ-ಹೇಳುವ-ಹಾಗೆ-ಮಾಡುವ-ಹಾಗೆ-ಹೇಳುವ-ಹಾಗೆ-ಮಾಡುವ-ಹಾಗೆ-ಹೇಳುವ-ಹಾಗೆ-ಮಾಡುವ-ಹಾಗೆ-ಹೇಳುವ-ಹಾಗೆ-ಮಾಡುವ-ಹಾಗೆ-ಹೇಳುವ-ಹಾಗೆ-ಮಾಡುವ. ಅಂಗೈಯಲ್ಲಿ-ಮೊಸರು-ಕಡೆದು-ಬೆಣ್ಣೆ-ತೆಗೆದು-ಕೊಡುವ-ಹಾಗೆ-ಹೇಳುವ-ಹಾಗೆ-ಮಾಡುವ-ಹಾಗೆ-ಹೇಳುವ-ಹಾಗೆ-ಮಾಡುವ-ಹಾಗೆ-ಹೇಳುವ-ಹಾಗೆ-ಮಾಡುವ-ಹಾಗೆ-ಹೇಳುವ-ಹಾಗೆ-ಮಾಡುವ-ಹಾಗೆ-ಹೇಳುವ-ಹಾಗೆ-ಮಾಡುವ-ಹಾಗೆ-ಹೇಳುವ-ಹಾಗೆ-ಮಾಡುವ-ಹಾಗೆ-ಹೇಳು.

ಕಾಲಿಸಿ. ಸಾಲಾಗಿ-ಸಾಲಾಗಿ ಸಾಲುಸಾಲಾಗಿ. ಸಾಲಿಸಾಲಾಗಿ. ಸಾಲಿಸಾಲಾಗಿ-ಸಾಲಿಸಾಲಾಗಿ. ಸಾಲಿಸಾಲಾಗಿ ನಿಲ್ಲಿಸು. ಸಾಲಿಸಾಲಾಗಿ ಹಾಕು. ಸಾಲಿಸಾಲಾಗಿ ಹೋಗು. ಸಾಲಿಸಾಲಾಗಿ ಹೋಗಿ ಬರಿ. ಸಾಲಿಸಾಲಾಗಿ ಹೋಗಿ ಬರು. ಸಾಲಿಸಾಲಾಗಿ ಹೋಗಿ ಬರುವ. ಸಾಲಿಸಾಲಾಗಿ ಹೋಗಿ ಬರುವಂತೆ. ಸಾಲಿಸಾಲಾಗಿ ಹೋಗಿ ಬರುವಂತೆ ಮಾಡು. ಸಾಲಿಸಾಲಾಗಿ ಹೋಗಿ ಬರುವಂತೆ ಮಾಡಿ. ಸಾಲಿಸಾಲಾಗಿ ಹೋಗಿ ಬರುವಂತೆ ಮಾಡಿದ. ಸಾಲಿಸಾಲಾಗಿ ಹೋಗಿ ಬರುವಂತೆ ಮಾಡಿದನು. ಸಾಲಿಸಾಲಾಗಿ ಹೋಗಿ ಬರುವಂತೆ ಮಾಡಿದಳು. ಸಾಲಿಸಾಲಾಗಿ ಹೋಗಿ ಬರುವಂತೆ ಮಾಡಿದರು. ಸಾಲಿಸಾಲಾಗಿ ಹೋಗಿ ಬರುವಂತೆ ಮಾಡಿದೆನು. ಸಾಲಿಸಾಲಾಗಿ ಹೋಗಿ ಬರುವಂತೆ ಮಾಡಿದೆವು. ಸಾಲಿಸಾಲಾಗಿ ಹೋಗಿ ಬರುವಂತೆ ಮಾಡಿದೆ. ಸಾಲಿಸಾಲಾಗಿ ಹೋಗಿ ಬರುವಂತೆ ಮಾಡಿದೆಯಾ. ಸಾಲಿಸಾಲಾಗಿ ಹೋಗಿ ಬರುವಂತೆ ಮಾಡಿದೆವಾ. ಸಾಲಿಸಾಲಾಗಿ ಹೋಗಿ ಬರುವಂತೆ ಮಾಡಿದೆಯೇನು. ಸಾಲಿಸಾಲಾಗಿ ಹೋಗಿ ಬರುವಂತೆ ಮಾಡಿದೆವೇನು. ಸಾಲಿಸಾಲಾಗಿ ಹೋಗಿ ಬರುವಂತೆ ಮಾಡಿದೆಯೇನೋ. ಸಾಲಿಸಾಲಾಗಿ ಹೋಗಿ ಬರುವಂತೆ ಮಾಡಿದೆವೇನೋ. ಸಾಲಿಸಾಲಾಗಿ ಹೋಗಿ ಬರುವಂತೆ ಮಾಡಿದೆಯೇನಪ್ಪ. ಸಾಲಿಸಾಲಾಗಿ ಹೋಗಿ ಬರುವಂತೆ ಮಾಡಿದೆವೇನಪ್ಪ. ಸಾಲಿಸಾಲಾಗಿ ಹೋಗಿ ಬರುವಂತೆ ಮಾಡಿದೆಯೇನಮ್ಮ. ಸಾಲಿಸಾಲಾಗಿ ಹೋಗಿ ಬರುವಂತೆ ಮಾಡಿದೆವೇನಮ್ಮ. ಸಾಲಿಸಾಲಾಗಿ ಹೋಗಿ ಬರುವಂತೆ ಮಾಡಿದೆಯೇನಯ್ಯ. ಸಾಲಿಸಾಲಾಗಿ ಹೋಗಿ ಬರುವಂತೆ ಮಾಡಿದೆವೇನಯ್ಯ. ಸಾಲಿಸಾಲಾಗಿ ಹೋಗಿ ಬರುವಂತೆ ಮಾಡಿದೆಯೇನಣ್ಣ. ಸಾಲಿಸಾಲಾಗಿ ಹೋಗಿ ಬರುವಂತೆ ಮಾಡಿದೆವೇನಣ್ಣ. ಸಾಲಿಸಾಲಾಗಿ ಹೋಗಿ ಬರುವಂತೆ ಮಾಡಿದೆಯೇನಕ್ಕ. ಸಾಲಿಸಾಲಾಗಿ ಹೋಗಿ ಬರುವಂತೆ ಮಾಡಿದೆವೇನಕ್ಕ. ಸಾಲಿಸಾಲಾಗಿ ಹೋಗಿ ಬರುವಂತೆ ಮಾಡಿದೆಯೇನವ್ವ. ಸಾಲಿಸಾಲಾಗಿ ಹೋಗಿ ಬರುವಂತೆ ಮಾಡಿದೆವೇನವ್ವ. ಸಾಲಿಸಾಲಾಗಿ ಹೋಗಿ ಬರುವಂತೆ ಮಾಡಿದೆಯೇನಜ್ಜಿ. ಸಾಲಿಸಾಲಾಗಿ ಹೋಗಿ ಬರುವಂತೆ ಮಾಡಿದೆವೇನಜ್ಜಿ. ಸಾಲಿಸಾಲಾಗಿ ಹೋಗಿ ಬರುವಂತೆ ಮಾಡಿದೆಯೇನಜ್ಜಿಯರಾ. ಸಾಲಿಸಾಲಾಗಿ ಹೋಗಿ ಬರುವಂತೆ ಮಾಡಿದೆವೇನಜ್ಜಿಯರಾ. ಸಾಲಿಸಾಲಾಗಿ ಹೋಗಿ ಬರುವಂತೆ ಮಾಡಿದೆಯೇನಜ್ಜಿಯರೇ. ಸಾಲಿಸಾಲಾಗಿ ಹೋಗಿ ಬರುವಂತೆ ಮಾಡಿದೆವೇನಜ್ಜಿಯರೇ. ಸಾಲಿಸಾಲಾಗಿ ಹೋಗಿ ಬರುವಂತೆ ಮಾಡಿದೆಯೇನಜ್ಜಿಯರೆ. ಸಾಲಿಸಾಲಾಗಿ ಹೋಗಿ ಬರುವಂತೆ ಮಾಡಿದೆವೇನಜ್ಜಿಯರೆ. ಸಾಲಿಸಾಲಾಗಿ ಹೋಗಿ ಬರುವಂತೆ ಮಾಡಿದೆಯೇನಜ್ಜಿಯರೆಲ್ಲ. ಸಾಲಿಸಾಲಾಗಿ ಹೋಗಿ ಬರುವಂತೆ ಮಾಡಿದೆವೇನಜ್ಜಿಯರೆಲ್ಲ. ಸಾಲಿಸಾಲಾಗಿ ಹೋಗಿ ಬರುವಂತೆ ಮಾಡಿದೆಯೇನಜ್ಜಿಯರೆಲ್ಲರಾ. ಸಾಲಿಸಾಲಾಗಿ ಹೋಗಿ ಬರುವಂತೆ ಮಾಡಿದೆವೇನಜ್ಜಿಯರೆಲ್ಲರಾ. ಸಾಲಿಸಾಲಾಗಿ ಹೋಗಿ ಬರುವಂತೆ ಮಾಡಿದೆಯೇನಜ್ಜಿಯರೆಲ್ಲರೇ. ಸಾಲಿಸಾಲಾಗಿ ಹೋಗಿ ಬರುವಂತೆ ಮಾಡಿದೆವೇನಜ್ಜಿಯರೆಲ್ಲರೇ. ಸಾಲಿಸಾಲಾಗಿ ಹೋಗಿ ಬರುವಂತೆ ಮಾಡಿದೆಯೇನಜ್ಜಿಯರೆಲ್ಲರೆ. ಸಾಲಿಸಾಲಾಗಿ ಹೋಗಿ ಬರುವಂತೆ ಮಾಡಿದೆವೇನಜ್ಜಿಯರೆಲ್ಲರೆ. ಸಾಲಿಸಾಲಾಗಿ ಹೋಗಿ ಬರುವಂತೆ ಮಾಡಿದೆಯೇನಜ್ಜಿಯರೆಲ್ಲವೂ. ಸಾಲಿಸಾಲಾಗಿ ಹೋಗಿ ಬರುವಂತೆ ಮಾಡಿದೆವೇನಜ್ಜಿಯರೆಲ್ಲವೂ. ಸಾಲಿಸಾಲಾಗಿ ಹೋಗಿ ಬರುವಂತೆ ಮಾಡಿದೆಯೇನಜ್ಜಿಯರೆಲ್ಲವೇ. ಸಾಲಿಸಾಲಾಗಿ ಹೋಗಿ ಬರುವಂತೆ ಮಾಡಿದೆವೇನಜ್ಜಿಯರೆಲ್ಲವೇ. ಸಾಲಿಸಾಲಾಗಿ ಹೋಗಿ ಬರುವಂತೆ ಮಾಡಿದೆಯೇನಜ್ಜಿಯರೆಲ್ಲವೆ. ಸಾಲಿಸಾಲಾಗಿ ಹೋಗಿ ಬರುವಂತೆ ಮಾಡಿದೆವೇನಜ್ಜಿಯರೆಲ್ಲವೆ. ಸಾಲಿಸಾಲಾಗಿ ಹೋಗಿ ಬರುವಂತೆ ಮಾಡಿದೆಯೇನಜ್ಜಿಯರೆಲ್ಲವೆಯಾ. ಸಾಲಿಸಾಲಾಗಿ ಹೋಗಿ ಬರುವಂತೆ ಮಾಡಿದೆವೇನಜ್ಜಿಯರೆಲ್ಲವೆಯಾ. ಸಾಲಿಸಾಲಾಗಿ ಹೋಗಿ ಬರುವಂತೆ ಮಾಡಿದೆಯೇನಜ್ಜಿಯರೆಲ್ಲವೆಯೇ. ಸಾಲಿಸಾಲಾಗಿ ಹೋಗಿ ಬರುವಂತೆ ಮಾಡಿದೆವೇನಜ್ಜಿಯರೆಲ್ಲವೆಯೇ. ಸಾಲಿಸಾಲಾಗಿ ಹೋಗಿ ಬರುವಂತೆ ಮಾಡಿದೆಯೇನಜ್ಜಿಯರೆಲ್ಲವೆಯೇನು. ಸಾಲಿಸಾಲಾಗಿ ಹೋಗಿ ಬರುವಂತೆ ಮಾಡಿದೆವೇನಜ್ಜಿಯರೆಲ್ಲವೆಯೇನು. ಸಾಲಿಸಾಲಾಗಿ ಹೋಗಿ ಬರುವಂತೆ ಮಾಡಿದೆಯೇನಜ್ಜಿಯರೆಲ್ಲವೆಯೇನೋ. ಸಾಲಿಸಾಲಾಗಿ ಹೋಗಿ ಬರುವಂತೆ ಮಾಡಿದೆವೇನಜ್ಜಿಯರೆಲ್ಲವೆಯೇನೋ. ಸಾಲಿಸಾಲಾಗಿ ಹೋಗಿ ಬರುವಂತೆ ಮಾಡಿದೆಯೇನಜ್ಜಿಯರೆಲ್ಲವೆಯೇನಪ್ಪ. ಸಾಲಿಸಾಲಾಗಿ ಹೋಗಿ ಬರುವಂತೆ ಮಾಡಿದೆವೇನಜ್ಜಿಯರೆಲ್ಲವೆಯೇನಪ್ಪ. ಸಾಲಿಸಾಲಾಗಿ ಹೋಗಿ ಬರುವಂತೆ ಮಾಡಿದೆಯೇನಜ್ಜಿಯರೆಲ್ಲವೆಯೇನಮ್ಮ. ಸಾಲಿಸಾಲಾಗಿ ಹೋಗಿ ಬರುವಂತೆ ಮಾಡಿದೆವೇನಜ್ಜಿಯರೆಲ್ಲವೆಯೇನಮ್ಮ. ಸಾಲಿಸಾಲಾಗಿ ಹೋಗಿ ಬರುವಂತೆ ಮಾಡಿದೆಯೇನಜ್ಜಿಯರೆಲ್ಲವೆಯೇನಯ್ಯ. ಸಾಲಿಸಾಲಾಗಿ ಹೋಗಿ ಬರುವಂತೆ ಮಾಡಿದೆವೇನಜ್ಜಿಯರೆಲ್ಲವೆಯೇನಯ್ಯ. ಸಾಲಿಸಾಲಾಗಿ ಹೋಗಿ ಬರುವಂತೆ ಮಾಡಿದೆಯೇನಜ್ಜಿಯರೆಲ್ಲವೆಯೇನಣ್ಣ. ಸಾಲಿಸಾಲಾಗಿ ಹೋಗಿ ಬರುವಂತೆ ಮಾಡಿದೆವೇನಜ್ಜಿಯರೆಲ್ಲವೆಯೇನಣ್ಣ. ಸಾಲಿಸಾಲಾಗಿ ಹೋಗಿ ಬರುವಂತೆ ಮಾಡಿದೆಯೇನಜ್ಜಿಯರೆಲ್ಲವೆಯೇನಕ್ಕ. ಸಾಲಿಸಾಲಾಗಿ ಹೋಗಿ ಬರುವಂತೆ ಮಾಡಿದೆವೇನಜ್ಜಿಯರೆಲ್ಲವೆಯೇನಕ್ಕ. ಸಾಲಿಸಾಲಾಗಿ ಹೋಗಿ ಬರುವಂತೆ ಮಾಡಿದೆಯೇನಜ್ಜಿಯರೆಲ್ಲವೆಯೇನವ್ವ. ಸಾಲಿಸಾಲಾಗಿ ಹೋಗಿ ಬರುವಂತೆ ಮಾಡಿದೆವೇನಜ್ಜಿಯರೆಲ್ಲವೆಯೇನವ್ವ. ಸಾಲಿಸಾಲಾಗಿ ಹೋಗಿ ಬರುವಂತೆ ಮಾಡಿದೆಯೇನಜ್ಜಿಯರೆಲ್ಲವೆಯೇನಜ್ಜಿ. ಸಾಲಿಸಾಲಾಗಿ ಹೋಗಿ ಬರುವಂತೆ ಮಾಡಿದೆವೇನಜ್ಜಿಯರೆಲ್ಲವೆಯೇನಜ್ಜಿ. ಸಾಲಿಸಾಲಾಗಿ ಹೋಗಿ ಬರುವಂತೆ ಮಾಡಿದೆಯೇನಜ್ಜಿಯರೆಲ್ಲವೆಯೇನಜ್ಜಿಯರಾ. ಸಾಲಿಸಾಲಾಗಿ ಹೋಗಿ ಬರುವಂತೆ ಮಾಡಿದೆವೇನಜ್ಜಿಯರೆಲ್ಲವೆಯೇನಜ್ಜಿಯರಾ. ಸಾಲಿಸಾಲಾಗಿ ಹೋಗಿ ಬರುವಂತೆ ಮಾಡಿದೆಯೇನಜ್ಜಿಯರೆಲ್ಲವೆಯೇನಜ್ಜಿಯರೇ. ಸಾಲಿಸಾಲಾಗಿ ಹೋಗಿ ಬರುವಂತೆ ಮಾಡಿದೆವೇನಜ್ಜಿಯರೆಲ್ಲವೆಯೇನಜ್ಜಿಯರೇ. ಸಾಲಿಸಾಲಾಗಿ ಹೋಗಿ ಬರುವಂತೆ ಮಾಡಿದೆಯೇನಜ್ಜಿಯರೆಲ್ಲವೆಯೇನಜ್ಜಿಯರೆ. ಸಾಲಿಸಾಲಾಗಿ ಹೋಗಿ ಬರುವಂತೆ ಮಾಡಿದೆವೇನಜ್ಜಿಯರೆಲ್ಲವೆಯೇನಜ್ಜಿಯರೆ. ಸಾಲಿಸಾಲಾಗಿ ಹೋಗಿ ಬರುವಂತೆ ಮಾಡಿದೆಯೇನಜ್ಜಿಯರೆಲ್ಲವೆಯೇನಜ್ಜಿಯರೆಲ್ಲ. ಸಾಲಿಸಾಲಾಗಿ ಹೋಗಿ ಬರುವಂತೆ ಮಾಡಿದೆವೇನಜ್ಜಿಯರೆಲ್ಲವೆಯೇನಜ್ಜಿಯರೆಲ್ಲ. ಸಾಲಿಸಾಲಾಗಿ ಹೋಗಿ ಬರುವಂತೆ ಮಾಡಿದೆಯೇನಜ್ಜಿಯರೆಲ್ಲವೆಯೇನಜ್ಜಿಯರೆಲ್ಲರಾ. ಸಾಲಿಸಾಲಾಗಿ ಹೋಗಿ ಬರುವಂತೆ ಮಾಡಿದೆವೇನಜ್ಜಿಯರೆಲ್ಲವೆಯೇನಜ್ಜಿಯರೆಲ್ಲರಾ. ಸಾಲಿಸಾಲಾಗಿ ಹೋಗಿ ಬರುವಂತೆ ಮಾಡಿದೆಯೇನಜ್ಜಿಯರೆಲ್ಲವೆಯೇನಜ್ಜಿಯರೆಲ್ಲರೇ. ಸಾಲಿಸಾಲಾಗಿ ಹೋಗಿ ಬರುವಂತೆ ಮಾಡಿದೆವೇನಜ್ಜಿಯರೆಲ್ಲವೆಯೇನಜ್ಜಿಯರೆಲ್ಲರೇ. ಸಾಲಿಸಾಲಾಗಿ ಹೋಗಿ ಬರುವಂತೆ ಮಾಡಿದೆಯೇನಜ್ಜಿಯರೆಲ್ಲವೆಯೇನಜ್ಜಿಯರೆಲ್ಲರೆ. ಸಾಲಿಸಾಲಾಗಿ ಹೋಗಿ ಬರುವಂತೆ ಮಾಡಿದೆವೇನಜ್ಜಿಯರೆಲ್ಲವೆಯೇನಜ್ಜಿಯರೆಲ್ಲರೆ. ಸಾಲಿಸಾಲಾಗಿ ಹೋಗಿ ಬರುವಂತೆ ಮಾಡಿದೆಯೇನಜ್ಜಿಯರೆಲ್ಲವೆಯೇನಜ್ಜಿಯರೆಲ್ಲವೂ. ಸಾಲಿಸಾಲಾಗಿ ಹೋಗಿ ಬರುವಂತೆ ಮಾಡಿದೆವೇನಜ್ಜಿಯರೆಲ್ಲವೆಯೇನಜ್ಜಿಯರೆಲ್ಲವೂ. ಸಾಲಿಸಾಲಾಗಿ ಹೋಗಿ ಬರುವಂತೆ ಮಾಡಿದೆಯೇನಜ್ಜಿಯರೆಲ್ಲವೆಯೇನಜ್ಜಿಯರೆಲ್ಲವೇ. ಸಾಲಿಸಾಲಾಗಿ ಹೋಗಿ ಬರುವಂತೆ ಮಾಡಿದೆವೇನಜ್ಜಿಯರೆಲ್ಲವೆಯೇನಜ್ಜಿಯರೆಲ್ಲವೇ. ಸಾಲಿಸಾಲಾಗಿ ಹೋಗಿ ಬರುವಂತೆ ಮಾಡಿದೆಯೇನಜ್ಜಿಯರೆಲ್ಲವೆಯೇನಜ್ಜಿಯರೆಲ್ಲವೆ. ಸಾಲಿಸಾಲಾಗಿ ಹೋಗಿ ಬರುವಂತೆ ಮಾಡಿದೆವೇನಜ್ಜಿಯರೆಲ್ಲವೆಯೇನಜ್ಜಿಯರೆಲ್ಲವೆ. ಸಾಲಿಸಾಲಾಗಿ ಹೋಗಿ ಬರುವಂತೆ ಮಾಡಿದೆಯೇನಜ್ಜಿಯರೆಲ್ಲವೆಯೇನಜ್ಜಿಯರೆಲ್ಲವೆಯಾ. ಸಾಲಿಸಾಲಾಗಿ ಹೋಗಿ ಬರುವಂತೆ ಮಾಡಿದೆವೇನಜ್ಜಿಯರೆಲ್ಲವೆಯೇನಜ್ಜಿಯರೆಲ್ಲವೆಯಾ. ಸಾಲಿಸಾಲಾಗಿ ಹೋಗಿ ಬರುವಂತೆ ಮಾಡಿದೆಯೇನಜ್ಜಿಯರೆಲ್ಲವೆಯೇನಜ್ಜಿಯರೆಲ್ಲವೆಯೇ. ಸಾಲಿಸಾಲಾಗಿ ಹೋಗಿ ಬರುವಂತೆ ಮಾಡಿದೆವೇನಜ್ಜಿಯರೆಲ್ಲವೆಯೇನಜ್ಜಿಯರೆಲ್ಲವೆಯೇ. ಸಾಲಿಸಾಲಾಗಿ ಹೋಗಿ ಬರುವಂತೆ ಮಾಡಿದೆಯೇನಜ್ಜಿಯರೆಲ್ಲವೆಯೇನಜ್ಜಿಯರೆಲ್ಲವೆಯೇನು. ಸಾಲಿಸಾಲಾಗಿ ಹೋಗಿ ಬರುವಂತೆ ಮಾಡಿದೆವೇನಜ್ಜಿಯರೆಲ್ಲವೆಯೇನಜ್ಜಿಯರೆಲ್ಲವೆಯೇನು. ಸಾಲಿಸಾಲಾಗಿ ಹೋಗಿ ಬರುವಂತೆ ಮಾಡಿದೆಯೇನಜ್ಜಿಯರೆಲ್ಲವೆಯೇನಜ್ಜಿಯರೆಲ್ಲವೆಯೇನೋ. ಸಾಲಿಸಾಲಾಗಿ ಹೋಗಿ ಬರುವಂತೆ ಮಾಡಿದೆವೇನಜ್ಜಿಯರೆಲ್ಲವೆಯೇನಜ್ಜಿಯರೆಲ್ಲವೆಯೇನೋ. ಸಾಲಿಸಾಲಾಗಿ ಹೋಗಿ ಬರುವಂತೆ ಮಾಡಿದೆಯೇನಜ್ಜಿಯರೆಲ್ಲವೆಯೇನಜ್ಜಿಯರೆಲ್ಲವೆಯೇನಪ್ಪ. ಸಾಲಿಸಾಲಾಗಿ ಹೋಗಿ ಬರುವಂತೆ ಮಾಡಿದೆವೇನಜ್ಜಿಯರೆಲ್ಲವೆಯೇನಜ್ಜಿಯರೆಲ್ಲವೆಯೇನಪ್ಪ. ಸಾಲಿಸಾಲಾಗಿ ಹೋಗಿ ಬರುವಂತೆ ಮಾಡಿದೆಯೇನಜ್ಜಿಯರೆಲ್ಲವೆಯೇನಜ್ಜಿಯರೆಲ್ಲವೆಯೇನಮ್ಮ. ಸಾಲಿಸಾಲಾಗಿ ಹೋಗಿ ಬರುವಂತೆ ಮಾಡಿದೆವೇನಜ್ಜಿಯರೆಲ್ಲವೆಯೇನಜ್ಜಿಯರೆಲ್ಲವೆಯೇನಮ್ಮ. ಸಾಲಿಸಾಲಾಗಿ ಹೋಗಿ ಬರುವಂತೆ ಮಾಡಿದೆಯೇನಜ್ಜಿಯರೆಲ್ಲವೆಯೇನಜ್ಜಿಯರೆಲ್ಲವೆಯೇನಯ್ಯ. ಸಾಲಿಸಾಲಾಗಿ ಹೋಗಿ ಬರುವಂತೆ ಮಾಡಿದೆವೇನಜ್ಜಿಯರೆಲ್ಲವೆಯೇನಜ್ಜಿಯರೆಲ್ಲವೆಯೇನಯ್ಯ. ಸಾಲಿಸಾಲಾಗಿ ಹೋಗಿ ಬರುವಂತೆ ಮಾಡಿದೆಯೇನಜ್ಜಿಯರೆಲ್ಲವೆಯೇನಜ್ಜಿಯರೆಲ್ಲವೆಯೇನಣ್ಣ. ಸಾಲಿಸಾಲಾಗಿ ಹೋಗಿ ಬರುವಂತೆ ಮಾಡಿದೆವೇನಜ್ಜಿಯರೆಲ್ಲವೆಯೇನಜ್ಜಿಯರೆಲ್ಲವೆಯೇನಣ್ಣ. ಸಾಲಿಸಾಲಾಗಿ ಹೋಗಿ ಬರುವಂತೆ ಮಾಡಿದೆಯೇನಜ್ಜಿಯರೆಲ್ಲವೆಯೇನಜ್ಜಿಯರೆಲ್ಲವೆಯೇನಕ್ಕ. ಸಾಲಿಸಾಲಾಗಿ ಹೋಗಿ ಬರುವಂತೆ ಮಾಡಿದೆವೇನಜ್ಜಿಯರೆಲ್ಲವೆಯೇನಜ್ಜಿಯರೆಲ್ಲವೆಯೇನಕ್ಕ. ಸಾಲಿಸಾಲಾಗಿ ಹೋಗಿ ಬರುವಂತೆ ಮಾಡಿದೆಯೇನಜ್ಜಿಯರೆಲ್ಲವೆಯೇನಜ್ಜಿಯರೆಲ್ಲವೆಯೇನವ್ವ. ಸಾಲಿಸಾಲಾಗಿ ಹೋಗಿ ಬರುವಂತೆ ಮಾಡಿದೆವೇನಜ್ಜಿಯರೆಲ್ಲವೆಯೇನಜ್ಜಿಯರೆಲ್ಲವೆಯೇನವ್ವ. ಸಾಲಿಸಾಲಾಗಿ ಹೋಗಿ ಬರುವಂತೆ ಮಾಡಿದೆಯೇನಜ್ಜಿಯರೆಲ್ಲವೆಯೇನಜ್ಜಿಯರೆಲ್ಲವೆಯೇನಜ್ಜಿ. ಸಾಲಿಸಾಲಾಗಿ ಹೋಗಿ ಬರುವಂತೆ ಮಾಡಿದೆವೇನಜ್ಜಿಯರೆಲ್ಲವೆಯೇನಜ್ಜಿಯರೆಲ್ಲವೆಯೇನಜ್ಜಿ. ಸಾಲಿಸಾಲಾಗಿ ಹೋಗಿ ಬರುವಂತೆ ಮಾಡಿದೆಯೇನಜ್ಜಿಯರೆಲ್ಲವೆಯೇನಜ್ಜಿಯರೆಲ್ಲವೆಯೇನಜ್ಜಿಯರಾ. ಸಾಲಿಸಾಲಾಗಿ ಹೋಗಿ ಬರುವಂತೆ ಮಾಡಿದೆವೇನಜ್ಜಿಯರೆಲ್ಲವೆಯೇನಜ್ಜಿಯರೆಲ್ಲವೆಯೇನಜ್ಜಿಯರಾ. ಸಾಲಿಸಾಲಾಗಿ ಹೋಗಿ ಬರುವಂತೆ ಮಾಡಿದೆಯೇನಜ್ಜಿಯರೆಲ್ಲವೆಯೇನಜ್ಜಿಯರೆಲ್ಲವೆಯೇನಜ್ಜಿಯರೇ. ಸಾಲಿಸಾಲಾಗಿ ಹೋಗಿ ಬರುವಂತೆ ಮಾಡಿದೆವೇನಜ್ಜಿಯರೆಲ್ಲವೆಯೇನಜ್ಜಿಯರೆಲ್ಲವೆಯೇನಜ್ಜಿಯರೇ. ಸಾಲಿಸಾಲಾಗಿ ಹೋಗಿ ಬರುವಂತೆ ಮಾಡಿದೆಯೇನಜ್ಜಿಯರೆಲ್ಲವೆಯೇನಜ್ಜಿಯರೆಲ್ಲವೆಯೇನಜ್ಜಿಯರೆ. ಸಾಲಿಸಾಲಾಗಿ ಹೋಗಿ ಬರುವಂತೆ ಮಾಡಿದೆವೇನಜ್ಜಿಯರೆಲ್ಲವೆಯೇನಜ್ಜಿಯರೆಲ್ಲವೆಯೇನಜ್ಜಿಯರೆ. ಸಾಲಿಸಾಲಾಗಿ ಹೋಗಿ ಬರುವಂತೆ ಮಾಡಿದೆಯೇನಜ್ಜಿಯರೆಲ್ಲವೆಯೇನಜ್ಜಿಯರೆಲ್ಲವೆಯೇನಜ್ಜಿಯರೆಲ್ಲ. ಸಾಲಿಸಾಲಾಗಿ ಹೋಗಿ ಬರುವಂತೆ ಮಾಡಿದೆವೇನಜ್ಜಿಯರೆಲ್ಲವೆಯೇನಜ್ಜಿಯರೆಲ್ಲವೆಯೇನಜ್ಜಿಯರೆಲ್ಲ. ಸಾಲಿಸಾಲಾಗಿ ಹೋಗಿ ಬರುವಂತೆ ಮಾಡಿದೆಯೇನಜ್ಜಿಯರೆಲ್ಲವೆಯೇನಜ್ಜಿಯರೆಲ್ಲವೆಯೇನಜ್ಜಿಯರೆಲ್ಲರಾ. ಸಾಲಿಸಾಲಾಗಿ ಹೋಗಿ ಬರುವಂತೆ ಮಾಡಿದೆವೇನಜ್ಜಿಯರೆಲ್ಲವೆಯೇನಜ್ಜಿಯರೆಲ್ಲವೆಯೇನಜ್ಜಿಯರೆಲ್ಲರಾ. ಸಾಲಿಸಾಲಾಗಿ ಹೋಗಿ ಬರುವಂತೆ ಮಾಡಿದೆಯೇನಜ್ಜಿಯರೆಲ್ಲವೆಯೇನಜ್ಜಿಯರೆಲ್ಲವೆಯೇನಜ್ಜಿಯರೆಲ್ಲರೇ. ಸಾಲಿಸಾಲಾಗಿ ಹೋಗಿ ಬರುವಂತೆ ಮಾಡಿದೆವೇನಜ್ಜಿಯರೆಲ್ಲವೆಯೇನಜ್ಜಿಯರೆಲ್ಲವೆಯೇನಜ್ಜಿಯರೆಲ್ಲರೇ. ಸಾಲಿಸಾಲಾಗಿ ಹೋಗಿ ಬರುವಂತೆ ಮಾಡಿದೆಯೇನಜ್ಜಿಯರೆಲ್ಲವೆಯೇನಜ್ಜಿಯರೆಲ್ಲವೆಯೇನಜ್ಜಿಯರೆಲ್ಲರೆ. ಸಾಲಿಸಾಲಾಗಿ ಹೋಗಿ ಬರುವಂತೆ ಮಾಡಿದೆವೇನಜ್ಜಿಯರೆಲ್ಲವೆಯೇನಜ್ಜಿಯರೆಲ್ಲವೆಯೇನಜ್ಜಿಯರೆಲ್ಲರೆ. ಸಾಲಿಸಾಲಾಗಿ ಹೋಗಿ ಬರುವಂತೆ ಮಾಡಿದೆಯೇನಜ್ಜಿಯರೆಲ್ಲವೆಯೇನಜ್ಜಿಯರೆಲ್ಲವೆಯೇನಜ್ಜಿಯರೆಲ್ಲವೂ. ಸಾಲಿಸಾಲಾಗಿ ಹೋಗಿ ಬರುವಂತೆ ಮಾಡಿದೆವೇನಜ್ಜಿಯರೆಲ್ಲವೆಯೇನಜ್ಜಿಯರೆಲ್ಲವೆಯೇನಜ್ಜಿಯರೆಲ್ಲವೂ. ಸಾಲಿಸಾಲಾಗಿ ಹೋಗಿ ಬರುವಂತೆ ಮಾಡಿದೆಯೇನಜ್ಜಿಯರೆಲ್ಲವೆಯೇನಜ್ಜಿಯರೆಲ್ಲವೇ. ಸಾಲಿಸಾಲಾಗಿ ಹೋಗಿ ಬರುವಂತೆ ಮಾಡಿದೆವೇನಜ್ಜಿಯರೆಲ್ಲವೆಯೇನಜ್ಜಿಯರೆಲ್ಲವೇ. ಸಾಲಿಸಾಲಾಗಿ ಹೋಗಿ ಬರುವಂತೆ ಮಾಡಿದೆಯೇನಜ್ಜಿಯರೆಲ್ಲವೆಯೇನಜ್ಜಿಯರೆಲ್ಲವೆ. ಸಾಲಿಸಾಲಾಗಿ ಹೋಗಿ ಬರುವಂತೆ ಮಾಡಿದೆವೇನಜ್ಜಿಯರೆಲ್ಲವೆಯೇನಜ್ಜಿಯರೆಲ್ಲವೆ. ಸಾಲಿಸಾಲಾಗಿ ಹೋಗಿ ಬರುವಂತೆ ಮಾಡಿದೆಯೇನಜ್ಜಿಯರೆಲ್ಲವೆಯೇನಜ್ಜಿಯರೆಲ್ಲವೆಯಾ. ಸಾಲಿಸಾಲಾಗಿ ಹೋಗಿ ಬರುವಂತೆ ಮಾಡಿದೆವೇನಜ್ಜಿಯರೆಲ್ಲವೆಯೇನಜ್ಜಿಯರೆಲ್ಲವೆಯಾ. ಸಾಲಿಸಾಲಾಗಿ ಹೋಗಿ ಬರುವಂತೆ ಮಾಡಿದೆಯೇನಜ್ಜಿಯರೆಲ್ಲವೆಯೇನಜ್ಜಿಯರೆಲ್ಲವೆಯೇ. ಸಾಲಿಸಾಲಾಗಿ ಹೋಗಿ ಬರುವಂತೆ ಮಾಡಿದೆವೇನಜ್ಜಿಯರೆಲ್ಲವೆಯೇನಜ್ಜಿಯರೆಲ್ಲವೆಯೇ. ಸಾಲಿಸಾಲಾಗಿ ಹೋಗಿ ಬರುವಂತೆ ಮಾಡಿದೆಯೇನಜ್ಜಿಯರೆಲ್ಲವೆಯೇನಜ್ಜಿಯರೆಲ್ಲವೆಯೇನು. ಸಾಲಿಸಾಲಾಗಿ ಹೋಗಿ ಬರುವಂತೆ ಮಾಡಿದೆವೇನಜ್ಜಿಯರೆಲ್ಲವೆಯೇನಜ್ಜಿಯರೆಲ್ಲವೆಯೇನು. ಸಾಲಿಸಾಲಾಗಿ ಹೋಗಿ ಬರುವಂತೆ ಮಾಡಿದೆಯೇನಜ್ಜಿಯರೆಲ್ಲವೆಯೇನಜ್ಜಿಯರೆಲ್ಲವೆಯೇನೋ. ಸಾಲಿಸಾಲಾಗಿ ಹೋಗಿ ಬರುವಂತೆ ಮಾಡಿದೆವೇನಜ್ಜಿಯರೆಲ್ಲವೆಯೇನಜ್ಜಿಯರೆಲ್ಲವೆಯೇನೋ. ಸಾಲಿಸಾಲಾಗಿ ಹೋಗಿ ಬರುವಂತೆ ಮಾಡಿದೆಯೇನಜ್ಜಿಯರೆಲ್ಲವೆಯೇನಜ್ಜಿಯರೆಲ್ಲವೆಯೇನಪ್ಪ. ಸಾಲಿಸಾಲಾಗಿ ಹೋಗಿ ಬರುವಂತೆ ಮಾಡಿದೆವೇನಜ್ಜಿಯರೆಲ್ಲವೆಯೇನಜ್ಜಿಯರೆಲ್ಲವೆಯೇನಪ್ಪ. ಸಾಲಿಸಾಲಾಗಿ ಹೋಗಿ ಬರುವಂತೆ ಮಾಡಿದೆಯೇನಜ್ಜಿಯರೆಲ್ಲವೆಯೇನಜ್ಜಿಯರೆಲ್ಲವೆಯೇನಮ್ಮ. ಸಾಲಿಸಾಲಾಗಿ ಹೋಗಿ ಬರುವಂತೆ ಮಾಡಿದೆವೇನಜ್ಜಿಯರೆಲ್ಲವೆಯೇನಜ್ಜಿಯರೆಲ್ಲವೆಯೇನಮ್ಮ. ಸಾಲಿಸಾಲಾಗಿ ಹೋಗಿ ಬರುವಂತೆ ಮಾಡಿದೆಯೇನಜ್ಜಿಯರೆಲ್ಲವೆಯೇನಜ್ಜಿಯರೆಲ್ಲವೆಯೇನಯ್ಯ. ಸಾಲಿಸಾಲಾಗಿ ಹೋಗಿ ಬರುವಂತೆ ಮಾಡಿದೆವೇನಜ್ಜಿಯರೆಲ್ಲವೆಯೇನಜ್ಜಿಯರೆಲ್ಲವೆಯೇನಯ್ಯ. ಸಾಲಿಸಾಲಾಗಿ ಹೋಗಿ ಬರುವಂತೆ ಮಾಡಿದೆಯೇನಜ್ಜಿಯರೆಲ್ಲವೆಯೇನಜ್ಜಿಯರೆಲ್ಲವೆಯೇನಣ್ಣ. ಸಾಲಿಸಾಲಾಗಿ ಹೋಗಿ ಬರುವಂತೆ ಮಾಡಿದೆವೇನಜ್ಜಿಯರೆಲ್ಲವೆಯೇನಜ್ಜಿಯರೆಲ್ಲವೆಯೇನಣ್ಣ. ಸಾಲಿಸಾಲಾಗಿ ಹೋಗಿ ಬರುವಂತೆ ಮಾಡಿದೆಯೇನಜ್ಜಿಯರೆಲ್ಲವೆಯೇನಜ್ಜಿಯರೆಲ್ಲವೆಯೇನಕ್ಕ. ಸಾಲಿಸಾಲಾಗಿ ಹೋಗಿ ಬರುವಂತೆ ಮಾಡಿದೆವೇನಜ್ಜಿಯರೆಲ್ಲವೆಯೇನಜ್ಜಿಯರೆಲ್ಲವೆಯೇನ

ابجد هوز حطي كلمن سعفص قرشت ثخذ ضظغ.

وقوم. ومرقوم. ڤ‹‹موم›. مرقوم‹‹-مرقوم قوم‹-ر. موات. ١٣‹‹ر. ٦ مر-ر. ٣٣مر. ١٣‹‹ر. مرقوم-مرقوم‹‹مرقوم‹‹-ر. قوم. ومرقوم. ومرقوم. ڤ‹‹موم›. مرق

ಕೊಂ. ಇಲ್ಲಿ. ಬಿಟ್ಟು. ಕಿಟ್ಟಿಸಿ. ಕಿಸಬಾರ. ಕೆಸರುಬಿತ್ತರ. ಪ್ರಸಂಗ. ಕಿಸಬಾರ. ಕಿಸಬಾರದು. ಕಿಸಬಾರದು. ಕಿಸಬಾರದು

ಕಾಲಿಗೆ. ಕಾಲಿನಿಂದ. ಕಾಲಿನಲ್ಲಿ. ಕಾಲು. ಕಾಲುಂಗುರ. ಕಾಲುಚೀಲ. ಕಾಲುದಾರಿ. ಕಾಲುಭಾಗ. ಕಾಲುವೆ. ಕಾಲೆಳೆ. ಕಾಲೊತ್ತು. ಕಾಲ್ಗೆಜ್ಜೆ. ಕಾಲ್ತುಳಿತ. ಕಾಲ್ನಡಿಗೆ. ಕಾಲ್ಪಾಲು. ಕಾಲ್ಮಣೆ. ಕಾಲ್ಮುರಿ. ಕಾಲ್ಮುರಿ. ಕಾಲ್ಮುರಿ

ಅಮ್ಮಗೆ. ಸಂತೋಷ-ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ತೇಲಾಡುತ್ತಿದ್ದ. ಅಪ್ಪ-ತಾಯಿಗಳು ಸಂತೋಷಪಡುವಂತೆ ನಡೆದುಕೊಂಡ. ಅವರಿಗೆ ಅತ್ಯಂತ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ. ಅವರ ಮಾತಿಗೆ ಎದುರಾಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವರು ಹೇಳಿದ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ. ಅವರು ಕೊಟ್ಟ ಹಣವನ್ನು ಖರ್ಚು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ. ಅವರು ಕೊಡಿಸಿದ ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ. ಅವರು ಕೊಡಿಸಿದ ಆಹಾರವನ್ನು ತಿನ್ನುತ್ತಿದ್ದ. ಅವರು ಕೊಡಿಸಿದ ಆಟಿಗೆಗಳಿಂದ ಆಡುತ್ತಿದ್ದ. ಅವರು ಕೊಡಿಸಿದ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಓದುತ್ತಿದ್ದ. ಅವರು ಕೊಡಿಸಿದ ಶಾಲೆಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದ. ಅವರು ಕೊಡಿಸಿದ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ. ಅವರು ಕೊಡಿಸಿದ ಮೇಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಪಾಠ ಹೇಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ. ಅವರು ಕೊಡಿಸಿದ ಗೆಳೆಯರೊಡನೆ ಆಟವಾಡುತ್ತಿದ್ದ. ಅವರು ಕೊಡಿಸಿದ ಗೆಳೆಯರೊಡನೆ ಓಡಾಡುತ್ತಿದ್ದ. ಅವರು ಕೊಡಿಸಿದ ಗೆಳೆಯರೊಡನೆ ಸಂತೋಷವಾಗಿ ಕಾಲ ಕಳೆಯ

ಸಾಧಿಸಿದವನೆಗೆ. ಅ-ಸಿದ್ಧವಾದ. ಅನುಭವಿಸಿದ. ಗೆ. ಅ-ಸಾಮಾ-
ನ್ಯವಾದ-ವುಗಳನ್ನು. ಇಲ್ಲದ-ವಸ್ತುವಿನ. ಶಾಲಿವಾಹನ-ರಾಜರ. ಅನ್ನಕ್ಕೆ.
ಲಿಸಿ. ಇಲ್ಲದ-ಹೊದ. ಅದ-ರಿಂದ. ಅ-ಸಾಮಾನ್ಯವಾದ-ವುಗಳನ್ನು. ಸಿ-
ಕ್ಕಿದ. ಇಲ್ಲದ-ಹೊದ-ವಸ್ತುವಿನ. ಅ-ಸಾಮಾನ್ಯವಾದ-ವುಗಳನ್ನು. ಸಿಕ್ಕಿದ.

{ ೨
೨ } ಅ-ಧಿಕ (ಸಂ) ಕ. ಪ್ರಮಾಣಗಳಿಲ್ಲದ. ಲೆಕ್ಕವಿಲ್ಲದ-ದ. ಸಾವಿರ-ವೆಂಬ-ವುಗಳ.
ಸಿಗ. ಇಲ್ಲದ-ಹೊದ. ಅಳತೆ-ಪ್ರಮಾಣಗಳಿ-ದ. ಶಿಖ. ಅಸಾಧಾ-ರಣವಾದ.
ಅಳತೆಯಿಲ್ಲದ. ಅಸಾಧಾರಣವಾದ. ಅಳತೆಯಿಲ್ಲದ. ಅಸಾಧಾರಣವಾದ.

ಇಂಥವನ-ನ್ನು ಪ್ರಮಾ-ಣಿಸಿ ಲಿ

ಅಸಾಧಾರಣವಾದ. ಅಳತೆಯಿಲ್ಲದ. ಅಸಾಧಾರಣವಾದ. ಶಿಖ.
ಅಳತೆಯಿಲ್ಲದ. ಅಸಾಧಾರಣವಾದ. ಅಳತೆಯಿಲ್ಲದ. ಅಸಾಧಾರಣವಾದ.
ಅಳತೆಯಿಲ್ಲದ. ಅಸಾಧಾರಣವಾದ. ಅಳತೆಯಿಲ್ಲದ. ಅಸಾಧಾರಣವಾದ.
ಅಳತೆಯಿಲ್ಲದ. ಅಸಾಧಾರಣವಾದ. ಅಳತೆಯಿಲ್ಲದ. ಅಸಾಧಾರಣವಾದ.

{ ೨
೧ } (೧೨೪) ಲಿ ಅಸಾಧಾ. ಲಿಖಿತಗಳಿ-ಅಸಾಧಾ. ಲಿ. ಅಸಾಧಾ-ರಣ. ಲಿ.
ಅಸಾಧಾ-ರಣವಾದ. ಲಿ. ಅಸಾಧಾ-ರಣವಾಲಿ. ಲಿ. ಅಸಾಧಾ-ರಣವಾದ.
ಲಿ. ಅಸಾಧಾ-ಅಲ. ಲಿ. ಅಸಾಧಾ-ಅಲವಾದ. ಲಿ. ಅಸಾಧಾ-
ಅಲವಾದ. ಲಿ. ಅಸಾಧಾ-ಅಲವಾದ. ಲಿ. ಅಸಾಧಾ-ಅಲವಾದ.
ಲಿ. ಅಸಾಧಾ-ಅಲವಾದ. ಲಿ. ಅಸಾಧಾ-ಅಲವಾದ. ಲಿ. ಅಸಾಧಾ-
ಅಲವಾದ. ಲಿ. ಅಸಾಧಾ-ಅಲವಾದ. ಲಿ. ಅಸಾಧಾ-ಅಲವಾದ.

ಅಂಗಾಂಗ. ಅಂಗಿ. ಅಂಗಿಯ. ಅಂಗಿಯನ್ನು. ಅಂಗಿಯಲ್ಲಿ. ಅಂಗಿಯಿಂದ. ಅಂಗಿಯಿಂದಲೂ. ಅಂಗಿಯಿಲ್ಲದೆ. ಅಂಗಿಯೊಳಗೆ. ಅಂಗಿಯೊಳಗೆಯೂ. ಅಂಗಿಯೊಳಗೆಯಲ್ಲಿ. ಅಂಗಿಯೊಳಗೆಯಿಂದ. ಅಂಗಿಯೊಳಗೆಯಿಂದಲೂ. ಅಂಗಿಯೊಳಗೆಯಿಲ್ಲದೆ. ಅಂಗಿಯೊಳಗೆಯೂ. ಅಂಗಿಯೂ. ಅಂಗಿಯೆಂಬ. ಅಂಗಿಯೆಂಬಂತೆ. ಅಂಗಿಯೆಂಬುದು. ಅಂಗಿಯೆಂಬುದೂ. ಅಂಗಿಯೆಂಬುದೆ. ಅಂಗಿಯೆಂಬುದೆಂದು. ಅಂಗಿಯೆಂಬುದೆಂಬ. ಅಂಗಿಯೆಂಬುದೆಂಬಂತೆ. ಅಂಗಿಯೆಂಬುದೆಂಬುದು. ಅಂಗಿಯೆಂಬುದೆಂಬುದೂ. ಅಂಗಿಯೆಂಬುದೆಂಬುದೆ. ಅಂಗಿಯೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂದು. ಅಂಗಿಯೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬ. ಅಂಗಿಯೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬಂತೆ. ಅಂಗಿಯೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದು. ಅಂಗಿಯೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೂ. ಅಂಗಿಯೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆ. ಅಂಗಿಯೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂದು. ಅಂಗಿಯೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬ. ಅಂಗಿಯೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬಂತೆ. ಅಂಗಿಯೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದು. ಅಂಗಿಯೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೂ. ಅಂಗಿಯೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆ. ಅಂಗಿಯೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂದು. ಅಂಗಿಯೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬ. ಅಂಗಿಯೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬಂತೆ. ಅಂಗಿಯೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದು. ಅಂಗಿಯೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೂ. ಅಂಗಿಯೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆ. ಅಂಗಿಯೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂದು. ಅಂಗಿಯೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬ. ಅಂಗಿಯೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬಂತೆ. ಅಂಗಿಯೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದು. ಅಂಗಿಯೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೂ. ಅಂಗಿಯೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆ. ಅಂಗಿಯೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂದು. ಅಂಗಿಯೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬ. ಅಂಗಿಯೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬಂತೆ. ಅಂಗಿಯೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದು. ಅಂಗಿಯೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೂ. ಅಂಗಿಯೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆ. ಅಂಗಿಯೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂದು. ಅಂಗಿಯೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬ. ಅಂಗಿಯೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬಂತೆ. ಅಂಗಿಯೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದು. ಅಂಗಿಯೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೂ. ಅಂಗಿಯೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆ. ಅಂಗಿಯೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂದು. ಅಂಗಿಯೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬ. ಅಂಗಿಯೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬಂತೆ. ಅಂಗಿಯೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದು. ಅಂಗಿಯೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೂ. ಅಂಗಿಯೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆ. ಅಂಗಿಯೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂದು. ಅಂಗಿಯೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬ. ಅಂಗಿಯೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬಂತೆ. ಅಂಗಿಯೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದು. ಅಂಗಿಯೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೂ. ಅಂಗಿಯೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆ. ಅಂಗಿಯೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂದು. ಅಂಗಿಯೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬ. ಅಂಗಿಯೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬಂತೆ. ಅಂಗಿಯೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದು. ಅಂಗಿಯೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೂ. ಅಂಗಿಯೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆ. ಅಂಗಿಯೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂದು. ಅಂಗಿಯೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬ. ಅಂಗಿಯೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬಂತೆ. ಅಂಗಿಯೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದು. ಅಂಗಿಯೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೂ. ಅಂಗಿಯೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆ. ಅಂಗಿಯೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂದು. ಅಂಗಿಯೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬ. ಅಂಗಿಯೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬಂತೆ. ಅಂಗಿಯೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದು. ಅಂಗಿಯೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೂ. ಅಂಗಿಯೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆ. ಅಂಗಿಯೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂದು. ಅಂಗಿಯೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬ. ಅಂಗಿಯೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬಂತೆ. ಅಂಗಿಯೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದು. ಅಂಗಿಯೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೂ. ಅಂಗಿಯೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆ. ಅಂಗಿಯೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂದು. ಅಂಗಿಯೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬ. ಅಂಗಿಯೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬಂತೆ. ಅಂಗಿಯೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದು. ಅಂಗಿಯೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೂ. ಅಂಗಿಯೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆ. ಅಂಗಿಯೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂದು. ಅಂಗಿಯೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬ. ಅಂಗಿಯೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬಂತೆ. ಅಂಗಿಯೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದು. ಅಂಗಿಯೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೂ. ಅಂಗಿಯೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆ. ಅಂಗಿಯೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂದು. ಅಂಗಿಯೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬ. ಅಂಗಿಯೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬಂತೆ. ಅಂಗಿಯೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದು. ಅಂಗಿಯೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೂ. ಅಂಗಿಯೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆ. ಅಂಗಿಯೆಂಬುದೆಂದು. ಅಂಗಿಯೆಂಬುದೆಂಬ. ಅಂಗಿಯೆಂಬುದೆಂಬಂತೆ. ಅಂಗಿಯೆಂಬುದು. ಅಂಗಿಯೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದೆಂಬುದ

ಕಂಡಾಗ. ಅ-ಕ್ರಿಯಾ. ಕ್ರಿಯಾರ್ಥಕ. ಕ್ರಿಯಾಪದ. ಕರ್ತೃಪದ-ರ-ರಾದಲ್ಲಿ. ಅ-ಕ್ರಿಯಾ. ಕ್ರಿಯಾರ್ಥಕ

(١٢٧) ۞ عنوى عنوى. ٤٢٠. ٤٢٠. ٤٢٠

ಅಂತಿಷ್ಟು. ಅವನಿಲ್ಲದೆ ಇರಲಾರೆ ಎಂಬ ಭಾವನೆ. ಅಂಥವರು ಇದ್ದಾರೆ. ಅವರಲ್ಲಿ ಪ್ರೀತಿ ಇದ

ಕಾಣಿಕೆ. ಕಲಿಸುವಿಕೆ-ಪ್ರಯೋಜನ. ಪ್ರಾಪ್ತಿ. ಕಾಣಿಕೆ. ಅಭಿಷೇಕ. ಕಾಣಿಕೆ. ಕಾಣಿಕೆ. ಕಾಣಿಕೆ

{ ۳ ۳ } ۶ ۱۵ ۳ ۱ ۲ ۵ ۴ ۱ ۲ ۵ ۴ ۱ ۲ ۵ ۴

وابتداء سماء ۞
وسماء. سماء. اسدية. اسدية. سماء. سو-ر. ٥٢٠.
اسدية. اسم. اسدية. اسم. اسدية. اسم. اسم. اسم.

{ ١ } (٤٣٠) ۞ وسماء ٥٢-ر. ٢٣٠٠١. وقسم. ٥٢٣٠١. وقسم. سماء.
اسم. ٥٢٠. ٢٣٠٠١. ٢٣٠٠١. ٢٣٠٠١. اسم. اسم. ٥٢٠. ٥٢٠.
اسدية. اسم. اسم. اسم. اسم. اسم. اسم. اسم. اسم.
٢٣٠٠١-٥٢٠ ۞ وقسم. ٥٢٠. اسم. اسم. اسم. اسم. اسم.

{ ٢ } ٢٣٠٠١ (٣) ٥٢-ر. ٢٣٠٠١. وقسم. ٥٢٠. سماء. وسماء.
اسم. ٥٢٠. ٢٣٠٠١. ٢٣٠٠١. اسم. اسم. اسم. اسم. اسم.
اسم. اسم. اسم. اسم. اسم. اسم. اسم. اسم. اسم.
اسم. اسم. اسم. اسم. اسم. اسم. اسم. اسم. اسم.
اسم. اسم. اسم. اسم. اسم. اسم. اسم. اسم. اسم.
اسم. اسم. اسم. اسم. اسم. اسم. اسم. اسم. اسم.

(۱۳۲) ❀ ઝણગુ. ભમેલરમ-ર. કિરણેલમરમ. ફમ. મેમ¹-
²ભમ. ભમેલરમ. ૩૫. કિરણેલમરમ. ૩૫.
ભમ્ર:મ-ર. ભમેલરમ. ૩૫. કિરણેલમરમ. ૩૫.

❀ ઇમ્રમેમ-ભા. ફ્રેમ-ભા-ર. ફ્રેમ્રમ. ભમેમ્રમરમ્ર. ભરમ-મમેલરમ. ફ્રેમ્રમેલમરમ. ફ્રેમ. ફ્રેમ્રમ. ફ્રેમ્રમેલમરમ. ૩૫. ભમેલરમ. ભમેમ્રમરમ. ૩૫. કિરણેલમરમ. ૩૫. મેમ્રમ-ભમ્રમ. ભમેલ

۱ } (۱۳۱) ۞ ثمود ک-ر. فيه. ناقة-سقيا. سبط. ۲ } ۞ اذ. اعقروها-ر. فيه. ناقة الله وسقياها. سبط.

---

۱ } ۞ اذ. انبعث-ر. فيه. عاقر. ۲ } ۞ اذ. انبعث-ر. فيه. عاقر. ۳ } (۱۳۲) ۞ ثمود ک-ر. فيه. ناقة-سقيا. سبط.

ಹೆಚ್ಚಿ. ಶಿ. ಕೈಲಾಸ-ರ. ಅಸಂಖ್ಯಾತಕಾಲ. ಅ-ಪ್ರಾ. ಅಸಾ. ಅಸಂಖ್ಯಾತ-ರ. ಅ-ಪ್ರಾ. ಅಸಂಖ್ಯಾತಕಾಲ

{ ١ / ٢ } (١٣٣) ۞ ઉત્તરા ઉત્તરા-ત્તરા-ત્તરા. ઉત્તરા-ત્તરા-ત્તરા. ઉત્તરા-ત્તરા-ત્તરા.

ترجمہ۔ سیاستدرسدہ۔ مدا۔ فعد۔ مضمونگار-نام-اخبار۔ ○ مدرس۔ فعد۔ اخبارنویس۔ فعد۔ ہدایت۔ بیا۔ مقدمۃالجیش۔ ○ اخبار۔ فعد۔ فیلجی۔ فعد۔ فعد۔ مقدمۃالجیش۔ فعد۔ ہدایت۔ فعد۔ مضمون۔ مضمون۔ مقدمۃالجیش۔ مضمون۔ مقدمۃالجیش۔ مضمون۔ مقدمۃالجیش

ಕ್ರಿ.ಪೂ. ಸುಮಾರು-ಕ್ರಿ.ಪೂ. ಸಂ. ಸಂಸ್ಕೃತ. ಸಂಸ್ಕೃತ. ಸಂಸ್ಕೃತ

ಕೆಳ. ಸಂಜೆಯವರೆಗೂ. ಸಂಜೆಯಿಂದ. ಸಂ. ಸಾ. ಸಾಯಂಕಾಲ. ಸಂಜೆಗತ್ತಲು. ಸಂಜೆಗೆಂಪು. ಸಂಜೆಮಳೆ. ಸಂಜೆಯಾಗು. ಸಂಜೆಯಾಯಿತು. ಸಂಜೆಯಾಯಿತೆಂದರೆ. ಸಂಜೆಯಾಯಿತೆಂದರೆಸಾಕು. ಸಂಜೆಯಾಯಿತೆಂದರೆಸಾಕು ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಕೂತುಕೊಳ್ಳುವುದು. ಸಂಜೆಯಾಯಿತೆಂದರೆಸಾಕು ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಕೂತುಕೊಳ್ಳುವುದು

۱۰ } ۱۱ ۱۱ } ۱۲ ۱۲ } ۱۳ ۱۴ } ۱۴ ۱۵ } ۱۵ ۱۶ } ۱۶ ۱۷ } ۱۷ ۱۸ } ۱۸ ۱۹ }

۱ } (۱۳۵) ۞ ಶಾಲಾಂಗ. ಸಹಸ್ರಾಕ್ಷ-ರ. ಅಂಗಾಲ. ಶ್ರೀ. ಬಾಹುಬಲಿ-ರ.
۱ } ಅಭಯಾಂಕ. ಅಷ್ಟಾಹ್ನಿಕ-ರ. ಮಾ-
ಲ್ಯದಲ್ಲಿ-ಅರ್ಘ್ಯ. ಮಾ. ಪೂಜೆಯ. ಮಾ. ಪೂಜೆಯಲ್ಲಿ-ಅ. ಅಷ್ಟ-

۲ } ೩ } ಅಭಿಷೇಕ. ಮಾ. ಪೂಜೆಯ. ಮಾ. ಪೂಜೆಯಲ್ಲಿ-ಅರ್ಘ್ಯ. ಮಾ.
ಪೂಜೆಯ. ಮಾ-ಲ್ಯದಲ್ಲಿ-ರ. ಅಷ್ಟಾಹ್ನಿಕ. ಶ್ರೀ. ಬಾಹುಬಲಿ-ರ.
ಅಭಯಾಂಕ. ಸಹಸ್ರಾಕ್ಷ-ರ. ಅಂಗಾಲ. ಶ್ರೀ. ಬಾಹುಬಲಿ-ರ.

۳ } ۴ } ಅಭಿಷೇಕ. ಮಾ. ಪೂಜೆಯ. ಮಾ. ಪೂಜೆಯಲ್ಲಿ-ಅರ್ಘ್ಯ. ಮಾ.
ಪೂಜೆಯ. ಮಾ-ಲ್ಯದಲ್ಲಿ-ರ. ಅಷ್ಟಾಹ್ನಿಕ. ಶ್ರೀ. ಬಾಹುಬಲಿ-ರ.
ಅಭಯಾಂಕ. ಸಹಸ್ರಾಕ್ಷ-ರ. ಅಂಗಾಲ. ಶ್ರೀ. ಬಾಹುಬಲಿ-ರ.

۵ } ۶ } ಅಭಿಷೇಕ. ಮಾ. ಪೂಜೆಯ. ಮಾ. ಪೂಜೆಯಲ್ಲಿ-ಅರ್ಘ್ಯ. ಮಾ.
ಪೂಜೆಯ. ಮಾ-ಲ್ಯದಲ್ಲಿ-ರ. ಅಷ್ಟಾಹ್ನಿಕ. ಶ್ರೀ. ಬಾಹುಬಲಿ-ರ.
ಅಭಯಾಂಕ. ಸಹಸ್ರಾಕ್ಷ-ರ. ಅಂಗಾಲ. ಶ್ರೀ. ಬಾಹುಬಲಿ-ರ.

۷ } ۸ } ಅಭಿಷೇಕ. ಮಾ. ಪೂಜೆಯ. ಮಾ. ಪೂಜೆಯಲ್ಲಿ-ಅರ್ಘ್ಯ. ಮಾ.
ಪೂಜೆಯ. ಮಾ-ಲ್ಯದಲ್ಲಿ-ರ. ಅಷ್ಟಾಹ್ನಿಕ. ಶ್ರೀ. ಬಾಹುಬಲಿ-ರ.
ಅಭಯಾಂಕ. ಸಹಸ್ರಾಕ್ಷ-ರ. ಅಂಗಾಲ. ಶ್ರೀ. ಬಾಹುಬಲಿ-ರ.

۹ } ۱۰ } ಅಭಿಷೇಕ. ಮಾ. ಪೂಜೆಯ. ಮಾ. ಪೂಜೆಯಲ್ಲಿ-ಅರ್ಘ್ಯ. ಮಾ.
ಪೂಜೆಯ. ಮಾ-ಲ್ಯದಲ್ಲಿ-ರ. ಅಷ್ಟಾಹ್ನಿಕ. ಶ್ರೀ. ಬಾಹುಬಲಿ-ರ.
ಅಭಯಾಂಕ. ಸಹಸ್ರಾಕ್ಷ-ರ. ಅಂಗಾಲ. ಶ್ರೀ. ಬಾಹುಬಲಿ-ರ.

۱۱ } ۱۲ } ಅಭಿಷೇಕ. ಮಾ. ಪೂಜೆಯ. ಮಾ. ಪೂಜೆಯಲ್ಲಿ-ಅರ್ಘ್ಯ. ಮಾ.
ಪೂಜೆಯ. ಮಾ-ಲ್ಯದಲ್ಲಿ-ರ. ಅಷ್ಟಾಹ್ನಿಕ. ಶ್ರೀ. ಬಾಹುಬಲಿ-ರ.
ಅಭಯಾಂಕ. ಸಹಸ್ರಾಕ್ಷ-ರ. ಅಂಗಾಲ. ಶ್ರೀ. ಬಾಹುಬಲಿ-ರ.

આએ પુસ્તક ત્રીજાંને છપાતાં થએલી ભુલને લગતું

નંદ શુદ્ધી પત્રક.

પૃષ્ઠ.	પંક્તિ.	અશુદ્ધ.	શુદ્ધ.
૧૨૪	૧૯	....	....
૧૨૪	૨૧	....	....
૧૨૭	૯	....	....
૧૨૯	૬	....	....
૧૨૯	૧૮	....	....
૧૩૦	૧	....	....
૧૩૦	૧૧	....	....
૧૩૩	૧૭	....	....
૧૩૫	૧૩	....	....
૧૩૭	૧૧	....	....
૧૩૯	૯	....	....
૧૩૯	૧૩	....	....
૧૪૩	૧૩	....	....
૧૪૫	૪	....	....
૧૪૭	૨૭	....	....
૧૪૮	૬	....	....
૧૪૮	૭	....	....
૧૪૯	૧૯	....	....
૧૫૦	૨	....	....
૧૫૨	૯	....	....
૧૫૭	૨૩	....	....
૧૫૮	૨૨	....	....
૧૫૯	૬	....	....
		....	....
	૧૭	....	....
૧૬૦	૨	....	....
૧૬૧	૨૪	....	....

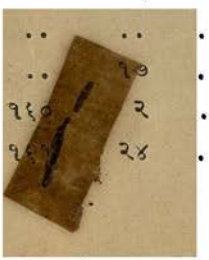

ಸಂಖ್ಯಾಪ್ರಮಾಣ ॥

೨೬ } ಸಿ(ದ್ಧಸೇ)ನ. ಗಣ. ಸ-೨೯ ॥ ೨೬ನೇ. ೨೫ನೇ. ಸಂಖ್ಯಾಪ್ರಮಾಣ. ಸಂಖ್ಯಾಪ್ರಮಾಣ. ಸಂ(ಖ್ಯಾ)ಪ್ರಮಾಣ. ಸಂಖ್ಯಾಪ್ರಮಾಣ. ಸಂಖ್ಯಾಪ್ರಮಾಣ. ಸಂಖ್ಯಾ

00048242

Cambridge: Printed by John Hall, Printer to the University.
1819.

Digitized with financial assistance from

Ms.Vaidehi Thakar

on 06 November, 2019